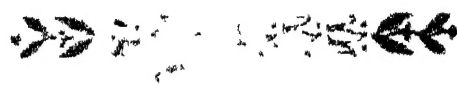

જંગનામયે મોહમ્મદ હનીફ.

ઉર્દુ અઝાન ઓર ગુજરાતી હરફેમિં

પ્રોલીશર,

બુકસેલર-મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુપટે

જાણી દરવાજા—અહેમદાબાદ.

ઝેરીયન ૨ ની

નંબર ૫૮૨૬

કાપી ૧૦૦૮

અમદાવાદ.

પીઃ સા નોટ—શ્રી સત્યભાગ, પ્રિ. ટી. ગ્રામ પ્રકાશન પેરેડ પેથાબાદ અદુભાદર અગ્રા.

શ્રીમતી બાર અના

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાઝિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૪૮૭

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ જંગમનાથ મોરમીદ

વિષય ૬૩૬૮ : ૬ ૬૬૮

સાચી જાણવાની જગ્યા
 સાચી જાણવાની જગ્યા
 સાચી જાણવાની જગ્યા

સાચી

સાચી જાણવાની જગ્યા / સાચી જાણવાની જગ્યા

લંગનામએ મોહમ્મદ હનીફ.

મજલીસ પેહલી.

કરું નામેકા હમદે રખસે આગાઝ
ખુદાકે નામસે નામેકા ઇરકામ
હકીમ અયસા હકીમાંમે વો કાદીર
ખનાવે અસવાદા ઇનસાન કામીલ
સરાઉ મેં કહાંલગ ઉસકી કુદરત
દુરે વહાલકે દરયાકો નખી ખાસ
અથા રૂપોશ અવ્વલ હમચુના ગંજ
મોહબ્બતકે રાજરકો પુર સમર કર
સરાનેકો ઝખાં કુનકે દહનમે
કરા સતકા કવલ દર તઅત્તે હકતા
પીછાનતકો કયા અરમોંકા રૌશન
દીખાને ગુલશની મુદ્દતકો દારા
આકલકો માઅરફકાં કરક મખઝન
દેખા ખરગે દરખ્તાપર નઝર કર
કહું કયા ખાતયે સખપર અયાં હયે
કે હયે ખરરેમે પનહા દેખો ખુરશીદ
વલે ઉસકો સમજના બહોત દુશવાર
અત્તસનોકા જીયાં હકસે સીલાથા
કીતકથે ઉસ સદામેં મસ્ત મહહોશ
દીસે વો યું નખુવતકે સમાંમેં
અહદકે લા કમરમેં મીમકા તૌક
ફતીલત હી ઉન્હોકે સખકે ઉપર
અપસકે ગંજે મખફીકા દફીના
અરે મહમુદ હમદે કીરદગારી
ખતમ કર યહાંસતી સલવાત કેહકર

ફસાહતમેં રહું દાયમ સર અફરાઝ.
કરું મેં તાકે હા જલદીસે ઇતમાન.
કરે તુતરેસતી ઇનસાન ઝાહેર.
ઝેખાંદો આખો આતશ ખાકશામીલ.
કલમ હૈરાં ફલમ ગરદાં ઝે તુદસ્ત.
પીછાનતકો ખનાયા હકને ગવ્વાસ.
પીછાનત ઉસકો અઝદીકરે ગોહરસંજ.
લગાયા દીલમેં ખર ચુનનેકો દાવર.
અથા કુલ ફલકા ગુલકે ચમનમેં.
ઝે ઇશકે મેહરે ગર ખીરું શાગુફતા.
દીખાનેકે બદલ કુદરતકા ગુલશન.
કયા પૈદા જહાં ઓર મુલક સારા.
પીછાનતકે બદલ કીતા હૈ રૌશન.
હરએક તૌહીદકા ઉસકે હૈ દફતર.
કે ઉસમેં કુલ અયાં સખસે નેહાં હૈ
રહા હૈ શેરે નર ખુરઝામને કૈદ.
નહાં આસન યહી જગમેં હયે કાર.
જવાબ ઉશકા યહી કામુખલા થા.
લીખા લીખકર મએ જમે બલા નોશ.
કેજયસા મહેરતાખાં હયે જહાંમેં.
ખનાયા ઓર લગા લેનેકો સખ ઝોક.
અપસ કુદરતસતી દાનાએ અકખર.
કયા બખશીશ ખુદાઇકા ખઝીના.
ન પુરા કર સકે કોઇ ઉમ્મ સારી.
ખરૂહે પાક સરવર મુસ્તફાપર.

દર નઅતે સઅદુલ મુસસલીન.

હમકો મુશકા અંખર સાથ તુ મો હદીસે નઅત ખતમુલ મુરસલીકી.

૨ જગનામને મોહમ્મદ હનીફ.

હશરમેં આવરતે કાઝીએ મહશર શાફીએ ઉમ્મતે સાફીએ કૌસર.
કુરેશી હાશમી જનકા લકબ હે સમજ હીલમેં યકીં મહબુબે રખહે.
મોહમ્મદ મુસલમાં માલીક હે દારેન સમજ જનકે કયા ઇબ્નકે કૌનેન.
રખા હે કેનકે સરપર છતરે લૌલાક કરાયા સેર જનકો પલમેં અફલાક.
દેખા કતરેને વહાવકા સનંદર મીત્રા ઉસમેં હુવા વો નુરે અતવર.
અહલ્લે જા મીત્રા અહમદ હવસકર વસલમેં લખકો રખ કેહનસે ખસકર.
દો મીસગાં ચરમકે હમદમ કીએથે કમ ખોતે સતી ફીરકર ફીરથે.
પીછાના જસનેં ઉસ નુરુલહુદાકો યકીં સમજે પીછાના વો ખુદાકો.
સૌ જનકે વારેને દુનયા વ દાકો દયા હવે બેજ ખતમુલમુરસમીકો.
જકા પાએ ઉન્હોને મુદ્દમ બેહદ કહેંયા લૈતતમ ચખલુક મોહમ્મદ.
સીતુને શરઆ ઉનકે કરદયા ચાર અખાબકરો ઉમર ઉસમાં અઝીયાર.
નખુવતકે નીકત ગુનશતસે અખ જુદ સનાખવાનીકા લે ગુત હાથ મહમુદ.
ધતા સલવાત કેહ હરઆન હરદમ ખરેં પાક આં સાતારે આતમ.

દર મદેહ સીદદ કે અકબર રદીયલ્લાહે અનહો.

નખી અપના દહન ગોહર ફીશાંકર કહેંયું જનકે તજ સીદાકે અકબર.
નખાકે ખાસથે આલા વો સખમેં મુકરરખ યાર થે અહલે અરખમેં.
કીએ વો ખાનામાં હઝરતપે ખતહાર હુએ વો નુરે હમાં કે ખરીદાર.
અથે કુરખાન વો શમસુદ્દુહા પર કે જું પરવાના હે આશક શમાપર.
ખીલાફતકે તખતકા શાહે વાલા અથે ખુમકર યું સીદાકે આલા.

દર મદેહ હઝરત ઉમર રદીયલ્લાહે અનહો.

દુયમ અસહાબ હઝરતકે ઉમર હે અહાલતકે ગગનપર જું હમર હે.
અથે આદીલ અદાલતમેં વોહ વાત્રી કીએ થે મુદ્દતકે શફેરોડો ખાલી.
અદાલતસે અથે સખ ઝેરે હુકમશ જમ્અ એક જા હુએ થે આબે: આતશ
સીપેહરે માદેલતકે માહથે વો અદાલતકે તખતકે સાહથે વો.
અમાંરૂત મોઅમીનીયા નામ ઉનકા હમેશા માદેલતથા કામ ઉનકા.

દર મદેહ હઝરત ઉસમાન રદીયલ્લાહે અનહો.

ત્રીયમ જમ્અમે કલામુલ્લાહકે ઉસમાં હયામેં બરગુઝીદા ઇબને અફ્ફાં.
દુરે દરઆએ મદ્દમ આર બાહયાથે સુનો ઉસમાન હાતમ દર સખાશે.
હયામેં કોઇ ન થા ઉસમાંકા સાની ખુદા બખશા અથ કર મહેરબાની.
શરાફતમેં વો દામાદે નખીએ નબખતમેં વો માહે મુજલીયે.
અઝે વો શખાદે આબમપે કુરખાં ફીદા અપના કીએથે રૂહો હમાં.

દર મદેહ હઝરત અલી રહીયહાહો અનહો.

કહું અબ મરહા શાહે ઓલ્યાકા અત્રીએ મુરતુઝા મુશકીલ કુશાકા.
અમીરલ અસજંદ થા નામ ઉનકા અતા હે દુલ દુલો સમસામ ઉનકા.
વો સમ ચારાં મનેથે શાહે મરહાં કીએ કુવ્વતસે યે સબ કુફર ગરહા.
ઉખાડી બાબે ખબર ઝોરસે બુદ કીએથે કુફરકો શબ નીસ્ત નાબુદ.
દેખો વો તાજદારે હલઅતાકા નબી ઉમથા દેખો વો મુસતફાકા.
કહેથે હસકોં સુતતાને ઝનાના મેરે ઇસરાકા યે હે ખબના,
કે જનકો ઓલ્યામેં સરવરી હે ખુદાકો હસકો હયે કશકો કરામત ખુદાકે પાસ ઉનકે મેદતરી હે.
દેખો કુવ્વત મને વો મહબ્બતી હયે નીકહનેં ઉનકે હે ખાતુને જન્નત.
અઝીઝા સીદકસે દીલસે કહો તુમ કહે હયે લાફતા ઇલા અલી હે,
કહું અબ મદહે ખાતુન કયામત તરઝઝુ અનહુમ રહીયહાહો અનહુમ
વીસાયતકે ગગનપર મુશ્તરી હે ગુત્તેરેહાન ખુસતાને રીસાલત,
જસે કેહ બઝઅતા માત્રી પયખર શરાફતકે કુતુબકી ગુલસરીહે,
ખુદાને લુલ્સેબી પરવરીશ કર શરીએ આયસાં ફી યોમે મહશર,
શીકમસે જનકે દોના ચાંદ ઓર સુર દયા મોલા અલીસા જનકો શોહર,
હસનમખઝન કરામત શાહે મઝહુમ હુએ દો કુસ ઝાદેર નુર પુર નુર,
રઝાપર દોનેં રાઝી હોકે શાહઝાહ હસૈન પાક બાતીન શાહે મઅસુમ,
તુફેલે ફાતમહ ખાતુને જન્નત નખુવતકે અમતકો સરવ આઝાહ,
રઝા લે અબ યહાંસે બુદ મહમુદ મેરા કર ખાતમહ બે મુઝહા મીન્નત
કે તા પાવેગા અપને દીલકા મકસુદ

દર તઅગીફને શાઝર ગોયદ.

ખુદાવંદા બહકકે પંજતન પાક મેરી હસ શેરમેં કર તબ્બ આલાક.
મુઝે ઉસ ફતમેં અબ માહામે રખયું મેરે દીલસે ઉઠાદે દરદો અમકું.
મુઝે દાયમ બખશ તુ તદુરસતી નહાં યેક ઝરરાદે મુજ દીલકોસુસ્તા.
બઝાના દાલકા મેરે કર તુ મઅમુર સુખન મેરા જહામેં કર તુ મશહુર.
ઉસે અકલ રા તઝઝત કરમ ઝેશોકે વસ્લ બકરે ફીકર હસકતમ.
શબે આશુક મેથેં સેર કરતે તપાશે દેખતે હર ઠાર ફીરતે.
યકાયક હમને દેખા એક મકાંપર બરીથીં એક મજલીસલઇ મુનબ્બર.
વહાં એક ચાર પડતાથા જંગનામા શાહીનશ કે યમકા ફતહા નામા,
બે હાપીમ બીન અલીનેદુરરેનાદીર પરિએ હયે અફરકે લડમેં ઝાહેર,
ન પાયા ફતહા નામા ઉસ્સે નામી વંદેકીન વઝન ઇસકા હે મીરામી

સખખ ઉસકે મેરા એક ચારે બની
મોહખતકે ગગનકા વો કમર હયે.
સુનો દીલખર ગુલામે મોહીદદી હે
મોહસ્સન ખુબ સુરત સરવે રફતાર
દોહલકી હરદાયશમાં મીસ્તેનરગીસા
ઠવાહી તુલ કર ઉમરે વફા કેશ
કહા મુજકો કે અય દીલહારોદીલખર
પકડ અખ જલદ લે તુ હાથ ખામદ
તક્કાઝમ રોઝતુરશે હતાકા માલી
મુઝે કહાં હે સદત ઉસકેખરાખર
વસે તુજ કમસે મેં હોકે લાચાર
જે કોઈ ઇસકો પંડગા લે સરાસર
અગર વાકે રાહગા સદા ચકતીસ
ખતમકર વહા સતી મહમુદ અખઝુદ
મજલીસ અવ્વલ.

ફલમ હો મજલીસે અવ્વલમેશાનર
તવદ્લુદ બોલના અવ્વલ હો લાઝીમ
કે એક દીન મુસતફાશાફીએ મશહર
ગોયા ફરશે ઝમીં આંદર પુર તુર
નીદા કર હદિમકા થા બહસો તકરાર
ચકાયક આંકે નીકલે ચાર વહાં ચાર
બજલાકર અવલ આદાબો તસલીમ
અદબસે હો ખડેચારોતોહ ફીલહાલ
કહે મહબુબ સચ હો તુમ ખુદાકે
હમનબહોત આરઝુશે આયે તુમપાસ
કહા એકને અય સરદારે આલમ
મુઝે હે એક દુખતર નેક અખતર
નહીં વસઅત મુઝે ઉસકો બીયાના
અગર ઇમદાદ હોવે મુઝકો કમ બેશ
ખરાયે હક મુઝે અખ કુછઅતા કર
મુઝેહ દરકાર હયે દીનાર છે શો.

મોહખત દીલરખા દીલદાર ખાની.
વફાકે શજરકા વો સખર હયે.
સમન ખરસીમતન ઓરમાહેજમીહૈ.
હઝારાં દીલમેં ઉસ માહપરગીરફતાર
મુવહહતમેં સચા હયે ચારે મોનીસા.
ફરાસતમેં અજમ હયે દુર અંદેશ.
મેરી એક અરઝ સુત અયત કમાહઝર
શુરખકર શાહકા અખફત હાનામ.
ફરાસતકે કયા ગુલશનકો ખાતી.
જે બોલું શેર તાઝા ઉસ ખરાખર.
કહેતાહું અય મેરે દીલખંદ દીલદાર.
દોઆયે ખેરસે કર યાદ આખર.
કલમસે સખત કર મરદે મુકમ્મીલ.
ખુદા ખર લાવેગા તુજ દીલકામકસુદ
અવ્વલ.

ચત્તા મૈદાનમેં કાગઝપે રખ સર.
કે તા ઝીનતમેં આવે ચે તક્કાઝીમ.
કે થે ચારાં સતી મજલીસક અંદર.
કવાઝીમ સાથ વો બઝોંઘે મસફર.
સગલવો સુનતેયેમજલીસે અઝઆર.
હુએ હઝરતકી મજલીસમેં નમુદાર.
કહે તુજહુકમમેં હયે હફને અકલીમ
હરએક મતલબકોઅપનેતબકીએકાલ
ચીરાગો મશઅસે રાહે હુદાકે.
કરો દીલકો હમારે મીસસે અત્તમાસ.
મેરા સખ માજરા ખર હસ્બેઆલમ
હુઈ બાલીગ નહીં મુજકો મયસ્સર.
નહીં એક વકતકા મુજ ઘરમેં ખાના
કરું દુખતરકા અવ્વલ કાજ દરપેશ
મેરા એ અરઝ સુત હાજત રવાંકર
કહા મેં મુહમ્મદ દીલકા અથા શો.

કીએ હઝરતને બચદઝ દુર ફીશાની
કહે મસકન તેરા હયેગાં કહાં ખોલ
કહા મસકન મેરા હયે શેહરે ખરાખર
ખડા દો જાખજા આખાખ લાકર
કહા ખેખર સતી આયા હું કાસીદ
કે હયે રાજા દેખા ખેખરમે કાફીર
કયા હયે ઉસકી મંગની દર ખુરાસાં
વલે શાદીસુ હયે અઝસકે માઝી
જો ઉસ લડકી માદરને કઝાકર
દેખો તકફીર યારાં અખ નઝરકર
ગરઝ લડકેને અયસે દરદો ગમમેં
કયા આઘાખસે નામેડો ઇરશમ
લીખા લડકી કે વાલીદને યે જવાખ
યતીમીકા તેરેપર દાગ બારી
તુજે વાલીદ નહીં હયે આર માદર
મેરે ખવેશા નહી રાઝી હયે હરઅંદ
નહીં મુજ સાથ ચલનીકા તેરા ઝોર
હુવા ઇસ ખાતસું વો ખહોત પુરગમ
ગીરા સખ મમલોકત ઓર હાથ ધોયા
લગા લડનેકો ઉસ્સે હોકે હીરાસા
ન રાજા કોઇ કરે ઇમદાદ ઉસકો
તકકકરકે રહા દરયામેં ગબ્બાસ
પુછા અખખાર ઉસ્સે હોકે લાચાર
નજુમીને કહા સુન અય ખીરદમંદ
નહીં દુખતર તેરે યે હાથ આંવે
વલેમુજ દીલકા તુજ કેહતાહું મતલખ
મોહમ્મદ મુસતફા હાદીઅ રહખર
વહોં જા તુ રખે ઇસલામપર દીલ
સુનાજખ કાન ધર વો શાહઝાદા
વો ખસસી ખદલ લુખ હયે મુજકો
શહાય ખીચતા એક ખરસકી રાહ

લગે જહડનેકો ગુલલ મુંહરો તુરાની.
મુજે ઉસ રાઝકા સખ માજરા ખોલ.
મેરી હયે મુદદઆ દીલકા પયખખર.
દહા સાયા તુમ્હારા સખ જહાંપર.
તુમ્હારે પાસ કેહને સખ મકાસીદ.
ઉસે ખેટા દયા હયે લકને નાદીર.
તજમ્મુલસે ખહોત શાહાં વફરહાં.
રહા અમરે ખુદાસે હોકે રાઝી.
કીએ રાઝી હુએ લકકી રઝાપર.
નહીં તદખીરસું ફીરતા હયે યકસર.
કયા પૈગામ શાદીકે રકમમેં.
હુકમ હો તો કરું શાદીકા અંજમ.
નહાં લડકી દીએસે તુજકો કુછ લાખ
તેરી ખવેશીસે દિલ મગતા ફરાશી.
નહીં દેતે હયે તુજકો અપની દુખતર
તુજે દુખતર સતી કરનેકો પૈવંદ.
તેરી કુવ્વત સદું એક લેહઝમેં તોડ.
અલા લડનેકો લશકર સાય ખહમ.
અપસકે એશકા અસખાખ ખોયા
વલે ગાલખ રહે શાદે ખુરાસાં.
ખરાખીમેં મીલાયા હયે અપસકો.
નજુમી તખ ખુલાયા અથા ખાસ.
કહા મુજ મસલેહત દેહોમેં ગમખવાર.
તુજે કેહતાહું અય મુજ દીલકે પૈવંદ.
ન તુ ઉસકે પીદરપર કતલા પાવે.
તુજે યે મસલેહત હૈગી ખહોત અખ
અરખકે બાદશાહ લકકે પયખખર.
હોવેગા મુદદઆ તજ દીલકા હાસીલ
કયા હયે દીલસતી અપને ઇરાદા.
હુવા ખુશહાલ મેં દેખેસે તુજકો.
અલાઆયાહું તુમ પાસ આજનાગાહ.

મુજેદેવ જવાબ અથ આતમકે સરતાજ
સગલ મતલબકી ખાતાં જ સુનાડિ
સુનાયા મૈં મતાલીબ અપને સબ ખોલ
કયા તસલીમસું તીજેને આદાબ
અથા વો ખુબસુરત મીસલે ઇલયાસ
હબશકે મુલકસે આયા હયે કમતર
મુખારક નામાં જબ સુનનેમે આયા
ચલા દર પચે સો મૈં પાયા સઆદત
હમારે મુલકમે હયે કહત દો સાલ
મુસમમાં મુલકકા સેરે સર અંદીપ
વલે ઉસ મુલકમે કોહકાફ જંગલ
વહાં જન હુર પરયાંકા ગુઝર હયે
મગર કુફર હૈં વો નહસ્ત બદખાત
રહે આઝીઝ વો હબશી ઉનકે દરસું
સદા કરતે હયે વો આકાર હરામી
કરે તારાજ સારા મુલક ઓર માલ
મુજે યે માહ નહમ અબ ચલા હયે
મુસલમાં કર કરો સારોંકો આઝાદ
તલકે ચોથા ઉસ ખુરશીદ માનીંદ
બહાત આદાબસું તસલીમ કર કર
કદમખોસીસે કર હાસીલ સાઆદત
કહા આયા હું કોહીસ્તાનમે મયે
વહાં રાબ રહે એક ખુબસુરત
ખજાના ઉસકને ઓર માલ ખીસયાર
ઉસે દુખતર હયે એક ખુરશીદ સાની
નહી તાકત સીફતકી આદમીકી
વો હયે કુવતમને ફાયક દીલાવર
વો હયે સંગી કીદતેક ખીચ સાકીન
નકારા સંગકા હયે ઉસકે દરપર
બી એક હયે પુસ્તએ સંગીન નાદીર
સદા દરખસતા વો કરીતી હયે નારી

કે હો અંજમ હો મુજ શાહકા કાજ
મુખારક કદમસું જુદી લે આઉ.
સગલ મકસદકે ગોહર દીલસતી રોઝ.
કહા હઝરતકે તઈ ફીર હાલ દરયાબ
લગા કેહનેકો તબ મતલબ નબી પાસ
અઝીઝા કૌમ વહાં સાકીન હૈ અકસર
મદીનેકી ખબર જબ મૈંને પાયા.
કયા હાંસીલ સગલ દીલકા ઇરાદત.
હુવા હૈ ઉસ સત્તાં લઈઝરત તર હાલ
અઝીઝા કુન અહે દરયામે જુંસીપ.
વહાં રેહતે હૈં દેવાં મસ્ત મંગલ.
સદા રેહતે ઉન્હોંકો વહીં ધર હયે.
કરે હબશી કે ઉપર વો સદા વાત.
નીકલતે વો નહીં હૈં અપને ઘરસું.
સગલ બદખાત હૈં નહીં કોઈ નામી.
કરે વીરાં હમેશા સાલ દર સાલ.
ન જનુ બઅદ મેરે કયા હુવા હયે.
અમનઅબહમકોદો તુમ ઓર હમદાદ
અથા વો ખીઝરકી તસવીર માનીંદ,
ગીરા હઝરતકે આ કદમોંકે ઉપર.
ખજાં કેહને લગા અપની હીકાયત
ન મુલકે કુફર દેવસ્તાનસે મયે
પસંદ અફઆલ હૈ ઓર નેકસીરત.
ખડે હશમતસતી રેહતા હયે શાહવાર
મુનવ્વર પાક સુરત હયે નુરાની,
પરીં જસકાન ખડી હયે ખાદમીકી
ન સાની ઉશકે કોઈ રૂએ ઝમીંપર,
ખુશહાલીસે વો રેહને રાત ઓર દીન,
ઉસે ચોખાં સંગીં અથ પયખર,
કીએ હયે સેહર ઉનને ઉસપે આહેર,
ન જબમે કીસસતી કરતી હયે યારી,

રતનભી શરત દેકર ઉસકે બોલુ
અમર કોઇ શખસ આતા હયે હવસકર
બાબુવે ચોખશે અબલ નકારા
બાં દુખતર નીકલ કીલ્મેસે બાહર
સહરકો લેતેહી ઉસ સાત કુશતી
બાં ફીલકેર ઉસકો કયેદ ભીતર
ઉસી તરહા હઝારોકો કીએ કયેદ
કેહતી હયે મુજસે બે કુશતીમે આવે
નીકાહમે ઉસકે મયે બહિંગુલઅંદામ
સુને હઝરતને ઉસ્સે માજરા સખ
બાં તોહીદકે દરયામે ગવાસ
તલગ હુકમે ઇલાહી સાથ જબીલ
સલામ હકકો નબીસુ જુદ બોલે
કરે બઅદજ સુનો ખતમુરરીસાતત
મજબુત દે અલીકો અબ રવાના
અઝીઝા મયે અબલ બકર વો સફર
પીઝે ફતારકો બ કબજમે કર
કરેંગે ફતકા કીલ્લા ઓર નગર સખ
સુનો અબ કાન ધર ઝીકર શરીફ
કે છોડી ફરકો ઓર તોડ જુન્નાર
ખુદા ઓર મુસતફા ઓર મુરતુઝાકો
દીગર હસનૈન ઓર ખાતુ હશરકો
કરોભી મુરતુઝાકો અબ રવાના
કરો ઉનકો રવાના ઉસકે ઉપર
બાં ખરાબરકો આકર મુરતુઝા વો
નીકલકર વહાં સતી ખુરશીદ મંઝીલ
વહાંભી ફતહા યાવર હોકે હયેદર
દેવો તુમ વહીનુલ કલબીકો હમરાહ
બીદીબરબીઝરઓરબાદઝ બીયેત્રીયાસ
સસુને રહુલ અમીસે જબ બશારત
ખુજાં યારા અલીકો સાથ લેકર

ઝખાંદી લા તરાજુપર મયે તોલુ,
ધરાદા ઉસકે ખાત્રો ખતકા ધરકર,
પીછાનતકા હયે ઉસકે એ ઇશારા,
ઉસે એક શખ બીઠવે પુશત ઉપર,
ગીરાતી હયે ઝમીપર બાહરસતી,
રખે દામ ઇશકમે વો સૈદ ભીતર,
અપસકે દામમે લાકર રખે સૈદ,
કરે કુત મુઝે ભુઈપર ગીરાવે,
રહુ ખીદમતમે ઉનકે નીતસુબહોશામે
તફકીસ્સે રહે હયે સર નવા તબ,
અથે વો મુતઝીર તબ હુકમકે ખાસ,
ખડે હઝરત કને આકરકે તાજી,
તહાયફ બઅદજાં સત્રવાત બોલે,
કહા હયે હકને તુમકો યે બશારત,
કરો હયે મુરતુઝાકા વહાં બહાના,
હોવે દેવોકે ઉપર ફતહા યાવર,
નીકાહમે લાવે ઉસ રાબકી દુખતર,
નીકાહમે ઉસકો લાવે મુરતુઝાઅબ,
કેહને હયે નામ દુખતરકા હનીફ.
કીએ ઇસ કા હીલ સાત ઇકરાર,
સદા હયે વીરદ ઉસકો મુજતબાકો,
કરે યે વીરદ હર શામો સહરકો,
કે હયે વો પહેલવાં શાહે ઝમાના.
હનીફપર હોવેંગે ફતહાં યાવર.
કરે સાયતકાભી હાજત રવા વો.
મીલે ખૈબરકે આ રાબસે ખુશદીલ
સલામતહે ફીરેંગે અપને ધરપર.
કરમકો ઓર ઉમરઝમીરકોઅપશાહ.
બીઝમઝા ઓર કશા ઓરઅબ્બાસ.
કીએ બનીબ અલીકે તબ ઇશારત.
અલાએ સબકો હસમુલ મુદદઆપર.

વીલાયતકે સમાકો દેખો ખુરશીદ
 અઝીઝાકી તરફ જુદી રવાના
 ખીઝર તખ પેશાયે ચોર ઇલાયસ
 ચલે તખ કતઆ કરને કઈ મનાઝીત
 શહાયક ખીચતે વો યાર સારે
 લીએ ઇલયાસ મચ્છીકો પકડકર
 કહે મચ્છીકો તુ હમકો લેન્કર
 મચ્છીને તખ કીઈહાસીલ સઆદત
 કીનારે જકે મચ્છીને લે આરામ
 જંઝીરા આકે પોહાયે શહેર બીતર
 દેખે જખ આદમીકો હોકે દીલશાહ
 વલે ઝોરક ન દેખી ચોર કીશતી
 એ આએ હયેં કહાંસે કામ કયા હયે
 લગે તખ પુછને વો ખોલ સખકું
 તુમહેં હો કોન ચોર આએ કહાંસે
 કીએ યારોને ખદઅઝ દર ફીશાની
 અરખકે મુલકસે લાયા ખુદાને
 તુમહેં હયેં કાફીરાં સારે સીતમગર
 શીતાબી કુરકા જુન્નાર તોડા
 ખઝાં હખશી સગલ રોરો કહે હયેં
 હમીં હયેં કહતસે દો સાલ રંજુર
 હમીં હયે કહતસે ગારતકો ચારા
 અગર હોવેંગે તુમ સચઅહલેહ સલામ
 હમારે મુલકપર ખરશોગાં ખરસાત
 મોહમ્મદપર તુમહારે લાવેંગે તસદીક
 વગર ના તો તુમનપરહો ગઝબનાક
 ખઝાં મૌલા અલીને તખ ઉંચા હોત
 લગે કેહનેકો સખ મીલયાર આમીન
 કહા હકને ઇબ્નખત તખ મુનાજ્જત
 હુવા ખરસાત અયસા ઉસ ઝમીંપર
 હુવા અંદરોઝ ખઅદઝ મુલક ખરપુર

ચલા ધર દીલમને તખ શેર ઉમ્મીદ.
 ચલા ઇસરારે વહદતકા ખઝાના.
 દીગર યારાં અથે હમરાહ શાહખાસ.
 હુએ જુદી સતી દરયાસે વાસીલ.
 સરો માની દરયાકે કીનારે.
 હુએ અસવાર સારેં ઉસકે ઉપર.
 અઝીઝાકર જંઝીરા છોડ જાકર.
 અલીને પીડકર બા ઇસતીકામત.
 ઉતારી સખકો પાખબહોત ખીસરામ.
 ચલા છોટે ખડોંકા મીલકે લશકર.
 કીએ શુકરે ઇલાહી દીલ સતી યાહ
 કહે કેસે યે આએ લોગ બીફતી.
 એ જાએંગે કહાં ચોર નામ કયા હૈ.
 લગે કેહને સુખત સારે અદખસું.
 કહે મતલબ અપસકા ખોલ હમસે.
 મુસલમાં હયેં હમેં સખ યાર જાની.
 ચીરાંગે કાફીરાંકા સખ ખુજહાને.
 ખુદા હમનાકો બેજ હુએ તુમનપર.
 કલેમા સાથ અપને દીલકો જોડા.
 નહીં હમને જુલમ કીસપર કીયે હૈ.
 હયેં સારેભુખે ચોર પ્યાસેહયેમંજુર.
 કરેં તા મુલક હો આખાહ સારા.
 દોઆ હકસાત કરના ખૈર અંજામ.
 હમે ઇમાન સખ લાવેંગે તુમ સાથ.
 કહેંગે હક તુમહારા સચ હયે તહકીક
 કરેં તમન્નાકે ઉપર હસ્ત ચાલાક.
 લગે કરને દોઆકો આજઝી સાત.
 અગસતી યા ગયા મુજમુસતમીસીન.
 ખરસનેકો લગા ચાતરફ ખરસાત.
 ચન્ના સૈનાખ સખ નદઓંકા બહકર.
 લગે ખાને વ પીને હોકે મસકર.

અઝીઝા કૌન સારા હોકે ખુશહાલ
કે દીં સખ છોડ અપના કરકે માઝી
કે છોડે કુફર સખ ઓર તોડ જુનાર
ખઝાં ઇમાન લાએ હો મુસલમાન
કીતેક હીન સખ કીયે મોલાનેઆરામ
કીએ કોહકાફકા તખ અઝમ સારે
કીએ ઇલયાસ ખાદલકો ઇશારત
કહે હમના ઉઠાએ પુશત ઉપર
ઉઠ્યા પુશતપર ખાદલ હો ખુશ હાલ
ખરસ્તા ઓર ગરજતા આ ઝમીપર
દેખા રાખને ને શેરે દીલાવાર
ગયા તખ હોશ ઉસકા ઘાખરા હો
ઝોહરકે વકતપર દેખે હુએ સારે
મુસલ્મા તખ બીછાયે હકકે મકબુક
તલક રાખને બેખ પુછનેકો
દીગર મકસદ તુમ્હારા કયા હૈ ખોલો
કહે સારે હમે અહલે અરખ હુએ
કે હમ આએહુએ તુમપર ફતહાપાને
મુસલમાં કર તુમ્હેં રાહે હીદાયત
વગર નહાં તો તુમ્હેં જાના હુએ દુશનાર
કહો જલદી ખુદા હુએ એક ખરહક
સુના રાખ જ્યાં જાસોઝકી ખાત
કહા જુદી મુતાદી કર ખખરદાર
લડાઈકા ખઝાં હોકા નકારા
જમઅ હોકર રહે ઉસ ઠાર ઉપર
અઝાં હઝરત અલીને જુદ ખોલે
રહે થે વો સગલ કાનોસે કર હો
ઝોહરકા ખઅદઝાં મુન્નત અદા કર
ફરજકા તખ કીએ નીયત અલીને
કે સખ હો મુકતદીં યારાં દીલવાર
તલક રાખને પુરસત પાકે એક દક

કે હો સખ દરદ ગમસે ફરીગુસખાલ.
રહે દીને મોમ્મદપર હો રાઝી.
પડે સખને કલેમા સાત ઇકરાર.
રયાહી કુફરકી ધોએ હુએ દીલજન
લીએ રાહત સગલ યારા દીલ આરામ
અલે સો આ ખડે દરયા કીનારે.
કહે દરપેશ હુએ તુજકો સઆદત.
લીખર કોહકાફકે કીલ્લેકે બીતર.
અલ્લા યારોકો લેકર ખડે તીમસાત.
ઉતારા સદરકે આગે હવસકર.
ખડે રેહ સામને છાતકે ઉપર.
કહા ખાદલસે પેદા કયું હુએ હો.
કહે અન્વલ ઝોહર પડના હૈ ખારે.
નમાઝે ઝોહરસે હોનેકો મશગુલ.
તુમેં હુએ કૌન ખોલો જલ્દ હમકો.
ખ્યાં સારા મુફ્તસીલ હમસે ખોલો
મદીના સહેર ઓર હયેદર લકખ હૈ
તુમ્હેં ઇસલામકા શરખત અખાને.
સીખાના તુમકો સખ રાહેશરીઅત
હમારે હાથસે અય ઝાત કીરદાર.
મોહમ્મદ મુસલફાહીએ મુતલક.
કહા આયા હુએ અખ યૌમેં મકાફાત
કે સખ લશકરકો અખ કરતાહેતખ્યાર
કયા તખ ફાજકો વો જમઅ સારા.
ખડે સાખીત કદમ લડનેકો રાહપર.
સગલ ઉન કાફરકે કાન ખોલે.
સટે વાંધ ઝીંદગીસે હાથકો ધો.
ઇમામત તખ ખડે કરનેકો હયેદર.
પીરોએ દુર દહાંસે માહખલીને
લગે ફરજે ખુદા કરને કો હયેદર.
કહા અખ દુટકર પડના હુએ એકદમ.

ખજાં હમલાખીએસખ મીલકેએકખાર
 ખીએ થે ફાનેહા સુરતકો ઇતમામ
 દેખો કુદરત ખુદાઈ લાયઝાલી
 હુવા તખ દોસ્તાકા પાસખાં વો
 દેખો તદખીરપર હંસતી હયે તકદીર
 જીખાં મૌલા કહે અલ્લાહો અકબર
 રૂકમેં આ લગે તખ તસખીહ કરને
 હુએ તખ ખઅદખાં સારા વો કાયમ
 ખજાં અન્નાહો અકબરકો પુકારો
 રખે સર શાહને સીજદેકે બીતર
 ઉઠાએ સરકો કેહ અલ્લાહો અકબર
 કહે અલ્લાહો અકબર લે કરારી
 રખે સર દુસરે સીજદેમેં હયેદર
 ખીએ તખ દુસરી રકઅતકો સારી
 ગરઝ ઇતમામ ફીને રકખતાં ચાર
 સલામઅવ્વલ જીવાંખોતેહો ખુરસંદ
 સલામ દુયમી ખોતે ને હયેદર
 જોહરસે તા અસર લગ થાયે હંગામ
 લગે કેહને કો સરદારે દો આતમ
 કહે મૌલા સુનોઅખ ઓર તુમ ખાત
 ખુદા કહોએક ઓર ઉસકા પયમખર
 કહે રાઝી હયેં સખ હમ ઉસકે ઉપર
 વતે ઇસ શહેરસુ હમકો અમાં દો
 અસરખી તખ અજાં ખોતે અત્તીને
 સો ઝલકા દીલમને તખ તુરે ઇમાન
 સઆહત દોજહાંકા કરકે હાસીત
 ફીતેક ગયે ભાગકર જંગલકે બીતર
 ફીએ અંદરોઝ અપના વહાં સકુનત
 સીખાએ ખઅદખાં સખ રાહેઈલામ
 રખે ફીલ્લેકા તખ યું નામ હયેદર
 અરે મહમુદ અખ ઝુદીસે લે ચત્ર

ખડે નજદીક આકર વો સીતમખાર.
 મુનાફીક પાસ આએ અકલકે ખામ.
 મોહીખખાંકા હયે અપના આપ વાલી.
 દીખા તખ સીફઝમેં ઉનકો અખાંહો.
 ફીસીફી રફાં નહી ચત્રતી હયે તદખીર
 લગે સખ ધુજને ઝુંજલા સરાસર
 ઝમીંપર તખ લગે ઝાલીમ વો ગીરને.
 લગે ગીરને ઝમીંપર તખ વો કાયમ.
 સો હયયાર તતમું ડાત્ર સારે.
 લગે રોને કો વો સારે સીતમખર.
 લગે સખ ધુજને ઝુંજલા સરાસર.
 લગે હોને મુનાફીક સખ ફરાલી.
 રહે જત્રજત્ર સગત્ર મુઝીહોઅખગર.
 લગે કરનેકો મુઝી ખહોત ઝારી.
 કયા હકને સગત્ર અંજામ યે કાર.
 રખે સખ તૌક યો ઝંજરસુ ખંદ.
 લગે સખ આજઝી કરને કો યકસર.
 ન થા કીમકો ખતુઝરોનેકે કુછ કામ.
 શફઅત કરનીપટ આજઝહુએ હમ.
 કેકલમાઅખપકો તુમ સખ મેરેસાત.
 મોહમ્મદ મુસ્તફા ખરહક હયે રાહખર.
 કેહને હયેં ને કહો હમકે મુકરરર.
 ખત્રાસીકા હમારે કુછ નશાં દો.
 સો ખોતે કેદસે તખ માહખત્રીને.
 કે કલમાપડહુએ હયેં તખ મુસત્રમાન.
 કહે ઇસલામ હક ઓર કુફર ખાત્રીત.
 રહે હે વો પીશેખાં કુફર બીતર.
 સીખાયે દીનસે રાહે શરીઅત.
 ફીએ હકકે કરમમું કાર અંજામ.
 કહે ઇસલામ ગડ હયે યે મુકરરર.
 હનીફા મુતઝીર ખેડે હોં આખત્ર.

ચલે મૈત્રા અલી વહાંસેડો અસવાર
હીકાયત અજ યહાંસે કરકે ઇતમામ
ઘતા સસવાત કે જુદીસે મહમુદ

રવાના હોના મૈલા અલીકા ઇસલામ ગંશે તરફ રતાસ શહેરકો.

ગુલીસ્તાન તહબ્બર ખોલ ગુલ ગુલ
સનાખ્વાનીકા ગુલદસ્તાં તુ લે હાત
ચલે ઇસલા ગંસે શેરે સફદર
હુએ રસ્તસાની સરહદમે દાખીલ
કે દેખાયક બચક તબ શહેરે ઇલયાસ

દાખીલ હોના મૈલાકા શહેરમે.

હુએ દાખીલ બઝાં ઉસ શહેર અંદર
દેખે ઉસ શહેરમે હયે દેવ સારે
કે મૈત્ર અજ એક હયેગા શહેરસે દુર
મગર સહરા અથા વાંસખત દુશવાર
ન સહરા થા મગર થા વો જહન્નમ
ખીજર ઇલયાસકો તબ સાથા લેકર
દીગર ચારાં રખે ઉસ શહેરમે જમ
યકાયક કીલ્લે એ નઝદીક નમુદાર
નઝરકર રહમકી અયમુજપે મઅબુદ
દેખે એક તખતએ સંગી હયે દરપર
લે ચોખાં હાથમે મૈત્રા અલીને
નકારા સુનકે વો આવાઝ પુર જ્જેશ
વહાં દેખે હયે જબ વો શેરે સુખ્હાન
ઉખાડે મેખકો જુદીસે હયેદર
મુસફફ તબ દેખે હયે આબ જરી
બઝાં વોહ પુશતએ સંગી ઉઠકર
નીકાલે બઅદઝાં ચરમી મુસલ્લાહ
તલકવોહ ખીજરચોર ઇલયાસમીલકર
બઝાં વોહ શાહપરી બીસતરકે ઉપર
નકારેકા સુના આવાઝ જાં કાહ
સોનરગીસવધનયતખોલીહયેજાંબાઝ

હો કોહીસ્તાં કુખન વો શાહેરાહવાર.
શીતાબી લેકે ચત શાહકા સરઅંજમ.
જહુમે શાહકે ચતતા પાવે મકસુદ.

તસદદુક શાહપેહો અઝજને ખુતખુત.
રખઅપને સરપેકેહ શાહકી હીકાયત.
કીચેલઈકીતઆ તબમંઝીલ સરાસર.
દેખે ચારાં ઇતા કરતા હયે મંઝીલ.
સુનો કેહતે હયે ઉસ્કો શહેર રતાસ.

લગે સખ દેખને ચૈદર ચૈસર.
વલે દેખે હયે એક કીલ્લા કીનારે.
જહાં રેકને હયે વો દીત્તાર મંઝુર.
ચલે ઉસ રાહમે ધરશેકે ગમખવાર.
ન વાં પોહંચા થા ઇઝરાઇલ એકદમ.
ચલે ઉસ રાહમે ખુદ આપ સરવર.
અખી તીનોં ચલે તબ લેકે બાહમ.
દેખત શાહને કહા અયપાક જખખાર.
કરં કુવતસલી મેં ઉસકા નાખુદ.
નકારા ચોર દીગર ચોખાં સરાસર.
બજયા તબ નકારા માહબલીને.
ઉઠવો દેવ ખોચા અપના સખ હોશ.
અથી એક સંગકીલી મેખ દરમ્યાન.
ખુલા પાનીકા ચરમા તબ સરાસર.
કીચે તાઝે વઝુકર દીલ કરારી.
રખે જુદીસે લા ચરમેકે ઉપર.
બૈકે ઉસપર હુએ ખાતીર તસલાહ.
રહે થે દુર ઇસ સહરાકે બીતર.
અથી વો ખવાબમેમી નેક ગોહર.
હુમ તબ ફરશપર બેદાર નાખ.
દેખે કીલ્લેકા દરવાઝા અથા બાઝ.

હુવાહયે તખનીપટમોહનકા દીલતંગ
હુધ વો તંગદીલ બીસ્તરસે નાઝર
બયેઠા હયે બા શુબઅત કરરોફરસે
હનીફને કહી બીસ્તરસે લલકર
વહાં સખ રાત બયેઠો હોકે કાયમાં
ખડો હોં એક દીગર જબ સાત દોને
ગીરાઓગેં મુઝે ગર તુમ ઝમીંપર
અગર તુમપર હુધ મેં દસ્ત થાવર
કનીઝકો કરો ઝુદીસે આદાબ
પીદરકે નામકી ઝુદી ગીરા ખોલ
કીએ મોલાને બઅદઝ દુર ફીશની
કે હયે મશહુર અબદુલ્લાહકા નામ
મુનો તુમ અબ ઝમીંકા બે ખુતન હયે
સુખનમેં ઉસકે મોલા હોકે માઇલ
કહે મેરા હનીફ નામ મશહુર
પીદર મેરા હે સુલતાને ઝમાન
હુધ પુરી જધા દોનેમેં યે ખાત
નમાઝે સખમેં હો મશગુલ હેદર
સોમગરબ ઓર ઇશાબઅદઝ નવાફીલ
રહીથી નીસ્ફ બાકી રાત આખર
તલક આયા સુખ્હોકા વક્ત હોને
અઝાં હયેદરને બોલી ખુશ વઝાંસું
હુએ ફરીંગ નમાઝે સુખ્હોકે જબ
હનીફકો દેખે જું ફીલે સુશતંગ
ખડી આ સામને જું કોહ તીમસાલ
કરે કુશતી દોનો મીલકર બરાબર
કહે મોલા અલીને અય દીલાવર
એઝેગા બે તેરે દીલબીચ મટસુદ
કહે પુરેસતસે કર કુવત દીલારા
હનીફને બઝાં નામે ખુદા લે
સોબઅદઝ ફાતમ્હ ઓર દોનોં હસનેન

નીઝાકર તખ દેખે હેં પુશતએ સંગ.
દેખે એકશખસઉસપર બહોતનાદર.
સરાખા ગર્ક હે આખે વકસસે.
ન ઉઠ્યો વહાંસીતીઝીનહારઝીનહાર.
સુખ્હોકો આકે હમ હોવં મુઝાહમ.
કરેં કુશતી કે દો દો હાથ કોનોં
કનીઝક હો રહુ ખીદમતકે બીતર.
રખુંગા કેદમે તુજસા દીલાવર.
કરો નામે સુબારકસેબી દીલ શાદ.
વતન તેરા કહાં હયે હમસતી બોલ.
કહે નામો નસબકી સુન નશાની.
મુઝે કેહતે હેં સારે ઇબને આદમ.
સદા રેહને હમનકો વહી વતન હયે.
હુએ નામો નસબસેં ઉસકે સાઇલ.
મેરા રીશતા હયે દેવાં સાત મસતુર.
બહોતહશમત હૈં કેસકનઓરખઝાના
તલગ પોહચીહૈં આઠર જદ્દતર રાત
લગે કરનેકો યાદે હક સરાસર.
તહજબુદલી ગુઝારે શાહે કામીલ.
કીએ તસબીહકા રખકા ઉસમેં વાફીર
ગુબારે શખ લગા હયે જગસે ધોને.
નમાઝે સુખ્હોકા કીતે બાઅદસું.
કીએ કીલ્લે તરફ હયેદર નઝરતખ.
નીકલ આતી હે કરને શાહસે જંગ
કહે મોલાકે વધ બરખેઝ દરહાલ.
દેખો અબ કીસકો હોતી ફનહાયવર
ચલા કુવતસે અબ્વલ હાથ હમપર.
ચલા વો બંદ હમપર આજ તુ ઝુદ
ન પાવેગી તુ કરનેકો દુબારા.
મોહમ્મદ મુસ્તફા ઓર મુરતુઝાલે.
જગર ગોશો અલી કે તુર એનેન.

પીછે મોત્રા અલીને હસ્તે સુમતાજ
હનીફો કહે વો શાહે મસઉદ
હનીફને કીએ કુવત સો બીસયાર
હનીફ તાન હમતે કર પયાપૈ
હનીફ બઅદમાં હોગયે પીશેમાં
નેહાયત શમર હો અઝદીલ અફરોઝ
બમાં લાયાર બોલે બાતકો છાડ
બુઢકે લુ ફસુ વો શાહે સફર
કીએ માત્રીદા જબ ઉંગત્રી પકડકર
હુવા તબ શોકસે દીલ ઉતકો માઇલ
નેહાશત શરમ ઉતપર હોકે ગાત્રીબ
ગીરે મડેલા અત્રીકે તબ કદમપર
કહેજુદી બતાવો અપના તુમ નામ
મુજે મઅતુમ યુ પડા હયે અકસર

ખવાબમે આના પેગમબરકા ઔર તત્તકીન કરના.

સુનો એક રાતકી નાહિર હીકાયત
મેરે આ ખવાબમે શાહે મુકરરમ
મુશરરફ જબ કીએ ઇસલામ સેતી
તુમહારા કદ ઔર કામત સખી બોલ
તુમહારે નામસે બી હોકે ખુરસંદ
અઝંગે હસ્ત તન હમરાહ દીગર
કે હે મોત્રા અત્રી ઇસમે મુસમ્મા
કે હમ ખારી તુમહી હે દેવ સાંરે
અગર ઔરતકા કુછ દીલમે હવસહૈ
ખુત્રાવો યાર વો હયે હસ્ત તન બે
વલે અબ્વલ કરોતુમ મુજકો પસકદ
નકારા બઅદ શાહિકા બજના
દોઆ કરનેકો મોલાને ઉઠા હાત
ઇબબત કર દોઆકો હમને ઇમદાદ
ખીત્રા ચેહરેકે ઉપર ગેબકા તુર
હુવા હકસુ ફતાહ તબ આસમાનિ
શરમસુ ઓડનીકી મુખકે ઉપર

રખે ઉસ સગપર શાહે સર અફરાઝ
ઉઠા ઇસ હાથીકો કર ઝાર તુ ઝુદ.
વલે ઝરરા હીલા નહીહાય ઝાનહાર
વત્રે જુ ખીશમે આયા નહી ઝરાવે
ખીજલ હો સર નમાયે દર ગીરેખાં
કીએ અપને નયનકો તબ ઝખીરોઝ
કે અબ મોબત તુમહારી હૈ ઝાર.
તુરત પકડેહે ઉંગત્રા ઉસકી હયેદર
હુએ આજુઝ બમાં વો નેક અખતર
હુવા આમે મની શહવતસે નાઝાત.
હુવા દિત્ર વસ્ત્રસે તબ ઉતકા તાત્રીત.
ફરાસતસે કહે મઅદઝ શરમ ધર.
પીલાવો વસ્ત્રકા બરકર મુજે બમ.
તુમહી મોત્રા અત્રી હો શેરે સફર.

મોહમ્મદ મુસંતફ ખતમુર રિસાલત.
કીએ તત્તકી મુજે કલમા મોઅઝમ.
બશારતમી દિએ પેગામશેતી.
બીચેહરેકામો અમ્મા સબદીએ બોલ.
રખે હે તબસે મુજકો દામમે બંદ.
બશારત મુજ દીએ સાક્રીએ કોસર.
કહે હે બોલ મુજસે યે મોઅમ્મા.
હમે ઉએ તુમે નીચે હયે સારે.
મેરા દેખો અજબ કુછ રંગો રસ હે.
મોહબબતકે સમાકે હયે રતન બે.
સરખા કદ મેરા અબ તુમ કરો રદ.
શરીઅત સાત દોનો વસ્ત્ર પાના.
લગે હક સાત કરનેકો મુનાબત.
સરોકદકો કયા તુ મીસલે શમશાદ.
લગે હો કો હુરાં સબ બલા દુર.
અમકનેકો લગી ચુરશ તુરાની.
હનીફ ઉઠ ગઇ તબ ધરકે અંદર.

ਅਲੀਨੇ ਅਘੜ ਹੋਏ ਹਯੇ ਨਕਾਰਾ
 ਘੋਰੇ ਵੇ ਹੋਏ ਆਸਧਾਰ ਖੁਸ਼ਦਿਲ
 ਫ਼ਨੀਕਾਨੇ ਦੇਖੇ ਧਾਰਾਂਡੇ ਆਫ਼ਮ
 ਕਛੇ ਸਥ ਆਤ ਹਯੇ ਖੇਡਲਵਰਾਡੀ
 ਫ਼ਨੀਕਾਨੇ ਆਯਰਡੇ ਦਿ ਵਿਛਾੜਤ
 ਵਿਛਾੜਤਕੇ ਹੁਯੇ ਸ਼ਾਹੀਦ ਵੇ ਧਾਰਾਂ
 ਨੀਕਾਫ਼ ਫ਼ਲਿਆਸਨ ਪਛ ਉਸ ਵਲੀਮੇ
 ਆਤਾਫ਼ ਫ਼ਮਾਤਾ ਤਰਸੇਤਾਫ਼ ਆਯੀਕਾ
 ਲਗੇ ਫ਼ੇਹਨੇਡੇ ਧਾਰਾਂ ਸਭ ਤਧਾਰਕ
 ਆਯਰਨੇ ਤਧ ਫ਼ਨੀਕਾਡੇ ਕੁਛਾਂ ਧੁੰ
 ਸਭੀ ਧੇ ਦੇਤ ਆਰ ਦੇਵਾਂਭੀ ਆਲਕਰ
 ਤੁਰਤ ਉਸਵਕਤ ਲੋ ਤੁਮਨਾਮ ਅਲੀਕਾ
 ਸਭੀ ਮੁਸਾਫ਼ੀਲਕੇ ਫ਼ਲ ਕਰਨੇ ਕਲੀ ਹਯੇ
 ਸਭੀ ਆਰਤਰਕ ਫ਼ੇਵੇਗੇ ਵੇ ਮੁਝੀ
 ਸ਼ਾਹਾਨੀ ਸੇਯ ਤਧ ਨਾਦਰ ਆਯੀਯ
 ਮਫ਼ੇਲਮੇ ਯਧ ਹੁਯੇ ਫ਼ਾਯੀਲ ਸੋਫ਼ਿਦਰ
 ਹੁਯੇ ਆਲਵਤ ਨਸ਼ੀ ਵੇ ਪਾਫ਼ ਹਯੇਦਰ
 ਮਫ਼ੇਲ ਅਧ ਵਲਲਯੇ ਫ਼ੇਹਤ ਆਯਰਦਾਰ
 ਯਮੀਨੇ ਪਾਫ਼ਕੇ ਦੇਖੇ ਫ਼ੇ ਫ਼ੀਯੀਲ
 ਸਫ਼ ਆਲੀ ਦੇਖੇ ਫ਼ੇਦਰ ਨਯਰਕਰ
 ਪਧਾਪੇ ਤਧ ਰਫ਼ੇ ਆਲਵਤਕੇ ਆਤਰ
 ਹੁਯੇਥੇ ਆਸਾਡੇ ਗੁਲਸ਼ਾਨਕੇ ਆਲੀ
 ਅਯਧ ਕੁਛ ਆਸਾਡੀ ਲਯਯਤ ਹੈ ਧਾਰੋ
 ਨਹੀਂ ਸਾਨੀ ਯਧਾਂਮੇ ਉਸਡੀ ਲਯਯਤ
 ਤਲਯਯਤ ਵਲਲਕਾ ਸ਼ਰਫ਼ ਆਧਾਂਮੇ
 ਵਲਲਮੇ ਹਯੇ ਕਰਾਮਤ ਆਰ ਵੀਲਾਧਤ
 ਆਰਕਤਸੇ ਧੇ ਵਲਲੇ ਸਰਵਰੀਡੀ
 ਆਰਯ ਮੋਲਾ ਅਲੀ ਅਘੜ ਫ਼ੇ ਫ਼ੇਹਤਾ
 ਆਯਾਂ ਕੁਵਤ ਸਤੀ ਆਫ਼ੇਰ ਨੀਕਲਕਰ
 ਧੇ ਵਾਂ ਆਂਦੀ ਨੇ ਲੇਮਾਂ ਧੁਧ ਮੁਰਤ
 ਸੋ ਫ਼ੇਡੇ ਸਭਡੇ ਵਧ ਆਯਾਫ਼ ਕਰਕਰ

ਸੁਨੇ ਧਾਰਾਂ ਸਭੀ ਆਰ ਅਫ਼ਕ ਸਾਰਾ
 ਅਫ਼ ਆਫ਼ਰ ਰਫ਼ੇ ਸ਼ਾਹਕੇ ਮੁਕਾਯੀਲ
 ਲਗੇ ਪਛਨੇਡੇ ਤਧ ਸਲਵਾਤ ਫ਼ਰਫ਼ਮ
 ਮੋਫ਼ਮਦ ਪੇਸਾਯ ਰਾਫ਼ੇਫ਼ੁਫ਼ਾਡੀ
 ਲਗੇ ਫ਼ਲਧਾਸ ਪਛਨੇ ਆ ਫ਼ਸਾਫ਼ਤ
 ਸਭੀ ਮੋਲਾ ਅਲੀਕੇ ਫ਼ੇਸਤਧਾਰਾਂ
 ਪੀਰਾਯੇ ਦੁਰੇ ਧਕਤਾ ਲਾ ਲੀਮੇ
 ਫ਼ਨੀਕਾਡੇ ਹੁਧਾ ਉਸ ਅਯਨਯੀਕਾ
 ਅਲੀ ਦਰ ਯਵਾਧ ਫ਼ੇਹਤੇਥੇ ਮੁਧਾਰਕ
 ਕਲੁ ਮੁਸਾਫ਼ੀਲ ਪਫ਼ੇਗੀ ਤੁਮ ਉਪਰ ਯੁੰ
 ਕਰੇਗੇ ਆਫ਼ੇ ਕੁਛ ਫ਼ਮਲਾ ਨੇ ਤੁਮਪਰ
 ਧੁਫ਼ਾਡੇ ਫ਼ੇਸਤ ਫ਼ੇਯਯਡੇ ਵਲੀਕਾ
 ਫ਼ੇਹਤੇ ਹਯੇ ਲਾਫ਼ਤਾ ਫ਼ੇਫ਼ਾ ਅਲੀ ਹਯੇ
 ਮੁਕਾਯੀਲਸੇ ਰਫ਼ੇਗੇ ਸਾਰੇ ਆਯੀ
 ਆਯਾਂ ਮੋਲਾ ਅਲੀ ਫ਼ੇ ਤਧ ਧੁਲਾਧ
 ਫ਼ੀਯੇ ਫ਼ੇ ਸ਼ੁਕਰ ਫ਼ਫ਼ਾ ਤਧ ਸਰਾਸਰ
 ਹੁਯੇ ਵਾਸੀਲ ਫ਼ਨੀਕਾ ਸਾਤ ਹਯੇਦਰ
 ਨ ਕਰ ਫ਼ਸਰਾਰੇ ਧ ਨਫ਼ਾਨੀ ਫ਼ੇ ਫ਼ਯਫ਼ਾਰ
 ਤੁਰਤ ਤੁਧਮੇ ਉਮੀਦ ਆਯੇ ਹੈ ਆਫ਼ੀਲ
 ਰਧੇ ਤਧ ਦੁਰੇ ਧਕਤਾ ਉਸਕੇ ਆਤਰ
 ਸਭੀ ਫ਼ੇ ਫ਼ਫ਼ਤਾ ਧੇ ਵੇ ਸ਼ੇਰੇ ਸਫ਼ਦਰ
 ਨ ਧੇ ਅਯ ਵਲਲੇ ਗੁਲਧੀਨੀਸੇ ਆਲੀ
 ਫ਼ੀਸੀ ਫ਼ਾਨਾਸਤੀ ਆਫ਼ਰ ਆਧਾਰੋ
 ਮੁਯਕਕਰਡੇ ਧੁਫ਼ਾ ਫ਼ੀਤਾ ਕਰਾਮਤ
 ਨਹੀਂ ਆਤਾ ਹਯੇ ਫ਼ੇਹਨੇਡੇ ਯਧਾਂਮੇ
 ਨੇ ਹਯੇ ਮਫ਼ਮ ਉਸੇ ਦਰ ਮੁਯਫ਼ਲਤ
 ਅਧਾਕਰ ਮੁਯਡੇ ਵਲਲੇ ਨਾਮਵੀਡੀ
 ਨੀਕਲਕਰ ਆਯੇ ਆਲੇ ਗੁਲਸ਼ੀ ਗੁਫ਼ਾ
 ਦੇਖੇ ਨੇ ਫ਼ਯਸ ਆਨੇਮੇ ਨਯਰਕਰ
 ਫ਼ੇਧਤ ਆਨਕੇ ਫ਼ੇਵੇ ਫ਼ੀਲਕੇ ਮੁਸਰਰਤ
 ਵਤਨਕੇ ਆਵੇ ਫ਼ੇਹ ਫ਼ੀਲਸ਼ਾਫ਼ ਕਰਕਰ

હુએ દીલસું અપમકે બહોત ખુશહાલ
હનીફસું લે રૂખસત શેરે સફર
તુરત હામીલ હનીફહો અદબસું
મુજે મઅલુમ યું હોતા હયે હયેદર
શીકમ મેરા ગરાં લગતા હયે મુજકે
સુને મોલાને જળ ઉમીદકા બાત
અંગુઠી ઓર ખંજર હાતમેં દે
અરબમેં હયે મેરા મસકન મદીના
બઝાં મોલા અલી કેહને હેં મુજકે
હનીફ તબ નશાન્યાં હાથ લેકર
અથા નાદે અલી ખંજરપે મરકુમ
બઝાં મોલા અલી પુસ્તા ઉપકર
ફીરાએ નામ ઉસ કીલ્લેકા હૈદર
ચલે મોલા હનીફસે જુદા હો
ચલે આએ બઝાં ઇસલામ ગડકે
અઝીઝાકી તવાહી છોડ સફર
મદિનેમેં હુએ જુદિસે વાસીલ
સઆહત દોજહાંકા કર મુયસ્સર
મુરખખસ તબ કીએ પારાંકેતબ ખાસ
સમી પારાં ગએ ઘરકે નીકલકર
મીતે તબ ફતમહસું હોકે દીનશાહ
ખતમકર યહાંસે બબ સલવાતકેહકર
અરે મહમુદ ચઝ અબ શાહકે સાત
રવાના હોના મોલા અલીકા

હનીફ તબ તશાન્ત હાત લેકર
મુબઅતકી તો હો ગુલશનકે સાધર
રહે હેં દોજને બાકી ફઅમા
હો મોલા અલી બ ઘરકે બીતર
વીદઅ હો ફતમહસે દુસરી બાર
મોહબ્બાં ખાસ સબ હમરાહ લેકર
રખા હઝરતસે લે નેનાં કે બમકર

વતનકો સબ ચલેહો ફરીગુલબાલ.
હુએ આઝીમ મદીને કે વો હયેદર.
કહે મોલાકે તઈં તબ ખોલ લબકું.
ખુદાકા લુફ હયે હમનાકે ઉપર.
કહું કયા અબ ઝીયાદા ખોલ તુમંઝ.
કહે તુજકે નશાં દેતાહુ લે હાત.
કહે તુજકે દીગર કેહતાહું સુનતે.
જહાં ઇસરાએ હકકા હયે ખઝીના.
હું દામાદે નબી કેહતાહું તુજકે.
નઝરસે દેખે હયે તબ ઉસકે ઉપર.
અસદકે નામકાથા સીકકા મખતુમ.
કહે યે હયે નશાં હમકે સરાસર.
રખે હેં નામ ઉસકે તબી હનીફગડ.
કીએતબ કુચ સબસે અલવીદઅ હો.
બી વઈં જુદીસે છોડ ઉસ નગરકે.
મદીને કે સો પોહચે જુદ હયેદર.
હુએ હઝરતસે આકર જુદ શામીલ
કીએ સબ માજરે ઇઝહાર હયેદર.
ગએતબવર બવર હમઝા વઅબ્બાસ.
ચલે હસનેનકે મીનેલકો હયેદદ.
રહે એકઠાર મીઝકર સરવો શમશાદ.
મુકદ્દસ રૂહ બર શાફીએ મહશાર.
શહે બરબરસે કર જુદી મુલાકાત.
હનીફ ગડસે મદીનેકી તરફ.

નઝરસે દેખે હયે તબ ઉસકે ઉપર.
કબાં અબબાર શાહકે કર ઇ ઝાહેર.
સુનો દુક કાન ઘર મોલાકા શમા.
દેખે હસનેનકો વો નેક મહઝર.
ચલે હમરાહ લે બાકી કે દો પાર.
ચલે હઝરતકી તબ ખીદમતકે બીતર.
ચલે તબ શહેરકે બાહેર નીકલકર.

સફર કર મોલા અલીકા દુસરીબાર.

કહે અંબ્યાંત્ર મુદા સારે એકરમ
લગે તબ આપ કરનેકે મુનાજત
તનામે અબ ઝમીંકે ખીંચ યારબ
વીલાયત દેખો તુમ મોલા અલીકા
કીએ તબ તૈ ઝમીં હકને કમરકર
યકાયક શેહર બરબર ખાસ આકર
દેખો યે શેહર હયેગા કૌત હીસતા
ચક્કે તબ ફરહાસે સમ યાર મીઝકર
કહે સાયલજો માલા નેક અતવાર
શતાબી ચલ તુ અબ બાઝાર ભીતર
તુજે મતલુબ ને હીનાર હે આજ
કહે શાહને બઝાં સાય કે યુંકર
કે હયે રાજા યહાં વો મદ કાફીર
અગર પુછે મેરા વો નામ તુજકન
ગગર લે એક હઝાર ઉસ્મે તુ હીનાર
હુતરશે ગર મેરે વો હોવે સાયલ
સમી તુજ મુશકીબાંકે હલ કરેગા
કરેગા તેગસું ઉનકા બુદા સર
મુના મોઝાસે જબ સાયલનેયે કાલ
કહા તુ પેશવા હે દોજહાંકા
કેઅબ તુજહકમેહો કરમેઅહબકયું
કહે મોને યે હીકમતકા કેહના
મુના સાયલ ચક્કે તબ હુકમ ઉપર
ચલા આસીફ કને ઝુદીશે સાયલ
મુનાયા હાલકા અપને ગીરા ખોલ
મેરે આ સાત ચલ રાજાકે દરબાર
ગયો રાજા કને દોનોં બરાબર
કહા હયે એક ગુલામે બેર આવર
વલેકીન સૌ ગુલામાંકી વો કીમત
બઝાં રાજાને સાયલજો ખુલા કર

પડે સલવાત તુમ હઝરતપે બાહમ.
કહે અબ સાહેબે અરજો સમાવાત.
દીખાઅબ હમકોતુ બરબર નગરસબ
મોહબબત ખાસ વોહ હકકે વલીકા.
દીખાયા ચકબચક લા શેહરે બરબર.
કહે અબ ચશમખોત્રો આર નઝર કર.
કહા સાયલને યે બરબરકા રસતા.
હુએ દાખીલ સમી ઉસ શહેર ભીતર.
કે અબ ઝુદીસે કર લે તુ તેરા કાર.
લીજ મુજ બેચ ઝુદી દેર નાકર.
તુ મુજ કીમતસે લેકર આપના કાજ.
મેરા એક મુદદા હયે ઉસ મકાંપર.
મુજે તુ બેચ ઉસકન ને હયે આમર.
કશમશમ નામ કેહ મેરા હયે રોશન.
નકસમેં કમતુકર જીનહાર જીનહાર.
તુ કેહ ઉસકો કે હયે યે ઉસમે કાખીલ.
હઝારાં દુશમનાંશું તુજ લેગા.
અજબ વત દયા હયે ઉસકો દાવર.
હો બેતાકત લગા રોને અંજવાંડાલ.
કે હયેં હાદી તુ સારે કન્શો બંકા.
કહુ તુજકે ગુલામ સમુંહશે અબકયું.
ખુદા રાઝી હયે ઉસમેં ચુપ નરેહના.
બડા આસીફ કને વો નેક બેહર.
હુવાં દીલ બેચનેપર ઉસકા માયલ.
ઉકા ઝદીશે રૂકનુસસલતનત બોલ.
વહાં કરકર તેરા દેતાહું યે કાર.
કહા સબ ખોલકર વો સબ સરાસર.
કવી હે ખુબસુરત મીસત્રે ચંદર.
કરે મતલુબ વો શાહે સરાકત.
લગા અબ પુછને અહવાલ ચકસર.

કહા સાયલને અય સાહે સરઅફરાજ
 દેખો તુમ આજલગ તા દૌર આદમ
 અગર દરયાકે દર ઓર કોહકા ઝર
 લગા તઅરીફ કરને હોકે ખુશ હાલ
 કવી કુવતમે હયે જુ મીસ્તે સફર
 વસે લાચાર હું મેં અબ કરજદાર
 કયાપસ સાહેબ બરબર હુકમ યું
 તુરત હાજીર કયા સાયલને લાકર
 ગરજ દેખમે ઉસકા ઉગયા હોશ
 તકકરસે બઝાં ખોલા દહનકો
 બઝાં હો નામસે રાખને સાઇત
 તુમનકો બેયતા માલીક તુમહારા
 કહે શાહને કશમશમ નામ મેરા
 કહા રાખને અય યારે દીલાવર
 બરસમે એક દફઅ નદદીકા બરપુર
 સખબ ઉસકે હઝારાંસુ હુન્નરવર
 દાગર હૈ એક હઝાર મેરે ગુલામાં
 વહાં પાની કે બંદ કરનેકી ખાતર
 કે જબ હોતી હૈ વા પુરી ઇમારત
 બરસમે એક દીન આતી હૈ નદદી
 દાગર એક અઝદહા હૈ કેસ જંગલમે
 ઉને ઇતરાકે દેહાત સારે
 કે મેં આહતાહુ કરને આખમે બદી
 દાગર મેરા હૈ એક દુન્યામે દુશમન
 ઉસે મોલા અક્ષી કહતે હયે સારે
 ઉસે લા પેશ મેરે હસ્તા બસ્તા
 યે તીનાં કામ મેરે કર તુ પુરે
 તુજે વાપસ તેરા ખત દેડિગા મયે
 બી મેરે બઅદ તુજેકા મુમત્તેકતસબ
 કહે તખ મુરતુકા વો શેરે સફરહ
 કહું ઇતિમામ સખ કહતે ઇલાહી

હરએક ફતમેકે હયે વોખડેત મુમત્તાઝ.
 નહીં માલતા હયે ઉસકે કોઇ બાહમ.
 ન કીમત મો એકા હોય ઉસકે અકમર
 કહા હયે બેશ કીમત નેક અફઆલ
 ચમકતા મુંહ મુતવ્વર મીસતે ચંદર.
 સખબ ઉસકે લ્યાહુ હાય યે કાર.
 મુજે લાકર ગુલામ અવ્વલ દીખાતું
 દેખા તબ શાકકો રાજ નઝર બર.
 તસે સર કર હુવાએક લેહઝાખ મોશ.
 લગા કેહને અદબમે ઇસ સુખનકો.
 કહા લેને હે હમ તુમનાકા આકીલ.
 કરોગે કામ કયા બોતો હમારા.
 કરંગા કામ જો મુશકીલ હૈ તેરા.
 મેરી હયે શાહેરકી નદદી બર બર.
 ચસે સૈનાબકા ઉસ શહેરના પુર.
 સમી બેબહુ વહાંમયે જમ્અ કરકર.
 સમી ઉસ કામ પર હયેગે મુદામાં
 કરે એક સાતમે દીવાર આબર.
 ખુદાએક લેહઝમે કરતા હયે ગારત.
 ઉકાતી હયે ઇમારત જો હયે બંદી.
 સદા રહેતા હયે ગારોકે દંગલમે.
 ઉને મજ મારા લોગાધર ઉજડે.
 ઝમીસે સાંપકો કરના હયે પેવંદ.
 મદિનેમે સદા હયે ઉસકા મસકન,
 કહકે ઉસકે બજત નકારે.
 કહા અબ કામકા તુજકો સીરસ્તા,
 નહી રખના ઉન્હોકોબી અધુરે,
 તુજે આજાદ કરકર છોડુગા મંએ,
 દેડિગા તુજકો અપના સતતતત સખ,
 અગર સો કામ હોં ઉસકે બરાબર,
 મુબારક તખત તુજકો ઓર શાહી.

दया तब एक हजार दीनार कीमत
 जहाँ साधने लेकर ऊँच वीहय हो
 सुभन तब शाहदेवरवरकरके अन्तम
 कहे सुलताने दिने जात नदहसेज
 तब जगुमसे हसा वो शाहदेवरवर
 रभाहुं नये हजारां सुं गुलामां
 सज्ज पुत्र बांधने के सालहा वो
 जहान मेअमार बहादुरते हैमइतक
 दीगर उस भारकामुशकीलजगदाम
 भी नेजा उस उपर नहीं कारगर है
 हजारां साथमें लशकरके लेकर
 गया था जीस भररा उस मुकाभीत
 हजारां सुं मेरे लशकरके भारा
 दीगर भौला अतीकि बांधताना
 भया तो आज कयुं आवेगा कीर वो
 कहे शाहने उसी साथत ये सज्जकार
 गरम होकर उठे सरहारे आत्म,
 गुलामोंके कहे वो सरवे आजाह
 कहा तब एकने अय शाह सख्दर
 जजा उसका जुहाये पाक जज्जवार
 जहाँ बही शाहने अपनी नजरकर
 दृष्टे एक कोह उसके हुये मुकाभीत
 जहाँ बह जुह्मीकार अपना नीकांते
 कीये उस कोहके टुकडे हो जराजर
 उठाये करके कुवत शाह जाहुम
 सोउस पलके जगा और जधे आज
 सो भजपुत तब उस कामको कर
 कहे अज भये यलाहुं भारनेभार
 अले सुलताने आत्म अजहहापर
 दृष्टे मोहकम हुवा हुये पुलकाओदार
 कहा एकने जहाँ शाहका शुनअत

क्या सुलतान हीको कर मनीमत,
 यला भौला अतीशुं तब जुहा हो,
 ये तीनों कार कय होवेगे धतमाम,
 जुहाके हुकमसे करताहुं धमरोज,
 कहा मज्जुं न हो तु कुछ समजकर,
 दया हुं उन कनेभी जहोत सामां,
 करे वो कामभी ह्येरान कय हो,
 हुवा नहीं काम पुरा आज दीन लग,
 नही यातता हुये उसपरतरोसमसाम
 नहीं लातेका उसपर कुछ असर हुये,
 तज्ज नकडारा और कीरना जज्जकर
 वजे हरहम हुवा लशकरका कापील.
 नहीं उसपर यला कुदरत हमारा,
 नहीं मुमकीन महीने आज जना,
 नहीं भातीरने आतीमात अमतो,
 तो करता हुं पुरे अय जहांहार,
 यजे आकर भाजे उस पुलसुं जाहम
 उठो यहांसे क्या मैं तुमको आजाह,
 क्या आजाह हमको मुभतसीकर,
 देवेगा तुमको अय शाह जहांहार,
 दृष्टे उस कामको अंदाजा करकर,
 यजे उस कोहपर वो शाह आदील,
 कमरमें कोहके एक वार पाजे,
 उठाये काह नीभी आप हुयेहर,
 ले आये कोहको सुलताने आत्म,
 रहा यतने सती पानीकी सैलाज,
 जजर वो राजको ज जोले सरासरा,
 जला तेरी वीलयतसे सहुं कांड.
 यला राजभी दृष्टन आप उपर.
 हुवा लह जह रंग वो शाहजमज्जवार.
 सोये कोहपर तेजे करामत.

પડા વીરનેયે તબ હુયેરાનગીકે
 વઝીરાંસુ' કહા યુકર ઝખાં ખોલ
 કહા અબ કહા કરેગા દેખના હયે
 નહીંહે વોગુલામહયે બલકે સુલતાન
 ગરઝ મોલા અલે થે અંદ કદમ દુર
 હુવા પૈતા યકાયક માર આકર
 ઉઠા સર ઉસકા જુ' ગુ'બઝકે માનીંદ
 કીરન દોગાવ માનીંદ ઉસકે સરપર
 દેખે જુ' કોહેમાનીંદ ઉસકે તન થા
 ખૈઠા થા વો ઝમી'પર મીસલે જુ'કાખ
 બી દમકે શોલોસે ઝાગં જલાકર
 દેખાજબ મુરતુઝાકો વો ખદમ્પ્રયાલ
 પડે મોલાને તબ સખઅે મસામી
 ઉઠયા આપંડો તબ શાહે સફર
 અલા તબ માર ખેખુદ હોકે ગલતાં
 ઝમી'પર સાંપ વો લાતા અલા થા
 તલક વો રાહરે સફર શાહે મઝહર
 કલાખે પાવકે સરવરકે દોનોં
 બઝાં વો પાંવસે પેચીદા હોકર
 શહીનશાહને પકડઉસ સરખુલેખાલ
 પછોડે બઅદઝાં સરસે ઝમી'પર
 નીકાલે બઅદસરસે ખી'અકર પોશત
 મલાયક દેખકર યે મરહમીકો
 બઝાં રાબકને વો પોસ્ત લાએ
 હુએ હેરાન સખ હુઝઝારે મજલીસ
 કયા તબ હુકમ યુકર શાહે ખરખર
 મલે બાકી રહો હો તુમસે યે કામ
 કહે મોલાને બાંધા હમને પુત્રકો
 કહે સુન કાન વર તુ મસ્નો મગર
 મલે તુજ આહસે મહાં હોડે લાગાર
 સટે ફીલ ફેર શાહપર સખ કમંદાં

ગયા વો હોશસે ઇતસાનગીકે.
 ન કોઇ મશરકસેમરગબઉમકાહમનોત
 મુજે બી એકમુખન ઉસસે કહેના હયે
 હુકમમેં ઉસકે હયેગે જીન્નો ઇતસાન.
 દેખે દરને સીયાદી મીસ્લ દૈવુર.
 દેખે મોલા કહે અલાહો અકબર.
 દોનોં અબ્યાં અથે દોતાક માનીંદ.
 અથે ઝોરત મીસાલે બાલ તનપર.
 મીસલે ગાર ઉસકાબી દહન થા.
 અથે અકપ્રા નમન બીનીકે સુરાખ.
 કયા થા નેસ્ત સાગ મીસ્લે અખગર.
 અત્રા હો જલ્દ ઉતપર બકે તીમસલ.
 કીએ . ઉસકે દહન દમકો નેહાની.
 ઝમી'સે રેહમોઅલ્લક તબ હવાપાર.
 અથા મોલા તરફ વો આતશ અર્શાં.
 વલે બમે અઝત્ર ઉસકા ભરા થા.
 ગઝબમેં આકે મારે પાંવ સરપર.
 રહે સર ફોડકર બ ભુ'બમેં દોનોં.
 રહા તબ ઝીદગીસે હાથ ધોકર.
 ફીરાંએ સર ઉપર કર ઝશત તરહાલ.
 ગયા ઉસ જીસ્મસેબી જ નીકલકર.
 સટે વઘ ખાકબીતર ઉસકા સખગોસ્ત.
 કેહનેથે મરહબા સારે અલીકો.
 રખે આગે સબી ઉસકા દીખાએ.
 અદુ ઝોર દોરત ઉનકે ચાર મોનીસ.
 કીએ હો કામ તુમને યે સરાસર.
 નીપટ દુશવાર હયે કરના હૈં ઇતમામ.
 દિગર મારે હૈં અયસે અઝહહાકો.
 મુજે મોલા અલી કેહતે હૈં મશહુર.
 કયાહુ' આજ મેં ઇતમામ યે કાર.
 પકડનેસે હુએ યે મસ્ત મંદાં.

કમંદા ચાર સૌ તખ શાહકે તનપર
દીગર એક સૌ સીપાહી લેકે તલવાર
લીપટ ગુસ્સેસે નચારા કરકે હેદર
લીકાલે સેફ આતા મ્યાનસે ભાર
કહં સખને શહીનશાહ તુમ યકી હો
કેઅખ હમપર કરમકી દુક નઝરકર
કીએ મમાનકા ઇકરાર દીલ સાથ
કહમપર શાહકે જલહાર હોને
રસુમે કુફરકો સખ કરકે ખાતીલ
લગા કરને તસદ્ કે સીમ ચોર ઝર
કહમપર શાહકે તખ રાજ કીદાંકો
દયા મોલાને ઉસ ખલ ગતનિકેતર
ખઝાં રાહ શરીઅત સાથ આગાહ
વલે યે હાલ સારા દો વહીમે
ચલે ફીર વહાં સતી કઠિરકે સાકી
અરે મહમુદ અખ જુદીસે ધરગોશ
ગરઝ મઉલા અલીને જલ્દ કરકર
ખીલે હઝરતસે આકર જુદ દરહાલ
રસુલુલ્લાહ તખરસુમ કરકે ખોલે
કહે ખૈઅરકો જલકર તુમ કરો કાર
પુરખખસ હોકે આએ જુદ ધરકુ
ખતમ કર અખ યહાંસે જુદ યે ખાત
કે અખ મહમુદ જુદીકર તુ ઇતમામ

રવાના હોના મઉલાઅલીકા તરફ ખૈઅરકે.

મુના અખ શાહકા નાદર હીકાયત
રઝા લે મુસ્તફાશે શાહે સફદર
તસદ્લી દેકે દોનો ગુલઝખેકો

જના યારોંકા હમરાહ હૈદરકે.

બી હમકો ચોર કીઝર ઇલયાસકો લે
દીગરબી વહીતુલકલખીકો લેકર
ચલેહો તીસઆયારાંમીલકેએક દીલ

ધડે જખ શાહ હુએ મલકઃ ખરખપર.
ખડે થે મ્યાનસે વો કાઠકર ભાર.
કખંદાં તોડ પાલે તખ પટકકર.
લગે તખ ખોલને મુઝયોકો લલકાર.
હમારે તમ સચે હાદીએ દિં હો.
ગુના ખખશેા હમારા મચાફ કરકર.
પરસ્તીશસે ઉઘાએ કુફરકે હાથ.
લગે દીલ જનસે કુરખાન હોને.
સચાહત મુરતુઝાસે કરકે હાસીલ.
સરા ચોર ખાગચોરબી અપના લશકર
ગુખારે કુફર સખ દીલસે સદા ધો.
કયા મુલતાન મસકન ઉસ મકાંપર.
કયા ઉસકો ચલે હૈં તખ તહીનશાહ.
કયા ઇતમામ ચેર સફદરીમે
ચલે હમરાહ લેકર યાર ખાકી.
નખીકન ચલ શીતાખી કરકહમખોશ.
મદીનેમે સો પોહચે જુદ આકર.
કીએ સખ માજરા માઝીકાસખકાલ.
દહનસે દુર સુખનકે જુદ ખોલે.
શીતાખીઆવ તુમ દુલ્લુલકે અસવાર
ખીલે ખાતુને દો લખને જીગરસું.
કરા ખૈઅરકે રાજશે મુલાકાત.
ખહકકે મુલતકા વચાલે ઇકરામ.

કરં ઇઝહાર મઉલાકા શુજઅત.
ખુરાસાંકી તરફ આઝીમહો હૈદર.
લીએ તખ સાથ વો સૈફ કમંકો.

ઉકાશા ચોર કમર અખખાસકો લે.
ઉમર અચ્ચારબી થે સાથ દીમર.
અથા ખાકીકા વો એક યાર શામીલ.

મદીનેકે હુએ બાહેર વો યારાં
કે અખઆખોંકો મુ'ચો સખ સરાસર
દેખો તુમ મુરતુઝાકી અખ કરામત
ઝમીને ખીંચ લેને તખ તનાંખા
કહે આંખોંકો ખોત્રો અય બીરાદર
કહા કાસીદ ખુરાસાંકા યે સરહદ
ચલે આગે વાંસે તખ હવસકર
બઝાં વો પૈક ઝૂટી યહાંસે જાકર
મોહમ્મદ મુસ્તફા ખુરશીદે દી હયે
અપસકે લુહસે તેરે સખખ વો
રહે ના તન વો સખ એકજામરાખર
અથવા વોઘખનેરાજા બકતીમસાલ
દેખા મોલાકો જુ' ખુરશીદે અનવર
હુવા દર હાલ આકર વો કદમખોસ
કે કલમા અરઝકર વો નેકઅફઆલ
લીજાકર સરહપર તાઝીમકે સાત
સુને હકકે વક્તીને કાન ધરકર
હુવા લશકર બઝાં સારા મુમતમાં
બઝા મોલા અલીને યુ' કહે સો
મેરે હીલમેં અજબ આતા હયે યારાં
નહી યે કામ હયેગા બહોત દુશવાર
ખીઝરને તખ કહા બાહતકો આઝુદ
સઆદત આજ આઝ હયે તેરે પેશ
પડે તખ આયતે નસદુન મીનદલાહ
હુએ અસવાર ના તન ઉસકે ઉપર
દીખા રાજા હુવા હયેરાન દીલસું
કહા રાખને તુમ હો કોન ખોત્રો
યહાં આયે હો કયુ'ઓરનામકયાં હયે
કહે આહલે અરબ હમસખખશરહયે
મુસલમાં તુમકો અખ કરનેકા હૈકાર
સુના રાત્રી જખ જાંસોઝકી બાત

કહે શાહને સખોંકે દોસ્તદારાં.
રહે દામનશે મેરે હાત પકડકર.
ઝમીકો પત્રમને કીતે ઇશારત.
દીખાયા ઝુદ શાહકો લા ખુરાસાં.
કહે યે કોન જાગા હયે સરાસર,
પડે સખને દરદા દીલસે બેહદ.
દેખે તખ બે અહદ મોલાને લશકર.
કહા રાજકી બેટી કો સરાસર.
ખીત્રાશક રહમ તુલ્લીલ આત્રમીહૈ.
મદદ તેરીકો બેજે હયે અરબ વો.
વલે હયેં ઉસનેખી એક હયેદર.
ચલા કરનેકો ઇસતક બાલ દર હાલ.
ખડા હયે આસમાંસું આ ઝમીપર.
કહા રાખ્યો મેરા તુમ નંગોતામોસ.
કહા ઇસત્રામ હક ઓર કુદર પામાલ.
ખીડાયા ઓર લ્યા કરને દીકાયત.
કહે તેરા ખુદા હાદીઝ સરાસર.
કે કલમા પડે લાએ સખને ઇમાં.
દીસા દરહમ ખુદાકા અરર હયે યો
ખુરાસાંમે ચત્રો અય દોસ્તદારાં
ચત્રો રાજકને જાનાખી એકમાર.
લીજા હમનાકો દેખેં રૂએ મકસુદ.
તુકર હાંસીલ નકરના ઉસમેં અદેશ.
હુએ અસવાર તખ બાહલ ઉપર શાહ
ઉતારા ઉન્ને જા કીલ્લેકે ભીતર.
કહા યે અજનખી આએ કીધરસું.
ગીરા ઉસ રાઝકા સખ હમસે ખોત્રો
કહે મસકન કહાં ઓર કામ કયા હૈં.
ફઝીલતમેં તુમનસે બેસ્તર હયે.
તેરી દુખ્તર ખીયાના અય જફાકાર.
લગા તખ હાથ મલને બોલ હયે હાત

નજીમીસે સુનાયા ઉસને યુંકર
 અરબ એક તુક હયેદરકીતકમકા
 ઉસી સાચત મેરી આઈ નઝરમેં
 વલે ઉસ્ને કયા થા હુકમ યુંકર
 અઝી અલવાત દેખે બદ ગોહરકા
 ઇકામત પડે વો શેરે શુજઅત
 ખુદા માલીબ હયેઅપને અમર ઉપર
 કહ બહેરે હેએ થે એર મુકાબીત
 રખે સૈદ દુસર શાહને મુકાબીત
 બઝાં બેહરામકા તકબીર હયેદર
 દેખો હુદરત ખુદાએ પાક જખખાર
 કયા હકને બઝા વો સૈફકા માર
 લગે મુઝી અપસકે સફ પડકને
 કીયે તખ ફતેહા સુરતકો ઇતમામ
 રહ્યો બઝે વો સરહારે આતમ
 બઝાં કાય ન હુએ શીજદેમેં બઝર
 તલક મુઝી ઝમીપર સર અપસકે
 હુવા તખ હરદે સર પૈત સમોંપર
 પડે તસબીહ બઅદઝ શેરે સફહર
 યરઝ ઉસ હાલમું દરચાર રકઅત
 લગે કરનેકો હયેદરબઅદ તસબીહ
 સુના આવાઝ જબતકકીને ધરગોશ
 સો શરયો હયારકી ફાડ આહર
 કદમપર આકે મોલાકેવો નારી
 તગી તખ આઝકી કે સાથ બોલન
 દેખે સખને સુજઅત એર કમાલત
 સમી લશકર ઉપરલી રહમ કરકર
 મેરા વાલીદ હયે રાજખદેત બીમાર
 તખસુમ કર બઝાં હયેદરને બોલે
 કહે તુમકો બઝાસી તર તલબ હયે
 ભી પૈગમ્બર મોહમ્મદ ઉસકેબરહક

કે એકહીન હોવેગા તુઝ સખતુજપર
 યહાં આકર ફીરાવે દીન સખકા.
 લઝરતા વો છુપા બ અપનેવરમેં
 કરો તખ્યાર ઝુની જુમતા લશકર.
 અઝાં બોલે શાતાબી વઈ અસરકા
 મુસદ્દેપર ખડે કરને ઇમામત.
 પરાગંદા કયા મુઝીકા લશકર.
 અપસમેં આપથે બસ હોડે ખામોશ.
 હુઝુરી દાવસેવી હક સાથ શાગાલ.
 ઝબાંમું તખ કહે અલ્લાહો અકબર.
 સહા હયે દોસ્તાંકા વો નીગાહદાર.
 નીગાહમાની બદિત શાહકે તમુદાર
 લગે સખ હુદરકા હામન જહટકને.
 કતલ લશકરકે ભીતર તખ હુવાઆમ.
 પપ બેહોશ લશકર મીલકે બાહમ.
 રખે સીજદેમેં સર વો શાહ સફહર.
 લગે સખ મારો બેખુદ વો બસકે.
 નીપટ બેકલ પપ મુઝીકા લશકર.
 ઉઝાએ સર કહે અલ્લાહો અકબર.
 હુઈ લશકરકે ઉપર બદેત હાશત.
 ખુલંદ આવાઝમું અલ્લાહો હસબીહ.
 હુએ અપને ઉપરવો આપ બેહોશ.
 મહેસસે દોડ વો આતી હયે બાહેર
 ગીરી બેખુદ નીપટ હો આહ મારી
 ગુનાહ બખશો કરો મુજ પાક હામન.
 તુમહારી રાખ બઝાગતએરજલ લત.
 દેવો બઝેકો અખ આઝાદ કરકર.
 ઉસે હુશયાર તુમ કીજે જહાંદાર.
 ઝબાંસે લાલ મરવાશી રોઝે.
 કહો તહકીક સારે એક રખ હયે.
 હયે હાદી દો જહાંકે વહી મુતલક

કરો ઇકરાર તુમ ઓર લાવો ઇમાં
કહીં દુખત :ને બાઅદઝ કરકે ઝારી
કે હમ કરને હયે સબ ઇકરારેઈમાન
મુજે જીવદાન દેના શાહે કામીલ
સંગીની સર ભરી બાતાં સરાસર
સુની લડકી કે મુંહસે શાહબાતાં
બદરગાહે ઇલાહી તબ મુનાબત
સમે કેહનેકો યારાં સારે આમીન
હુવા ઉસ વકતમેં હુશયાર લશકર
કે કલમા પડ મોહમ્મદકાદોડીલશાહ
કઈ મુઝી રહે મહમ્મ હોકર
દેખે હયેદર ખડે લડનેકો ફજ્જર
તુરત વધ હયેદરી નારેકો મારે
કઈ નામરદયે સુનકર મુજે વો
કીતેકે ગોશયો હમ હોકે જતરી
ગરઝ જુઝતી હુજે વેશાહમું હાઈલ
કીએ યકબાર સારે મીલકે યલગાર
દીગરથે હસ્ત તન મડેકાકે પારાં
લીએ હયેદર તરંગ અપના ઉકાકર
લગે તબ મારને બેખુદ હો લલકાર
લગે બજનેકો તલવારાં વના વન
બઝાં હમેદર નેહાગત ગરમતર હો
ગઝબમું હાથ જીસપર મરને થે
ગરઝ હયેદરકા દેખે સબને સમસામ
મુસલમાં હમસમી હોતે હયે યકબાર
પડે કલમાં વો સબ લશકરકે લોગાં
મતેમે હોતે મગરીબ હીન ગવા હત
ફીરે હયેદર બઝાં હો ફરીગુલબાત
ઇબ્નાહતમેં બઝાં હયેદર ખડે થે
ફરઝ મગરીબકાયારાંને ગુઝારે
પડે સુન્નત કીએ ઇતમામ વો કાર

હોવેંગે દુર તુમસે થે અઝાબાં
નકી જો અમ હમારી ઇતની ખવારો.
કે કલમા પડકે હોતે હયે મુસલમાન.
મુજે કરના મેરે પાંચ સાથ વાસીલ,
કીએ પુર દરદ પેયો શાહે સફર.
ઉકાએ બાઅદઝાં મૈલના હાતાં.
લગે મંગનેકો હયેદર બોલ હાજત.
લગે પડનેકો યારા સુરે યામીન.
ખુદાકે હુદસું યકબાર યકસર.
ખડે થે શાહકન માનીંદ આઝાદ.
ખડે લડનેકો જી ફીર રનકે ઉપર.
નીકાતે જુદ અપના સૈફ લલકાર.
દીતેરાકે દીલાં સી નશે કાંડ.
બસાએ જી ઝહન્નમ દોઝખી હો.
ઉડી બહેનોંકે દીલપર બેકરાસી.
ખડે લડનેકો હયેદરકે મુકામીલ.
ઉઠે હયેદરનો બાઅદઝ જુદ લલકાર.
ખડે લડનેકો આકર દોસ્તદારાં.
દીએ હયે પાલ સબ લશકરકે બીતર.
કયા તબ જેરો બાલા સબકો યકબાર.
ઉશે હયેરત બીતર સારે ધરત ધન.
લગે તબ મારનેકો બેજગર હો.
હઝારાંપર હઝારાં પાડતેથે.
કહે આજઝ હુજે કર સુદહ અન્તમ.
નકો ઝીનહાર યું તલવારકો માર.
નીપટ હો આજઝીશે સબ મુસલમાં.
પોહ્યામગરીબનરફસુરઝકામશાયસ
નમાઝ ઉપર ખડેથે સરવ તીમસાત.
ઝમીપર સબ બુતાંગીર ગીર પડેથે.
ખુદાપ્રી યાદસે ફરીગ હોં સારે.
બુત્તાએ બાઅદઝાં સારે વો સરદાર.

દયા રાજકો અવલ વહાંકી શાહી
અમલસકાવોહૈ અપશીશકીએતબ
બઝાં ખૈબરકે રાજકો બુલાકર
હરએક જ શહેરમેં રોનક ઝીયાદા
સંવારા શહેરકે રસ્તે વા બાઝાર
દોનોં લશકર ખડે થે સફ અસફ હો
કીએશાહીકાસબઅહઝસરઅંબ
નીકાહ અમરે શરીઅત સાથ હયેદર
મીલાએ અઅહ દોનોં વસ્ત્ર કરકર
નખીક વસ્ત્રકા તબ શોક ધરને
દેખા વો ગુલબદન ઇસરારેવહદત
કીએ ઝુહીશે આકર વો મુત્તાકાત
કીએ સબમાજરાખીદમતમેં ઇઝહાર
હુએ તબ ફામહસુ આ મીલાકી

મજલીસ દુસરો

હીકાયત મજલીશે દુયમકા બોલું
કે સબ ઉમીદકે લાકર ગુતોકો
સુનાયા શાહકી ચારોં હીકાયત
હનીફસે હુએ મઉલા જુદા જબ
હુએ નૌ માહ પુરે ઉતકા સાલીમ
હુવા તબ દરદકા એક રોજ પૈદા
ખુદકે લુહસે વો દીનકા સુર
શબે ઉઝઝામેં જબ માહેમુનવર
અજબ હયે મોહતરમ માહે મુકરરમ
હનીફને દેખે જબ શેરે સાની
ફીકરકે બહરમેં તબ હોડેરબેશક
તલક ઉસ ફીકરમેં હરરોઝ ગાયબ
દેખે કયા સરવરે આલમ પયમ્મબર
ચલે આ ધરમને તશરીફ ફરમાએ
ઉઘા લડકેકા અઝ રાહ શકકકત
બઝાં બોલે હયે મુજ દોઝગકે રહબર

કહે ઉસકો તુ કર આલમ પનાહી.
રહે રાઝી બઝાં ખુશહાલ હો સબ,
બજાએ શાહીયાને તબ સરાસર.
કયા શાહીકા હીલમેં ધર ઇરાદા.
હુવાહયેશહેર સારાં મીસલે ગુલઝાર.
રહા શાહીશે કીના બરતરફ હો.
બહકર ઉસહીએ નાઝુક ગુલઅંદામ.
પડે ઉન ગુલરખાંને હીલ ખુશીકર.
વીઅહ હોકર ચલે અપને મકાંપર.
ચલે મંઝીલ બ મંઝીલ કલ્અ કરતે.
મહીનેકી લ્યા ગુલશનશે રાહત.
મીતે હઝરતશે આ શાહે કરામાત.
હુએ ખુશહાલ સબમજલીસકેહુઝઝાર
મીતે હસનૈનશે કૌસરકે સાહી.

દર ઝીકરે હન'ફ.

દહનકે જમમેં શુકરકો ધોલું
હીખાઉ ખોલકર સબ ખુલખુલોંકો
હનીફકી કહું મઉલુહકી ખાત.
રખે અપના તવકકુલ બરખુદા તબ.
ખુદા બીન કોઈ નથાઉસવકતઆલીમ.
હનીફ શાહ તબ લગે હોને હુવૈદા.
સહુલતમેં હુવા જબ બીચ મંઝુર.
શીકમકે આંસમાંસુ આ ઝમીપર.
મુબારક માહથા નામે મોહરરમ.
દીખાયા હયે જહાંમેં મુંહ નુરાની.
કહે અબ કયા રખે નામે મુબારક,
દેખે તબતી હમેં હખ્વા બે અજબબ
શકીએ મુઝનબી સાકીએ કૌસર.
ધવારે પાસ તબ લડકેકે વો આએ.
લીએ બોસેબશાહ શોક આપહઝરત
હનીફ ઉસકા મુસમ્મા રબ સરાસર.

હનીક ઉસકો કહે હયે મુરગો માહી
ધવારેમે રખે આહીસ્તા સરવર
ખુદાકે હુકમે જસ સર ઉપર તાજ
નખી અપની જખસે નામે અતવર
હનીક જવાબસે ખેતાર હો તહ
રખે ઉસ રોઝસેઉસ તીફલકા નામ
લગે પડનેકો અઝ ફઝલે ઇલાહી
ઉમર એક માહ લડકેકો હુવા જખ
નઝર આતા હયે ચે લડકા ખરસકા
ગરઝ જખ ઉમરકો ઉતકે હુવા સાત્ર
સરો કહ તખ લગા બડનેકો હરહમ
કે જખ ચલને લગે વો સેરે સફર
હુવા સીન્ને મુખારક હફતયાલા
કે સખ ઉસ શદરકે નહનવાદ સારે
હનીકશાહ સેરે સફરઉનમે જાકર
હુએ હસ માતકે જખ વો દીક્તવર
ગરઝ નહનવાદ સારે ઉતમે ડરને
કે સખ અતફાત ચકસર બાગનેચે
નહીં ચત્રનાવાઝીમજાશાહઉપરઝેર
ઝે લાચારી કરે ગુસ્તાખી શાહસે
ઝખાં અપની બઝાં વો તુલ કરકર
લગેકેહનેકો સારે ખાસ ઓર આમ
સુનેજખ ચેમુખનસરવરનોખરગોશ
હુએ એકરોઝ શાહ માંપાસ હાન્સિ
કહે હયે કોન મેરા બાપ કયા નામ
હનીકાને કહા અય જાને માદર
અબીકયા કામ તુમકો આ પડાહયે
કહે કેહતે હયે મુજકો શખ હરામી
કેસખઆત્રમયહાકાખાસ ઓહઆમ
ખતાવો અખ મુજે જલગીસે માદર
હનીકાને સુની જખ બાવબસોઝ

કરેગા જગ બીતર ચે આહશાહી.
હુએજખપત મુખારક ખખદ કેહકર
ઉસે કયું ના મીલે કોનૈનકા રાજ.
રખે સો કયું ન હોવે જગને અઝકર.
પંડે હઝરત ઉપર સલવાત બેહદ.
લગા મશહુર હોનેકો ગુલઅંદામ.
હીકાકતમે સમીચે મુરગો માહી.
તખજખુખસે લગે કેહનેકો યું સખ.
અજખ હયે મુતહમીદા રંગો રસકા.
નઝર આને લગે જુ બક તોમમાત્ર
લગે મશહુર હોને શાહ આલમ.
હવસખી ખેતરે લડકેકે બીતર.
કરે હર રોઝ બાઝી વો નીરાલા.
મીલે એક જ કરે બાઝી કીતારે.
ગીરાવે મારકર સખકો ખુદસકર.
લગે તખ મારને હરએક તરફ વર.
નહીં ઉતસાવ ખઝી કોઝ કરને.
હનીકશાહ મારનેકો તાકતે ચે.
કરે બઝી મુઝાખીત શાહકે સુખનાદ
ખુમુખત અખર જુ કરતા હેં માસે
કેહનેચે ચે હરામી હયે સરા સર.
હરામી લકઝસે મંસુખ દુશનામ.
હો ખેતાકત લડુ ખાને લગા બેરા.
અદખસે હો ખંડે ખીદમતને સાઈત.
કહાં રેહતે હેં કયા કરને હેં વો કામ.
કહુંગી મેં તુમકે ચે બાત આખર.
તેરે સર કોનસા મુશખીત ખડા હયે.
નહીં હયે અસ્ત તું હેં તુજમે ખામી.
હરામીકા મુજે દો હયે દુશનામ.
નહીં તો જાનસે જાતા હયે કમતર.
કહી પુરસત મુજે દે આજકા રોઝ.

હનીફશાહ ચુપ રહેતખસર નવાકર
 હુવા જળ રાતકા તાદરસમાયા
 કીધ અબ્બસ અહા હકકા દુગાના
 દોઆ કરને ઉઘાએ બઅહકાં હાત
 કહે તખલ્લુશ અયઆતમત્તમેમ
 બહકકે મુસતફા ખાતુને જન્નત
 મેરે ઇસ તીફલકો મહફુઝ રખ તું
 કરે હરઆનમેં યારખ તુ હરયામ
 ગરજ ઉસ હાતમેં કરને થે ઝારી
 હુધ જળનીંદમેં વો પાક અસનત
 અલી હમરાહ થે ઉસકે બરાખર
 કહે સરવને કયા હે દીવપેઅફગાર
 કયા ઝાકેર હનીફ રાઝ દીતકા
 કહે સરવને અપ બીવી હનીફ
 હમારે નામસે કર ઉસકા આગાહ
 મદીના મદેર હયે મુતકે અરખમેં
 શહીનશાહ ઇસ જગાપરપેશવા હયે
 ઉસે અંગુશતરી દે ઓર ખંજર
 બશારત દેકે વો હાદીએ કોનેન
 બઝાં હો ખવાબસે બીબીનેબેદાર
 કહે સખ ખોતકર તુઝતગરસે
 હનીફ શાહને સુને જળ માંમેવકાલ
 કહે મુજ દે રઝાં જુદીસે માદર
 દીગર ઉમ્મીદ હયે દીતમેં સરાસર
 અરઝમં ઘ્યાંકગઝઔર સેહતવાસત
 કો હે વો પાંચગઝઉસસીતકામસદલ
 ઉસેબી દેખના દીલમેં હવસ હયે
 હનીફને તવકકલ બર ખુદાકર
 દીએ હુર બેશ કીમતઔરઝવાહીર
 બીબીને તમ દોઆ લકડીકે ખાતીર
 ઈલાહી આજ મેરા તુર દીદા

ગયા દીન ફીકરમેં સારા નીકલ કર.
 હનીફને વજુ જતદી બનાયાં.
 બઝાં ખોતે હયે વો દીતકા ખઝાના.
 લગે મંગને ખુદીસે અપની હાજત.
 મુજે મઅતુમ મકસદ દીતકા લગેખ.
 બહકકે મુરતુઝા શાહે શુખઅત.
 તુજ મેં છોડકર બોલુબી કીસકું.
 તુ કર કીસકી હીફઝતકાબીઅમખાખ
 ચડી આંખોંકે ભીતર તખ ખુમારી
 તત્તખ આ ખવાબમેં બીબીકે હઝરત.
 ગોયા ઉતારા સમાસે વરમેં ચંદર.
 તુમ્હારે તીફલકા હક હયે મદદગાર.
 કહા શખ ખોતકર મકસદ અપમકા.
 જમ્અરખ અપના તુ ખાતર શીફ.
 ઉસે હક પાસમાં હરદમ હે હમરાહ.
 કે હયે મશકુલ વો રાહો ગરખમેં.
 મોહમ્મદ મુસતફા તુરત હુદા હયેં.
 મદીનેકો રવાના જુદ તર કર.
 ચત્રે તશરીફ લેકર શાહે દારૈન.
 પંડે સતવાત હો હઝરતપે બતહાર.
 કહે સખ માજરા લખ્તે જગરસે
 હુવા રૂહો રવાં ગાઝીકા ખુશકાલ.
 કે તા દેખું મયેં જલકર શાહે હયેદર.
 દેખું વો ખુશતએ સંગી નઝરકર.
 કે હયે મઝહુરે માલા હવાસત
 વઝત હયે પાચસો મનઉસકાઅકમલ
 વમીલા મુસ્તફાકા મુજકે બસ હયે.
 બઝાં સોંપે તમી ઔર મુસ્તફાપર.
 રઝા દેકર કયા હક હયેગા નાસીર.
 લગે કરોડો હકસે હોકે ઝાકાર.
 ચત્રા હયે બાપ કત ખુંગુલ ખરીદ.

અરગાડે ઇલાહી દીસકે હાજી
 ઇલાહી યા ઇલાહી યા ઇલાહી
 અમ્હુબી કે નામશ મુસતફા બુદ
 અયા કાનીકે દર જલ્લાએ નુઝદ
 બકામે દીલ રસાં દીલદાદએ રા
 ખુદાવંદા બહકકે નેક મરદાં
 દોઆત્રે જબ હુએ ફારીગ હનીફ
 ખંજર દે સાથ ઓર ખાતન પીદરકા
 ચત્રે જબ વરસેવો બાહર નીકલકર
 હનીફશાહ હો ચત્રેયે જબ મુસાફીર
 ચત્રે વો કીતયા કરતે તખમનાંઝીત
 અથ રાજ વહાંઝા અહત્રે ઇસલામ
 બઝાં વો ખુદબખુદખી પેશ આકર
 લીજ તાઝીમસે વો નેક કીરદાર
 અપી હો સામને ખીદમતક ભીતર
 કયા તસલીમ બઅદઝ વોઅદબસુ
 કહા એક રોઝ વો શાહે દીલાવર
 ચહાં આકર કીએ હમકો મુખતમાં
 ફીરાએ નામ કીલ્તેકા વો હયેદર
 ગુલામ ઉતકે હમી ખાદીમ હૈં સારે
 ગરઝ કંઈ દીન પીછે શાહે ઝમાના
 બઝાં રાજને કીશતી કરકે તખ્યાર
 હુએ અસવાર જબ કીશતીકેમીતર
 વો કંઈ દીન જબ ચત્રેદરયાકેમીતર
 સોઅ બંદરમે તખપોહુએ સલામત
 બઝાં ઉતરે હયેં કીશતીસે કીનારે
 અકારબ શહેરકે રાજને લેકર
 સહરખર લાકે તખ તાઝીમકે સાત
 કયા મઅલુમ તખ શાહકે નસબકો
 કયા હથ્થાકેબી ફતમે શાતીર
 બઝાં કીશતી દીગર તખ્યાર કરકાત

લમે ઝારી સતી કરને મુતાબા.
 બમશામુત્તાને વકતે સુખાગાકો.
 અમ્હરએ કે શમ્યા અંબ્યા બુદ.
 બ આગાદે દીતે સુરત બરા નંદ
 બરાશી કાર કાર ઉક્તાદએ રા.
 પરેશાં ખાતરી રા જમ્યા ગરદાં.
 સફરકા સાઝ તખ કીને શરીફ.
 હવમ વર દે ને નેરે હસરકા.
 નીસંગ તખ શૌકકી રાહમેં કદમપર.
 ઉતર બારા બરસકી થી બરાબર
 રહે તખ એક મકાંપર શાહે આકાત
 ખમર ઉતને સુના ઓર શાહકાનામ.
 વો સમ આદામ શાહકા બજકર.
 કયાતમ તખતપર અપી વો અસવાર
 ખડા હો દસ્તા મસ્તા મીસ્તે આકર.
 લગા કેહને બઝાં વો ખોલ લખકું.
 તુમ્હારે બાપ હયેમેં રોરે સફર.
 બનાએ હુએ હપનકો રાહે ઇમાં.
 રમે હયેં તખ સતી ઇસલામ ગડકર.
 હયેં પાએ સઆદત આજ બારે.
 હુએ આઝીમ બઝાં સુએ મહીના.
 હયા કુછ ખયકો ઓર કરકે અસવાર
 ઉકાએ બઅદઝાં બંદરશે લંબર.
 જઝીરા એક તખ દેખે નઝરકર.
 દેખે તખ હક સતી વો રૂએ રાહત.
 ખમર શાહને સુના રાજો બારે.
 ચલા લે શાહકો તખ અપને વર.
 બીધયા ઓર ખડા રેહ બાંધકર હાત
 સીખાયા પહેલવાની કે કસબકો.
 હુવા તખ શાહકા લઘ જમ્ય બાતીર
 રવાના તખ હુએ હયેં ઇબન હયેદર.

અઝાઝાંસે હુએ હયે જજ રવાના
હુએ ચંદરોઝ બઅદઝ આકે દાખીર
ફીરોહા બઅદઝા ફીશતીસે આકર
વસેથા ઝહેન શાહકા બહોત આલી
ગરઝ ચંદરોઝ બઅદઝ બા ફરામત
બે અરબીકા લગે કરને કો તકરીર
બઝાંએક દીનકો દેખે તાઝા તરબાગ
કહે દિલમેં હયે ચે ફીરદોસ સાની
અગર ફીરદોસ કેહતે બરઝમીં હયે
કહે મુજપર હુવા ફઝલે ઉલાહી
હુએ દાખીર મદીનેકે નગરમેં
બહોતથે પ્યાસસે બેતાબો તાકત
ચલેથે ધુંડતે પાનીકા હરઝર
બઝાં દેખે હયેં મુરગાં એક મકાંપર
ગયે દિનકે અસરપર શાહે ગાઝી
આથે ઉસકો દેખે કપડે ઝમીપર
કીનેક ધોબીને કપડે બાંધે તથ્યાર
કીએ મઅલુમ પનગટકી જગા હયે
પુછે તબ ધોબ્યાંસે શાહ મોઅમીન
કહે સકીન હયેં યાં ધોબી બાચારે
કહે શાહનેહમેં હયે પ્યાસ ઓર ભુક
તુમહેં કુછમી મુજે લાકર ખીલાવો
કહે સખને હમેં મોહતાજ આકર
વસે પાની હયે ઇસ મૈંતામેં બારે
કહે એક ચાહમેં પાની હયે પુરબેશ
પથર હમકો ઉઠાના બહોત હુશવર
વસે એક શખસ હમસે હયે કનીતર
બઝાં લેને હયેં હમ પાનીકા બારે
રખે ગાઝી ઉસે ફીર બંદ કરકર
કહે શાહને મુજે ચત્રકર બતાવો

મદીનેકો ચત્રે શાહે ઝમખા.
અરબકી હદમેં વો સુલતાને આકીલ
ચત્રે ખુશકી બીતર વો ઇબને હયેદર
ફરાસતકે અથે ગુલશનકે માઝી.
લગે કેહનેકો અરબી બા ફસાહત.
કીએ થે લોહે દીલપર નકશ તહરીર.
દયા થા દીલમને લાલાકે વો દાગ.
મદિના હયેં યહી બેશક તુરાની.
યહી હયેં સચ યહી હયેં સચ યહી હૈ.
રસુલાહકી હયે પુશતો પનાહી.
વસે ચે તીશનગીસે લઈ ઝીકરમેં.
ગોયા પોહચે થે વો નીઝદે હલાકત.
વસે પાની ન થા પાનીકા આશારા.
બહોત ઉંડતે વહાં ખુનકી હવાપર.
દેખે તર હયેં ઝમીંબી વાંકી તાઝી.
સુકાતે હયેં સો ધોબી ધુપ અંદર.
લીઝનેકો ખડે હમેં અપને વો ઝર.
મુસાફીરકો યહાં આરામગાહ હયે.
તુમહેં હૈ ટોન ઓર કાંકે હૈ સાકીન.
હમેં ધોબી યહાં ધોતે હયેં સારે.
ગયા હયે તીશનગીસે સખ હત્રકસુક.
ખીંછે મુજકો તુમ્હી પાની પીલાવો.
નહીં હમનાકને કુછ ચીઝ હાઝર.
નહીં વોહ હાથ આનેકા તુમ્હારે.
વસે હયે સંગતા ઉસ મુંહપે સરપોશ.
નહીં ખુતતા હયે હમસે અબ ઝીનહાર.
સહા આકર ઉઠાતા હયે વો પથ્થર.
સો ઉસ પાનીસે હમ ધોતે હયેં સારે.
ચલાબતા હયેં બઅદઝ આપને ઘર.
મુજે એકબાર તુમ ચરમા દીખાવો.

કે સખ ધોખી દીખાએ શાહને લા
ખુદાકા નામ લે અવવત્ર વો સફર
સદે તખ ઝેર પથ્થર આપની સાત
કીનારેપર રખ પથ્થર સરાસર
ખુદાકે લુફ્સે પાનીકા કર નોશ
ખજાં કર ગુસ્ત્ર ઉમ પાનીકે ભીતર
લગે તખ ધોખી વોકેહનેકોસખ મીત્ર
કહો હમસે તુમહારા નામ કયા હયે
કે અખ ઉશ પુશ્તએ સંગી કુએપર
હનીફશાહને કથે અય અકલકે ખામ
તુમહી મુદા ઇતા અખ મીત્રકે સારે
લગે કરનેકો ગોગા શોર મીત્ર સખ
હનીફશાહને કહે વદત્રાહ બીદત્રાહ
દેખે રખને નહીં ચલતી હયે તદબીર
વલે વો મુતદ્રીક હો એક જુમલા
દેખે વો ઇખને હયેદર તખ નજકર
વલે પીત્રુકી થી વો જાડકા જડ
ખજા ગુસ્સેમેં આ વો શેરે સફર
લગે તખ ભાગને ધોખી હો ખેદીલ
કહે અય સરવરે આત્રમ પયમખર
અદખસું તખ લગે હેં ખાત ખોલન
ઉમરકો તખ કીએ હજરત ઇશારત
ઉમર અચ્ચાર તખ આએ કુએપર
શુખઅતકા દેખે ચેહરે ઉપર તાખ
લગે ખુલ ખાતસું ખોલનકો અચ્ચાર
ઉઘયા થા તુ પથ્થર ઝોરકે સાત
વખર નહીતો તુજે રહેનાં હયેદુશવાર
તેરા નહોનામ કયાહે અય દીલારામ
સરો કદપર તેરા મેરા રહમદિત્ર
હનીફશાહને કહા અય નેક જોહર
કુએકો મુંદના આયા હયે દુશવાર

દેખે શાહને અજખ જયગા હયે આલા
ખજાં સત્રવાત ખોલે ખર પયમખર.
ઉઘાએ હયે વો પથ્થર ઝોરકે સાત.
કે વો ખુદ ઉતરે હયે કુએક અંદર.
રહે તખ તીશનખીસે હો ફરમોશ.
રહે રાહત સતી ખાતર જમ્મઅ કર.
તુજે ચે કામ કીને ખડોત ગુશકીત્ર.
તુમહારા મુદક ઓર કહોકામ કયા હયે
રખે જુદીસે તા હોવે દઅફ શર.
કુએકો મુંદના મેરા નહીં કામ.
દીખાવો ઝોર હમકો આજ ખારે.
કરો પાનીકે મુહકો ખંદ તુમ અખ.
નહીં મેં મુંદનેકા ઉસકો હરગાહ.
રહે ખામોશ હોકર સારે દીલગીર.
હનીફશાહપર કીએ સખ મીલકે હમલા
ખડા મીસવાક વાંધા એક મકાંપર.
ઉઘાએ શાહને લે હાથ ભીતર.
લગે તખ મારને એક એકકે ઉપર.
ખડે હજરતકે આકર સખ મુકાબીલ.
સલામત હક રખે તુમકો જગતપર.
લગે સખ માજરા લડકેકા ખોલન.
કહે જાકર ખખરલા બીજજરત.
દેખે ખેડા હયે લડકા એક મકાંપર.
કે હયે આખે વકરમે ખહોતગરકાખ
કે હયે તુકોન કીસકા હયે તુ ગમખવાર
વલે જુદીસે રખ તુ મુન મેરી ખાત.
નહી હોનેકા તેરા કોઇ ગમખવાર,
તેરેસુ હુરને લાલને લ્યા વામ.
હુવા હયે અય જવાં શમાકત્રિ.
કે હયે દાજે શવરીસે ખાત બાહર.
હોમુનસીફખાતકા ઓર રાઝઝહાહ.

બાંધાં અપ્યારને અપ્યારગીકર
 લગે ઝોલી ઉઠાને બહોત કર ઝોર
 હુએ વો ઝોર કરને સાત તહેદમ
 બાંધાં કુવત કાએક તીસરે બાર
 લગે તબ ખીચને શાહકો પકડ હાત
 હનીફશાહને કહે અય નેક ફરજમ
 મુજે મતલબ રહી ફસતમ ઝમાંસુ
 તુમહેં ગર આકેબતકી ખેર આદો
 સુને બાસોઝકી બાતોંકો અપ્યાર
 કે સબ ફત્વા હઝરતકો સુનાએ
 સુને હઝરતને સારા કીલ ઓર કાલ
 તુરત દોનોને વડે તાઝીમ કરકર
 દેખે કુએકે ઉપર તબ નઝરકર
 કહે અબ્બાસ ઓર હમઝાને વલકર
 દેખે કુવત તેરી તુ બેઅદબ હયે
 કહે ગર મોતકા હીલમેં હવસ હયે
 તુજે ગર હમ તમાચા એક મારેં
 હનીફશાહને કહે ધારાને આકીલ
 અથા એક તીશનગીસે ઝોર આબર
 ગેયા કુવત મેરા પીનીસે માની
 કરો તુમ અબ કરમહૈનક અફ્યાલ
 નહીં તો તુમ બુલાવે સાહેબે આહ
 દેવે વો હાંકના કુએકે ઉપર
 સુને ચે કર્બકા જબ ગોશ ધરકર
 નીપટ ગુસ્સેમેં આ દોનોં હીલાવર
 વો ચકને બુદ પકડે શાહકા હાત
 લગે તબ ખીચને આપસમેં મીલકર
 ગીરે તબ હાથ ઓર પાંવાંકે તર્થ ઝડ
 ઉઠે સો ફીર કહે કયા નામ તેરા
 કબીલા કયા હયે તેરા કામ માદર
 કહે શાહને બાંધાં હો સુમદાર

કિઝ ઝોલીમેં પાત્રે હયેં પકડ કર.
 વત્રે ઝોલી ન ઉઠતીથી ઝમીં છોડ.
 વત્રે કીને તરાતર ઝોર બાહમ
 ફટી ઝોલી હુએ હયેં શાહ નમુદાર
 વત્રે ઝરાર હીત્રેં નહીં શેરકી આત
 તુમહારી કુછ નહીં હયે નેક અંબમ.
 બે હયે મરદે હીલાવર પહેલવાંસુ.
 રૂખે જબ બપુશ અપની તુમ લીલવો.
 હુએ પસપા કીએ વો નેક ગુફતાર.
 ફટી ઝોલી સો ઉનકો લા હીખાએ.
 દેખે હમઝા દીગર અબ્બાસ ઉપરાલ.
 ચત્રે હઝરતકે તર્થ તસલીમ કરકર.
 કે બેઝા સેરે નર પથ્થરકે ઉપર.
 શીતાબી જહાંક તુ પાની જફકાર.
 કહો કયા નામ તેરા ઓર નસબ હે.
 તમાચા એક હમારા મુજકો બસ હયે.
 દરખતે ઝીંદગી જલસે ઉખાડે.
 નહીં કુવત રહા હયેમુજમેં એકતીલ.
 સબબ ઉસકે ઉઝાયા થા મૈં પથ્થર.
 તરાવતમેં હુવા ગુલશન જવાની.
 રમો પથ્થરકો લા કુએકે ઉપરાલ.
 કે હયે જસકા બુલંદ દુન્યા મને બહ.
 કરે પાનીકો વો પીન્હાં ગઝનફર.
 સુને હમઝા દીગર અબ્બાસ મીલકર.
 હનીફશાહકે અડે નઝદીક બકર.
 દીગરને પાંચ પકડે ઝોરકે સાત.
 કે તબ ગુસ્સેમેં આએ શેરે સફદર.
 ગીરે બેબુદ ઝમીપર હરદો હરકાર.
 બતા દેવઝાદ બુમ ઓર કામ તેરા.
 પીદર હયે કોન તેરા કેહ સરાસર.
 મેરા વાલીદ હયે નેકો ઇન્સ ઝાહર.

કે હયે માદર મેરી જો ગમ રસીદા
જો પુછે તુમ મેરેસે મૈં બતાયા
મેરે ઇસ કોલ ઉપર અખ અમલકર
કે હો જો પડેલવાં શેરે ઝમાના
તુમહેં બેજો ઉસે દોખો નઝરકર
હુએ લાચાર તખ દોનોં દિલાવર
તલક આ યકબક વો શેરે યઝહાં
દોખે પાનીકે ઉપર તખ નઝરકર
ભી ઉસ પુશતે કેઉપર એક જવાંખુખ
કહે મોલાને અય લડકે દીલાવર
ઉઠવો પુશતયે સંગી સરાસર
અગર ઉસ કામયે કરતા હય તાખીર
તફાહસશે બઝાં શાહને દીએ જવાબ
હુમથી તીશનગી ગાલીબસો મુજપર
પીયા પાનાં હુવા મૈં સુસ્ત લાચાર
કહે હયેં બઅદઝાં મોલા અતીને
ઉઠા ઝુદીસે રખ તુ ઉસકે મુંહપર
હનીફશાહને કહે યે અમરે અદાક
વલે પુશતા નહીં રખનેકા ઝીનહાર
બઝાં હયેદરને બોલે હો ગઝમનાક
તરફ ઉસ ઘોખ્યોંકે કર ઇશારત
હુકમશે શાહકે ઘોખી વો સખ મીલ
દીએસખઝોરશાહપર મોલકેએકબાર
બઝા ઝાડે હયેં વો હસ્ત ઇબને હૈદર
કીસીકા સર પુટાં ઓર હાત ટુટાં
કમર ટુટી કીશીકી ઓર ફસલ્યાં
પડીથી સર ઉપર જ કીસકે મારી
ગારા થા કોઇ લરઝેસે ઝમીપર
લગે સખ શોર કરને મીલકે બાહમ
હુમ ઉસદીન બહોતપીખ્યોંકીખવારી
તલક પોંહથી ખબર યે શહેર ભીતર

હયે જુસ્સે ગુશલને આદમ ખુઝીદા
સજા કીરદારકા ખુદ તુમને પાયા.
અપસકે ઘરકો તુમ બવો નીકલકર
જવાંમસ્દોંકા જસકન હયે ખઝાના
ભી પોંહચું ઉસકી કુવતકો સરાસર.
ચલે તખ શહેરકા રસતા પકડકર-
નીકલ નખચીરગાહસે માહે મરદાં.
પગાહયે દુર પુશતા સૌ કદમપર.
બૈઝા હયે ખુખ સુરત નેક અસલુખ.
નહીં તુઝ દીલમને અખ ખાક ઓર ડર
શીતાબી રખ તુ ઉસ કુએકે ઉપર.
તો મેરે હાથસે હોતા હયે નખચીર.
કે બહલાઇસમેં હયે તો તુમ કરોઆપ.
સખખ ઉસકે ઉઠાયાથા મૈં પધ્ધર.
બદનમેં નહીં રહા કુવતકા આસાર.
શો વો શેરે ખુદા હમ્કે વલીને.
નહીં તો ગીંઝગી તેરી હૈ અબતર.
નહીં ઈસ બાતપર હયે કોઇ આગાહ.
કઝા પેહલ્યેગી તમતો હુગા લાચાર,
ગીરેબાં તેરા અખ દર તાહું મેં આક.
કરો અખ બાંધર તુમ ઇસકો ગારત.
હનીફશાહપર દીએ મોત્તાહો એકદીલ
વલે ઝરરા હીલે નહીં શાહ ઝીનહાર.
ગીરે ઘોખી હયેં સખ ઉંધે ઝર્નીપર.
કીસીકે કફશે તનશે બન છુટા.
કીસીકા પાંચ છુટા ઓર ઉંગલ્યા
જગર છુટા કીશીકા છાતી ફાટી.
નયતસે અરક બરીથે હલનપર.
કે હયેયે દેવનઇ હયે ઇબને આદમ.
કે સખ કરનેથે આહ ફરયાદો ઝારી?
મીલે સખ આનકર કુવકે ઉપર.

તમાશા દેખને સારે ખંડે થે
કહે હયેહરને ફીર સખડો બુલાકર
કીયે ચલગારશાહપરખાસ ધોર આંમ
ઉઠાને કો લગે તમ કોહ સારે
કીયે સખ ઝોર સાકે મુત્તફીક હો
ખંડે હો હાથ ચોર પાંવોકો ઝાંડે
ગીરે સારે બાઝાં હોકર અવારા
નહીં ઇનશાન હયે થે દેવ અકસર
લગે સખ પુગને યું કોન હયે ચાર
કે હયે કયા નામ તેરા કહાં હયે જના
અલીને બચ્ચડાં અપની જ પાંખોત
કે હયે તુ આનશીયા તુ હયે ખાકી
કે હયે જન યા તુ હયે ફરજદે આદમ
ઉંઠોંમેં નહીં હયે તાકત અબ તોસાય
કીયે શાન બઝાંડે થે દુરફીશાની
કહે એક ચીક મેં તાતીબ હું નાદર
કે હું ખાંકો મુસાફર હું મેં દુરવેશ
કહે ખાંના બતાવો હમકો લાગે
કહે મુઝકો ગીઝા અદમકો લેના
કરો હાસીલ તમહે અગ્વલ સચાદત
કીયે યેબયોને મુજપર જુલમ ખીસયાર
નહીં મેં દેવ જન નહીં ફરીશાહ
લગે ધર ધરશે લાને લોગ સખ નાન
કેહને હયેં નાનકા સારે વજન થા
કીયે રાખ નોશ હોકર ફરીગુલખાલ
બાઝાં ઉતરે હયેં ઉશ પાનીકે અંદર
હુએ ફીર આકે વો પુશનેયે કાયમ
કહાતુમ નાનઅબ ખાએ શીકમભર
ગીઝાએ બાદમીકા નહીં હયે ઝીનહાર
કયા બાવીસ મનકા એક નીવાલા
ખીએ પાની શીકમ શેરાબ હોકર

હરિફશાર બાપશે લડને અંડેથે.
પકડ કર ઉસકો રખના કેહ ભીતર
હનીકશાકને કહે અબ અબ હયે કામ
મીત્રે ચીમ્પાં નીમત આકર બીચારે
વતે શાહ કુછ હીત્રે નંધ એક સરખો.
ઝમીપર થકે હુઅ સખડો પખાંડો
કયા ચાખારગી સખને પુકારા.
અજબ શાહઝોર લડકા હયે મઝનફર
બલા હયે દેવ હયે યાજન તુ અચ્ચાર.
કરે તુજ કામકી હુદી રવાના.
કહા રીલકે મગાતીબ જુદ તુ બોલ
કે હયે ખુશદાત યા તુ યા દરદનાકી
મીલાયા ધૂલમેં તુ બહેત આલમ.
કરે બાઝીકી વો કુછ તુજસતી હાથ
લગે ઝડનકો કોમુલ મુંહશે તુરાની.
મીલાદેગા મુઝે કુદરતશે કાદર.
નીપટ સીના મેરા હયે બુકશે રેશ
કહોં કયા હમ ગીઝા લાકર ખીલાવે
નહીં નંગતાહું મેં તુમ સાતસોના.
ખીએ બોલુંગા મેં દીલકા ઇરાદત
નહીં કરત હું તુમશે જુટ ગુફતાર
ખુદાકે ફઝલસે ખાકી સરીશાહ.
રખે સરવરકે આગે જુ દીએ દાન.
અરમખી તોલશે બાવીસ મનથા.
હુવા દુહે રવાં ગાઝીકા ખુશદાલ
ખીએ પાની શીકમકો અપને ભર
હુવા ફીર લોગ આકર સખ મજાહમ.
કહો અબ મુદ્દઆ દીલકા સરાસર.
મગર હયે દેવચાહો ખુખતાર.
નહીં આદમ કયા હમકો હવાલા.
ખંડે હયે લોમ સખ બેતાબ હોકર

ખતાવો જલ્દસે નામો નીસાની
 નહીં તાકત ઇતા કુચ આદમકો
 હનીફ શાહને દીએ હયે જવાબ યુકર
 મેં હું ઇનસાન ઓર આદમહું ઝાહેર
 મુજે મયતુમ યું પડતા હયે અકસર
 નશા પાયા હયે મુજકો એક ઉનકા
 મેરી મીરાસકા પાયા હું મેં માત્ર
 વસે ઉસ માલકે ઘે ભી હયે યે ચોર
 દીગર તુમકો દીખીકર યે બડાઘ
 ખુદાકે હુકમસે ઉનકો ગીફતાર
 પુછે લોગોને ઉનકા નામ કયા હયે
 કહે વો નામ મુજકો હુરજે જાં હયે
 મેં દેખુગા કદમ ઉનકે મુખારક
 વસે યે ઘોખાં હયે ચોર મેરે
 કે અબ લડને કોઈ આવેગા મુજસા
 મુજે યાં મુદહ્યા પાયા પીદરકા
 નહીં જાનેકા મંચ ઝીનહાર ઝીનહાર
 શુબઅતકા સુને જામ શાહને હાલ
 કીએ હજરતકને અકવાલ ઝાહેર
 ખજા મહબુબ રખડે વો નખી ખાસ
 તુરત જામરીલ લાએ હુકમકા દુર
 કયા વાકીફ ખજા રાજ નેહાની.
 સુને જામરીલશે હજરતને અખબાર
 ખજાં હજરતનેહોં રાશીગ જે ખીતવર
 હુકમ સાદર કીયે મૌના અલીપર
 અલી આદર ખડે શાહકે મુકાબીત
 કહે અબ ઉક શીતાબી છોડ પથ્થર
 ઇતા કેહકર કીએ નઅરા વો હયદય
 કીએ નઅરા ખજાં વો દુસરીખાર
 અડા જામ બેશ ઉતપર હયદરીકા
 ખજા કહ આગયે વો મીસ્ત્રે હયદર

કરો વાકીફ હમેં રાજે નહાની.
 હજમકર ખા સકે ઇનતા ખુરસીકા.
 મુખારક લખ સતી ગોહર ફીશાંકર.
 પીદરકો દેખને નીકલાહું ઝાહેર.
 કે હયે ઇસ મુદકમેં વો નેક મહજર
 અકલમી ખીચતા દામન હો સબકા
 મેરાદીલખહોત હુવાહયેઉસ્સે ખુશહલ
 રહે હયે મુતફીકહા અપના દીલ જોર
 કીયે હય મુજસતી સખ મીલ લડાઘ.
 કડગા ઓર પીછે લેડિંગા અખખાર.
 કહો કયા કેહ્લો કામતકામ કયા હયે.
 મુજે મયતુમમી ઉનકામી નશાં હયે
 કહુંગા સીદક દીલસેયે હયેમેશક
 કે ય મુનકીર હુએ હયે મીલકે સારે
 અવલ ઘેના ઉન્હેંભી જીવસું હાય
 મેરા કીખલા જો હય આલી ગોહરકા
 કડગા ખાપકો તહકીક ઇસકાર.
 કીએ સખલોગ અપન ઘર તરફ ચાલ
 એયે ખાલયેત ભીતરસારે અકાખાર.
 હુએ વહલકે તખ દરયામેં ગવ્વાસ.
 ઉરશે ફીકરકો જેવરશે કર ખુર.
 ખતાયા નામ ઓર ઉનકી નીશાની.
 હુવા ખાતીરસે તખ વો દુર અફગાર.
 કીએ મૌલા અલી ઉપર ઇશારત.
 ખજાં વો ખુદ અલે યારાં કો લેકર
 કહે આયા હું અબ તેરા મે કાતીલ.
 નહીં તો અબ ગીરાઉંગા ખુદલકર.
 ઝમી ઓર આસમાં ખયાયા ચકર.
 રનિક્સાહને કહે અબ પાક જખખાર.
 ગયા તખ હોશ સારે અબ ઝમીકા.
 લરજનેકો લગે ઇનસા જનાવર.

પકડ પુશનેકો હથેલે બકે તીરસાવ
 હનફસાહને બકાં ગરદન પકડકર
 દફે ખાતા હથે તેરિ નૌજવાની
 સોનેકદ યે તેરા બાજન ન પાયા
 હનીફસાહને પકડ હેલરકે દો પાઉ
 બાજાં હથેલાં ગરદન હાથસે છોડ
 પછે મોસાન દોનો હાથ એકદમ
 સો છોડ બચ્ચાં દોનાં બરાબર
 હનીફસાહને પકડ શાહકી કમરકો
 સો વધ મોસાને બાજુ હાથસે છોડ
 કીચે હથે મમતીલાં દોનોને કુવત
 ઇસારા કર બાજાં માત્ર અલીને
 મલાયક આસમાસ હેલે નાઝીર
 હનીફસાહ જુદ ઉઠકર તબ ખંડ હો
 લગે સાખીત કદમ કુશતકે કરન
 રમતુ તાકે ખંડે કરને તઝારા
 કીચે કુશતી નીપટ બેખુદસો હોકર
 ઉપરે બચ્ચાં સરપર સો લલકાર
 લગ હોલે કીશીર યક કકસ પર
 મોહમ્મદ મુસ્તફાકે સાથ મોલકર
 કે સખ વા દેખને ચે મોલ તમાશા
 દેખો મોશા અલી ચે શેરે સફર
 અલીને હાથલી જાનુકે ભીતર
 કીચે તઅરા કીરાચે સરકે ઉપર
 પડે ચીતને ઝમીપર જબ ગઝનકર
 હનીફસાહકા કીચે ખંજર કરમસે
 તલકે વા છબને હથેલર ઝોર કરકર
 કીચે તઅરા બકાં હથેલરને લલકાર
 હુએ હથેલ ભીતર મોલા અલીતબ
 વજે-કાબુસતી ફીરકર ઝમીપર
 રખે છાતંકે ઉપર પાંચ ફીકરકર

રખે કુએકે લાકર સુકકે ઉપરાલ.
 કદ અફસોસ હેતુ બદોત અસમર.
 મીલાઉ ખાખમે સુરત તુરાના.
 કઝાકે પાવને જુદી જમાના.
 કહે ચે છોડકર અબ મેં કીધરખડે.
 હનીફસાહને કીચે તબ પાંચકો છોડ.
 હનીફસાહને પકડ જાનુકો બાહમ
 અલીને તબ લીચે બાજુ પકડકર.
 કહે અબ હુડતાહું મચે ખીદરકો.
 હનીફસાહને કમરકોડ હેં ફીલકૌર.
 કે દાતાં એકમે પાચે શુખઅત.
 તુરત પાચે હનીફસાહ મહબલીને
 કેહનેચે આકરિ દોનોને વાકીર.
 વગે કરનેકો કુશતી કમર હો.
 ખંડે દાવમ યકયકકો ધરને
 કહે સદ આફ્રી હથે અંદ ગારા.
 ગીરાનેકો કીચેચે તબ ઝમીપર.
 વજેનાં જરબ પોંહયા કીસકો જીનહર
 તલી હટનેચે દોનો વો ગઝનકર.
 ખંડે અસહાયખે ચોર ચાર મીલકર.
 તથા દોનાંમં બેશક કોઈ હાશા.
 હનીફસાહલી અચે વા છબને હથેલર.
 ગીરાચે ચોર ઉઝાચે સરકે ઉપર
 પીછે પટકે હથે જુદી લે ઝમીપર.
 સો વધ ફીલકૌર દાખે શાહ હથેલર.
 નીકાતે બ્યાનકે બાહર કમરસે.
 અલીકે હસ્તે કાબસે નીકલકર.
 હનીફસાહને કીચે તઅરાબી યકબાર.
 રહે ખંજર ચલાનેસે બીસર તબ.
 પછાંડે બારે દુયમ આખ હથેલર.
 કીચે ખવાહીશ ચલાના જુદ ખંજર.

હનીફશાહ તખ બદરગાગે ઇલાહી
હુએ બેકસ કહે અલ્લાહો અકબર
પુકારે મુસતફા વાલીએ કૌનૈન
હવસ દીલકા મેરે બાકી રહા અબ
કહે મૌલાકો અય શાહે નેકો કાર
કહે યા મુસ્તફા બરહક પયનબર
પુકારે બઅદ્દાં અય કીબલે દારૈન
હુવા મહેરુન હયે કહમેંસે આબીર
ગબ્હ રહો તુમ મેરી ઇસ બેકસીપર
વતનસે આ પદા ગુરબતકે ભીતર
મુસાફરી મૈં ચલાહુ હોકે પુરગમ
નીપટ કાબુ મૈં પાયા હોકે લાચાર
ખુદા અહવાલપર મેરે હુએ નાઝર
બતાઇવી નશાની મુજકો માદર
પીદરકો ઘુંડતા રીતા મયેં આપા
કયા દીલમેં ચડી તખ ઉસ મકાંપર
કે અબ જુહીસે કર તુઅપનાયે કામ
કહે હયેદર બઅદ્દાં હોકે પુરગમ
કહે સરવર સુનો અબ ગોશ ખરકર
તુમ્હારે હાથ હયે ખંજર પીદરકા
દીગર મુજ હાથમે ખાતીમહયેરોશન
સુને મોત્તા અલીને જબ યે ગુફતાર
મેરેકન દે તેરી અબ વો અમાનત
નહી હમ મારતેહેં તુજકોઝીનહાર
નીકાલે હાથસે અંગુશતરી જુદ
દીએ જબ હાથમેં મોલા અલી કે
દેખે અંગુશતરીકો જબ નઝરબર
કહે શાહને તુમ્હારા મયેહુ દીલબંદ
પીછે હઝરત દીએ લાકરકે અફસોસ
મીલાએ બઅદ્દાં સારોંસે લાકર
મીલાએ ફાતમાસે લા જગરબંદ

લગે કરનેકે તઈ તખ ઉઝર ખવાહી.
મુકસ્સર અબરહા ખીદમતસેં બકર
અલીઓર ફાતમ્હકો ઓર હસનન.
હુમ અબ ઉમર આબર યે મેરી સખ
ચલા ખંજર શીતાબી અબન કરબાર
કદમસે અબ રહા મહરુમ ચાદર.
અલી મુશકીસ કુશા મેરે હયેં કૌનૈન.
ચત્તા અબ મૈં હશરકા હો મુશાફીર.
નહાં યહાં કોઈ મેરી ગોરરસી પર.
મહા હયે દીલ મેરા હસરતકે ભીતર.
તમાશેકો ખડા હયે આકે આલમ,
નહી ઇસવકત હાઝર કોઈ ગમખવાર.
બહોત બેકમહુ મૈં આજઝ મુસાફર.
હયે ઉમમેંકા ય પુશતા યક મુકરર.
યહાં યે પુશતએ સગીમેં પાયા.
યહાં વાલીદ હયે મેરા શાહે હૈદર.
ચત્તા ખંજરકેતા પાઉં મૈં આરામ.
નશાન્યાં બોત બાકી હમસે બાહમ.
નશાન્યાં ઓર બાકી હયે યે દીગર.
હૈ ઉસપર નામ ઉસ અલી ગૌહરકા.
વીખાયા ઝિમકેપર નામે મુઝમ્મન.
કહા અંગુશતરીકો હાથસે કાટ.
મીલાઉં તુજકો મૌલાસે સલામત
દીખાતે હુએં તુમે વાલીદકા દીદાર.
કે તા જલ્લીસે દેખે રૂએ મકસુદ.
વો હામાદે નખા હકકે વાલી કે.
લીએ બોસા પેસામી પર ખુશીકર.
કયા હકને તુજે મુજ સાથ પૈવંદ.
કરાએ જુદ હઝરતકે કદમબોસ.
હુએ ખુશહાલ સખ ચારો બીરાદર.
કહે મેરા પીસર હયે નેક દીલબંદ.

કીએ તસલીમ જાકર કાતમ્હકુ
હનીકશાહ એરબી દો નાઝની કન
સીખાયેકો લગે રાહે શરીઅત
કે થે બ્યાર અવ્વલસે વો આકીલ
વત્રે અવ્વલસે થા યે દીલહે તહરીર
અરે મહેમુદ કર અબ બાતઆખીર
ઇતા શાદીકા શમ્યા કુછ બયાંકર

મજલીસ તીસરી બયાન શાદીકા એર સર કરના ઉતકા

કલમખં મજલીસે સીયુમંકા મરકુમ
નયા ગુલ મહલકે ગુલશનમે જાકર
મોઅત્તર કરદીમાગે જાં ઝે ફરહત
કે હયે સૈરનખી કર અક રીસાલા
અથા એક રોઝબી રોઝમે નાદીર
અઠારા બરસકા જબ ઉમર શાહકા
મીલાયા હશકને એક રોઝ આકર
કે અબ ઇસબાતકા તહખીર કરના
ખંકે મૌલા અલીકન આ અહબમુ
કહે અબ કાબચે હાબત દૈનૈત
હુકમ હો તો કર સહરાદા જાં સૈર
કહે મૌલાને હયે યે બાતબી નેક
હનીકશાહને સભી ચારાં ખુલાકર
મહીનેસે હુએ બાહેર સોહરહાલ
મીત્રે જબ ઉતકે તંઘ દોતોં બીરાહર
કહા મયે સૈર કરનેકો બીરાહર
કહે દાંનો સુનો તુમ એક ઝરા બાત
હનીકશાહને કહે બીસયાર હયેખુબ
ચલે ઝુદીસતી દોનોં બીરાહર
લે રૂખસત શાહસે દાંનો બીરાહર
ચલે મીલકર બીરાહર હો સલાસા
ચલે તબ સૈર કરતે કોહ જંગલ
દુએ તીનોંને બઅહઝ વધ નઝલ કર

રહે ધરમે બઝાં અમનો અમાંસું.
ખુલાએકબ દેખો તીનોંકા ગુલશન.
રીવાજે ખુસરવાના એર શુબઅત.
હુએ અંહરોઝ બઅહઝ બહોત કાઝીલ
કરે જંગલમે જાં હરરોઝ નખચીર.
કલમ દસ્તે ફરામહમે કર મુલાફીર.
નેહાં મઝકુર મજલીસમે અયાંકર.

કર અખવારે પીનહાનીકા મહુમ.
હરએકકે હાથદે મજલીસો લાકર.
મુફરરહ કરીત્રે ચારાં ઝે અશરત
લીખાહ ઉતમે ઉતકા સખ હવાલા.
ચલે ઉત રોઝમે શાહ હો મુલાફીર.
હુવા જબ નો જવાં માહે ગગનકા.
કહે જા સચેર કરના ખુશ મકાંપર.
વલે સહરાબી તર નખચીદ કરના.
સો ખોત્ર ફીકરકર આહીસ્તાલમકું.
કદમસે હુએ સઆરત મુજકો દારેત.
કર નખચીર એર કાઝિ મેં કુછ તેર.
વલે મુજસું વસીયત તુમ સુનો એક.
ચલે અસવાર હો ઘોડેકે ઉપર.
મીત્રે હસનયતરાહમે સરવ તીમસાલ
કે હમકો છોડકર જાતે હો કીધર.
રઝા બાબા સતી જનાહું લેકર
કે હમ લેકર રઝા મીત્રનેહેં તુમસાત.
લગી મેરે તંઘ યે બાત મરગુબ.
પીહરસે આ મીત્રે વો નેક અખતર.
હનીકશાહસે મીત્રે ઝુદીસે આકર.
નેહાકત તબ હુવા દીલકા ખુલાસા.
ગરઝ પોહચે યકાયક કોહકે તંત.
અથે વહાં તીન રસતે એક મકાંપર.

વલે થી લોહ સંગી બરસરે રાહ
લીખા હૈ ઉસમેંતીનોરાહકા અહવાલ
લીખા હયે કોઇ સીધી તરફ જાવે
અગર જાવે મ્યાનેકા વો રસ્તા
અગર આયે તરફકો જાવે કોઇ યાર
મુખાતીર હોકે ખતરે દેખકર વો
કહે તીનોંને બેહતર હયે સો ચક્કના
હસન બોલે મુજે ખતરેકી રાહપર
હુસૈન બોલે મેરે દીલકા હયે મકસુદ
હનીફશાહને બઝાં કોશીશસે બોલે
કહે હક વાસ્તે બહેરે પયમબર
મુબહારે પાંચકી ખાતા હું સૌગત
રજા દે આર ખુદાકે કર હવાલે
હુસૈન સરવર મ્યાનેકી સો રાહપર
હુસૈન સીધી તરફ હોગયે રવાના
હનીફશાહને બઝાં પાંચે તરફ હો
બઝા હસનૈન દોનોં વો બીરાદર
મીલે દોનોં હુધ દીલકો કારારો
નહીં આતે હૈં દેખે જખવો શાહવાર
હુયે મૈત્રા અલીકે પાસ હાઝીર
લગે કેહને હકીકતકા શરાહ બોલ
કહે મૈત્રા અલીને સુનને અખબાર
ઝમીં લઇ તૈ કીયે થે ઇબને હૈરદ
અલે થે દેખતે અકસર પરીં દે
ગયા સખ દિન નીકલ અફકાર મ્યાને
હુવા તબ રાતકા જગ બીચ સૈત્રાબ
અખ્યાંથી ખવામમેં હુશયારથા દીલ
મઘ વો રાત ફીકરો ઝીકર બીતર
કીયે તાઝે વજુકા તનમેં પોશાક
દો રકઅત મુખ્તારકી ઇતમામ કર વો
બઝાં બોલે ઝખાંસે યા ઇત્તાહી

લીખા દેખા ઉન્હોને ઉસપે નાગાહ.
રહે તીનોં અટકકર માહ તીમસાલ.
સલામત વો અપસકે ધરકો આવે.
સલામત ધરકો આવે આર હંસતા.
સુનેગા કઇ તરેહકી વોબી ગુફતાર.
લે ન્યમત આવેગા આલી ગોહર વો.
હલે વાપસ હો આકર યહાંહે મીલના.
ગુઝર હોવે શીતાબી આઉં ફારકર.
ઉસીરાહ જાઉં ગાઅઝઝગત્રે મઅમુદ.
ગીરા લબકા અપસકે મુહસે બોલે.
રજા દેતા મુજે દોનોં બીરાદર.
શીતાબી જાઉં મૈં આતા હું તુમકન.
અત્રે વો રાહ લે જાકે જવાલે.
અત્રે ખુશહાલ હોકર નેક અખતર.
અત્રા ઇલમે લદુન્નીકા અઝાના.
અત્રેથે સૈર કરને હર તરફ હો.
નવાદીર દેખ આયે અપની રાહપર.
વત્રે ખીંચે બહોત વો ઇતેઝારી.
ફીરે વહાંસે અલે ધરકો હો લાચાર.
કીયે ઇઝહાર જો દેખેથે નાદીર.
કયા ઇઝહાર કીસ્મા સખ બયાંબોલ.
સખહ ઉસકો કરેંગે સારા અફકાર.
ન દેખે કોઇ ઇનસાં રાહ બીતર.
મગર સહરા બીતર દેખે દરીં દે.
સમા લાગા સીતારોંકા દીખાને.
કીયે એક ઝાડ નીચે જશુતરખવાબ.
ખુદાકી યાદસે વો શાહે કામીલ.
સુખ્તોકા વકત દેખે તબ સરાસર.
નેહાયત તબ હુધ હયે તખ્ત અલક.
ઉઘાયે હાથબી કીબલે તરફ વો.
મુસખખર કર મેરે સખ મુરગો માહી.

મુસાફીર હું કે મેં દેખા હું ગુરખત
 મુજે દે તુ અબ્બયખ તોહફા નાદીર
 મીલું શાહઝહાંગસે ઓર પીઠર સાત
 મુજે ઇસ ગરજી દોરાંમેં આમાન કે
 દોઆસે હોકે ફરીગ વો જહાંગીર
 હુએ અસવાર વો ઘોડે ઉપર જખ
 પકડ રસતેજા બારીક શાહ કામીલ
 ચકાયક એક બુલંદીપરહો અસવાર
 ગએ તખ બાગમેં વો શાહ મુસાફીર
 ફકતયા કામ સારા સીમો ઝરકા
 અથે પરદે ઝરી ઓર ઉસકી કસવન
 ફેદી મેખ ઓર સોનેકી ચુખાં
 ગએ તખ શેર નર પરદે સરાસર
 ગએ ઉસવકત પરદોંસે ગુઝરકર
 ફાંચે અગ્વલ સત્તામ વોશાહેઆદીલ
 અલ અબ્દો ઓર દેખા હૈવો ખુખ
 અથા કતરાન ઉસકા નામ મશહુર
 કહા નઝદીક આ મેં તુજકા બના
 તુ આ સીજહામેરે ઇસખુતકો અખકર
 સુને જખ બાતઉસમુલ હદશે સફાદર
 બઝાં પટકે ઝમીપર હો ગઝબનાક
 દેખા કતરાન જખ અહવાત બહીલ
 લગા તખ બાગમેં અપના મહેલ હોડ
 હનિફશાહ તખચત્રેઉસપર ખડક તોલ
 સુનાહું મેં નહીં ચે રસમે સાદાત
 સુને સાદાતકા જખ રસ્મ સરવર
 ફાંચે તખ ફાંકરશે મુઝીકા મઅલુમ
 મુકરર આવેગા ફરદા મુકાબીલ
 વત્રે તાજીતશે કતરાન બકર
 તત્રકથે મુંતઝાર વો શાહે મુમતાઝ
 હુએ અસવારબી તેઝા કે ઉપર

દીખા નાદીર સુજે તુ અપની કુદરત.
 કે તા લેકર ફીઝં મેં જમ્મ ખાતર.
 કહું ઇસ માજરેકા સખ હીકાયત.
 મુજકો હીફઝમેં રખપાક સુખદાન.
 કમર બાંધે બઝાં બર હસ્બ તકદીર.
 કહે અલ્લાહો ચફઅલ મા યશા તખ.
 ચત્રેથે કત્થ કરતે કઇ મનાઝીલ.
 નઝર આયા હે શાહકો ખુખ ગુલઝાર.
 કે દેખે એક તખતા બહાત નાદીર.
 અથા સુનઅત સતીભીં કઇ હુનરકા.
 ચત્રે તખ દેખને શાહે શુબઅત.
 હરએક જખર લગેથે મંખ કુખાં,
 કે સખ છેથે હુએ સારોકે અદર.
 દેખે એક શખ્સ ખુખ તખત ઉપર.
 નહીં પાસખ દયા વો પીર બહીલ.
 કહા ફીરખુગઝ શાફશે બાત મરખુમ.
 દેખા તખ શાહકો તુરે અલા તુર.
 સલામ અહમદા દો મેં પીછાના.
 વગર નઇ નો ઝેડાડેં તનશેઅખનર.
 લાંચે તખ હાથશે ઉસકો ઉઝકર.
 કે દુગા સર ગીતા તન ઉસકાદરખાક.
 પંશા હીલ હુવા પર કુદર હાઝલ.
 ચત્રાવો ધુજતા સરવશે મુખે ખોડ.
 કહા કતરાનને અપની ઝખાં ખોલ.
 જુરેઝાંપર નહાં કરતે હયે વો ધાત.
 ફીરે વયશેહી આએ મહેલ અંદર.
 નહીં ચે આદમી હયે દેવ મહદુમ.
 કીસી ઇમદાદ લાવેગા વો બહીલ,
 લે આયા સાથ અપને બહાત તશકર
 નકારેકા સને વયશેમેં આવાઝ.
 નથા હીલખીચ ફીલકા ખોફ ઓરડર.

મુકાબીલ આ ખડે લશકરકે સફર
 કહા કતરાને તબ અપન પીસરકો
 મેરે સો મનકે ખુતકો ઉસને તોડ
 કે તુમ ઉરશે લેવો ઉસકા મકાફાત
 મેરે ખુતકો કયા હયે ઉસને બરબાદ
 તલક એક દેવ આ નેઝેકો લેકર
 લીએ કાખુસે નેઝા શાહને ખીચ
 દોનો પાવોસે મુઝીકો વહી ચીર
 ફીરા મારે હયે ઉસ લશકરકે બીતર
 હુવા હયેવાન તબ કતરાન મતલક
 તુ કર તદબીર ઉસકી અબ શીતાબી
 દયા તબજવાબ ઉસકોખુબઠમલાક
 હુવા તબ રખર નહસે ઝમાના
 નહીં તુમ જનને હો કોન હયે હમ
 કહે મેં હું હનીક શેરે દિલાવર
 હમીશ તંત્રા હું અબ મુઝી જહાકાર
 તુ રુન બાલીદ મેરામિલા આતી હયે
 મોહમ્મદ મુસ્તફા વો જહ હયે મેરે
 સુના ઇમલાકને માસાકા જબ નામ
 ખુદા મુજતકા મુજસરપર રખાતાજ
 નેહાત મુતઝીર ધા દીલકે બીતર
 મુજે ઇમલાક બાન લંધાર કેહને
 નહીં હમસાથ લડને ક્રીમકો તાકત
 મુકાબીલસં મેરે જના હયે દુશવાર
 કહે શાહને બઝાં અય અકલકેખામ
 હુવા ઇસલામસે લંધાર શાકીર
 તું કયું કરતાહયે મુજસે જનતરાની
 કહા નહીં દીનપ્રી થી ઉસકો હાજત
 હુવા હમઝાકા કુવતસે વો કમઝોર
 નહીં દેખા હયે તુમને ઝોર મુજસા
 કહા આવા સાતાબી તુમ મુકાબીલ
 નથી તાકાત કીશે દેખે નજર બર.
 પકડલાવો તુમ અબ કુદીશે ઉસકો.
 પટકડાયા ઝમીપર સરકો રાહ.
 કરો નેગો તખરકા ઉસપે બરમખ
 ન છોડો અબ તુમહારાહયે ચે દામાદ.
 લગા તબ મારને શાહે જહાંપદ.
 પકડબી પાંચ ઉસકેતબ લીએ ઇંચ.
 કહે ઉસ મારનેકો યું હયે તદબીર.
 હુવા સબ ધાબરા લશકર સરાસર.
 કરા ઇમલાકકો સન બાત એહમક.
 મેરા દિલ અબ કયા હયે ઇઝતરાખી.
 ગયા તબ જગ કને જહ દલમાક.
 કહા કેહ નામ નેરા ઝોર દીકાના.
 જવાનીપર અપસકી કર તુ અબગમ.
 મેરે આગે મે તુમ જયસે ખલાવર.
 કહંગા નેસ્ત મેં સારોડો એકબાર.
 સયા વો રોરનેર હમકા વલા હયે.
 જવાનીમેં બીરાડિ ખાક મેરે.
 કહાસીલ હુએમુજ દીલકે મબદામ.
 હુવા સબમુદહયા હારીલમેરા આજ.
 ખુદા દીખજાયા મુજ ફરજદે લેઝર.
 મુકાબીલ શેરકે માદામ રેલને.
 લડે તો જહસે પાવે હલાકત.
 તુજે કરતા હું અબ મયં દેખખુબાર.
 ગમાયા કુદરમેં તુ દીન દસ્લામ.
 તુ કયું ઇસ કુદરમે રેલતા હયે કાફીર.
 ખુદાકે હુકમસે હોવેગા ફાની.
 વસે નહીં સાથ હમઝાકેથી તાકત.
 કયા અજદાકે વો દીવો કોર.
 હજારા ફાજ મયેને બીબેરા.
 હુનર અપન કરે તુમ મુજસેહાઠિ.

હનીકશાહને કેહે મુજકો કસમ હયે
 વસીયત મુજકો હયે મેરે નખીકા
 તુકરે અવ્વલ અપસકા રસ્મ કુકાર
 વહોં ઇમલાકને નેજેકો લેકર
 ચુકાકર ઉસકે નેજેકો શહીનશાહ
 લગા નેજા બજાં મુઝીકે સરપર
 ગીરા તબ ખાકમે મુઝી હો બરહમ
 કહે તુ બોલ કલમાનહીં તોઅબસર
 કહા મુજકો ન મારો અબ કરો શાહ
 ખુદા હયે એકએર ઉસકે મોહમ્મદ
 ઝખાંસે યું કહા દીલ થા મુનાફીક
 અથા વયસાહી શાહકો સાથ લેકર
 કહાઅપના કરોઅબકઝલો એહસાન
 ચલા યું બોલકર કતરાનકે પાસ
 બુલાકર શાહકો લા તુ કંઈ હુનરસું
 દયા કતરાનને ઇમલાકકો સમ
 અથા કતરાન વો ધેવોંકા મેહતર
 દિન ગઠસ બાતમેં હરગીઝ ન કરના
 કીયે તબ મશવેતર દોનંતને મીલકર
 બજાં ઇમલાક શાહકે પાસ આ વંઈ
 હુવા રાઝીબી લશકર દીન ઉપર
 ચલે તબ શાહ હોકર દીલલેખુશહાલ
 કીએ સબ રીંદમેં શાહે દીલાવર
 ઇશારેસે કયા પ્યાલેકો તય્યાર
 બજાં ઇમલાક લે પ્યાલેકો દર હાત
 કહાશાહકો યે હૈ શરબત ગુલાબી
 કરો તુમ નાશ ઉસકો અબ સરાસર
 દીખા બાનોમેં ઉસકેપેચ એર તાબ
 લ્યા તબ હાથમેં પ્યાલેકો સરવર
 તલક ઇમલાક કો કતરાંન ઉધરસે
 ખુદા ચાહતાહયેજસરખનાસલામત

ઝરબ ખાકર ઝરબ કરના રસમ હયે.
 કે અવ્વલ ઝરબ લેના મુદદત કા.
 ખીછે હમસે સજા લે ઉસકા ચકવાહ.
 કહા ઇસકો સંભાલો ઇબને કયેદર.
 ફીરા મારે હયે નેજા ઉસપે નાગાહ.
 અંધારી આઇ ઉસકે નૈન બીતર.
 ચડે છાતી કે ઉપર શાહે આલન.
 ગીરાઉં કાટકર જલવેગા તુ મર.
 કરો જનહાન દેકે મુજકો આઝાદ.
 હયેબરહકવોપયમ બરશાહે અમજદ.
 કે થા બદકાર વો પુજ્જર ફાસીક.
 લે આયા શહેરમેં વો બેહયા ખર.
 કરો તુમસારે આલમકો મુસલમાન.
 કહા કતરાનસે મરદુર ખનાસ.
 ઝહેર દે માર ઉનંદો મકરો કનસું.
 કહા મેરી હુમ હયે અકલ અબ કન.
 વઝીર અપનેકો બોલા બુદ તુ કર.
 ઇલાજ ઉસ મુદદતકા જલ્લ કરના.
 હુઅ તબ ઝહેર દેકો મુકર.
 કહા રાઝી કયા હું સખકે તઈ મં.
 હુવા તબ કામ પુના સબ સરાસર.
 કે સબ લશકર ચલાયા શાહકેડુંબાલ.
 બીકાએ તબ લીન્કર તખ્ત ઉપર.
 બનાયા ઝહેરકા શરબત વો પુજ્જર.
 લે આયા શાહકન મુલહદથ બદઝાત.
 કે હયે ગરમીસે દીલપર ઇઝતીરાબી.
 અમી ખુશકીસે કાલબ હોવેગા તર.
 હુનર મુઝીકા લેતે શાહ દરયાબ.
 અથા ખ્વાહીશકે પીનાસબ સરાસર.
 લગા કરને ઇશારત તબ નઝરસે.
 વો ખુદ રેહતાહયે ઉસકે દરહીશઝત.

નહી ચાલતા હયે કીસકા મકર ઉસપર
 દયા તબયાદ દીલમે શાહકો એક બાર
 હુધ તબ દીલકો શાહકે ઇઝતેરાબી
 પડા તબ ચાહ હયે દરકા વસીયત
 કહે કતરાન ઓર ઇમલાકકો તબ
 પીઠિયા મયે જે કુચ બાકી રહેગા
 સુને દોનોને જબ યે ખાત ધર ગોશ
 બઝાં ઇમલાકને પ્યાલા ઉઠાકર
 દેખે શાહને બઝાં વો ઝહેરે કાતીલ
 કહે અય બેહયા મજહૂલ કાસીક
 કહે શાહશે બઝાં કર ઉઝર ખવાહી
 કીએ સખઆજઝી સરરખ ઝમીપર
 અધુર ઉતકો બઅદઝ શાહે સફર
 ખડે મરદુદ દોનોં તબ બીજલ હો
 તફકરશે ઝબાં ઇમલાક બોલા
 કહા શાહને નખીઅત હયે મુકદ્દર
 ચલે હમરાહ મેરે આવો. ઇસખ
 ગયે સરવર બઝાં ઉસ મહેલ ઉપર
 અજબ સીલગીયાઆતશ ચાતરકસે
 બઝાં મશરીફ તરફ દેખે હયે સફર
 પુછે ઇમલાકસે તબ કયા હૈ ગ્યાની
 કહા દરમ્યાન આતશકી દલેગાહ હયે
 વલે હયે હકત કીલ્લેમે બીરાદર
 બધા બાધ હયે જસકા નામજમહૂર
 બહેન ઉતકી અજબ જુ શાહપરીઠે
 ન હોગી દુરબી કોઇ ઉસકે સાની
 ઝબાંમે નહીં હયે તાકત ઉસબયાકો
 વલે શમ્ય સુનો કરતાહુ ઇઝહાર
 પેશાની લોહકી તખ્તી હયે નાદર
 વો દો અબર હયે મીસ્તેસૈફે દોસર
 મીયાને હરદાઅબર હયે અજબખાલ

ગીરાવે આગમે ઉસકો નહીં ડર.
 કહા શરખત ન પીના તુમને નાદર.
 રખા તબ હાથસે પ્યાલા શાતબી.
 કહા પીના નહીં ઝીનહાર શરખર.
 કરો શરખતકો અવ્વતનોરાતુમ સખ.
 ચહી મેરા રીવાજે અસ્ત હયેગા.
 રહે તબ અકલ ખોડે દોનોં બેદોશ.
 દયા હયે ફેંક વો જુદીં ઝમીપર.
 ગઝબસે તબ કહે ઉતકો અયજેહીલ.
 મુનાસીબ યે નાથ તુમકો મુનારીક.
 ગુનાહ બખશો દેવો જશી પનાહી.
 હુવા તબ રહમ દીલ શાહકાબરાબર.
 હવાલા તબ કયા તકદીર ઉપર.
 તલે સરકર ખડેયે મુરદા દિલ હો.
 બઝાં આલોખતા શાહસે ખાત બોલા.
 કહા અબ ઇમતરાહત મહેલ ઉપર.
 દીખાઉં તુમકો મયે નાદરત માશા.
 દેખે મગરીખત-ફ શાહને નઝર કર
 વહાં દીખતાયા ઉચા કુછ નઝરશે.
 ગુબારે દુદ દેખે હબ રર સર.
 કહો સખ ખોલકર રાજે નેહાની.
 જહાં ધુવાં હયે વાં પરએક ચાહહયે
 કે એકસે એકથે બીયાદા ઝોરાવર.
 સદા રહેતાહયે વો બાયોસે મસર.
 હુસનકે આમમાંપર મુશતરી હયે.
 જવાનીમે અજબ સુરત તુરાની
 કરે ઇઝહાર કયા માહે અયાંકો.
 નહી તાકત મુજે કરનેકો ઇઝહાર.
 બનાયા હયે અપસ કુદરતસે કાદર.
 કે હયે તહરીરમે જુ નકશે અકબર.
 સીફત કેહનેસે હયે મરી ઝબાં લાલ.

વડે દો ચસ્મ ઉસકે મીસ્ત્રે બાદામ
 દોનોં રૂખસાર ઉસકે ઝાહરા પુરનુર
 ઝનખાંકી કરૂં તઅરીફ અય શાહ
 અજબકહનાઝનીં હયેમીસ્ત્રેશમશાહ
 અજબહયેહુસ્નકા ગુલશન મુનવર
 બહોતમુહદતશેઅબમયે હુગાહયેરાન
 વસલકામુજમેઅબકુછમહીંહયેયરા
 બીરાહર પહેલવાં ઉસકાહયેજમહુર
 કીલે ઇતરાફ વો આતશ ચુનાકર
 રહે ઇતસાન હયેરાં હોકે સારે
 સુફીઃ યક દેવ હયેઉસ આહ ભીતર
 છે મહીને નીંદ વો લેતા હયે દાયમ
 બહોતઉસનારકાઆશકહૈગમખવાર
 દીગર બાઈવાહયે દરપરનોગાહબાન
 ન વો દેતે હયે કીસકો કરકે શાહી
 અગર બતાહુએદીલમે કોમહવસધર
 સુત શાહન કીએ મરકબકોતજ્યાર
 કરૂં મ સૈર ઉસ કીલેકા બકર
 કયા તબ ઝીન વો ઘોડેપે ખુશલાલ
 હુએ અસવાર જબ ઘોડે ઉપર
 લગા ઘોડે ઉપર તાઝયાના
 ઉપા ઘોડા નાહીખતા થા કુછ સુમ
 કીલેકે પાસ આકર બાદપા વો
 દેખે તમ મુત્તસીલ કીલેકે યકબાગ
 તકરરજ વાસ્તે સહ બાંગ ભીતર
 અહાકર ફરજ અબલ શાહે સફદર
 વડે ઉસકે બીરાહર આરજમહુર
 લે અપન સાથ વો સારે બીરાહર
 માલાનકો જસે આહતા હયેહકયાર
 બુદાલસે વસલ કરત હયે ઉસવાત
 કે હોંડ કામ અપના બે ખુદાપર

હઝારોંપર મોં હયે ઇશકકા દામ.
 તસદ્દુક ઉન ઉપર હયે મુસતરિ સુર.
 મગરદીખતાહયે મુજ કૌસરકાવો આહ.
 હઝારાસુ રહે મજનું હો ફરહાદ
 કહું કયા તુમ સતી યાગખને હયદર.
 કરૂં કયા કુછનહીં ચલત હયે ઇસ ખાન.
 વહાં કીસકા નહીં ચલતાહયે ઇસઆન.
 અપસકે ઝેરમેં હયે બહોત મગર.
 રેહતાહયે રાતદીન નઝદીક ખવ હર.
 વડે દેવાલી હયે આજઝ બીચારે.
 નીપટ આશક હયે ઉસદુખ્તરકે ઉપર.
 ધુવાં સબ સાંસકા ઉસકેહયે કાયમ.
 વડે તહબીરસે વોલી હયે લાચાર.
 રેહતે હયે વો સદા હો ઉસકે દરખાન.
 રખે હયે ઉસકો અપની કરકે માંદી.
 કરે એક પલમેં ઉસકો બંદ કરકર
 કરો મેરી શીતામી અય જફાકાર.
 દેખું યકબારખી ઉનકો સરાસર.
 રવાના તબ કીએ સરવરકો દર હાલ.
 ચલે જુદી તવકકલ કર ખુદાપર.
 કીએ શુકરે ખુદા શાહે ઝમાના.
 નીશાની કુછ નથી ગોયા હુવા ગુમ.
 રહા નઝદીક કીલેકે બપા વો
 લ્યા લાલાકે દીલસે છીનકર દાગ.
 નમાઝે અસર કીને વહાં ઉતરકર.
 લગે સબ દેખને આતશી ચોકર.
 હુએ થે સૈરે જગતમાય મસકર.
 ગયાથા અઝમકર નખ ગિરગાહપર.
 સબબવયસાહયે કરતા વો હયેકરતાર
 નહીં યહાંઅકલકીચત્તીહયે કુછખાત.
 હોવે અંબમ ઇસકા બહો ખુશતર.

દેખે આતશકો સખ સરવરનઝરકર
 મુને વયસેમને આવાજે કુરઆન
 કહે દીલસે યહાં હયે કોઈ મુમત્તમાન
 હુવા તખ યકબચક આવાઝ મૈકુફ
 તત્તક મશઅત્ત નીમનવો નારસુદર
 મયા સખ દીન નીકલકર રાત આઘ
 ચલી યું બોલકર આત હયે દરપર
 હુઈ તમ મહવ ઉસકે દર તજ્જલી
 અદબસે મુશતરીકે હો કીનારે
 કહે કયા ખવાબ હયે યા મૈંહુ બેહાર
 અદબસે નાઝની અપના દહન બોત
 મગર મોહમ્મદ હનીફકેહતેહયેતુજકો
 તુમ્હે લખને જગર હો મુરતુઝકે
 મેરે ઘર આવોકરઆઝાદા મુજબાજ
 ખુત મેરી દોઆત કર ઈતખત
 ઇતા મુજ ઓજ નહીં જાનાનીકલકર
 ચત્તા મીલકર યહાંસ દોં ના જના
 મેરે હયે સાત બાઘ બકોત મગર
 નહીં આએ તલક ભાઈ શો જાવ
 કહે સચ્ચેદ હનીફ અય નેકઅખતર
 કહો મુજકો કહાંસે તુમ પીઝાન
 મોહમ્મદ મુસ્તફાકા યે અજઝ નામ
 કહી એકરાત મયે મી ખવાબબીતર
 મુજે કલમા પડાએ કર મુસલમાન
 બુલાયે ખઅદજ તુમકો ઓર અતીકો
 અસલથા નામ મુજશતુતઅરખકર
 કહા શાહીદ કહાં હયે બોલ અફ્તુદ
 કહા મેરે ગવાહ હયે કોલ ઉપર
 હનીફશાહને કહે શાહીદ કવીતર
 વહે નહાં ભાગ જના રસ્મ મેરા
 કહો બકર ખીરાદર ઓર પીદરસું

ચલે વો દેખત સખ મહેલ બીતર.
 કીએતબદીતસે શુકરબહોત મુખહાન
 ઉન લાયા હયે મેરે જતપે ઇમાન.
 પડે તખ ફીકરમેં વાશાહે મૈસુફ.
 કહી હન્નોઝ હીખને નહીં ખીરાદર.
 ખસાને અપશકી જગ બીચ ધાઘ.
 દેખે જું આંદ ઉતારા હયે ઝમીપર.
 રહે બેદોસ દિલકો દે તમદતી.
 કહે હુશયાર દીલમું યુહી માપે.
 કે હુબેદોશ યા દીલસે હું હુશયાર
 માંસાતેગુલ તફાહસકા સુખન બોત
 તુમ્હારી સખખખર પેહલ્ય હયેમુજકો
 તુમ્હે બી સેરનર હો મુતરકે.
 કાએકાસ્લકા મુજકો મીલા રાજ.
 ખુતયા તુનેકો મુજસે યા નાજમા.
 મુજે યહાંસે ચલે તુન નાચ લેકર.
 વસલકા જામ ખઅદજ ભડે પીના
 લીખસે કુફર બીતર હયે વોતસતર.
 વગર નહાં તો બોલા કુછ પેક કીડા.
 નહીં યેમ કામહીખા હનજા બેકતર.
 અલીકો તુમ કહોમાં કહાસે જાને.
 કહો કીસ્સે સુને હોયે ગુલઅંદાન.
 ગીરીથી મુસ્તફાકે કદમ ઉપર.
 પડાએખ અદઝાંબી મુજકો કુરઆન.
 નીકાહ પડ મુજદીએ બારઝાહો.
 ફીરાએ ઓર રખે જૈતુલ અરખકર.
 શીઅતમેં રવા હયે ખાત મસકે.
 કે કલમાં ઓરબી કુદઆન દીગર.
 તેરે હયે કકેલ ઉપર નેક અખતર.
 કયા હયે ઇશકને દીલખીચ દેરા.
 નહી હરગીઝ મનાકરને હયે તુજકું.

ઉશી થે ગુફતગોમે દોનોં શૈદા
કહે શાહકાકહે તુમ અબ ખમરદાર
મેરે ઓતેહૈ બાઈ અબ સીતમગર
ગઈ વો મહેલમે કરકર ફીકર સાત
કહે સાહેબ તુ હએ અરઝો સમાવત
નીગાહબાનામે ઉત તીનોં કહે યાર
મેરે ભાયાંકી કર તુ પાસબાની
અગર મરેગા બાઈ જલેગા પીવ
થે દોનોં પીવકો જીવકો નદામત
ભી ઉતકો ખીલઅતે ઈમાં અતાકર
ભી મેરા કામ પુરા કર ખુદાયા
કેહતીથી મુદદઆ યું દીલકા બારે
ઇબ્તખતકી નીશાની થે હયે કામીલ
હનીશાહકે અથા દીલપર બહોતસોઝ
નીચે અક ઝાડકે બેઠે થે સરવર
મગર યક બાઈ જો પીછે રહા થા
યકાયક તબ નઝર શાહકે અરન પર
બહોત ઘબરાગયા ભાયાંકને વો
કહા યક શેરેનર આયા હયે હમપર
સુની બાઈયોને ઉસ્સે જબ યેગુફતાર
કહા તબ સેકને જાતાહું ઉસકન
અલા ઉસ બાગ મેં યું બોલ ઉઠકર
બગેર અઝ હુકમયાં આએહે કયુંકર
કહે તુમ આવ લેજવો શીતાબી
મઝાં વો પહેલવાં હોકર ગઝબનાક
દીલરીસે હુવો શાહકે મુકાબીલ
ભી ગરનમે ભી મારે મુશ્ત સરવર
ભી ઉસકે હાથ બાંધે લે અમામા
રખે એક શાખસે લટકાં ઉસે તબ
બીરાદરકો લગા જબ વકતબીસયાર
અલા દીગર બીરાદર બઅહ ઉઠકર

નશાન્યાં તબ હુક બાયાંકી પૈદા.
સુજઅતકા નશાં અબ હયે નમુદાર,
નહીં હયે રહમ દીલમે હયેજ ફાગર.
લગી કરને ખુદાસે વો મુનાબત.
કે હએ વો નેકા બદ દોનોં તેરેહાત,
ન દે તુ હાથમે ભાયાંકે ઝીનફાર,
પાલા મુજ વસ્લકાએક જમ પાની,
વગર મારેગા પીવ તો જલે જીવ,
રખેગા અપની કુદરસે સલામત.
મેરા સુન અર્થ ઓર હાજત રવાકર.
સદા રખદે મેરે સરપપીવકા સાયાં.
નયેનકે હોઝમે ઉછલે ફવારે.
કયા હક મુદદઆસબ દીલકા હાસીલ
ઇશકકી આગથી દીલબીછ અફરોઝ
જમ્ય આએ મહેલમે સબ બીરાદર,
મકાંપર વો ઝુફરતકો ગયા થા.
પડી ઉઝકી હુવા હએરાં સરાસર.
કહા તબ શેરનકી દેખા ઉને સો,
હમન સળકો મારેગા ખુદલકર,
કહે તુજમેં નહીં હીમતદે ઝીનહાર,
પકડકર ઉસકો મયે લાતાહું તુમકન.
દિખા શાહકો રહા દીલમે અટકકર.
તુમનકો અબ લીજતાહું જકડકર.
વગર નહીનો હોવેઝી અબ ખરાબી.
કયા અપના તબીઅત બહોત આલાક.
પછાડે તબ ઝમીંપર શાહે આકીલ.
અમામા તબ બીરા સરસે ઝમીંપર
નથા જીનેકા ઉસકો કુછ ભરોસા.
તહાવરકો ગયા હયે ભુલકર સબ.
કહેઉસપર હુવા કયા અમર દુશાવાર.
લટકતી શાખશે દેખા બીરાદર.

તલક આકર મુકાબીલશાહકે વોયાર
 પકડ ઉસકો શહીનશાહે ગઝનફલ
 ગરઝ પાંચુકે ઉપર હોકે જંજલ
 રહા જા ખુદ સાલા નામ જમહુર
 હા હા જુદ્યોર તાબીર ના કર
 મયે ચોર કયાડીએહયે કુજનમગલુમ
 કબુલા ચોર ચલ લા કે અખખાર
 કહા જમહુરસે જા હોડકર અખ
 ગઝનમેં આકે જા જમહુર જાહીલ
 કહા તમ કોત હો અય શાહે મફ્ફર
 કે લુગા ઉ કા મયેં તુમસેમકાફત
 મેરાહે નાન રોશન જગમેં જમહુર
 દીએ હયેજવાબ ઉસકો શાહેઆઝાદ
 પીસરહું શાહે મરદાં સુસ્તુઝાકો
 દીખાદોઅ નાહમકોઅખ તુમકે ઝોર
 કયાતખ દુરસે નેઝાકા એક વાર
 હુવા આવાઝસુન શો વોખેહોસ
 ગીરા વો ધુલમેં ચીતા ઝમીપર
 કહા ખખશો મુઝેઅખતુમ ખુદાકાજ
 ખુદા હાફીઝતુમહારા હયેઅયસરવર
 ખુતાએસ્કુફર હોગા સખયે ખાતીલ
 કહા ભાયોંકે હોયો કુફર આખર
 મુકાબીલ કોઇ મેરે ઇસ હૈર બીતર
 વલે મયેંમાહકોદેખા શેર તીમસાલ
 કહે સખને ખુદા જરહક પચમખર
 પંડે કલમાં કુફર દીલકા દીએ છોડ
 બઝાં શાહને કીએ સખકી ખત્રાશી
 મીલે જા સખકેસખ સારોખીરાહર
 લીજકર મહેલમેં સદરે નશીંકર
 લે ઇમાંકા તુખીલઅત નુરઅયનૈન
 કીઇ સુંદરને જઅહઝ દુર ફીશાની

કે હીમ્મતસે લગા કરનેકો ગુફતાર.
 રખે લટકાકે દીગર શાખ ઉપર.
 લટકને શાખસે ઘે બર્ગ તીમસાલ.
 કહા કુચકકો તખ જમહુર મગર.
 મુચે હયેં યાકે જીતે હયેં ગઝનફર.
 શીતાબીસે ખખર લાતાહો મરહુમ.
 લટકને સખકો દેખા શાખ તલહાર.
 લટકને શાખશે દીસને હૈં વો સખ.
 હુવા વો રમર સાહકે મુકાબીલ.
 પકડ બાંધે હો કયું મેરે બારાહર.
 કરંગા આજ તમપર તંગ અરસાત.
 મેરે સાની ન કોઇ કુવત મેં રામહુર.
 તેરા હું જગમને મેં આજ ઉસ્તાદ.
 નવાસાહું મોહમ્મદ મુસ્તફકો.
 કે હો તુન શેરનર યાકો કેનમચોર.
 ચુકાએ શાહ વો નઅરેકો લલહાર.
 ગંવાયા અકલચોરવો આપના હોશ.
 હુએ અસવાર સાહ છાતીકે ઉપર.
 અપસંકે દીનમે લાવો મુજે આજ,
 મોહમ્મદ મુસ્તફા બેશક પયમખર
 રહે મુતદીસ્તુ મનશે વો હયે જાહીલ.
 કરામત શાહકા દેખા હું ઝાહેર
 નથા કુવતમેં ઉનસી કોઇ દીગર
 કયા કવત હય મુજ સરપે જંજલ.
 કીએ ઇક્રાર તખ ઇસલામ ઉપર.
 કબુલ દી જુએ ઇમાસે દીલ ખેડ
 શો છોટે બંદમે પાચ થે આશી,
 ચલે લે શાહકો તખ મહેલ અંહર
 કહા ખવાહીરકો તખ અય નેક જોદર.
 તુ કર હાસીલ સઆદત હાય દારૈન.
 અવલ પેહનીહું મેં ખીલઅતનુરાની.

નહીં મઅલુમ કીતી તુમકો ઝીનહાર
 દોઆશે એ મેરે હકને ફઝલકર
 કીઈ તબ ખવાઈશે ભાયોડો આગાઝ
 મુને એર શાહકો બોલે યે કનીઝક
 રસમ જલવેકા અબકરનાહયેલાઝીમ
 ઉઠા જમહુર આયા તબ નીકલમાર
 ગયા વે દીન નીકલકર કામ મ્યાને
 જશે જમતસે કીતા હકને મરસલ
 શો આશકશે માલને પાર જની
 વો આયે લગા કયા ભાયોને તય્યાર
 સુહાગનકે ગલેમેં ગુલસરી કર
 નખીડો મબ મુકલ્લલ કરકે ઝેવર
 વકર ઉસકે નથા નઝદીક ઝરકો
 પીનાયા બઅદઝાં રસવત ઝરીકા
 કે થી વો ઝેબ ઝીનતમેં મુનવર
 નઝર આને લગી વો હરે જમત
 બઝાં તાઝીમશે સરવરકો અંદર
 ઉઠા ઝએનુલ અરબકો તબ બીરાહર
 લેઆયા બરમદઝાં ઉસ ગુનબરી કો
 મુશાતા શરઅકા પરદા લીએ હાત
 બીહયા પાસ સરવરકે તખતપર
 કહી ખવાસરને દિલમેં લુફ રબકા
 શરમશે તખતપર બેઠી નીવડકર
 મુશાતા હાથ લેકર પુલકે હાર
 બઝાં પરદા શરાકા ઉત કીએ દુર
 ખુદાકા નામ ઓરબી મુરતઝકા
 બઝાં જોહરા ખદીબકો કયા યાદ
 હીખાએ બઅદઝાં ફરઆન લાકર
 પડે ઇજલાસ ઓર જલવેકા દેકર
 તસદ્દુક લાકે દોનોંપર ઝરે સીમ
 દરદાં મુસ્તફાપર બેનેહાકત

તુ ફૈલઉસદેશે યે આસાં હુવા કાર.
 કે તુમપરઆજ યે મુશકીલકો હલકર.
 કહી તબખોલકરતકસીલદીલ ખવાહ.
 તસદ્દુક તુમ ઉપર કરને મુબારક.
 બબલાના નખી કે સબ મરાસીમ.
 લગા કરનેકો ફરહત સાત વો કાર.
 મશાતા હુઈ રૈન જલવા હીખાને.
 શરફકે કયું ન હો ઉસ સીમપર પુત.
 લે આયે વસ્લકી કમવત તુરાની.
 સવારા જલવાખાના મીસલેગુલઝાર.
 શો બેસરનાક અંદર જોહરીકર.
 રમે મબલાલ ઓર અલમાસ ભરકર.
 નથા ઇઝઝત ઉખીકન કુછગોહરકો.
 દયા સર આંની રંગ એહ મરીકા.
 ગોયા હો ખુબરત મીસલે અદર.
 ગોયા સુરતમેં હયે રીદવાંને રહમત.
 મીલાનેકે બદલ પાદીઝ ખવાહર.
 લટકતા લેઅલાથા વસ્ત્રકે ધર.
 મીલાયા અંદશે લા મુશતરીકો.
 કીએ દરમ્યાન ઓર કીતે રસુમાત,
 કહા હયે બખતવર મેરે યે અખતર.
 મુઝે શોહાર મીલા આલી નસબકા.
 વલે બીરતી અથી દીલસે કદમપર.
 લગી ગાનેકો જલવા ઝુદ લલકાર.
 લીએ દોનો હુવા તુરત અલા તુર.
 લીએ અસહાબ ચારોં બા સફાકા.
 હુવા તબ શાહકો જલવેમેં દીલશાદ.
 દીખાકે આઈના દોનોંકો મીલકર.
 મીલાકર બઅદઝા વો કુર્સ અદર.
 યા ઝેનુલઅરબઓર શાહકોતસલીમ.
 પડે તબ દીલસતી શાહે વલાયત.

મીઠાઈ બચ્ચદાં પાલી દહનમે
કયા બાચોને ઉતકો આકે તસલીમ
સલામ શાહને કયા સારોકો એકબાર
તુમહારા હીન ચોર ધમાં સલામત
હુએ કુરબાન શાહકે ઉસ સુખનપર
રજા તબ સબકો દેને શાહે સફર
તલક જમહુર આ શાહસે કયા બાત
હમં થે આજહીન લગબીનાગેહબાન
કીએ અબ તુમસતીખીહીરકોપૈવંદ
પણ હયે દેવ ઉસકે બહોત હુબાત
હુવા હયે આજહી વો રાત હુશયાર
કયા ઇકબાર ચોર વાપીસ કાજમહુર
ખીલા તબ વસ્તકો દોનોંકે બુલકાર
સુખનકર બુલમીસલકેચોરમઆની
હુમ જમ નાંદ શાહોતતપેકામીલ
ફલક ખોલા બજાં ગરહસકે દરકું
સહા મઅમુસ ઉસકા કામ બરી
કહાં ગરહસકો ઉસકે હયેમીંયે ચાલ
ન હોવા હાલ પરલી અપને મગર
ફલકને શાહકો અવત્ર લા દયાઆસ
કે શાહયે તંદમે લમ ફરીગુલબાલ
કહે કાંશી યે આઠ નીંદ શૈનક
નહીં કોઇ હાલ મેરા અબ સુન હાર
ઉઠતીહું તો પીવહોતે હયેં નગરાન
મેરે સર આ પલટ કયસી ખડી હયે
ન જનનું કીસ બાલમે મુજગીરફતાર
યે કયસી મુજસતી હાવેગી અબદુર
દેખા દરપર ન દરબા કોઇ બીરાદર
કયા તબ હાય લંબા મહેલ ભીતર
નીપટઆજકહોતબસાહુંસુખીચારી
કહી શાહકો મુજે યે દેવ હૈનુર

કે ગુલઅબ ઐશકે કયસા ચમનને.
કહા તુઝ હુકમમેહ એહકને અકલીમ.
ખુદ રહેમતસે કર તુમકો નમુદાર.
રખેગા હીફતમેં હકતા કયામત.
તસદ્દુક શાહયે કીને લાકે ગોદર.
ચલે લેકર તબીકો ફર્શ ઉપર.
કહા સબ બોલ મખડીકા હીકાયત.
હમેશા ઇસકે કારન સબયે દરબાન.
નીજબાના કરો તુમ ઉસકી હરચંદ.
હોને ઝેનુલ અરબશે ફરી ગુલબાલ.
કરેગા વાત કુછ હોના ખબર કાર.
રહે તબ સેજમેં દોનોં હો મશકર
કબાં હયે ગુગ દેહને ઉસકા ગુફતાર.
ન કરના મુનકશફ રાઝે નેહાની.
તરત સુએ ખુદામું બાંધ કર દિલ.
લપેટાં ઐશકો મસનદ હુરનશ.
ન હીંજે કીસ સતી કરતા હયે ચારી
નહીં રહેતા હમેશા કીસપે ચકહાલ.
નીજ કર ઉસકીકુદરત દેખ મગર.
બીકાયા ફરહશેઝએનુલ અરબ પામ.
વલે કયેનુલ અરબકે સરથા જંબલ.
કીઇ ગાફીલ મેરેમે મનકા મોહત.
ન કોઇબાઇ મેરાઇસવકતગમખવાર.
નહીં તો હાયશે જતી હયે ચેજન.
કજા સુજ સામને આકર ખડી હયે.
લીજકરને ખણ હયે દૈરે દીવારા.
તલક ઉતનેમેં આયા દેવ મગર.
શો તોડા હાયકી એક કબ સુંદર.
ઉઠા હુલહનકો લેકર તબ ચલા ખર.
અરબસે કાંપતી બેખુદ પુકારી.
ચલા હયે આજ લેકર તુમ સતી દુર

તરફદુરશે ઇલાજ ઉસકા કરો આજ
 હીરંગ ઈસ ખાતરો કરતા નહયેરાત
 મઠ યે ખાત મેરસુ નાકલકર
 કયા ઝએનુલ અરખકો ઝુહ ગાફીલ
 લીજ પાતાલમે મરદુદ ખન્નાસ
 અથા ઝુલામત કુવમે અધકાર
 અથા ગરમી વહાં દોઝખકી લેકીન
 દેખો બાલેકો લાકર વો જફકર
 હુમ હુશ્યાર લાગી બહોત રોને
 સગી રોરોકે કેહને યા ઈન્સાહી
 મેરા અહવાલ યાં મુનનેકો હરદમ
 વસે લાચાર હું તુજ સાથગુસ્તાર
 મુજે જાનકા નહી દાસતા હયેઆસા
 તુ કાહીર હયે મીસાદેમુજ હીલારામ
 તલક મલતાને હી વકને સહરકો
 કહા બયોકે તમ નહી મુખદીખાના
 કહે ઇમલાકકા અખ મશવરતર કર
 હુએ તખ બાદયા ઘોપે અસવાર
 ઝફકેસે દેખા ઇમલાકને તીર
 કહા હીતમે નીપટ ખાયા નીદામત
 શીતાબાં હોડ શાહકે પાસઆકર
 કે હયે શેહ ઝોર ઝોર સારોમેમગર
 કહે શાહપે મુસતમાં સખકો કર કર
 વસે વો દેવને મુજ સાથ કર કીદ
 મયેં સોએપર ઉને અપના કયાકામ
 કહે શાહને મુજે ઉસ ચાહકે કન
 દયા પાસખ બકાં ઇમલાક મગર
 કે હયે હશતાદગઝઉંચા વોપુજ્જર
 નીવાલા ફીસકા કરતા હય યકદમ
 સુફીહ ઉસકીહિયાતીસખ સીયાહકામ
 મુને યું શાહને બોલે ઉશે તખ

ખુદા ખાતર અપસકે કોડકો કાજ.
 કરો તાજીલ ફીતાખીર આકાત
 ચલા હું આજ હયે જંગલકે ખીતર.
 ચલા તખ ચાહમેં લે દેવ જહીલ.
 રખા તખ તખતએ વો બાવકર પાસ.
 રખા કર કયેહ કુવમે સીતમગાર.
 વહાં ગઝદુમ હીગરથે માર સાકીન
 કયાથા હોસ બલામેં લા ગીરફતાર
 ગયા તખ તખત ઉપર દેવ સોને.
 મેરપર આજ કયસી યે તખાહી.
 નહી હયે કોઠ મોનીસ મુજશેનહરમ
 કેહનીહું તુજસતી અયપાકજખખાર.
 નહીં મુજકાં હયે શોહરકા ભરોસા.
 રહુંખીદમતમેં ઉસકીનાત સુખ્લેશામ.
 ઉકે નઝરીક દેખે નહીં સુહરકો.
 કે જખ ઝેનુલ અરખકો હાથ લાના.
 વહાં જના જહાં પોહચાહયે હીલખર.
 તરફ ઇમલાકકે આઝીમકો શહવાર.
 દેખા સરવરો હયે ખાતર ગારાંખાર
 ઇધર જકરખી કયું આયા સલામત.
 કહે જલહીસે આયે ખુબ સરવર.
 જીસે કેહને હયેં સારે નામ જમહુર.
 બકેકે શરઅ લાયા ઉતરી ખ્વાહર
 ગયા મુજ હાથશે લેકર વો ખુરશીદ
 લીજયા મન મોહન મેરા હીલારામ
 લીજ ઝુદીશે દેખું ઉસકા મકસન.
 ન સમઝો દેવકો માનીદ જમહુર.
 કવી કુવતમેં હયેગા વો જફકાર.
 ન પુરા પડસકે ઉસ સાથ આદમ.
 કે કેહતેહયે સુફીદ દેવઉસકાહયેનામ.
 નકર અખ લાફચલકેસાથમુજ અખ.

વગર કરતા હયે તુચ્છનેકા અહમાલ
લીબયા શાહકે તબ આહકે પાસ
દેખ એક સંગ મુંહપરમીસ્ત્રે ડોંગર
નથા તાકત કીસે વો સંગ હીલાયે
કહે ઈમત્તાકકો તબ શાહે સફદર
ગીરા ઈસ સંગકો જુદીસે કર ઝોર
બઝાં મઅશુકકો લેકર બરાબર
કહા ઈમલાકને સર ધર ઝમીપર
વલૈકીન આહમેં હરગીઝ ન જાઉં
ઝમીપર મયે હું અપને બીચ ગરરા
કહે શાહને બડા રહે દેખ તુ અબ
કમરકો બાંધકર શાયે ગઝનફર
કે પીછેકી રસન તબ બાંધ મોહકમ
કયા ઈમલાક શાહસું બઅદજા
કેદેખું રાહ તુમહારી યાં મેં કબલગ
કહે અબ્બલ કફ નઅરકો જાકર
સુને આવાઝ ઉસકે બઅદ દીગર
સુનેગા બઅદજાં આવાઝ સીયુમ
તુ કર યાં તીન સાઅત ઈતેઝારી
કુબુલા સર ધરક શાહકે દમપર
ખુદાકો યાદ કર ઓર મુસ્તફાકો
ગયા તબ આહમેં ખુરશીદ દીંકા
લગે ફીરને બઝાં જાકર ઝમીપર
કે મોંડે શાહને જુદીસે ખોલે
કહેઝએનુલઅરબકો કયાહયે અહવાલ
કહે દર ખવાબ યા બેદાર હું મયેં
યહાંદીલબરકોઆના બહોત દુશવાર
કહે ઝએનુલઅરબકો ઝબકે સરવર
સચા મયેં ઇબને હયેદર શેરે નરહું
દીખાવો તુમ મુજે વોકહાંહયે ગાલબ
કે જહુકકર ખુબ દેખીતબગુલઅંદામ

તુજે ફીલહાલ અબકરતાહું પાખાલ.
કહા ઇસ આહમેં હયે દેવ ખન્નાસ.
રખા હયે ઉસ્સે વો કુચ્છેકો બંદ કર.
નથા કુવત કીસે કુચ્છેમેં જાવે.
અગર હયે ઇશકકા તેરેમં જોહર.
ભી અંદર જાકે તું ઉસકા દહન તોડ.
શીતાબી આવો તુમ કુચ્છેકે બાહમ.
ગીરાવો મારકર અબ શાહે સફદર.
મેરા પ્યારા હયે જીવ કયું કેરખપાઉ.
સરકનેકા નમુજસું સંગ ઝરરા.
લીબતા હયે તુજે કયું આહમેરબ.
ઉડા પથ્થર દીએ તબ એક તરફ ધર.
કુચ્છેમેં છોડ દેતે શાહે આલમ.
મુજે મઅતુમકયું હોવેગા ચે હાલ.
કે હું મયેં મુંતઝીરભી છે વડી લગ.
સમજ ઉસ્સે રહું મયેં જક અંદર.
ચકી કરયો કે ઉસપર મયેં રહુંવર.
સમજ દીલમેં કયા જંગસે ઉસેકમ.
કહા હું ચે તેરેસે મયે કરારી.
ચત્રે જબ આહમેં તબઈબને હયેદર.
ચત્રે ઈમદાદ લેકર મુસ્તુજાકો.
હુવા હયે પરદા તબ રૈશનઝમીંકા,
યકાયક સામને દેખે હયેં દીલબર.
દહનસે બઅદજાં યાકુબ રોત્રે.
કહો તુમપર હુવાકયાઆજ જંજલ.
સો દેખે આહમેં દીલદારકે તંધ.
મગર કોઈ મુદદઈ હયેગા સીતમગાર.
તેરે નઝદીક આયા ફઝલે દાવર.
બહોત હીમ્મત ભીતરમયેં પુરહુનરહું.
ઉસે હયે મારના મુજકો મુનાસીબ.
કહી વો તખ્તપર સોયા હયેનાકામ.

જે કાબુ ખુબ હયે કેહતી હું તુમના
 કહે મુજકો કહેંગે સખ બીરાદર
 નરાઝી મુજસે હેંવે કીબલાગાહી
 ગર અયસાહી તુજે લેકર ચલુંગા
 મયે સચ્ચદહું ન બોલું જુદ જીનહાર
 તુમહેં રહો યાંહી મયેં જતાહું લડને
 કહેઝએનુલ અરખનેખઅહઅય શાહ
 કીએ સરવરને મોહન સાથ યે કાલ
 ચલે સમસામ લેકર હાથમેં ધર
 ચુખાએ પાંવમેં શમશીર કારી
 વલે બેહોશ હો સોચા થા ખન્નાસ
 મઝબસે જાકે સરવરને પુકારે
 પરાગંદા કીએ તખ મગજે સરકો
 દેખા ઝએનુલઅરખકો શાહકેહમરાહ
 નીપટ ગુસ્સેમેં આકર ઝીદગી તંગ
 ચુકાએ સંગ ચોર શાહને કીએ જશત
 દીએ એક મુશ્ત ઉસ ગરદનકે ઉપર
 રહા તખ નીમજાં મુરદારસા વો
 ચલાવો વાર દુસરા તુમ શીતાબી
 મુએ ખઅદઝ મેરા યેમાલ ચોર ધન
 લગા જખ વાર દુસરા ઉસકે ઉપર
 હુવા બહોત ઘાબરા વો દેવ મગર
 ખુઝા આતશકેતઈ રખના ન અખગર
 કહા મુજકો સીખાતાકયાહયે મુરાદર
 નસીહત મુજ કીએ હયેં શાહેહયેદર
 ઉઠે દો વારસે મરહમ ગીરીકર
 સુના નઅરા બઝાં સરવરને જસદમ
 કયા તખ ખુમ રહને ઉસકે પરવાઝ
 હયે ખુશહાલ તખ દોનોં ગુલઅંદામ
 હરિ ચોર લાલ મોતી જોહરાં સખ
 લરે સંદુકમેં સારે વો મતમામ

મુજે લેકર તુમીં જુદીસે ચલના.
 બડા નામદં હયે યે ઉખને હયેદર.
 મેરા દીલ લેવેગા તખ બહોતતબાહી.
 મયેં મેરા દેવકો જાકર કહુંગા.
 કરં ફારીગ ઉસે અખ ઝરખે તલવાર.
 યમામ ઉસ મુદદઈકા કામ કરને,
 ચલો તુમ મુજકો લેકરઅપને હમરાહ.
 ચલો દોઝખમેં ડાલેં ઉસકોફીલહાલ.
 દેખે ચીત્તી પડ હયે તખત ઉપર.
 હુધ તખ ચાર અંગુશ્ત ઝખમભારી.
 ઉસે વો ઝખમજીં કાટહયે વન્નાશ.
 સો નઅરા હયેદરી કાનોમેં મારે.
 હુવા હુશયાર દેખા શેરે નરકો.
 લરઝનેકો લગા તખ દેવ ગુમરાહ.
 સો ફેંકા શાહપરસો મનકાએક સંગ.
 હુયે નઝદીક ઉસકે વો અથા મસ્ત.
 અધારી આઘ તખ આંખોંકે બીતર.
 બહોતસી ચારજુ કરતો લગા વો.
 શીતાબી કર શાંતાબી કર શીતાબી.
 મતીમત કરતુ લીજઅય શાહેમોહન.
 કીએ તખા હયેદરી નઅરા ગઝનફર
 કહા જુદીસે અખ તુ ફેંક મુજ દુર.
 અજખનહીંહયેસીલગનેકો ઉસે ફીર.
 કરં બીલઅકસ મયેં દેવોંકા હરકાર.
 નહીં દો વાર કરના દેવ ઉપર.
 તો ઉસપર જુદ નઅરા હયેદરી કર.
 હુવા મઅદુમ તખ વો જગસતી ગુમ.
 રહા દોઝખમેં જાકર દેવ ગમ્મમાઝ.
 લગે તખ ધુડને ઉસકા સરઅંબમ.
 સમેટે શાહને ઉસ આહમેં તખ.
 બીલાઈ ઉસ ઉપર અપનીગુલઅંદામ.

ધર્માર્થ બચાવ્યાં ઇમલાકડો કર
રસન તબ ખીચકર ઇમલાકડીલહાલ
કહા અબ હયે અબસજીકો જલાના
હુવા અસવાર વોહ સંદુક લેકર
કયા તબ ફીકર દીલમે ઉકલકા કાજ
હુવા તબ શહકો સરપરગમ ઉપરગમ
ઉતાર મહેલમે સંદુક મજહુલ
બઝાં ઇમલાકડો સરવર પુકારે
જવાબ આતા નહીં દેખે હયે સરવર
કહા મુઝસે ફલક કરતા હયે યારી
કીએ ઝારી બદરગાહે ઇલાહી
અગર અહવાલ ખુદ ગોયમ કમાહી
હરેગા મનકે ઉમર ખેશ તન રા
મેરેપર આજહયે મુશકીલ યે દુશવાર
તુ હયે હરકામમે કાઢીર તવાના
મેરે હકમે છતા કરના શકાયત
કહે અબ સરવરે આતમ પયમબર
કે યા હું યાહમે ગુરબતકે બીતર
ન કોઇ તકલીફ મેરા હયે સુન્નહાર
હુએ ઉસ ગુફતગુમે બહોત ખેતાબ
તલક નયનોમે શાહકે નીંદ આંઠ
મોહમ્મદકો દેખે તબ ખવાબ બીતર
જહાં મહેનત હયેવારાહતકા આસાર
તેરા મેહનત હુવા હયે દુર અબ સબ
બશારત દેયલે તબ શાપે કૌનૈન
તલક કુદરત ખુદાકા તુમ નઝરકર
કીનારે યાહકે ઘોડા ખડા થા
રસનકો છોડકર યાહપર રખા સુમ
હુવા થા હક તરફસે ઉસકો ઇલહામ
રસન તબ યાહમે દેખે નઝરકર
કીએતબ શુકર હક્કા હોકે દીલશાદ

કહા તુ ખીચલે સંદુક ઉપર.
દેખાઝએનુલે અરબમે સરવતીમસાલ.
રસનકો પાત્ર દુસમન પાસ લેના.
ચલા ઝએનુલબઅરબકોલેકે વો ખર.
સો કરના મેહઝબાનીશહેરમે આજ.
નવે સરસુ' હુવાથા તાઝા માતમ.
ખુદા ઉમ્મીદમે' ઉસકે ગીરા ધુલ.
પયાપૈ તીન હાંકા ઉસકો મારે.
કહા હયેરત સતી અલ્લાહો અકબર.
દીખાતા હયે મુજે યે શરમ સારી.
ઝબાંસુ' બહોત કીતે ઉઝર ખવાહી.
બહાલે મન બગરયદ મુરગો માહી.
બગફતત સરફ કરદમ હર ઉમરરા.
નહીં તેરે સીવા યે કોઇ ગમખવાર.
તુજે હયે સહેલ મુજકો ભાર લાના.
બહકકે મુસ્તફા શાફીએ ઉમ્મત.
મુજે ઇસ્યાહમે' લેના હયે શહબર.
નહીં તદખીરકુછ ચલતાહયે દીલખર.
નહીં કોઇપાસમોનીસઅજગમ ખવાર.
રખે સર તબ ઝર્ફીપર ચરમપુરઆન
કે સબ ગમ દીલ સતીશાહકે ઉઘાઇ.
કહે અબ સરઉઘવો ઇબને હયેદર.
ખુદા હયે પાસબાં ઉસકો મહદગાર.
તેરે હયે કારસાઝીમે' અપીં રબ.
સબબ તાઝીમકે ખોલે બઝાં નૈન.
કયા હયે' કયા સબબદેખો અજબતર.
ખીજસતા ફેલમે' વો ગુન ભરાથા.
ફરહસે હોરહાથા આપમે' સુમ.
કયા થા બેઝબાં ઘોડેને યે કામ.
પડે અલહમ્મકો' સૌબાર સરવર.
કહે તહકીક હયે મુજહક્કા ઇમદાદ.

રસનપરસે ચલે આચે નીકલકર
 મોહખતસે ફીરાચે હો ઉપર હાત
 ઝઝાં અસવાર હોના કરકે તાખીર
 ફીતીક રાહજખચલેતખઆકે જમહુર
 કહા તુમપર કે હયે કુરખાં દીલોજન
 ફીચે દાનીશવરી વાપીસ હો આચે
 કહે સુલતાને આલમસુનઅય જમહુર
 લ્યા ઝચેનુલ અરખકો મયેને ફીરકર
 દગા ઇમલાકને સુજસે કયા હયે
 કહા જમહુર અય સરદારે આલમ
 કે સખ ભાયાંકે તઠ મયે સાથ લેકર
 ચલો જમહુર સખ લેકર ખીરાદર
 કે દેખા રાહમેં જંગલ નુરાની
 દેખા જંગલ ખીતર તખનુર જમહુર
 કહા શાહને સુનો રાઝે નેહાની
 ઝીયા પાચ હયે મેરે આજ અયનેન
 સુને વયસાહી દોડ સખ હો બેચેન
 ખીલે શાહઝાદગાસે હોકે ખુશહાલ
 હનીફશાહનેકહે તખ દોનાં મઅસુમ
 તુમહારે વાસતે તીનાં નીકલકર
 ચલે હમ ધુંડતે જંગલમેં આચે
 લીચે શખરંદ હમને ફતહા કરકર
 તુમહારે પાસ વાલીહ હમકો મરસુલ
 દીચે હયેબી ખશારત હોકે ખુરસંદ
 તુમહારીશહકો ખહોત હયે કંતેઝાદી
 કીલ્યા લેનાહયેઅખયેક આનકાદાર
 ખુશીસે તખ ચલે તીનાં વો સરવર
 ફીચે મોલાસે જખ બકર મુલાકાત
 સરોકદકે ઉપર મીસ્લે ચુનારાં
 ઉઝા એક એકકો સીને લાચે હૈદર
 લગે કરનેકે તઠ મોલાસે ઝાહર

હુનર સખ અસ્પકા દેખે નઝરકર.
 શકકતસે કાચે શાહ કરામત.
 ચલે દીલખરકા કરને ઝુદ તહખીર.
 મીલા શાહસે લગા હોને ખલા દુર.
 તુમહારા હકતઆલા હયે નીઝખાન.
 અપસકો ઉસ ખલા બીતર ન ઘલે.
 કયાંહુ કતલ મયેને દેવ મગર.
 કયા ઉપર રવાના મૈયા અંદર.
 તેરી ખવાહરકા વો લેકર ગયા હયે.
 ચલો અખ ઘરકે તઠ તુમહોકે બેગમ.
 ગીરા ઇમલાકકો સર ખાક બીતર.
 ચલે હમરાહ શાહકે હોકે મુઝતર.
 ખુશ જમહુર તખ શાહસુ નીશાની.
 કહા કહાંસે હુવા યે મતલઅન્નુર.
 કે હયે યે તુર ભાયાંકી નશાની.
 મુકરર હોવેગા યે તુરે હસનેન.
 દેખે આતેહયે રહેસે દોના સીખતેન.
 લગે તખ ખુશને વાલીહકા અહવાલ.
 તુમનખાતીરહે વાલીહખહોતમગમુમ.
 ચલે હયે ધુંડતે જંગલકે બીતર.
 લીકાનાં આજ હમ શખર હમેં પાચે.
 કીલ્યા બાકી રહા હયે એક સરાસર.
 ગયે હયે દેખને વો હકકે મકબુલ.
 કે હયે મશરીક કેજંગલખીચદીલખંદ.
 મુખારક દીલપે બેહદ બેકરાસી.
 વલે હયે દેખના શોક દીહાર.
 મયા જમહુર ચોર ઉસકે ખીરાદર.
 પીચે બમે સઆહત વરલકા હાત.
 ઝખાં દે વહમ ગલતાં બ નીસારાં.
 કહે દીલકો હુવા રાહત સરાસર.
 ઝઅબ્બલ શરગુઝીસ્તાતાખ આખર.

કહે જમહુર ચાર ઉસકે બીરાહર
ફરશપર જ કયા મેં ઉસ્તરાહત
તલક દેવ સુફીદ આકર જહાઝર
મેરે કનસે ગયા લે દેવ કર સેદ
ગયા થા ચાહમે મેં હોકે મચ્ચમ
મુવા જખ દેવ તખ સંદુક ભીતર
દયા તખ ભેજ ઉપર સરવે આઝાદ
મેરા દીલખર ગયા ઇમલાક લેકર
ગયા ઇમલાક લેકર આજ ગમખવાર
સુનો અખ કાનખર અહવાલ મેરા
કરે ઝએનુલ અરખ અપની ખરાબી
રહાહું ફીકરમેં ગરકાખ હોકર
કહે મોલાને અય ફરઝદે દીલખંદ
ખુદા ફાફીઝકેહયે જસકા નીગાહખાન
મયેં તનહા શહેરમેં જતાહું ઇમમખ
હુનર ચોર ફીકરમેં ઉસકે નઝરકર
ઉઠ હયેદર હયેં આ ડેરેકે તખ ભાર
ખખરદારીસે રહના સખ તુમહેં મીલ
હો ઇતનેમેં ગુલેસુરજકા મસઅત્ર
નકારા દીનકા ડોકા મુવઝઝન
અદા મગરીખકા કીને ફઝ હેદર
કીએહયે દમઅપસ અંદામપર સખ
અલે કરતેથે વો સખકા નઝારાં
શહેરમશત તખ દેખે હયેદર નરઝકર
વો ફીરતાહયેતલકશાહ હુકમેરખસું
દેખે પકડે હયેં ઉનકો મીલકે દો ચાર
ન્હેલાએ ચોર કયા પોશાક તનપર
જુલમસે લા ખીઝાયા તખત ઉપર
અડા તખ તખતપર મુરદાર ખર વો
નીપટ ઝએનુલ અરખ બેતાબહોતખ
મેરે અહવાલકો દેખેંગે બાહમ

દીએ ખવાહર મુજે ઇમાન લાકર.
કે બૈડી કીરતીથી માહન સોખામતહ.
લીખયા પાસસે વોં ગુનભરી નાર.
કયા થા ચાહમેં દાલખરકે તખ કૈદ.
જહાંસે દેવ કીતા મૈને મચ્ચમ.
રખા ઝએનુલ અરખકો કુફલ કરકર.
દગા મુઝસું કયા વો દેવ ખુતયાદ.
મેરે દીલકો વો છોડા આગ ભીતર.
નેહાયત ફીકરમેં દીલ હયે ગીરફતાર.
ખજતા હયે વો શાદીકા નકારા.
કે છોડી આપ દીલ દર ઇઝતેરાખી.
કરેગી કયા અપસકી જન ઉપર.
રખો દીલ અપના તુમ તકદીરમેં બાદ.
કેસખકરતાહયેમુશકીલઉસકીઆસાન.
દેખુ કરતાહયે કયા મજહુલ વો અખ.
મીલાતા હું તુમનસે લાકે દીલખર.
કીયે યું માલકે ઉશતરસે ગુફતાર.
હમેં જ શહેરમેં હોને હયેં દાખીલ.
પડા મગરીખકે તખ દરખામને ઢલ.
મુમદલા જ હુએ મસજીદમેં સાકીન.
ચંડે ઇસમે ખફી સખ તનકે ઉપર.
નીકલ તનહા અલે હયેં શહેરમેં તખ
લગે ફીર દેખને ચૌફેર સારા.
તખમમમુલસે અડા ઇમલાક બદતર.
કહા જ દેખના ઝએનુલ અરખસું.
વલે આંખો સતિ કરને હયે ખુબાર.
પીછે લાકર પીતાએ ખુખ ઝવેર.
તલક ઇમલાક આયા મહેલ ભીતર.
રહે થે સામને મોલા ખડે હો.
કહે મોલા અલીકો ભેજ દે રખ.
કરેંગે દુર મેરે દીલસતી ગમ.

કહે તાકાત કહાં હયે ધરકે બીતર
અથા દો રોજ મુજ શાકીક ચે કાર
કહા યું એર રખા તખ દસ્તપરહાય
સદા અસમત બીતર મશહુર હું મેં
મેરેપર આજ હયે ચે જુલમ બીસયાર
ગીરેખાં હાથસે તખ અપના ફોડે
કહે હકસે ઇલાહી તુ હયે નાઝીર
મેરે દીલકા તુ માલીક હયે ખુદાયા
મેરે અસમતકે શીશેકો નકો તોડ
કહે જ્યેનુલઅરખ જાસોજકી ખાત
મુકાબીલ ઉસકે થે મોલા સો હાઝીર
તમાચા મુંહપે મારે જોર કરકર
પુકારા રાંડસા મરતાહું દોડો
કહે અખ બેઅદખ મજહુલ ફાજર
ગીરાથા એર લરજતાથા જર્મીપર
હયે જ્યેનુલઅરખ દીલખાત શાકીર
લીમે જ્યેનુલઅરખકો સાચ હયેદર
ખખર કતરાનકો કીસને કલા બેક
દયા લશકરકો અપને સાચ જલીલ
દેખા કતરાન જખ અદુવાતે મનલાક
ખીજાંડે બાંધ હયેદરને ગઝખ સાથ
હુવા ગુસ્સેપે જખ કતરાન મજહુલ
લડાઈ વાસને શાહસે મુકાબીલ
તુરસ્ત ગુસ્સેમેં આ હયેદર ગઝખસું
લગે તખ મારને મુઝીપે લલકાર
ખહોત હિમાન લાયે હાકેમો અમીન
ખરજ કતરાનકો પડે હયે હયેદર
નીકલકર શહેરસે તખ શેરે સફદર
ખુલાયે બઅદખાં ફરજદે હયેદર
કહે જખ એર લાયાહું પકડકર
કહે જે ફજી તુમહારે આવે ખાતીર

જે આવે મુરનઝા મુજ દરકે અંદર.
લડાઈમે મુખકો કરતા ખુબાર.
કહે હાઝીર હયે મોલા દે મુકાબીલ.
મોહબબતમેં તેરે મંઝરહું મેં.
સચા અસમતકા મેરે તુ હયે સત્તાર.
ઉસીદમ નઅરખે અદલાહ મારે.
મેરેપર જુલમ ચે કરતા હયે ફાજર.
ખડા હયે સખત મુજપર ચે સમાયા.
ગઝખસે અપને મુઝીકા દહન તોડ.
મેરી નહીં અખત્યારી આજ મુજહાત.
હયે ઇસમે જલી પડકર વો ઝાહેર.
ગીરે દંદાં પડા ઉધા ઝર્મીપર.
ખુદાકે વાસ્તે અખ મુજકો છોડો.
નહીં સમજ ખુદાકો હયે વો કાદીર.
ચલે લે બાંધકર લશકરકે બીતર.
કીયે શુક્રે ખુદા ઉસ વત વાઝીર.
કહે અલ તજ માલાઉ તેરા દીલ મર.
ચલે ગમલાકકો લેકર જોવાં એક.
હુવા મોલા અલીગુ રાહમેં હાઝલ.
ગઝખમેં તખ હુવા મરફુદ આશક.
ચલે થે લેકે ઉસકે બાંધકર હાથ.
પડી હયે સલતનતમેં ઉસકે સખધૂલ.
ખડા રેહકર લગા કરનેકો જાહીલ.
નીકાલે બ્યાનસે સૈફે દુસરકું.
હઝારાંસું ગીરાયે પલમને માર.
રહે કાફીર ખહોત દોઝખમેં સાકીન.
ચલે શૈતાનકો તખ બાંધ લેકર.
મીતે હસનૈનસે જુદીસે આકર.
કયા જ્યેનુલઅરખસે ઉનકો ખરતર.
તુમહારે પાસબી મુશકયાં જકડકર.
કરો ઉસપર કયા હું દોનાં હાઝીર.

હનીફશાહબઅદઝાંઝએનુલઅરબકો
કહે સખને ખુદા ખાતીર કરો કાજ
હીફાઝત વાસ્તે આઝાદ કરકર
કહે હર સાલ તુમ મહેશુલ લેકર
અમારે શરઅશે સખ કરકે આગાહ
કયા તખ બદોસ્ત સખકામ આખીર
ચત્રે થે કીત્ય કરતે વા મનાઝીલ
વહાંસે ફીર ચત્રે થે કુચ કરકર
મીત્રે હઝરતસે આ સારેભી હસનૈન
કહે સખ મુનકશાફ અહવાલકો ખોલ
તખસ્સુમ કર કહે હઝરતને યુકર
ખીતાબહઝરતસેજબલેકરવોસફદર
વહાંસે ચલકે વા શાહે ગઝનફર
હુધ તખ ફાતમહબી દેખ ખુશહાલ
ગરઝ હરરોઝ વા તીનો ખીરાહર
હનીફશાહ થે ફરાંચા ખીચ આઝાલ
વલૈલીન ખલમસાં હરએક મુમતાઝ
વત્રે કતરાન ચાર હમિલાફ મીલકર
ચકચકકે આથવા કરતે થે મરમલ
તફાવત વા ન કરતે થે કીસી સાલ
દોઆસે વા અએ માદામ ખુશનુદ
સુના કેં યહાંસે મયેં દીગર હાંકાયત
હનીફશાહ એકદીન ખાતીરગીરાંબાર
કહે વાલીદકે તખ અય શાહે સફદર
કહે હયેદરને હયે થે મસતેહત ખુબ
રઝા લેકર ચત્રે શાહે કરામત
દેખે જબ વાલીદાકા પાક દીદાર
બઝાં ચંદરોઝ બઅહઝ લેકે હમરાહ
મનાઝીલ દર મનાઝીલકીતઆકરતે
હુએ દાખીલ મદીનેમેં ગઝનફર
સકુતન વાસ્તે મોલાને દેકર

પુઝે હયેદરને બઅહઝ ઉનકે સખકે
કરો આઝાદ ઈન દોનેકે તખ આજ
હવાસે તખ કયા શખરંદ ફીરકર.
હમારે પાસ ભેજે જમ્મ્ય કરકર.
ચત્રે ઝએનુલ અરબકા લેકે હમરાહ.
મદીનેકો ચત્રે સારે મુસાફીર.
હુએ તખ લોહ સંગી પાસ વાસીલ
સો પોહચે આ મદીનેમેં ખુશીકર.
કીએ હાંમીઝ સયાદત હાય દોરૈન.
કે સખ અવ્વલસેઆખીર માજરાખોલ
હનીફ હુએ હર મેરા એ દીલવર.
રહે મુમતાઝ હોકર ઈબને હયેદર.
મીત્રે આ ફાતમહસે અબ ખીરાહર.
રહે હો ઘર મને તખ ફરી ગુલખાલ.
કે થે હો ઘરમેં ખાદીમસખ સરાસર
શુખઅત ચોર દીત્રગમેંભી કામીલ.
કયા હકને બહોત ખુશીસે આગાજ.
કે સખ મહસુલ વહાંકા જમ્મ્ય કરકર.
નખી કે સાચ હરએક માલ મહસુલ.
હરએક આફતસેથે વા ફરી ગુલવાલ
હુવાયા આકબત લગ ઉનકાબહેખુદ.
કેહતાહુ ખોલ અય શાહે સદાકત.
નેહાયત દીલ ઉપર ઉમેડથે અફમાર
રઝા હોવે તો લેઆઉ અપતીમાહર.
લગી હયે દીલકોમેરે બહોત મરગુબ.
શકાયક ખીચતે પોહચે સગામત.
મુકરરહ તખ હુએ શાહે નેકોકાર.
મદીનેકો હુએ આઝીમ શહીનશાહ.
મદીનેકો ચત્રે થે શોક ધરતે.
લે આએ ઘરમને હમરાહ માદર.
દયા ખાના રહે વાં છબને હયેદર,

ખઝાં હર રોઝથે ખીદમતકે ભીતર અત્તી ઓર મુસ્તફાકે નેક બેહર.
પડે યારાં અપસકે બનો દીલસાત મોહમ્મદ મુરતુઝાપર જુદ સલવાત.
મજલીસ ચૈથી દર ખયાન ખીલાફતે અલી.

કલમ અબ હાથમેં લે બાશુબઅત
સુનો અબ ફતહાનામા યારે બની
ખીલાફત બઅદ ઉસકે મુરતુઝાપર
લગે મૈલા અલી કરનેકો શાહી
કે સબ હામે અદાલતસે રખે બંદ
વલે ખીદમત ભીતરથે શાહકે હાયમ
શકતસે દેખ શાહે વિલાયત
યમનકી સલતનતઠાં તાજ હયેદર
કીએ હયે બઅદઝાં દુર ફીશાની
કે એકદીન મુસ્તફા બોલે અયહયેદર
મેં અપને નામસે ઉસકો મીલાયા
હુવા મુજકો છધાં મુજદા યહાં જબ
ખઝાં ઝાહેર હુવા યે ફાતમહપર
મેરે કૌનૈનકો બો શાહે સફર
હનીફકે પીરસકો નામ સારા
યે ગીરયાકી નખી બાતાં સુની જબ
કહે એકદીન તુમહારેદોનાં ગમખવાર
નરહંગા મયે ન રહેગેતુમ દિગરકોઇ
યે નાલા ખુનકા ઉનકે ગીરેગા
સુમે જબ ફાતમહ અહવાલ સારા
લગે તબ ફાતમહ કરનેકો ઝારી
દેખે હઝરત નીખર રોતેહયે ખાતુન
ખઝાં કેહ સરવરે આલમ પયમબર
છધાં દઅવા કરેગા યો સરાસર
સુને જબ ફાતમહ યે દુર ફીશાની
કે યે મહજુન ખાતુને કયામત
કીએ મુઝદેસતી હયેદરને આગાહ
દખીલઅત બાદશાહી ફરસરઅફરાઝ

તુ કેહ મજલીસઅહમકા હીકાયત.
કયા હયે આલેસુફ્યાં જસને ફાની
હુઇ તકવીસ જબ મૈલો અત્તીપર.
મુસખખર સબકીએથે મુરગો માહી.
ગનીમ ઓર શેરનરયકબહયે ખુરસંદ
હનીફશાહ રાતદીનથે દીલસે કાયમ.
હુવા તબ બેશમેં દરયાએ રહમત.
હનીફસાહકે રખે યે સરકે ઉપર.
ઝખાંસું તબ કહે સુન ખાતરયાની.
તુમ્હીમેં શેરે મુખહાં યે હયેં સફરદ.
સકે મદાનમેં હયેદર કેહલાયા.
હુવા ખુશહાલ દીલ રહે રવાં સબ
તઅજબુબસેકહે અહલાહો અઝબર
મુશરરીફ નામસે અપને નહિં કર
દીએ ઓરયું કહે હયેદર હયે મેરા.
તસફી ફાતમહકો આ કીએ તબ
રહેગે કરબલામેં બહોત ગીરફતાર.
ન રહેગે મુરતુઝાઉત્તવકત ઓર કોઇ.
યઝીદી કૌમસે હરદમ લડેગા
કે આંસુ નેનસે ઉછલા ફવારા.
કીએ નૈનોંસે બહોત અબઅશકબારી
નયનસે અશકબહોત ઝડતેહયેં ગુલગુન
શકીએ આસ્થાં હાદી વ રહબર.
બહાવે ખુનદી નદયા ઝમીપર.
કીએ રોનસે બંદ નેનોંકા પાની.
તશફીસે હુવા તબ દીલકો રાહત.
કહે અબ લે યમનકી જલ્દ તુ રાહ.
રવાના તબકીએ હયેં શહેરઅબાઝ

ભી યક ફરજંદ દેખોઅકબર અલીથે
 દીગર હમરાહ કીતે ઉનકી માહર
 સમોંકો સાથદે શાહે ઝમાના
 અલે હો મુત્તફીકચારોં મનાઝીલ
 કીએ અંબાઝ જંબ દાફલઈ મારત
 સલાબતસે લગે કરનેકો શાહી
 ઉખાડા બુલ્મકા બુનયાદ નઅરા
 ગરઝ મૈલાઅલી બઅદઝ ખીલાફત
 યઝીદિ બેહ્યા બહોત ગર્મ હો તેઝ
 બઝાં સુબલસે કરઉનકી શહાદત
 લીખા નામા હુસૈન ઇબને અલીકુ
 લગે આનેરો તમ નામે પયા પૈ
 કહે દાલમેં તયાં સુતતાને કૌનૈન
 ભલા હયે અબ યેબસતી છોબ્બના
 કે સબ ચારાં બીરાદર ખેશ લેકર
 કીતેકમઝીદબઝઝ શહેર અંબાઝ
 દાનોંબીતર બહોત કુછ ફાસલા થા
 કબી શાહને ન બેઠે લીખકે નામા
 અયસે અમરોં હરહમ હનીફ
 કલુ ગરકાબ હોતે થે ફીકરમેં
 કલુ બાદે સહરસે થે ખબરગીર
 ન આગાહ થે હુસૈનકે માજરેસે
 ન થા મઅલુમ શાહકો કરબલા પર
 સીતમ આલે નખીપર કર જફકાર
 અથે ઉસ ફીકરમેં માદામહુઅરાન
 કલુ કરતે અથે વો શાહમાદિ
 કલુ ફરહતસે દીલ હોતાથાખુશહાલ
 મરઝ ઉસ હાલમેં શાહે લીલાહ
 ઝમીને કરબલામેં શાહે સફર
 કયા શીમફલઈને આકે તલવાર
 પડા થા શોર સબ અરઝો સમામે

અજબ કુવતમેં વો બું શેરે નર થે.
 અલે ઝયેનુલ અરબકો સાથ લેકર.
 કીએ અંબાઝકો શહને રવાના.
 હુએ અંદરોઝ બઅઝ શહેર દાખાલ.
 બીરાદરકો દીએ હયેં તબ વીઝારત.
 અદાલતસે ખુશી હો મુરગો માડી.
 અદાલતકા ચમકતાથા સીતારા.
 કીએ તફવીઝ હસ ઉપર અમાનત.
 હુવાતબ ઉનકે હકમેં ફીતના અગેઝ.
 કયા શોખીસે તબ હઅવા ખીલાફત
 નકર તાખીર મુજ બૈઅતમેં હો તુ.
 યઝીદિ મુદદ્દા ઉનકા હુવા લૈ.
 મુજે એક લેહઝા દેનકે નદીં ચૈન.
 હરએક બતાબઅ અપની આઝમાના
 અલે સુલતાને આલમ પેશ હોકર
 ન ચેકદીગર ખબરખીલની બહમરાઝ
 વહાંસે દુર દેખો કરબલા થા
 બે ગુઝારા આલે અહમદપર હંગામા.
 હમેશા ઝીકરથા વીરંદા વઝીફ.
 કલુ ખુશહાલ રેહતેથે ઝીકરમેં.
 કલુ ઉસ ફીકરમેં રેહતેથે દીલગીર.
 નવાકીફ થે શહદતકી ખબરસે.
 હુવા કયા માજરા નુફલ હુદાપર.
 સો ઔલાદે અલીકો કરકે ગમખવાર
 શહે મોમ્મદ હનીફ વો શેરસુબહાન.
 કલુ હોતાથા ચેહરા જઅફરાની.
 કલુ કરતેથે વો સબ ઐશ પમાલ.
 નથા વો ઇબને હયેદરઝરરા આગાહ,
 કતલહોં નાગહાં સાદીએ કઉસર.
 દયા કૌનૈનકે વીત્તકે તઈ માર.
 અથા ગુલ અરશમેં ઓરસબઝઝાંમ

નહીં ઉસ વક્ત શાહકન મુસ્તફા થે
 નથે ઉસ વક્તમેં ખાતુને જન્નત
 ગરજ નુકાં થે વો ખરેવાં બીરાદર
 કેસબહુ કર અથે આફ પાસઉસદીન
 દીગર ઉન્નસ થે ખવેશાં વ ફરજંદ
 ખપાનેકો લગે સખ ફેજ પુજબર
 ખજાં એક એક ખર હસખે ધરાદત
 સગલ ગમે ખવેશ ચોર ફરજંદ સારે
 ખજાં પોહચીહયેનોખતશાહકીઆકર
 હુવા ગમ જખસતી કોનો મરાંપર
 સો વયસે હાતમેં સુરજ ગગનસે
 રચનકા ચકબચક પોહચા સમાયા
 અજખ ઉસ નીંદમેં પાઠ ખસારત
 કહે અઝ સરવે કહેકો નુરચૈનૈન
 કે અખ હોટે જહાંકા સખ હલાકત
 મેરે અખ વસ્ત કરતે દર નાકર
 ખોહયે મુતબીર તેરે બીરાદર
 ચલ યુ બેલકર દોઝ ખંડે સરવર
 નખન નરગીસ નખન ફીલહાલ ખોલે
 દીએ મચતુમ કર થોને સઆદત
 લીએ કાગઝ કલમકો અપને હાત
 તલકદો રૈત ઝાયલ મુખ્હો રૌશન
 સાહહ ચોર લેકે તનમેં પહેનખકત
 વસીયત કર કહે અહલે હમરકું
 તુમહારા હયે ખુદા હાફી વ નાશીર
 મંગાએ ખઅદજાં દુલ દુલ પીદરકા
 જવાંને ખુમરૂ થા ખુદ રફતાર
 લીખ નખેકો દે નીઝદે બીરાદર
 સલામ ઉસ કીસ્તએમઝતુમકો ખોલ
 રવાના તખકીએહયે ઉસકોફીલહાલ
 ચલા ધોનેનકા વો હોને જખ નીર

ન હાઝીર શાહે મરહાં મુરતઝા થે.
 ન હાઝીરથે હરાન શાહે વીલાયત.
 વનસે દુર પડ મેકનત કુશાદર.
 કે થે ઉન્નસ તીરપનમરહ મોઅમીન.
 કીએ થે જનોં દાલ કહમોસે પવંદ.
 ખજાંને કલ કર એક પતમેંઅસવાર
 લગે પામેકો તખ જમે શહાદત.
 કતલકર મુઝયોંને સખકો મારે.
 દેખેતનહા અપસકો શાહે સફર.
 કીએ નઅરા કહે અલ્લાહો અકબર.
 ગયા મગરીખ તરક ગીરને વતનસે.
 શહે કોનો મકાંકા ખોફ આયા.
 જમાલે મુસ્તફાશે બી ખશાસ્ત.
 સચા તુ હયે સઆદતમંદ કોનેન.
 લે જલ્લી નોશાદર જમે શહાધી.
 અલી એર ફાતમકશે વસ્લ આકર
 ફીશને સખ ખા હયે અરસ ઉપર
 ઉકે તઅઝીન દોં પ્રખને હયેદર.
 હદાં મુમતઝપર ખડોત ખોલે.
 ઝનીને કરખલાપર હયે શહાદત
 લાખે સખ માજરા અપનાદીકાયત.
 દીખાને લગીં દુન્યાકા ગુલશન
 ચલે તખ હાત લે સામાન સરવર
 રખેગા હક તુમહે હરહમ શરમસું.
 મુશીખતમેં તુમહે રહેના હોસાખીર
 ઉસીકા પામખાં નામી કમર થા
 દીએ નામા ઉશે યું કેહકે ચકબાર.
 મોહમ્મદશાહ હનીફ હયેખખને હયેદર
 થે ઉકદા બેરો ખુતમે માજરા ખોલ.
 અપીં તસરીફ લાએ રનકે ઉપરાલ.
 લખા જલતે શીખર મલકીન ખંઝીર.

બાઝા કર ગમ નેઝીકા ઉઠાકર
 ગીરાએ કઈ હઝારાં શૈશુ' માર
 બઝાં લે ગમ હો સુલતાને ગયાની
 ચડી તખ વરલકી શાહકો ખુમારી
 કીએ તખ ખારજ મૈલાને ફાની
 લમે તખ મારનેકો વાર બદ બદ
 તલક આ જમ્ય હો મુઝીકાલશકર
 તુફંગા તીર ઓર નાવક હઝારાં
 લમે શારકે મુખારક તનપે ઝખમાં
 હુસૈન ઇબને રસુલ્લાહ ગાઝી
 બઝાં આહીરતા ઉતરે શેરે સફ્દર
 બઝાં આકર મીલે સસ્સાબ સારે
 કયા જબ પેશ દસતી શીમર કાફીર
 શીસાલતકે ગગનકા નેઝ અખતર
 બઝાં શીમરે લાં મરદુદ ખન્નાસ
 હરનકો કાદિ કર શાહકે વા મરદુદ
 નંગે પાકે ખુબે સરસે ચત્રાયા
 મતક રોગેકે મમ ખાને ચે ઈમરત
 પદાયા ઝલઝલા અરઝો સનામે
 મુખારે ચઃ સાબત જગમે ચા સો
 અગર ઉસવત હોને શેરે સફ્દર
 લગા રોગકા માત્રીક તખ ઝમીંકા
 કે તા ઝેરે ઝમીં લે બકે ફાની
 ગરજ અરઝો સમા વો દેખકર સર
 મગર લાચાર ચે બર હુકમે તકદીર
 ખુલે સર પાંચ ચે અહલે હરમકે
 ચલા મંઝીલ બમંઝીલ કીત્ય કરકર
 કનીઝક ઝાદયા નામે ચઝીદી
 હરમલા સામને સારા ખડાકર
 કહા ચે સર હયે મેરે મુદદકા
 દેખા જબ સર મુખારક ચેહરએ નુર

શો ઉસ મુઝીકે દીઝમે માર નશતર-
 હઝારાંસુ' ગીરાએ ઝીસે અમવાસ
 કીએ સખ ફૈજકી વો ધુલયાની.
 બઝનેકો લમે તલવાર ભારી-
 હુઝ તખ તંગ સખપર ઝીદગાની.
 લમે કેહેને ચના ઇબને મોહમ્મદ-
 લમે સખ મારને નાઝુક બદન પર.
 લમે કરનેકો તેઝી નાખકારાં-
 હુવા સુરજ બહરસે વરમે અફશાં.
 દેખે મરતા હયે નાહક અપનાતાઝી.
 તુરંગકો છોડ ઓર પ્યાદે ઝમીપર.
 હુસૈન ઇબને અલીકા જસને મારે.
 જુદા કીતા મુખારક તન સતી સર.
 પદાયા સહેનમે કરબલકે બેમર.
 લે આયા સરકેતઈ શાહકે હરમયાસ.
 ઉઠાયા ઓર ચત્રાયા વહાં ચા પી તુદ.
 અરશ ઓર લોકે કુરમા હત કત્રાયા.
 દયાયા કુતમએ ગઢુને હપરત.
 હુવાયા સખ ધુન્ના દેખા જહાંમિં.
 બઝાં તદરીજમે ઉઠો લગા વો.
 નહોં જતા સનામત શીમર બદતર.
 હુકમ મંગતાયા રખખુલ આઝમીંકા.
 કરે ઉસ શીમરકીમી ધુલયાની.
 ખંડે રોતેચે વો દોનોં બીરાહર.
 અઝલસે યુ' ચત્રાયા કીલકે તહરીર.
 ચત્રેચે કેદમે લોગાં શરમકે.
 દરામકો બકે પોહચે હમે સરાસર.
 હુવા ઉસકે મુકાબીલ શીમર ગેદી.
 રખે સર લા મુખારક તખત ઉપર.
 ઇમામે દીં હુસૈન ઇબને અલીકા.
 અથા તાબાંમે જુ' નુરે અન્નાનુસાર.

બાંધાં સંદુકસે મુઝીને લાયા
 ઉસેદે કુદ્દત મોહકમ વો પરસ્તાર
 રખા સંદુક ઉસ સંદુકમેં જમ
 પીછે હાઝીર કયા અહલે હરમકો
 નહીં કુછ રહમત કીતા ઉતપે ફાઝીર
 નહીં કુછ ખૈર રખતા થા ખુદાસે
 કે થે બાઝી વો સબ મરહાંસો દો તન
 હરમકો સબ લીજ્યા મહેલ બીતર
 રખા થા પાસખાં ઉસપર સીપાહી

રવાના કરના

કેઅબલીખતાહું મૈં નામેકા અખબાર
 હુસેન ઇબને અલીને કર રવાના
 ચલા ખતા થા વો કાસીદ શમેરોઝ
 પવનસા તેઝ વો કરતા થા રફતાર
 મરઝ કમ્ હાંનકે પીછે હોકે તકેદમ
 તલક બસતીકા દેખા એકે સહબર
 રહા વો રાત સારી હોકે મખર
 ચલા હો મુસ્તઘ્નિ બાંધા કમરકો
 બાંધાં કઈ હાંનકો નંઝીત કીત્ય કરકર
 બહોત જતહાંશે કરકર કીત્ય મંઝીત
 દેખો વો શહેર હયેગા સબ સંવારા
 નકુશ હરઝા કીએ હયે કમ તરહકે
 તરકરશે કહા રોનક હયે હરઝાર
 કયા મઅલુમ અપને દીલશે કાસીદ
 બહીં મઅલુમ પડતા રાઝ યારાં
 લગા ઉરને યઝીદાંકે સીતમસું
 અરબ એક શખ્સ ઉસકો નાગહાની
 થે કયા ઇસ શહેરમે રોનક હયે બોલો
 અજબ ઝીનત મીતરયે શહેરગુલઝાર
 સુના જબ કાનધર અહલે અરબ વો
 શો અઅહઝબોલસબબોલા હયેગ્યાની

મુબારક સરકો લે તબ ઉસમેં ધલા.
 મંગાયા દુસરી સંદુક મુરદાર.
 અપસકે હાથસે કર કુદ્દત મોહકમ.
 મંગાયા સામને અહલે શરમકો.
 ઝનાં મરહાં કયા તધરીક આખીર.
 ન થા કુછ શર્મ ઉસકો મુસ્તફાસે.
 કયા તબ કેહ દોનોંકા વો કોદન.
 રખા ઉસ શહેરમેં તબ કેહ કરકર.
 દેખો આલે નખીપર કયા તબાહી.
 કાસીદ કરમકા.

કરમકે હાથ કે ભેજ વો અવસાર.
 ગએ થે આપ લડને શાહ ઝમાના.
 કતલકા રહકે થા ઉસદીત ઉપરસોઝ.
 ચલા થા બાદપાપર હોકે અવસાર
 સમાયા રાતકા પોંહ્યા સો બાહમ.
 વહાં સાઝીન હુવા વો નેક અખતર.
 સીતારા સુખડોકા દેખા વો મસતુર.
 હયા દરપેશ વો સારી સફરકો.
 દેખા તબ બનબાઝી શહેર અંદર.
 હુવા ખુદાશે બકર શહેર દાખીલ.
 દેખા રોનક હરએક બપર હયે ન્યારા.
 મકાં હરએક રંગી હયે ફરહકે.
 હયે શાહીક બહોત રોનક નમુદાર.
 યહાં કાબીલ હયેશાયહવોહયે હાસાદ.
 ખુદા આલીમ હયે સબ રાઝે નેહાંકા.
 તફકાકરશે લગા રખને કદમકું.
 મીલા ઉસકો કહા અય યારે બની.
 બયાં ઇસકા મુસ્સીલ હમશે કહે દો.
 નઝર આતા હયે મુજકોરસતા બાઝાર.
 તઅજબુઅશે રહા આમોશ તબ હો.
 તુ સાકીત હયે કહાંકા બોલ બની.

તેરા કયા નામ હયે ઓર કોન હયે તુ
કહા મયે હું જલબહારે મુસાફર
કહા મોહમદહનૂકહયેશાહે અકબર
કે હયે શાહીકા ઉસકે યે સરાસર
મુના અખબાર જબ શાહીકા સારા
કહા સદ હયેક શાહે મોહતર મકું
અગર આગા હોને શાહે સફર
તત્તક વો શાહે સફર ઇબને હયેદર
કે થે બાયાં તરફો બહોત પુરગમ
તત્તક આકર કમરપોહ્યાહયેસરવર
પુછે ઉસકો કે તુ હયે કોન અથ યાર
કમર ખોલા નહીં હયે કાર મુજકું
મગર લાયાહું મયે પૈગામ શાહકા
ચલા દર હાલ જબ વો શાહકે ધીર
કેહતા હયેકરબલાયેચલકે મયે આજ
હુશેન ઇબને અલી ઇબને પપમખર
મુને જબ શાહ ઉઠે ખુશહાલ હોકર
કહેને થે દીલને હયે ખુશહાલ નામા
દીખા કાસીદને આગે શાહે સફર
તુરતલે હાથશે નામકે તઠ ખોલા
કહા પડકર કરો મઅલુમ નામા
કશુદા કરકે નામા શાહ ગમખવાર
લગે પડને હનૂક શાહે સરવર
તુજે કેહતાહું અથ મેરે બીરાદર
સખબ ઉસકે તુ હો હુશયારદીલદાર
કે હમપરકયાસીનમઓર કયાજફકર
કે હમ થે પંજતનક પાંચ ગોહર
હસન ભાઇ દેખા ચૈથા રતન થા
કુતબકે પાંચ ગોહર હમ મુકરર
કે થા સરતાજ સો શાહીએ મશહર
ગલેમેં ઉનકે હંસલી ફાતમહશી

કબીલા કોન તેરા ખોલ મુજકું.
ખબર શાહીકા મુજકો ખોલ દીલખર.
કે હયે ઉસ બાતીગાએકનેક દુખતર.
કયા હયે ઝેમો જીનત શહેર લીતર.
પગાડી ખા કમીપર કરકે નઅરા.
નહીં અખબાર હયે ઉમદરદો ગમમું.
ન કરને સાજ શાહીકા સરાસર.
કે જોડે કીકર કરનેથે બીરાદર.
કીએથે અશમકો અજ અશક પુરનમ.
કહા વો શેરનેર હયે ઇબને હયેદર.
શીતાબીખોલ તેરા કયા હયે અખકાર.
ખોલે આયાકે હું મયેં કર બલામું.
હુસૈન ઇબને અલી શેરે ખુદાકા.
કહા આયાહું કાસીદ શાહ તદબીર.
કે મયેં લાયાહું નામા શાહકે કાજ.
દીએ હયેં મુજકને નામા રકમકર.
મુકાબીલ આ કરે કાસીદકો યુંકર.
ન સમજથે કેહયે શરરલ અઝીમા.
દયા જલદીયે નામા હાથ લીતર.
કહે કુછ ઓર હયે પૈગામશે ખોલા.
વલુકુલના ઇલા યોમુલકયાનામા
ચોડે ફીલહાલ મીંખરપર હો અસવાર.
લીએથે જે બીરાદર ઇબને હયેદર.
કનીઝક ઝાહને બાલા કયા સર.
અપસકે કારપર બહોત હો ખબરદાર.
હસનકો મારડાલા ઝહેર દેકર.
નખી ઓર મુરતઝા ખાતુન માદર.
હમારેમેં ગોયા દુરરે અદનથા.
કે થે સખ હક કયા ઝાહેર જગતપર.
મોહમદ મુસ્તફા માલીક હયે કોસર.
શહીએ આસ્થાંકી ખાતમાથી.

સીધે થા કાનમયાને ગોશવારા
 દેખો મેં દુર અથા દર ગોમ અંદર
 દીગર ઉતકે કમરમે ઝર કમરથા
 અલીં બઅદજ હમન શાહે મુંખીયા
 તુજે દેખે બહોત ખુશહાલ થા મન
 ગયા હાદી હમારે સરસે રાહબર
 રીસાલતકે ગગનકા માહ થા વો
 કુવાપીન્હાહયે જીસવકતમાહિ અનવર
 ગયા હયે જળ વો સુન્નતાને જ્યાની
 મુજે અધકાર જગમે સખ પડા હયે
 મેરેપર ગમ હુવા હયે સખત ભારી
 નખુવતકે ચમતકા દેખ ખુન્નમુલ
 ગયા હયેજળસે વોનાજુકગુલ અંદામ
 મેરેપર વકત યે ભારી હવા હયે
 ન ખાના ખુબ લગતા હયે ન પીના
 હુઈ હયે તીંદલી આંખોંસે અળ દુર
 મોહખખતકે વકતે જો હયે ગુલશન
 હસન સરવર મેરા ભાઈ બડા થા
 ગયા વો જળ સતી સુજસરકા વાતી
 ગયા વો પુશતખાં મેરા જહાંસે
 કસમ હકકી મેરે હયે નેન જરી
 દીવાના દીલ પડા હયે બહોત ઉઠીસા
 ઉસી હાલતમે વો એક સાત્રા મેરા
 ફલક ખોલા ઝવાલતકે કીવાડાં
 યઝીદ દેખા મુજે તનહા ખીરાદર
 ચલે હયે શામશે લશકરકી ફોજાં
 દેખા આતા હયે હમપર શીમેરે મક્કઈ
 હમારા આજ મસકન કરબલા હયે
 કયા હયે હમપે લશકરકા વો સેલાખ
 કયા હયે તંગ મેઠાં બહોત હમપર
 કે થા મેં ખાર ઉસ સીનેકે ઉપર

હસન સરવર મોહમદકા પ્યારા.
 બહોત પ્યારા અથા સાકીએ કેસર.
 અલીએ સુરતુજા વો શેરે નર થા.
 પયેમબરકા નવાસા જાં નશીયા.
 મોહખખતકા હમેશા તાજા ગુલશન.
 દેખો ખાજુ ગયે કુવત સરાસર.
 વીલાયતકે તખતકા શાહથા વો.
 કરો સાયા વો જળ શમશુદ્દોહાપર.
 કહાં દીખતા હયે વો ચેહરા તુરાની.
 અજલલી સામને મેરે ખડા હયે.
 અંજુ માદામ ચશમોંસે હયે જરી.
 સીતમકે ખાવસે ઝડકર પડા ગુલ.
 નહીં યકદમ મુજે હયે ચેનો આરામ.
 મેરે જદસે ખીરાદરમી મુચાહયે.
 નહીં મુજ દીલકો ચહતાહિ ખીઝોના.
 ન ભાતે હયે મુજે ફરઝદો મશતુર.
 મુજે ઉસગમસે સખ લગતેકે દુશમન.
 મુજે ઉસકા જહમે આસરાથા.
 જીધર દેખું ઉપર દીખતા હયે ખાલી.
 ઉઘાયા એશ સખ અમનો અમાસે.
 નહીં એક લેહજા મુજ દીલકો કરારી.
 નહીં મઅલુમ હયે દેને દીલાસા.
 હુવા હયે હાલ ઉસ બેકસકાન્યારા.
 કે દરપે જળશે હયે મેરે હીમારાં.
 રવાના મુજપે કીતા બહોત લશકર.
 હમારે સરપે જું દરયાકી મોજાં.
 કયા હયે તંગ મેઠાં હમપે બહગું.
 શીમરકી ફોજશેલી ખલખલા હયે.
 દયા હયે છીન હમસે ચશમએ આખ.
 ખુદા શાહીદકે હયે દીગર પયમર.
 સખખ ઉસકે કયા હયે ભેજ લશકર.

ਮੇਰੀ ਛਾਨੀਸਤਮੇਂ ਥੇ ਲੋਗ ਥੋਡੇ
ਪੌਏ ਥੇ ਸਜ਼ਾ ਵੇ ਜਗੋਂ ਜਹਲਮੇਂ
ਰਹਾ ਆਖੀਰਕੇ ਮੇਂ ਤਨਛਾ ਭੀਰਾਦਰ
ਘੜਾ ਮੈਦਾਨਮੇਂ ਛੋਨੇਕੀ ਭੀਸਮੀਲ
ਕਥਾ ਛੀਮਮਤ ਘੜੋਤ ਮੁਝੀਕੇ ਮਾਰਾ
ਘੀਰਾਐ ਤਭ ਝਮੀਂਪਰ ਜਘ ਛਝਾਰਾਂ
ਘੜੋਤਸੇ ਝਝਰਾਂ ਕਰ ਕਤਲ ਧਕਦਮ
ਸਹਨ ਕਰਘਲਾ ਸਾਰਾ ਲਛੁਮਨੇਂ ਤਰ
ਮੁਝੇਂ ਉਸਕੇਂ ਵਸਲਕਾਭੀ ਘੜਾ ਕੇਂ
ਤਲਕ ਦੇਘਾ ਕੇ ਵੇ ਸਾਝੀਐਂ ਕੋਸਰ
ਸਾਝਾਹਤਕਾ ਘੜਾ ਵੇ ਜਮ ਪੀਕਰ
ਮੇਰਾ ਕਾਟੀਲਕੇਂ ਛਯੇਵੇ ਸੀਮਰੇਂ ਮਲਭਿਨ
ਪਕੜਕਰ ਕਯੇਦਮੇਂ ਅਛਲੇਂ ਛਰਮਕੇ
ਭੀ ਝਐਂਨੁਲ ਆਘੇਛੀਂ ਮੇਰਾ ਪੀਸਰ ਹੈਂ
ਧਝੀਛਕਨ ਸਾਮਕੇਂ ਜ਼ਤਾ ਛਯੇ ਲੋਕਰ
ਮੇਰਾ ਵਾਤੀਛ ਸੋ ਤੇਰਾ ਘਾਪ ਛਯੇਦਰ
ਲੇ ਦਘਵਾ ਘੁਨਝਾ ਸਾਮੀਥੇ ਮੇਰਾ
ਪੌਏ ਨਾਮੇਂ ਕੀਐਂ ਝਮਤਾਮ ਸਰਵਰ
ਪਝਾਧੀ ਘਾਧ ਭੀਘਰਸੇਂ ਝਮੀਂਪਰ
ਪਝਾ ਘੋਡੇਸਾ ਛੋ ਸੁਲਤਾਨੇਂ ਆਝਮ
ਧਮਨਕਾ ਸਾਝ ਤਭ ਘੋਡੇਸਾ ਛੋਕਰ
ਸੋ ਛਲਕਾ ਕਰ ਘੌਏ ਥੇ ਲੋਗ ਪੈਰਾਂ
ਸਾਝੀਨਸਾਝ ਕਰਘਲਾ ਐਸਪੇਂ ਗਮਥਾ
ਅਲੀ ਅਛਘਰ ਘੜੋਤ ਘੀਰਥਾਂ ਘੌਏ ਥੇ
ਘਝਾਂ ਲਾਐਂ ਗੁਲਾਘ ਵੇ ਝਝਨੇਂ ਛਯੇਦਰ
ਗਐਂ ਛਯੇਂ ਲੁਲ ਸਭ ਵੇ ਮੇਝਝਾਨੀ
ਕੇ ਥੇ ਗਰਕਾਘ ਸਭ ਦਰਥਾਐਂ ਗਮਮੇਂ
ਛੁਧ ਛਿਲਮੇਂ ਸਭੋਂਕੇ ਘੋਕਰਾਰੀ
ਘਝਾਂ ਛੁਸਥਾਰ ਛੋ ਸੁਲਤਾਨੇਂ ਝੈਨੈਨ
ਕੀਐਂ ਛਯੇਂ ਦਰਝੀਸਾ ਅਪਨੀ ਝਝਾਂਘੋਲ
ਦੇਘੇ ਛੁਸਥਾਰ ਛੋ ਵੇ ਸਾਝੇਂ ਛਯੇਦਰ

ਭਿਛੋਨੇਂ ਐਵ ਮੁਝ ਕਛਮੇਂਸੇਂ ਜੋਡੇ.
ਛੁਐਂ ਸਾਰੇਂ ਸਾਝੀਛਾਂ ਰਨਘੁਛਲਮੇਂ.
ਛਰਮ ਸ਼ਾਂਪਾ ਘੁਛਾ ਐਰ ਮੁਸਤਛਾਘਰ.
ਛਝਾਰੋਂਕੇਂ ਛੁਵਾਥਾ ਮਥੇਂ ਮੁਕਾਘੀਲ.
ਪਰ ਗੰਛਾ ਕਥਾ ਲਸ਼ਕਰਕੇਂ ਸਾਰਾ.
ਕੇ ਥੇ ਉਸਮੇਂ ਘਧਾਏ ਐਰ ਸਵਾਰਾਂ.
ਛੀਘਾਧਾ ਨਾ ਕੀਸੀਕੇਂ ਭੀ ਜਹਨਨਮ.
ਕਥਾਥਾ ਮਥੇਂਨੇਂ ਐਕ ਲੇਛਝੇਂਕੇਂ ਅੰਦਰ.
ਸਲਾਘਤਸੇਂ ਘਝਲਾ ਮਥੇਂਨੇਂ ਘਲਾ ਸੈਛ.
ਘੌਏ ਛਯੇਂ ਛਾਥਮੇਂ ਲੇ ਜਮ ਭਰਕਰ.
ਘਲਾ ਦੁਨਥਾਸੇਂ ਵੇ ਆਰਾਮ ਪਾਕਰ.
ਛਥਾ ਛਯੇਂ ਅਪਨੀ ਗਰਦਨਕੇਂ ਉਪਰ ਘੁਨ.
ਲੀਝਲਾ ਛਯੇਂ ਦੇਘੋਂ ਅਛਲੇਂ ਸ਼ਰਮਕੇਂ.
ਭਟੀਝ ਵੇ ਤੇਰਾ ਲਘਤੇਂ ਐਗਰ ਛਯੇਂ.
ਤੁਝੇਂ ਅਘ ਸ਼ਰਨ ਛਯੇਂ ਮੇਰੇਂ ਘੀਰਾਂਦਰ.
ਤੁਝੇਂ ਉਸ ਘਾਟਕੀ ਛਯੇਂ ਸ਼ਰਮ ਅਛਸਰ.
ਰਥਾ ਛਯੇਂ ਤੁਝਕੇਂ ਮਥੇਂ ਭਾਧ ਛੁੰ ਤੇਰਾ.
ਕੀਐਂ ਨਥਰਾ ਕੇਂ ਅਛਲਾਛੋਂ ਅਛਘਰ.
ਰਮਕੇਂ ਘਾਕੀ ਰਛਾਥਾ ਐ ਝਰਾਘਰ.
ਘਝਾ ਛਝਝਾਰੇਂ ਮਝਲੀਸਪਰ ਛੁਵਾਘਮ.
ਝਮੀਂਪਰ ਵੇ ਪਝਾ ਘਾਮੋਸਾ ਛੋਕਰ.
ਕੇ ਥੇ ਉਸ ਗਮਸੇਂ ਨੈਨਾਂ ਸਭਕੇਂ ਘੀਰਥਾਂ
ਗਮੇਂ ਸਾਝੇਂ ਧਮਨਸੇਂ ਘਰਮ ਨਮਥਾ.
ਦੇਘੋਂ ਦਰਥਾਐਂ ਰਹਮਤਮੇਂ ਪੌਏ ਥੇ.
ਕੇ ਛੀਛਕੇਂ ਸਾਝਕੇਂ ਜਲਛੀਥੇਂ ਮੁਝਪਰ.
ਛੁਧ ਥੀ ਕਛਘ ਸਭਕੇਂ ਐਛਗਾਨੀ.
ਛੁਸੈਨ ਝਝਨੇਂ ਅਲੀ ਕੇਂ ਭੀ ਸੀਤਮਮੇਂ.
ਸੋ ਤਨਸੇਂ ਐਤ ਜ਼ਤਾ ਛਯੇਂ ਝਰਾਰੀ.
ਦੀਐਂ ਛਯੇਂ ਘੋਲਥਾਝੀਸਤਾ ਵੇ ਐਨੈਨ.
ਉਟ ਝਨਾਧ ਲੈਛੇਂ ਰਾਝੇਂਝੀ ਘੋਲ.
ਘਝਾਰੇਂਤਾ ਛਯੇਂ ਭਾਧ ਝਝਨੇਂਛਯੇਦਰ.

કહા બાઝકા કયું રેતા બીરાહર
કરે માતમસે સીના દોનો મઅમુર
ગયે સબ ભુલ શાદી એકદમમે
લગે ગીરને નયનસે શાહકે બાદલ
બઝાં મારે અપસ સીનેમેં સરવર
કે થે સારે પસીને બીચ ગરકાબ
લગે તબ તોડને જુલફાંકે બાસા
લગે કપડે આપકે ફાડને કે
પીનાએ બઅમ્મઝાં અકબર અલીને
લગે તબ ફાડને વો રેરે સફદર
ગરઝમતૌરશે હફતાહ દોબાર
દેખો હફતાહ દો તનક સબબશે
અલી અકબર પીનાએથે શો લાકર
જુધાં તોડે હયે શાહને જુલ્ફ કેબાલ
લીયે તબ નોચકર રૂસારે અતરર
બઝાં સરપર શહીનશાહ હાથ મારે
કે જમ ફોટે લીબાશે સરવરી કે
હનીફશાહકેવો જમદેખે હયેંગમનાકે
લગે માતમશે શહીનશાહ રોને
જલા સીના શો શાહકા અહગમશે
હુયે ઉસ દરકો ગમમેં માહ મસઉદ
અથા હીલ શાહકા શોઝશો બીરાયાં
અથા ખુરશીદસા ચેહરા નુરાની
બહારે હુરનમેંથે શાહ મુમતાઝ
શહીનશાહ રોઝોરાંબ ઉસ ફીકરમેંથે
નવાસા વો મોહમ્મદકાં પ્યારા
દેખા વો ફાતમહકા નુરદીદા
દેખાવો મુરતુઝકા બન ઓર હીલ
હસન માહે શહીદાંકા બીરાહર
ગયા વો સલતનત લેને બકાકા
ગયા હુનયાસતી લેકર સઆદત

દોનો દુર જમીએ ઇમને પયમબર.
દોનો કુરખશાનહુએ હપરબલાદુર.
લગે રોનેદો સારે દરકો ગમમેં.
મમ કુવત હુએ તબ બહોત બેકત
મુકારે વા હુસૈના ઇમને હયેદર.
નયનસે અશકબરી મીસલે શેલાબ
કે થે હુઝઝારે મજલીસ સારે નાસાં
અપસકા આપસાગે મારનેકો
શો કપડે દુસરે ઉસ મહાબલીને.
લીબાસ અપના અથાએ તનકે ઉપર.
લીબાસ અપના હીએ સરવરને વાફાડ
સો હયેં ફાડ કપડે સબ બદનશે.
દરિદા કરકે છોડે ઇમને હયેદર.
હુવા નન્નતકે હુરાયે જબલ.
પડે તબ દરદમેં જંગમી જતાવર.
લગે પરયાં વ જીત રોનેકો મારે.
પડા લરઝા જહાંમેં સબ ઝમીકા
લગે કરને મત્તાપમ અશમ નમનાક.
ફો હુઝઝારે મજલીસકે ફરને
લગે રોને સભી દરદો અલમશે.
હુવા તબજઅફરાની તુર અફઝુદ.
નયન બરી અબે ગીરતયે અજવાં
હુવા લેહઝમેં દેખો જઅફરાની
વત્રે થે યાદશે હકકી સફઅફરાઝ.
હુસૈન ઇસને અલી કે ઝકરમેં ગેં.
જહાંશે કયું દેખો પકડા કીનારા
ઝરંજે ઝાલીમાં મેહનત કુશીદા.
પડા કયું ખાડિ ખુમેં હોકેબીસમીલ
પડા હયે આજ દેખો કરબલાપર.
હુવા મુશતાક વો ઉસકે લીકાકા.
રખા સરતાજ અપને વો શહાદત.

કે હમકો છોડકર ઉસ શોર શરમે
અજલકે કીલકશે દોનોં હો ખુરસંદ
હુએ રાઝી મુસીબત ઓર કઝાસે
બઝાં કેહનેસતી ખામોશ રેહકર

મજલીસ

હતા અબ મજલીશે પંખુમ બયાંકર
કલમકા કરકે અશહબ તેજ રફતાર
ઉંડે જલહી શહીનશાહ રાજકો તોડ
ચલે લેનેકો બહલા શેરે સુબહાં
ચલા સુલતાન વો મુલકે યમનકા
ચલા કરને યઝી દોં સાથ બાઝી
તવકકલ કર ખુદાએ પાક ઉપર
મહમ્મ મોલા અલીશે માંગા શાહવાર

તરક કરના શાહીકા

નકારા કુચકા ઠોકા હો મસકર
વીકાલત દે અપસકી બર બીરાહર
બઝાં અકબર અલીશાહે ગુલઅંદામ
ફસાહતશે નીકાહ અમેરે શરાપર
હવાલે કરકે વો માહે મુબય્યન
તલક શાહે હનીફા ઉલ મકાંપર
કલયમેં આએ સબ ચાહા હઝારા
શાવઘઅકબર અલીખવેશાંશેમીલકર
કહે આતે હયેં ફરદા ખેરીયતશે
અલી અકબર વીદય હોકરચલેજબ
બજા અદાબ લા શાહે જહાંદર
બઝાંઅકબર અલી દાનાએ કામીલ
બુલાએ બઅદઝાં સબ હાંફીઝાં કે
પડાનેકો લગે કુરઆં તીલાવત
જે થે મીમકીન દુનયાકે ફકીરાં
કે સબ આલો અયાલઉસકેબુલાએ
લગે કરનેકો શાહકા ઉર્સ હરદમ
મલાયક આસમાં કે આ ઉતરતે

હો ફારીગ આપ જ શોએ કબરમેં
જકા ઓર જુલમ કીતેહીલશે પૈવદ.
રહે ખુરસંદ હો જોરો જકાશે.
પડે ફાતેહા બફે પાક સરવર.
પાંચવીં.

કરાદે શોર સબ રૂએ ઝમીપર.
ચલા મયેદાનમેં કેહકો અખબાર.
ચલે દુખતરકે અપને કાજકો છોડ.
ચલે કરનેકો ફાની આલે સુફ્યાં.
ચલા હય આજ જું માહે ગગનકા.
ઉડા જુહી કબરકો બાંધ ગઝો.
મોહમ્મદ સચ્ચદે લૌલાક ઉપર.
ચલા હો આલે સુફ્યાંકા જરીહાર.

ઓર રવાના હોના.

રહા જ એક ફરસંગ શહેરશે દુર.
નીકાહ પડને અપસકીનેક અખતર.
કીએ જુહી સતી શાહીકા અંજમ.
પડે અકબર પીરોએ સીલક ગો હર
કીએ મનસુખઉસદુખતરકો મહસન.
કલમમેં લાએ સબ અંદાઝ લશકર
જમઅ હો શાહ કન સારે સવારાં
વીદઅ હોકર ચલે વરશે નીકલ કર
રહો ખુશ હાલ તુમ સબજમદયતશે.
શો શાહે દીનશે આકર મીલે તખ.
કીએ સબ માજરે શાહીકે ઇઝહાર.
હુએ અપને બીરાહર સાથ વાસીલ.
અરબકે ખાસ જે થે ઝાંકરાંકો.
ખીલાનેકો લગે પાકીઝા નઅમત.
બુલાએ શહને સારે અસીરાં.
પકાએ જે થે નઅમતસબ ખીલાએ
બફે પાક વો સરદારે આલમ
સના હસનૈનકા ખીસયાર કરતે.

સનાખવાની બદીલ સખડોકેઆગાહ
 બઝાં પડનેકો સાગે સખ મુઝમ્મીલ
 ફરીશતે હમદ કરતે ઝીકર રખકા
 કીએ ઇતમામ સારે ખતમે કુરઆન
 ગઈ તબ રૈન સારી મુબહો ઝાગર
 ઉઠે ખુબ આફતાબા હાથ લેકર
 બીછાએ બઅહઝાં પાકીઝા દસ્તર
 હઝારાં તરહકે સખ ન્યમતાં ખવાન
 કીએ સૈરાખ સારોંકો ખીલાકર
 તસરરફ દામો દીરહમ કર હઝારાં
 સો કપડે કઈ તરહકે કરકે ખૈરાત
 કનીઝાં ઓર ગુલામાં કરકે આઝાર
 કે થી સખ રાત વો મેહફીલ મુનવ્વર
 જમ્મકર ફોજ અપની સખ દીલાવર
 કહે અસવાર હોના અખ તુમ્હેં સખ
 નકારેસે ઉઠા આવાજ ચલના
 બઝાં ચાદા હઝાર અસવાર લે સાત
 મદીનેકે તરફ આઝીમ વો હોકર
 લગે તખ મંઝીલાંકો કીત્ય કરને
 કહનેથે અય મેરે અરકાને હોલત
 કે જખતક મારતા નહિં દુશમનોંકો
 હુવા એક રોઝ શાહકો રહમ હાઈલ
 પુછા શાહને કે તુ હૈ કૌન સો બોલ
 કહા આયા હું મયેં શેહરે મદીના
 બઝાં બોલે કહો અખબાર કયા હયે
 કહા અહવાલ હયે પામાલ સારા
 યઝીદી બેહયા હયે અહલે કીના
 બીઝએનુલ આબેદીકો કઈદ કરકર
 દફનકર શાહકો કેહતા થા મઅસુમ
 તુરત વો મુદદઘ મકસુદ પાકર
 કહા અથવા ઇમામતકા કરેગા

લગે યાસોન પડને સુરએ તાહ.
 સમોંકે થે મુદરરાહ બન ઓર દીલ.
 સના પડતેથે વો શાહે અરબકા
 બૈડે કરતેથે વો સખ ઝીકરે યઝહાન.
 પકોએથે સો લાએ તઆમ હાઝીર.
 સમોંકે હાથ ધોએ આપ સરવર.
 રખેલા ખવાને અલવાં ઉસકે ઉપર.
 મજલીસમેં લેઆએતબકે અલવાન.
 પડે તખ ફતેહા સખ હાથ ધોકર.
 હુએ ખુશહાલ મીસકી ઓર ફકીરાં.
 દેખો ખોલાથા હકને બાબે હસનાત.
 શહીદોંકી કીએ અરવાહકો શાહ.
 સુરજ નીકલા યકાયક આ ગગનપર.
 ચડે તખ સવાર હો ધોડકે ઉપર.
 પડે અહલાહો અફઅલ મા યશાતખ.
 પડે તખ હાફીઝાં ઇન્નાફતહના.
 ચલેથે વો દેખો શાહે કરામાત.
 ચલે લશકરકો લે વો ઇબને હયેદર.
 કુમક દિલપર ચડા થા ફતહા કરને.
 નહીં મુજ ચૈન હૈ ઓર દીલકોરાહત.
 યઝીદી બેહયા ઓર મુદદઘ કો.
 નવા કાસીદ શહીનશાહકે મુકાબીલ.
 તુ આયા હયે કહાંસે જુદ કેહ બોહ.
 જહાં ઇસરાં હકકા હયે ખઝીના.
 વહાંકા હાલ ઓર ઇસરાં કયાં હયે.
 પડા હયે શહેરમેં અંધકાર સારા.
 લે આયા હયે હરમકો દર મદીના.
 રખા હયે શેરકોબી સઈદ કરકર.
 મદીનેમેં રેહના અખ હોકે મઝહુમ.
 ચલા હયે ફીર દમશકો જુદ લેકર.
 મેરેસે થે બઝાં હરદમ લડેગા.

ખીલાફતકા યે દઅવ્રા કરકે અંબમ
મદીનેકા મુલક સખ ઝખત કરકર
બીકશકર બહોતસા લેકરવો પુજ્જનર
કે હયેં તીન લાખ સફઅસવારનામી
તલક આકર અલી અકબરને બોલે
કહે શાહકો કે અય સુલતાને ગ્યાની
સુનાહું મેં કેહતાહું અય ખીરાદર
ખલફ વો મ્યવ્યાકા બે કે હયે સો
દેખો તીન લાખ ઓર ઉપર હઝારાં
અગર હાથી કયા હયે બહોતમુરદાર
તુ તનહા હોકે ઊસ પુજ્જનર ઉપર
ધતા તુ મુજસે જલહી દુર ફીશાંકર
સુને સખ બાઇસે વો શાહે સફદર
મહદ હમકો ખુદા ઓર મુસતફાકા
સદા મઝલુમકા હક પાસબાં હયે
રહે ઝાલીમકા વો ધબલીસ સરદાર
તુજે મઅલુમ નહીં મેરે યરાબર
ખીદર અપને શહે મરદાં અલી થે
મુજે શાઇદ બધાં બખશે વો સરવર
કે થે ઉમરે અલી તાલીબ અલી થે
દીએથે સલતનત તિનાંકો બગદાદ
દીગર લુલ્ફી અથા મેરા ખીરાદર
ઉસે દે સરવરી મુરજે ધરાકી
કે હયે વો દોસ્તદારે ખાનદાંકા
બી તુરકોને ખીરાદર થે સીપાહી
ઉન્હોકો સલતનતકા દેકે ફરમાન
ભીઘબારાહિમ અશતર નેક જઉહર
રહે હયેં હમસે વો અબ દુર પડકક
પીસર જગમેં કીતેક મોલા અલી કે
કેહં થેવો ઝીદા સારેમુજકો મઅલુમ
અલી અકબર કહે અયશાહે કૌનેન

લોગા યે મેરેસે સુખહો તા શામ.
સોડિતબા ઓરવર્તીદ બધઠાતખતપર.
ગયાથા કુચ કરકર વો હયે મુરદાર.
દીગર હશતાદ હઝારાં હયે હરામી.
સુખન દુરરે દહાંસે અપને રોલે.
ફીદઅ તુજપર યે મેરી ઝીદગાનો.
તેરી ખીદમતમને કરતાહું અઝહર.
તશફ ઉસકો ખુદા જલદિ કરે સો.
કયા હશતાદ વો મજમા સંવારા.
અપસઢી ફૂંજ બીતર વો પરસતાર.
અલા હયે કયું અકેલા ધબને હયેદર.
મહદ તુજકો નહીં હયે કોઇ રહબર.
તઅસ્સુમ કર કહે અય નેક જઉહર.
મેરા વાર્તીદ અલીએ મુરતુઝાકા.
મેરા હાફીઝ વહી હયે મહેરબાં હયે.
સદા રેહતા હયે ઉસકા હોકેદીલદાર.
અથા દર ખુરદ સાલી ઉસ વકતપર.
વો દામાદે નખી શાહે જલીથે.
કે થે ઉસ વકત મેરે સેહ ખીરાદર.
દીગર આકીલ અત્રીસો મહબલી થે.
રહે હયેં બકે વહાં તીનોંહો દિલશાદ.
મુશીબ કાકા ઉસે કેહનેથે હયેદર.
વહાં બેજે હયેં વો કઉસરકે સાકી.
કે સખ અહતે સીતમ માતમઝદાંકા.
દેખા તબરેઝખં કરતે હયેં શાહી.
રવાના! ઉનકો કીતે શેરે સુખહાન.
કે હયે વાલી નજ્દમેં વો ખીરાદર.
મોહીબજે ખાનદાંકે નેક અખતર.
વો સુલતાને ઝખાં હકકે વલીકે.
નહીં યે માજરા કુછ ઉનકોમફુમ.
તફકકરસે મેરે દીલકા હુવા ચાન.

મેરે આતાહયે અબયુ' દીલકે ભીતર
અઝીઝાંકી તરફ અબ હોકે લાચાર
કરે વો યાર આકર હમસે યારી
બઝાં નામે લીખે હયે શાહે મકબુલ
બઝાં ચારોં તરફ કાસીદ હો રહવાર
ચલે તબ બાદખા હો કરકે કાસીદ
તુરત સરદાદ ફુલે અહમદીકા
મદીનેકે તરફ હોકર રવાના
મદીને પાસ પોહયે શાહે સરવર
કે હયે કાને ચમતકા બે નગીના
મુબારક નામ હયે જસકા હનીફ
દે હયે ચોદા હઝાર ઉસમાય લશકર
સુને જસુસને દોનોંસે અકવાલ
કીએ તબ મુસ્તઝદઅપના વો લશકર
ચલે બાહીર હયે શાહકે મુકાબીલ
બઝાં વો શાહે મદીકા ખ્યારા
તુરત સફ બાંધકર વો શાહે સફર
સોં વઘં ઉતયા દયાદીલકાલ લશકર
સો ઉસકે સામને ફોજે ચમતકા
તલક જસુસ મારા હાંક આકર
બે કોઈ મેદાનમેં તશરીફ લાવે
તુરત ચે બાત સુન શાહે બદખશાં
દોનોં ફોજોં કે અંદર શેરે સફર
લગે ઘોડા ફીરાને શાહે સફર
લગે નઅરેપે નઅરા મારનેકા
લગે કેહનેકા તબ વો શેરે ચઝદાં
મુજે બે જાનતા હયેગા સો જાને
પીસર મે શાહે મરદાં મુરતુઝાકા
સો સુલતાં શહેરચાર બાઝીકાહુ'મયે
મુજે મોહમ્મદ હનીફકેહનેહયે સારે
કે અબ આયાહુ' તુમપરફતહા પાને

અદુલયેસખત ઓરઝાયદ હયે લશકર.
લીખા નામાશીતાબીઉનકો અબબાર.
અદુકી ફુલખપર શમશીર કારી.
કીએ ચારોં કથન નામેકો મરસુલ.
ચલે નામેકો લે હર એકકે ઠાર.
લગે કરને મનાઝીલ તૈ મકાસીદ.
ઉઠા સુલતાને મુલકે સરમદીકા.
મહાબીસુ' ચલે શાહે ઝમાના.
કહાં ઉતયા સતી જસુસ જાકર.
લે લશકર સાથ આયા બરમદીના.
નસબમે સબસે આલા હયે શરીફાં.
સબી ખુરેંઝહો આયે હયે તુજપર.
મુબહદીલ હોરહા દોનોંકા અહવાલ.
સો ઉતયા ઓર વતીદ દોનોં બીરાદર
તપને કો લગે હયેખત સતી દીલ.
કે સબ લશકરકેતબ અપને સંવારા.
નશાને અહમદીકો લા સરાસર.
મુકાબીલ શહકે વો આયા બરાબર.
નીમક આદેમને દીસતાથા ચોખા.
સુનો એક ખાતઅય હાદીએ રહબર.
સો વો નામો નસબ અપના બતાવે.
ખડે મેદાનમેં માહે દરખશાં.
સમાકે બીચ જુ' ફીરતા હયે ચંદર.
લગે કેહને અના ઇબને ગઝનફર.
ચઝીદાં કે લગે દીલ ફાડનેકો.
સુનો અય જાહીલો બેઅકલો નાદાં.
અગર નહીં તો મુજે જલદી પીછાને.
ખ્યારા હુ' મોહમ્મદ મુસતફકા.
બીરાદર શાહ હસન ગાઝીકા હુ' મયે.
મેરે જબતે ફતાહકે સબ નકારે.
તુમહેં ઇસ તેમકા શરખત ચખાને.

સો લેને ખુનકા દઅવા તુમનસે
 અપાકર તુમકોઅખકરતાહું મીસમાર
 રહેગા મોતકા જે શખ્સ માઈલ
 દેખોગે જખ મેરા ચે કહેરકા હાથ
 સુના ઉતખાને તખ શાહકી નીદાકો
 કે અખ જલહીસે જ મૈદાન બીતર
 વલીદને તખ કહા ઉતખાકો યુંકર
 ખડા હોકર કહો કહાં રહમકો જના
 ચેહચે મેહમ્મદ હનીફ શાહે સરવર
 બઝાં ઉતનેમે આયા ખુદ પાઝી
 રવાના હોકે આયા વો સહેનપર
 કહાતખ શહકોવો બહમસ્ત લતખોર
 તુરત યું બોલકર ચકવાર ભાયા
 સો ખીચે પાંચ ઉસકા તખ જુદાહો
 બઝાંકર ઉસકે દો ટુકડે બરાબર
 લે નેઝા હાથકા અપને વો સરવર
 રખે બઅદઝ સો અપનાતાજ સરપર
 ઉઠા ઘોરકો રાલે ફૈજ બીતર
 લગે તખ કતલ કરને બહોત આલમ
 લગે ચારોં રખન કરનેકો મીસમાર
 તલક ચ.દા હઝાર અસવાર લેકર
 લગે તખ કાટનેકો ફૈજે પુજ્જાર
 ગીરે બીજલી નમનસખ યાર જકર
 અલી અકબરસો નઅરા કરકે લડતે
 હનીફશાહ આ ખડે રતપર જુદાહો
 સુને નઅરા સખી બેહોશ હોગચે
 હુચે સખ ધાબરે અહલે સમાવાત
 ઉઠા તાઝી પડે જે ફૈજ અંદર
 ઉઠા તેઝી કે પાવોંસે ધુલારા
 હુવા સખ શોર સારે પહેલવાંકા
 લગે સુવતાન રતમે પીટનેકો

ચલા આયાહું દેખો મયે ચમનસે.
 રખો એક લેહજેમેં સટતાહું સખમાર.
 ખડા મયેદાનમે હોવે મુકાબીલ.
 કહોગે તેખ સખી હયેહાથ હયેહાથ.
 કહા જલદિવલીદે બેહયાકે.
 ખડા વો આ મુકાબીલ હો સરાસર.
 નહોં તાકત કીસે શાકે બરાબર.
 કહો કહાં જીવકો અપને છુપાના.
 પીસર મરહાં અલીકા શેરે સફદર.
 હુવા અપની અઝલસે વહી રાઝી.
 ચવા જલદિસતી શાહે ચમનપર.
 બરોસે કીસકે આયા હયે વતન છોડ.
 સીપરપર ઉસકો લેકે શાહ ઉડ્યા.
 ખડા ઉસપર બહોત કહેરે ખુદા તો.
 ઉડાચે શાહ ઉસ લશકરકે ઉપર.
 ઝમીંપર માર કઈ અજાહો અકબર.
 સીતુને રત કીચે ઉસકો મુકરર.
 લગે તખ કાટને વો ધબને હયેદર.
 પડા ઉતખાકે ઉપર બહોતસા ગમ.
 ઉઠા સખ ફૈજમેં હુનકાર ચક બાર.
 પડે અકબરઅલી લશકરકે બીતર.
 મલાયક આફરી કેહતેચે હરબાર.
 હુચે આમેઝ ઉસકી ફૈજ બીતર.
 યઝીદી બેહયા દહસતસે મરતે.
 લગે કરનેકો નઅરા હયેદરી હો.
 દેખા જીન્નો પરી ખામેશ હોગચે.
 સટે તહબીહ સખ કાઝીચે હાજત.
 લગે તખ કાટને મુઝીકા લશકર.
 હુવા ચોગીદમે અંધકાર સારા.
 ફટા સીના ઝમીં ચોર આસમાંકા.
 લગે મુઝીકા લશકર કાટને કો.

લગે ઝડને કે તઈ ધડશે સરાં યું
 લગા બેહને વહુ સૈલાબ હોકર
 દેખા ઉતખા વડીદ યે હાલ સારા
 દેખા લશકર મુવા અપના બહોત યે
 તબલ કર બાઝગશતી નાબકારાં
 રહે અપને મકાંપર આ ઇધરકે
 બઝાં કઇદે કલમમેં લા સવારાં
 લીખા ફીલહાલ લે કીરતાસ નામા
 યઝીદ ઉસ વકતમેં બેશર્મ બહીલ
 બી સારી ચોરતોંકો લોકે ફાજર
 કહા ઉનકો રખેશે કયા સમર હયે
 મેરીખાતીરબીતર આતા હયે યે અબ
 કે અબદજ ડાલના માટી વ પથર
 અથા ઉસ ફીકરમેં મજહુલ હાસીદ
 અથા મરકુમ ઉસમેં ઇબને હયેદર
 અપસકે સાથ વો લેકર સવારાં
 વો આકરતાહયેઅબદઅવા મકાફત
 મહીનેમેં શો મૈં લશકરકો લેકર
 બડી સુનઅતસતી લડતાહયે ગાઝી
 બડા જંગો જહલ હમમેં હુવા હયે
 ગીરા ચાલીસ હજાર અસવારકોમાર
 પડા નામા જુધાં ગેંદા સરાસર
 તુરત વધ સોઝ હીલસે આહ મારા
 કહા કહાંસે બોલા યે નાગહાની
 નહીંમોંકી તરફ બોલા ન હમસું
 કે જબ વો હાથ આવે શાહે આઝર
 નહીંમ એકખાસથાઉસકા મોહીબએક
 કબુલથા બહીલ જગડી અસીરી
 નવલથા નામ દેખો ઉસકા મહયાર
 યઝીદસે સુનકે બોલા વો હહનકો
 નહીં તનહા કે હયે માહે મુનવર

ગોયા તુફાનશે ઝડને હયે ફલ જું.
 ઝમીંપરશે ચલા જું આબ હોકર.
 મુવા લશકર હુવાં પામાલ સારા.
 દોંનો અબગર નમન હોકર કહે યે.
 ફીરાએ બઅહઝાં અપને સવારાં.
 ગયે ડેરે તરફ અસવાર ઉધરકે.
 મુએ ઉતખાકે સારે ચેહલ હઝારાં.
 કયા બનીબ યઝીદકે વો રવાના.
 બુલાયા શાહઝાદે કો મુકાબીલ.
 હુકુમતશે કયા થા પેશ હાઝીર.
 નહીં કુછફાયદા ચોર કુછઅજરહયે.
 બડે એકચાહમેં યે ડાલના સબ.
 કુવેકો મુંદના ફીરકર સરાસર.
 શો પોહંચા જહનામાત્રેકે કાસીદ.
 શાહે મોહમ્મદ હનીફવો શેરેસફર.
 બડે હયેં આકે લે ચાદા હઝારાં.
 લરઝતા હયે ઉશે અરઝો સમાવાત.
 રહા ઉસવકત બ ઉસકે બરાબર.
 કયા સબ ફેજ મેરી મારમાઝી.
 બહોત લશકર દેખોઅપના મુવા હયે.
 ગીઝામેં હયે સાંપાઈ સાલરખુંખવાર.
 લગા તબ ધુજને વો તખ્ત ઉપર.
 અપસકો તખ્તકે ઉપર પછાડા.
 કઝા પઢદા હુવા હયે આસમાની.
 ન ડાલો આહમેં અહલે હરમકું.
 તલકરખનાજતનસું ઉનકો લાઝીમ.
 મોહબબે ખાનદા થ ઝાતસે નેક.
 યઝીદકે પાસ વો ફરતા વઝીરી.
 વઝીરાંમે આતા નામોસ મુરાદર.
 લગા કેહને અહબસે વો બચનકો.
 વો સુન્નતાં બા નીયાઝી શેરે સફર.

હતીકશાહ નામ હયેજસકા મુખઅન
બહોત આરીફ વોહયેં ગેસબખીરાદર
ભીલશકરઉનકાહયેએઅંત બીસયાર
સુને યે ખાત જખ અરકાને દઉલત
યઝીદને જખ સુના ઉનકી ઝખાતી
કયા વો કઉન ઉનકા નામ કયા હયે
કહા સુન તીન ફરઝંદા અલી હયેં
ઉમરઆકીલહીગરતાલીખ અલીહયેં
અદુકે હકમેં હયેં કાતીલ વખુખ્વાર
નહીં લશકરકા હયેગાઉનકે તેઅદાદ
પીસર હુતકી દેખો મૈલાકા આકીલ
મોહીખ હયે દેખ વો શાહે યમનકા
ઘરાકો શામ ઉસકા દેખ અકલાંજ
બી ઇમરાહીમ ઉશતર હયેંદીગરયેક
ઉસે મસકન સુનો શેહરે નજીહયે
કવિ હેકલ હયે વો મરદે હીલાવર
દીગર દો તુરક હયેં શાહે ગઝનફર
મોહીખ હયેં મુરતુઝકે વો ગુલામાં
બહોતલશકર ઉનહોંકેપાસ હયેઅખ
કીતેક હયેં લોગ તીર અદાઝ ઉનકે
અજખ સુનઅતકે હયેં સખ્યાદકાતીલ
હયેં ઉનકે સામને ફીલા સગલ ખીસ
તેરે હાથી વો સખ ચુન ચુનકે મારેં
કે હયે તખરેઝ અખ ઉનકે હવાલે
લગા સુનકર યઝીદ યે ખાત જલને
કહા યારો મુજે નહં કુછ ફીટર હયે
કે સખ બરદાંમે મરદાં શેરે નર હયે
નઝર આતા નહીં કોઇ મુજકો યકતા
જલકે ઉસકે બીરાદર ઉસકો આકર
ન જતા હાથ આવે તો રખો માર
સુના શીમઝજાઇ ઉતનેમેં ફાજર

કરનહારા શખે યલદાકો રઉશન.
નહીં મઅલુમ તુજકો હયે વો ઝાહીર.
કુમક ઉનકી કરેંગે આકે યકબાર.
હુએ સખ ઘાબરે ગએ લુલ રાહત.
લહુ જલકર હુવા ગુરસેસુ પાની.
કહાં રેહને હયેં ઉનકા કામ કયાહયે.
કે સખ મરદાનગીમેં ઝારવર હયેં.
ખુદાકી યાદમેં તોનો વલી હયે.
ઉખાડે હયેં ઉનહોંને બેખ અશારાર.
વો સાકીનહયેં સદાદર શહેરેબગદાદ.
મુશીખ કાકા હયે સુનદાનાયે કામીલ.
કે હયે પરવાના શમએ અનુમનકા.
કયા મૈલા અલીને ઉસકો તસલીમ.
પીસર હયે મારીકે ઉશતરકા વો નેક.
મહાબા ઉસકા દેખો હર તરફ હયે.
મીલાવે ધુલમેં લાખોંકા લશકર.
યકે તોગાં દીગર મોગાં બીરાદર.
લે બઉઅત શાહસે કરકે સલામાં.
દેખો એકલાખ ઓરસદઅદકહયેં સખ.
હયે નાવક રોઝોશખ દર હાત ઉનકે.
કરેં ઉડતા પખેર ઝુદ બીસમીલ.
હયે ઉનકો તીર નાવકકા બડા જસ.
દીગારાં કોહસે લેહઝમેં પાડે.
વહાં રેહતે હયેં વો જનકે જવાલે.
લગા હયે તખ્તપર વો હાથ મલને.
મગર મૈલાકે ફરઝદોકા દર હયે.
હકીકતમેં વો મૈલાકે પીસર હયે.
પકડ મુજ પાસ લાવે ઉસકો જતરા.
મીલે નહં તો તલક લાવેં પકડકર.
નીકાલો અખ મેરી છાતીસે યે ખાર.
મુનીમસે ઉં કહા જુદીસે કાફીર.

ਕਹਾ ਸੁਨ ਤੁ ਧਰੀ ਦੇ ਆ ਸਭੀ ਹਯੇ
ਮੈਂ ਕਾਤੀਲ ਸਰਬ ਯੁਸਤਾਂਨੇ ਰੀਸਾਤ
ਸੁਯੋਧੋਧੋ ਉਠੇ ਮੈਂ ਜਾਤਾਫੁੰ ਦੇਯੋ
ਕਯਾ ਸੀਮਤਲਾਧੰ ਨੇ ਧੁਛੀ ਗੁਫ਼ਤਾਰ
ਧਰੀਫ਼ ਯੁਸ਼ਾਤਲਾ ਛੋ ਗੋਤਾ ਹਯੇ ਧੁੰਡਰ
ਫ਼ਯਾ ਹਯੇ ਤੀਸਹਯਾਰ ਅਸਵਾਰਥੋ ਸੰਗ
ਕੁਯਲ ਮੋਹਰਾ ਉਨ੍ਹੋਂਡਾ ਤੁ ਧਰੀਫ਼ਾਰ
ਕਹਾ ਲੇ ਸਾਥ ਅਪਨੇ ਤੁ ਧੇ ਲਸ਼ਕਰ
ਤੁਯੇ ਮੇਰੀ ਕਸਮ ਹਯੇ ਸੀਮਰੇ ਯਾਨੀ
ਨਕਾ ਤੁ ਛੋਡ ਯੁਤਾ ਐਕ ਤਨਕੁੰ
ਕਹਾ ਤਯ ਸੀਮਰ ਮੁਯ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੇਰਾ

ਰਵਾਨਾ ਛੋਨਾ ਸੀਮਤਲਾਧੰ ਕਾ ਤਰਫ਼ ਅਗਵਾਫ਼ੇ.

ਕਯਾ ਗੁਫ਼ਤਾਰ ਛੋ ਲਸ਼ਕਰ ਲੇ ਫ਼ੀਲਫ਼ਾਲ
ਫ਼ਯਾ ਤਯ ਫ਼ੋਜ ਅਪਨੇ ਸਾਥ ਜਲੀਲ
ਕਯਾ ਜਲਦੀ ਰਵਾਨਾ ਫ਼ਯਾਥੋ
ਮਹਫ਼ ਉਤਯਾਥੋ ਨਫ਼ੀ ਕਰਨੇਥੋ ਲਸ਼ਕਰ
ਸੰਯੁਫ਼ਾ ਕਰਥੋ ਸਯ ਲਸ਼ਕਰਥੋ ਕਾਰੇ
ਕਯਾ ਸਰਦਾਰ ਐਥੋਥੋ ਦੇ ਯਯਾਧ
ਕਹਾ ਤੁ ਜਲ ਹੁਨੀਫ਼ਸ਼ਾਫ਼ਥੋ ਯਰਾਯਰ
ਅਗਰ ਤੁਯ ਛਾਥ ਆਵੇ ਸਾਫ਼ੇ ਆਲਮ
ਨ ਆਵੇ ਛਾਥ ਤੋ ਸਰ ਕਾਟ ਲੋਕਰ
ਅਵਲਤੁ ਯੋਯ ਮੁਯ ਕਨ ਸਰਮੁਯਾਰਥ
ਤੁ ਕਰ ਮੈਲਾ ਅਲੀਕਾ ਸੀਲਮ ਫ਼ਾਨੀ
ਰਫ਼ੋਗਾ ਗਰ ਫ਼ਮਲ ਯੁਸਥੋ ਸੀਕਮਯੇਂ
ਤੀਫ਼ਲ ਗਰ ਥੋਧ ਰੇਫ਼ਗਾ ਸੇਰ ਯਵਾਰਾ
ਕਤਲ ਕਰ ਤੁ ਵੋ ਸਯ ਫ਼ਤਲਮਸਤੁਰ
ਸੁਨਾ ਮਯਫ਼ੁਲ ਵੋ ਸਰਦਾਰ ਮੁਰਦਾਰ
ਕਫ਼ੰ ਜਕਰ ਫ਼ਾਤਲ ਮਯੇਂ ਆਸਮਾਨਿ
ਤੁਰਤ ਸਰ ਕਾਟਕਰ ਯੋਯੁੰ ਸੁਯਥੋਧੋਧੋ
ਯੁਤ ਸਯ ਯਯੇਲਫ਼ਯੋਗਾ ਉਸਥਾ ਸਾਰਾ
ਸੁਨਾ ਮਯਫ਼ੁਲ ਵੋ ਨਫ਼ਲੇ ਯਮਾਨਾ

ਮੁਯੇ ਕੁਵਤ ਅਲੀਕਾ ਸਯ ਅਨਾ ਹਯੇ.
ਯੁਫ਼ਾ ਯਯਸ਼ਾ ਅਲੀਕਾ ਮੁਯਥੋ ਕੁਵਤ.
ਧਕਫ਼ਕਰ ਸਾਫ਼ਥੋ ਲੀਤਾਫ਼ੁੰ ਦੇਯੋ.
ਰਯਾ ਸਰ ਛਾਥ ਵੋ ਧੁਯਯਰ ਯਫ਼ਕਾਰ.
ਮੁਕਰਰ ਤੁਛੀ ਗਾਫ਼ੀਮ ਹਯੇ ਉਨ੍ਹੋਂਪਰ.
ਕਹਾ ਜਲਦੀਸੇ ਜਲ ਮੋਹਰੇਧੇ ਕਰ ਯੁਗ.
ਨ ਆਨੇ ਸਾਫ਼ਕਨ ਦੇ ਤੇਨਕਾ ਧੇਫ਼ ਧਾਰ.
ਤੁ ਜਲ ਅਗਵਾਫ਼ਪਰ ਤਾਯੀਰ ਮਤਕਰ.
ਉਨ੍ਹੋਂਡਾ ਮਾਰਕਰ ਤੁ ਧੁਲਧਾਨੀ.
ਸਯੋਧੋਧੋ ਕਤਲ ਕਰ ਤੁ ਧਸ ਫ਼ਯਨਸੁੰ.
ਫ਼ੀਫ਼ਾ ਤੁਯ ਫ਼ੁਕਮਪਰ ਹਯੇ ਜਨਾ ਮੇਰਾ.

ਧਤਾ ਲੇ ਫ਼ਯ ਧਕਫ਼ ਅਗਵਾਫ਼ ਉਪਰਾਲ.
ਧਤਾ ਤਯ ਫ਼ੀਯ ਕਰਤਾ ਵੋ ਮਨਾਯੀਲ.
ਥੋ ਧੇਫ਼ਮਰਾਫ਼ ਉਸਥੋ ਜੋ ਸੀਧਾਫ਼ਥੋ.
ਕਹਾ ਯੁਫ਼ੀ ਕਰੋ ਤਯਾਰ ਯਫ਼ਤਰ.
ਫ਼ੁਯੇਧੇ ਲਾਯ ਤੀਨ ਅਸਵਾਰ ਸਾਰੇ.
ਫ਼ੁਕੁਮਤ ਉਸ ਫ਼ਯਾ ਕਰਨੇ ਲਧਾਧ.
ਯਧਾਰੇਫ਼ ਮਾਰਕਰ ਮੋਹਰਾ ਸਰਾਸਰ.
ਮੇਰੇ ਕਨ ਤੁ ਅਯੋਗਾ ਯਫ਼ਾਤ ਮੁਕਰਰਮ.
ਮੇਰੇ ਕਨ ਜਲਦੀਸੇ ਤੁ ਯੋਯ ਦੇਕਰ.
ਤਯਰਸੁਸ ਯਯਫ਼ਯਾਂ ਤੁ ਕਰਥੋ ਯੋਸ਼ਾਥ.
ਕਤਲਕਰ ਯਵੇਸ਼ ਆਰ ਸਯ ਧਾਰੇ ਜਨੀ.
ਕਤਲ ਕਰ ਉਨਥੋ ਰਯ ਮੁਫ਼ਥੋ ਅਫ਼ਯਯੇਂ.
ਤੁਯੇ ਹਯੇ ਫ਼ੁਕਮ ਕਰ ਤੁ ਕਤਲ ਸਾਰਾ.
ਮੇਰੇ ਸੀਨੇਸੇ ਕਰ ਉਸ ਯਾਰਥੋ ਫ਼ੁਰ.
ਕਯਾਫ਼ੀਰਕਰ ਧਰੀਫ਼ਸੇ ਧੁੰਛੀ ਗੁਫ਼ਤਾਰ.
ਕਫ਼ੰ ਲਸ਼ਕਰਥੀ ਉਸਥੋ ਧੁਨਧਾਨੀ.
ਯਯਯਯ ਉਸ ਉਪਰ ਕੈਸੇ ਫ਼ਤਲਥੋ.
ਕਫ਼ੰ ਮਸਤੁਰ ਆਰ ਤੀਫ਼ਲਾਂਡਾ ਮਾਰਾ.
ਫ਼ਯਾ ਲਸ਼ਕਰ ਕਯਾ ਉਸਥੋ ਰਵਾਨਾ.

ચત્રા અહમદ હયા લશકર ખરાખર
 ચત્રા દરહાલ વો મંઝીલ બ મંઝીલ
 નહીં સમજા અથા શેરે ખુદાકો
 ન તાકતથી કીસે હોને મુખાઝર
 ચત્રા દુનયા વમાફીહાસે ધો હાત
 લડાઈ કરકે અબ્બલ શેરે સફર
 દયા થા હકને ફતહે આસમાની
 વસીલા જીનકો દેખો મુસ્તફાકા
 બઝાં ઉતરે અલી અકબર સો ગાઝી
 ઉઠે તબ બઅદઝાં અકબર અલીને
 કલમમેં આએ શાહકે દેખ ઉસદિન
 શહાદત પાક વો દુનયાસે ગાઝી
 અલી અકબર લગે ગમ સાથ રોને
 હુવા દીનકા અમલ ઉતનેમેં ઝાઝલ
 લગે કરને સીતારે જગમે સખ ગશત
 દેખો તીલતીલ રયન વટને લગી થી
 હુવા થા સુખહોકા રોશન સીતારા
 હુઈ તબ સુખહો રોશનજગમેં પુરન
 તલક બેદાર હો મુલતાને કૌનૈન
 વઝુકર જલ્દ હો સાહે કરામત
 નમાઝે સુખહોસે ફરીંગ હો સરવર
 ખુદાએ બઅદઝાં કરકે ઇશારત
 કહે રોનેકા કયા બાઝસ હયે તુમકો
 અલી અકબર લગેકહેનેકો ઉસબાજ
 અથે જુઝવી હમારે સાથ યારાં
 હુયે હયે ઉસ લડાઈ બીચ ફાની
 બે બાકી હયેં સોઝખમી હોકે લાચાર
 સોતીસપરમયેં સુનાહું તાઝાઅબખાર
 કે સખછે લાખકા અતા હયે અબદલ
 તખરસુમ કર કહે અય ઇબને હયેદર
 મદદ હયે તાજદારે હલઆતાકા

ચત્રા તબ શેર પર બાંધાં કમર ખર.
 કઝાને લે ચત્રી ઉસકો મુકાબીલ.
 હનીફ શાહ ઇબને મુરતુઝાકો.
 ગીરફતારે અબ્બલ થા વો હયે ફાજર.
 ચત્રા મરને અપસકી ફૈજ લે સાત.
 હઝારાંસું યઝીદી કતલ કરકર.
 ઝકરને મુંદ દીખાયાથા તુરાની.
 હીમાયત ગુસ્તપરથાં મુરતુઝાકા.
 કીએ સખ મુઝવાંકો માર માઝી.
 લગે અબખાર તબ લશકરકો લેને.
 હુએથે છે હઝાર અસવાર મોઅમીન.
 ન થા કોઈ એકસીવાવો ઝખખાલી.
 લગે અંજવાસે અપને મુહકો ધોને.
 રયનકા શાહ નીકલા હોકે હાઈલ.
 કે સખ યારાં હુએથે નીદમેં મસ્ત.
 સીપાહીકા રીદા કટને લગીથી.
 ચત્રા આહીસ્તા ઉઠકર વો અધારા.
 હુવા હર ડારપર નુરન ચત્રા તુર.
 બઝાં આહીસ્તા બોલે નરગીસી નૈન.
 નમાઝે સુખહો ફીજે બાજમાઅત.
 દેખે ભાઈ ખડા રોતા નયન બર.
 પુછે અંજવાં કહેઅય દીલકીરાહત.
 છુપાવો મત કસમ મેરી હયેં તુમકો.
 મેં રોતાહું તુ મુન અયસરકે સરતાજ.
 કલમમેં આએથે ચૌદા હઝારાં.
 સો અપને છે હઝાર અસવાર જની.
 નહી સાબીત રહા હયે એક અસવાર
 મદદ ઉતબાકે નહીં કરનેકો અસવાર
 યઝીદકે પાસસે આતા હયે અબ્બલ.
 નહીં મઅલુમ તુમકો અય બીરાદર.
 અલીએ મુરતુઝા મુશકીલકુશાકા.

મદદ હયે કાતમ્હ ખાતુને જન્નત
મદદ મુજકો હસન મઅસુમકા હયે
મદદ શાહે હુસને પાક તનકા
મદદ અરજો સમા હયે મુજકો હરદમ
મદદ લોહો કલમ ઓર અશ તારે
ખુદાકે હુકમસે તુ દેખ ફરદા
તુકેસે મુસ્તકા સાકીએ કૌસર
કરં મયે તેગ બાઝી તા અબદ લગ
હી અયસા જંગ કહીં રૂએઝમીપર
ગરજ હરરોઝ આ મયેદાન ઉપર
હમેશા રાતદીન મુઝયોંકો મારે
તલક આયા મદદ ઉતબાકો વોયાર
બઝાં હર રોઝ આ શાહ સાથ લડને

મજલીસ છઠી.

કલમકા હાથમેં અબ લે કે નશતર
ઝમીને ખુશકકો અબ જુદ તરકર
યહાંસે બોલ અબ તાઝા હીઝાયત
અલે થે લેકે કાસીદ ચૌતરકકો
અલા એક જલ્દ હો તીમસાલજુદાદ
ખથે બીલવતમને તીનોં બરાદર
શહે મઝલુમકો તબ યાદ કરકર
અપસમેં વો અપી મીલ બોલને થે
મદીનેકા નહીં કુછ હાલ મઅલુમ
દેખો હસનેન જે અપને બીરાદર
ઇમામ ઇસ વકત હયે કીસહાલમીતર
તલક કાસીદ હુઝુરી બીચ આયા
બબ તસલીમ લાયા વોઅદમ સાત
અથા મલકુક વો નામા સરાસર
તુરત ઉમરે અલી નામેકો લેકર
લીખેહયેં અય બીરાદરકુરરતુલઅેન
હસનેકા ઝહેર દે અવ્વલ સુલાયા

મદદ હયે સુજ સતીરીદવાંનેરેહમત.
શહીદિ કરબલા મઝલુમકા હયે.
મદદ હરદમ મુજે હયે પંજતનકા.
મદદ સીતૈનકા મુજકો હયે અબગમ.
મદદ હયે અંબયાકે રૂહ સારે.
કરંગા તેગસે તુ દેખ ફરદા.
અબાબકરો ઉમર ઉસમાનો હયેદર.
રહેગી યાદગીરી તા હશર લગા.
ન હોગા આજસે તા રોઝે મહશર.
કરે બાઝી યઝીદાં સાથ સરવર.
ફતાહકી રાતદીન બાજે નકારે.
હુવા થા જન અપનેકા ખરીદાર.
હનીફશાહ ઉતપેગાલીબહોસો પડતે.

છઠી મજલીસકે તર્ક લહુસેકરમકર.
લહુદી આબ પાશીસે સરાસર.
રવાના જે કીએથે શાહ કીતાબત.
અલેથે લેકે નામે હર રૂખતકો.
યકાયક જલ્દે પોહંયા શહેરે બગદાદ.
બયેકે થે શાહઝાદે હલકા કરકર.
કીએથે હોઝ ખાલી નૈતકે તર.
જવાહર લાલ મોતી રોલનેથે.
બબરસે અબ રહે હયે હોકેમહુમ.
રીસાલતકે ગગનકે માહે અનવર.
નહીં મઅલુસ હોતા ખયેર યા શર.
બહોત જુદી સતી નામેકો લાયા.
દયા હયે બઅદઝાં નામેકો લે હાત.
શહીનશાહ યમનકા મેહુર ઉસપર.
લગે પડનેકો નામા વઅઝ કરકર.
યઝીદને જુલ્મસે મારા હયે હસનેન.
હુસેન મઝલુ મકોફીરજંગમેં બહાયા.

ખપાએ યાર એર ઉનકે ખીરાદર
કયા બહોત પેશદસ્તી શીખર કાફીર
મંગાયા થા વો અપને પાસ સરકો
રહા નહીં અખ મેરેમેં તાબો તાકત
સો દયવા ખુનકા કરને ઝગીદી
દેખો નામા મેરા જલદી કમર બંદ
ચલાહું અખ અપસંકો કર ફીદા મૈં
પડે નામા કયા ઇતિમામ સારા
પછાડી ખા ઝમીંપર એક વડી તબ
અથા ઉમરે અલીકા હાલ ભારી
હુએ હુશયાર લાગે મારનેકો
તલક ઉસ હાલમેં દીન હેકેઇતમામ
શહે મઝલુમકા થા ગમ સો ભારી
ખીલા ખાના તસરરૂ કર ઝરો સીમ
શહીદોંકી હુઇ અરવાહ તબ શાદ
નકારા કુચકા કરકર સરાસર
અત્રે હોનેકો શાહકે પાસ હાઝીર
પીસર લુતફી અથે શાહે વીલાયત
સો યકદીન દીલ ઉપર લાગી ગીરાની
કહા રોરોકે વો ઇબને ખયમખર
હસન શાહે કરામત ખુસ લીકા હયે
મદીનેમેં દેખો સાકીન હયે દોનો
ખખરબહોતદીનસતીમઅલુમનહીંહૈ
નહીં આતા હયે કોઈ ઉનકે રૂખનસે
નહીંઅખઅઇનહયેમુજદીલકોઆરામ
કહે તબ ખઅહઝાં કાસીક ખુલાકર
ખખર જલદીસે લો શાહઝાહગાંકી
ગરઝ તાજીસે જા કરકે યે કામ

રવાના હોના કાસીદકા તરફ મદીનેકે.

મદીનેકી તરફ કાસીદકો મરસુલ
ચલા વો ગર્મ તરહો મર્દ મોઅમીન

ખઝાં મારા હયે દેખો ઇબને હયેદર.
જુદા કીતા મુખારક તન સતી સર.
ભી ઝએનુલઆબકીં એર ખાનદાંકો
કમર બાંધાહું ખર હમખે ઇરાદત.
કુચલનેકો ચલા મૈં હું યઝીદી.
મેરેસે આ મીત્રો હયેદરકે ફરઝંદ.
ચલાહું ખાનુમાંસે હો જુદામૈં.
પડે ખેખુદ કયા તબ એક નઅરા.
છુટીથી તનખદનમેં થરથરી સખ.
નયન તાલીખઅલીક લહુસે જરી.
લગે તબ તનકો કપડ ફારનેકા.
હુવા તબ રૈનકે આત્રમકા અંજમ.
સુખહોસે શામતક કરતેયે ઝારી.
ખરૂહે પાકકર ફતેહાસે તસલામ.
કે સખથા ગમ ખીતરવોશહેરખગદાદ.
અત્રે ચૌદા હઝાર અસવાર લેકર.
હનીફકો મહદ કરનેકી ખાતીર.
અલીએ મુરતુઝા શેરે શુબઅત.
નયનસે કર રવાં અંજવાંકા પાની.
મેરે લખ્તે જીગર દોનો ખીરાદર.
હુસેન શાહે વીલાયત ખા સંકા હયે.
ખુદાકન મોહતરમ ખાતીન હયે દોનાં.
યે કયા બાઇસ હયેસોમફુમનહીંહયે.
ખખર લાલા નહીં ઉનકે તરફસે.
ખખર ઉતકી મંગાના યુંહીહયેકામ.
મદીનેકે તું જા તાખીર નાકર.
ખીરાદર એર મેરે કીલખંદગાકી.
દેઉગા મૈં બહોત સાતુજકોઇનઆમ.

કીએ જુદસતી તબ શાહે મકબુલ.
નહી લહઝા કહીં હોતા થા સાકીન.

ਸੋਭਿਨੇਐਂ ਕਧਾ ਕਾਮੀਛਨੇ ਮਝੀਲ
 ਮੇਰਾ ਸਾਭੀਛ ਘੁਛਾਛਏ ਸੁਨਤੁ ਗੁਛਤਾਰ
 ਮੁਸ਼ੀਐ ਕਾਕਾ ਕਨੇ ਜਲਸੁਸੇ ਜਲਕਰ
 ਲਗੇ ਕਰਨੇ ਮਤਾਲਾ ਫਰਦੋ ਗਮਸੇ
 ਘਝਾਂ ਵਹੀਂ ਤੋਛਸਕੇ ਘਾਤ ਘੋਰਗਾਤ
 ਅਥੇ ਘੋਛੋਸ਼ਾ ਤਘ ਘਛੋਤ ਫਰਦੋਗਮਸੇ
 ਨੀਪਟ ਗਮ ਥਾ ਛੁਸੈਨ ਛਘਨੇ ਅਲੀਕਾ
 ਘਝਾਂ ਛੁਸ਼ਧਾਰ ਛੋਕਰ ਸਾਛੇ ਛਘਲਾਕ
 ਮੀਛਛ ਲਾਛੇਐਅਛਛਛਨਸੇ ਘਰਛਨਸੇ
 ਸਾਛੀਛਾਂਕੀ ਸੋ ਅਰਵਾਛ ਛੋ ਮੁਘਾਰਕ
 ਰਘਾ ਸਰਤਾਝ ਅਘਨੇ ਘੁਸ ਰਵਾਨਾ
 ਝਮੀਘਰ ਰਘ ਦੀਐ ਸਰਕਾ ਅਮਾਮਾ
 ਅਲਾ ਪੰਛਰਾ ਛਝਾਰ ਅਸਵਾਰ ਲੇ ਸਾਤ
 ਮਦੀਨੇਕੀ ਤਰਛ ਨੀਕਲੇ ਛੋ ਅਸਵਾਰ
 ਮੁਸ਼ੀਤ ਕਾਕਾ ਮੇਰਾ ਛਏ ਨਾਮ ਮਸ਼ਛੁਰ
 ਛੁਨੀਛਸਾਛ ਛਏਂ ਸਛਾ ਘੁਰੇਝ ਸਾਤਾਰ
 ਕਛੰ ਉਸ ਨੇਗਸੇ ਮੁਝੀਕੋ ਆਝਾਛ
 ਲਗੇ ਤਘ ਝੀਤਅ ਕਰਨੇ ਕੋਸ ਫਰ ਕੋਸ
 ਕਛੰ ਜਲ ਨੇਗ ਘਾਝੀ ਸਾਥ ਘਨਸ਼ਾਮ
 ਛੁਨੀਛ ਸਾਛਕਾ ਰਛੇਦੀਲ ਘੀਥ ਫਲੇਸ਼ਾਤ
 ਤਲਕ ਸਾਛੇ ਛੁਨੀਛ ਘਾਂ ਛਮੇਸ਼ਾ
 ਘਛਕਕਰ ਮੁਝਘਾਂਕੋ ਮਾਰਨੇ ਥੇ
 ਸ਼ੀਮਰਨੇ ਲਾਛ ਮਾਰਾ ਥਾ ਘਝੀਛਕਨ
 ਮੁਸਾਝੀਰ ਛੋ ਅਲਾ ਛਾਮੇ ਅਝਲਕਾ
 ਲਗਾ ਘਗਛਾਰਕੋ ਜਨੇ ਵੋ ਕਮਝਰਛ
 ਸੋ ਆ ਐਕਘਾਰਘਰ ਛਘਲੀਮਸਾਨੀ
 ਤਲਕ ਉਮਰੇਅਲੀ ਘਛੋਤ ਗਮੇਂ ਤਰਥੇ
 ਘਝਾਂ ਘਕਛਾਰਘਰ ਗੁਝਰਾਵੋ ਸਘ ਦੀਨ
 ਘਘਰ ਮਲਉਨਸੇ ਜਲਸੁਸੇ ਜਲਕਰ
 ਛੇਘੋ ਮੈਲਾਕੇ ਵੋ ਛੁਰਝਾਂ ਅਨਵਰ
 ਅਸ਼ੀਘੋ ਐਕਸੋ ਮਝਲੁਮ ਛੋਕਰ

ਛੁਨੀਛਕੀ ਤਰਛਕਾ ਸਾਛੇਰ ਛਾਘੀਲ.
 ਛੁਛਾ ਤਘ ਸਾਛੇਰਮੇਂ ਕਾਸੀਛ ਨਮੁਛਾਰ.
 ਛਧਾ ਨਾਮਾ ਛੁਨੀਛਸਾਛਕਾ ਸਰਾਸਰ.
 ਲਗੇ ਜਛਨੇ ਸੀਤਾਰੇ ਤਘ ਨਧਨਸੇ.
 ਝਮੀਂ ਉਘਰ ਅਘਲਕੋ ਵਝੀਂ ਛੇਝਲ.
 ਮੁਕਘਛਛ ਛੁਥ ਥਾ ਤਘ ਛੁਸਕੇ ਛਮਸੇ.
 ਸਾਛੇ ਮਝਲੁਮ ਛਾਝਘਕੇ ਵਲੀਕਾ.
 ਨਧਨਕੋ ਘੋਲਕਰ ਛੇਘਾ ਛਏ ਆਝਕ.
 ਦੀਐ ਛਾਛੇਛਾ ਸੋਘਾਐ ਅਛਲੇਮੋਨੀਲ.
 ਛੁਐ ਥੇ ਸਾਛ ਉਸ ਗਾਝੀਸੇ ਘੇਸ਼ਕ.
 ਲੀਐ ਲਸ਼ਕਰ ਛੁਐ ਛਏਂ ਤਘ ਰਵਾਨਾ.
 ਸੋ ਛੋਝਾ ਸਲਾਨਨਤੋ ਝੁਛ ਵੋ ਮਾ.
 ਜਲਛ ਕਰਨੇ ਛੁਨੀਛਸਾਛਸੇ ਮੁਲਾਕਾਤ.
 ਲਗੇ ਕਛਨੇਕੋ ਰਾਛਮੇਂ ਘੁਛੀ ਗੁਛਤਾਰ.
 ਕੇ ਸਘ ਮੁਝੀਘੇ ਮੇਰਾ ਛਸਤ ਪੁਰਝੋਰ.
 ਨ ਮੋਛਐ ਛਏਂ ਤਲਕਮੇਂ ਜਲਕੇਧੇਕਘਾਰ.
 ਉਘਾਝੁੰ ਜੰਗਸੇ ਉਨਕੋ ਘੇਘੋਘੁਨਘਾਛ.
 ਅਥਾਘਛੋਤ ਛੋਗਮਕਾਦੀਲਮੇ ਅਛਸੋਸ.
 ਘਛਾਛੇ ਘੁਨਕੀ ਨਛਘਾਂ ਸੁਘਛੋ ਸ਼ਾਮ.
 ਕਘਾਮਤ ਲਗ ਰਛੇ ਮੁਝਘਾਂਕੋ ਵਛੇਸ਼ਾਤ.
 ਘਝੀਛਕੇ ਸਰ ਉਘਰ ਛਾਨੇਧੇ ਤੋਸ਼ਾ.
 ਛਝਾਰਾਂ ਘਰ ਛਝਾਰਾਂ ਘਾਛਤੇ ਥੇ.
 ਕੇ ਮੈਂ ਜਲਾਛੁੰ ਅਲ ਉਮਰੇ ਅਲੀਕਨ.
 ਅਲਾ ਮਲਉਨ ਆਸ਼ਕ ਛੋ ਕਤਲਕਾ.
 ਲਗਾ ਕਰਨੇਕੇ ਤਝ ਛਮ ਆਪਨਾਸਾਛ.
 ਉਤਾਰਾ ਤੀਲ ਛਝਾਰ ਅਸਵਾਰ ਜਨੀ.
 ਤਰਛਛੁਕੇ ਕਛਮ ਗੀਨ ਗੀਨਕੇ ਘਰਨੇ.
 ਉਤਰਕਰ ਘਾਂ ਰਛੇ ਸਘ ਘਾਰ ਸਾਝੀਨ.
 ਕਛਾ ਉਤਰਾ ਛਏ ਘਛਾਂ ਛੇਛਰਕਾ ਲਸ਼ਕਰ.
 ਅਲੇ ਛਏਂ ਛੇਘ ਵੋ ਤੀਨੋਂ ਘਰਾਘਰ.
 ਤੇਰੇ ਨਝਦੀਕ ਘਾਂ ਉਤਰੇ ਛਏਂ ਆਕਰ.

ચલા ચૌદાહજાર અસવાર ખીલસળ
 ચલે હયે કી અમંઝીલ કરકેસળયાર
 સુનાજળ શીમરે કાફીર દુશમને દીન
 બઝાં હમરાહ લેકર ફૂંજ ફાજર
 તલક જસુસ આકર બા અદબસું
 શીમરને લાફલા યાને કયા હયે
 મુજે કુવત અલીકા હક અતાકર
 કે જળ સર શાહકા કાટા હું રનમેં
 કયા થા કામ વો પુરા સરાસર
 પકડ લાતાહું મેં ઉમરે અલીકા
 ચલા હયે લેકે લશકર સાથ બીસયાર
 અપનકો રાહમેં મીલતા હયે મુરદાર
 કસમ મોલાકા હયે યા ઇબને હયેદર
 લડાઈ સખત હયે દરપેશ હમકો
 સુના જસુસસે ઉમરે અલીને
 નકારેકા સુના આવાજ જે સળ
 લીએ લશકરકો તળ વો અપને સારે
 લડાઈકે દમામે ગાજતેથે
 બઝાં શીમરેહીને ફોજ કર પેશ
 કહા તળ મશવેરતસે યુદ્ધીં કર ફંદ
 કહા જતા હું મેં તનહા ઉન્હોંપર
 વગર ના હાથ આવે તો ઇશારત
 તુમ્હેં સળ હોકે લશકર ચેક જુમલા
 મરેંગે સો ઝમીકે હોવે પેવંદ
 ચલા યું ખોલકર મૈદાનમેં વો
 લગા શોખીસતી કરનેકો ગુફતાર
 ફરાસતકે તુ હો દરયાકા ગવ્વાસ
 હુશૈન ઇબને અલી સાની અલી થા
 મેરે વો હાથસે લઈ દરદો યમમેં
 મુજે કુવત કે હયે મોલા અલીકા
 અગર ખવાહીશ તુજેહયેમુલકો દૌલત

મહદ કરને હનીફશાહકો ચલા અબ.
 હનીફશાહકો વો સળ હોને મહદગાર.
 કહા સળકો કરો ઘોટે ઉપર ઝીન.
 દમામે ઠાકતા નીકલા વો બાહીર.
 કહા ઉમરે અલીસે ખોલ લખકું.
 યઝીદકે પાસ વો દઅવા કયા હયે.
 દયા હયે અપના ફઝતો કરમકર.
 કે જળસે ઝાર હયે મેરે બદનમેં.
 કે અબ કરતાહું મેંબી દામ દીગર.
 શુજઅતકે સડેનકે માહબતી કો.
 લેઆયા તીસહજાર અસવારદુશયાર.
 તુમ્હેં કેહતાહું તુમ હોના ખબરદાર.
 અબી એક લહેઝા હોવેગી ઝમીપર.
 બજેગા ખડક સો કેહતાહું તુમકો.
 સુના આવાજ ઉસકા માહબતીને.
 ઉઠે હમ્દે ખુદા કરને લગે તળ.
 અલમકે ખોલદેતે થે ફરારે.
 દીલેરાકે ખડક યું બાજતેથે.
 કયા આરાસ્તા હોકરકે અંદેશ.
 કયા આરાસ્તા હો કર કમરખંદ.
 તુરત ઉમરે અલીકો હું પકડકર.
 કરું તુમનાકો અય અરકાને દૌલત.
 કરો ચકબારગી સળ મીલકે હમલા.
 પકડકર લાવો તુમ મોલાકે ફરજંદ.
 ખોટે મૈદાનમેં આ રખડ હો.
 કહા ઉમરે અલીકો હો તુ હુશયાર.
 અજલકો યાદ કરકર આ મેરે પાસ.
 શુજઅતમેં અલીસે મહબતીયા.
 ગયા દુનયાસે વો મુલકે અદમમેં.
 અબસ લડતા હયે તુ ખૈઅતમને આ.
 દીલાતાહું યઝીદકે પાસ હશમત.

દીખા ફરજંદ ખડા હયે હોકે મગર
 બઝાં તાલીબ અલી હોમરકબ અંગેઝ
 ખડા મેદાન ઘોડેકો કુદાકર
 પયાપે આકે વો મલકિન લત ખોર
 બઝાં શાહ વારઉસકે રદ કીએ જમ
 શો વહીં તાલીબ અલી ચકવારમારા
 લગા તબ ભાગને જતસા વો મરદુદ
 ગયા લશકરમે વો મલકિં અપસકે
 લગેતબ મારને શમશીર રારી
 તલક આકીલ અલી ઉમરે અલીને
 નીપટ તીનોં હુએ થે બહોત ઝુસ્મા
 લગે તબ કાટને ચકધર ચઝીદી
 શીમર લશકરકી દેખા ઇઝતેરાબી
 હુવા લશકર શો જમેં ઘાબરા હો
 અથા હયેરાં ન થા કુછ દીલપે રાહત
 તબલ તબ બાઝગશતીકા કરાયા
 ફીરે વો શેર નર તીનોં બરાબર
 બઝા શીમરફતહ મરદુદ બહિલ
 સીયાહીકા વો લે ખુરકા દહનપર
 કહા કેહતાહું મેં યે ઇબને હયેદર
 કહાં તાકત મુજે જો શેરકે સાથ
 કહું કહાં લગ મેં ઉનસે તેગબાઝી
 કે અબ કરતાહું દેખો એક મેં ફંદ
 મુકરરબ એક થા ઉમરે અલી કન
 લીખા તો યાર હયે દિલદાર મુજકો
 ચઝીદકનસે દીલાડિં માર બીસયાર
 કીએ હયે આકીસોંવે ચુંહિ ગુફતાર
 મુજે મેરી ઝઝાંઝી લાજ હયે આજ
 પડા નામે કે તબ વો યાર અગયાર
 બબબ દુનયાકે ખોયા દીનદારી
 અબબ થા સખત ગેહી બેવફાબહાત

મનમસે બહોત કરતા હયે ગામઝકુ.
 લગે તબ દેખને કરકર નીગાહ તેઝ.
 કીએ નઅરા બઝાં વો ઇબને હયેદર.
 કયા તબ વાર શાહપર ઝોર કર ઝોર.
 સો લઅનત ઉસ ઉપરબેહદકીએતબ.
 ઝમીપર શીમરનેબી ઉસકો પાડ.
 લગે તાલીબ અલી દુબાલ હો ઝુદ.
 પડે તાલીબ અલીબી વહીં ઘસકે.
 લગા હોનેકો લશકર સબ ફરારી.
 પડે લશકરમને દોનોં ઝકરને.
 કીએ લશકરકો માનીંદ ઝેર પેશા.
 જહન્નમમેં બમાએ બહોત ગેહી.
 મુએ શો બહોત હુધ ખાન ખરાબી.
 ખડા ખામોશ અપની અકલકો ખો.
 દેખા ઉનપેં નહીં કીસપર બુરાહત.
 કે સઅ લશકરકો મેદાંશે ફીરાયા.
 હુએ આસુદા જ અપને મકાંપર.
 રહાથા દુર ઉનસે કરકે મંઝીલ.
 તન્ને સર કર રહાથા મકરો ફતકર.
 કેરી હયે ઝોરાવર યે શેર સફર.
 લડાઈ મેં કહું દો ચારબી હાથ.
 નહીં હટને કે હયેં શેર ગાઝી
 પકડકર ઉનકોમેં કરતાહું અબબંદ.
 લીખા નામાસો પોહંચા ઉમરનેશન.
 સદાકતકા સુખન કેહતાહું તુજકો.
 હઝરોંકા તુજે કરતાહું સરદાર.
 અવલ આતાહયેબંદઆધમુ કોઈકરાર
 મુકરર હયે મેરે યે હાથમેં કાજ.
 બડા યારી સતી બહીલ સીતમગાર.
 દયા ઉસકે ઉપર દીલકો કરારી.
 કયા શાહઝાદગાં ઉપર જફા બહોત.

હીકાયત.

દેખો એક રાત વો હરસા ખીરાહર
 દે થા ઉસ વકત ખીદમત ખીચકાજર
 કમદકો ખોલ ડાલ સૈદ કરકર
 કે સખ દુન્યા વ દીસે હાથ ધોયા
 બઝાં લેકર ચલા તીનોંકો જહીલ
 શીમર દેખો જો આગે હાથ ગાઝો
 મંગાયા બચદઝાં કફસે આહનકો
 હુવા ખુશહાલ વો મલઉત જહીલ
 હુવા ખુશહાલ વો મરદુદ જખ ફુલ
 દગાસે સાહઝાદકો પકડ જખ
 ચલા આહીસ્તા વો કરતાયા મંઝીલ
 કઝા ડાલા વો થા સખ ગુલમનેદામ
 મુશીબ કાકાકા વો કાસીદ હુનરનંદ
 ખખર લાને બહલ વો જલ્દ રોયા
 તલક દેખા હો રાહમેં બહોતલશકર
 કહા જાકર ચે લશકર દેખ આના
 હુવા લશકરખીતર કાસીદવોશામીલ
 કહા ઉસકો કે અયહમજન્સદીલખર
 કહા શીમઃસાઈ ચે ફોજ લેકર
 હુવા તીનોસતી વો રાહમેં હાઈને
 ચલા હયે કયેદ કર શાઝાદગા કો
 સુના જસુસને એ માજરા સખ
 મદીનેકો વો છોડા નેક અખતર
 મુશીબ કાકા તરફ વો જલ્દ રો હો
 મુશીબ કાકા અયે વો શાહ આકીલ
 બહોત માંદે હુએ થે શેર સફર
 શોવધ પોહ્યા શીતાબીઆકે કાસીદ
 કહા ગોલાકો તુ લુતફી પીસર હયે
 પીસર મૈલાકે તીનોં નેક અખતર
 મદદ કરનેકો શાહઝાદકી ખાતીર

ઐકે ખાનેથે વો ખાના શીકમખર.
 કબર બસતા ખડાયા વોહયેહાઝાર.
 હ્યા ફીલફોર શાહઝાદે પકડકર.
 હુવા વો બેચકા ઇમાન ખોયા.
 ખડે કીતા શીમરકે લા મુકાખીત.
 દગાકર મકરસે ખેત્રાયા બાઝી.
 રખા ઉસ ખીચ વો માહે ગગનકો.
 ન સમજતા કે મેરે હયે થે કાતીલ.
 ન જાનાયા કે સરપર આ પડે ધુલ.
 હુવાયા મુરખર વો ઝરદર તખ.
 કઝાએ નાગહાં હોતીથી નાઝીલ.
 કરે દો કોસપર મંઝીલ સુખ્હોશામ.
 મદીનેકો ચલાએ થે ખીરહમંદ.
 મદીનેકે તરફ વો હોડતા થા.
 રહાહયે આ ઉતર એક ઠાર ઉપર.
 કે હયે થે કોન કહા કરતા હયેજાના.
 તલક જસુસ આયા એક મુકાખીલ.
 કે હયે થે કોનઓર કીસકા હયે લશકર
 ચલા થા દેખ ચે બગદાદ ઉપર.
 પકડને મકરસે જાતા હયે જહીલ.
 યઝીદકે પાસ લેજાના હયે ઉનકો.
 કહા ફીરના યહાંશે ખયેર હયે અખ.
 ચલા કાકા તરફ ફીર રાહ લેકર.
 ચલાયા રોઝો રખ વો બાદખાં હો.
 ચલે યકહીનમેં દોદો રાહ મંઝીલ.
 શકુનત વો કાએ થે એક મકાંપર.
 લગા કેહનેકો જો દેખા મકાસીદ.
 શુજઅતમેં સભોંશે ખેશતર હયે.
 વો તાલીબ ઓર આકીલ ઉમરહીગર.
 ચલે થે શહેરશે હો જલ્દ બાહીર.

દેખા બગદાદકે વો શેર શરને
 મુશીબ કાક સુના ચે માજરા સખ
 નકારા કુચકા દોકા સરાસર
 ચલા કાસીદ હયા દુલેકો હમરાહ
 બઝાં કર કીતઅ મંઝીલ જલદ લાયા
 હુવામઅલુમજબ લશકરકો અહવાલ
 કીએયે સખ શુભઅત અપનીઝાઇલ
 બયેકો કરતે અપીં વો આહાઝારી
 ગરઝ એક હી સભોંતે મશવેરત કર
 મુને ઉસવકત મેં નાગાહ અખબાર
 કદમસે મુંતઝીર હોકર રહે સખ
 વલૈકીન પયેમેં ઉસ મલકીનકે થે
 અથા ખુશહીલ ઉસીદીનશીમરજેશન
 બયેકા પાતા અથા ઉમ્મુલખખાંયસ
 પકાથા કયેકસે હો મલત જહીલ
 કે સખ ગફલસતી લશકરહો બેહોશ
 તલક ઉતનેમેં આયા રન ખુદલકર
 કયા તખ્યાર ફિઝલકે ચા બેશ
 દેખો ઈમદાદ કરનેકો બીરાદર
 સુના તબ શીમરને બાબ નકારા
 મુશીબ કાકા હુવાયા બકોત ગુરસા
 પદા બીજલી નમત લશકરકે બીતર
 નકારેગાં સુના આવાઝ લશકર
 પડે આકર નાસંગ વો મીસ્કે શેરાં
 મુશીબ કાકા દેખે એક શખસનાહીર
 તલક એક શખસ બોલાશાહકોસરવર
 તુરત પડે હમંદસે શેરે સફદર
 નીકાલે બઅદઝાં ખંજર કમરસું
 ગયા દોઝખમેં વો મુઝીહો ખુશહાલ
 બઝાં કરકર નેહાયત હસ્ત ચાલાક
 નીકલ લશકરસતી શાહે ગઝનકર

શીમરને કયેદ ડાલા બે ખખરને.
 કહા જલ્દીશેમુજપોહ્યાવોતુમ અબ.
 ઉઝા જલ્દી ચલા શાહસાત લશકર.
 ચલા ફીલ ફીર લેકર શીમરકી રાહ.
 શીમર મલકીનકા લશકર દીખાયા.
 લગે સખ તોડનેકો બાલ એર ગાલ.
 વલૈકીન શરમથી આંખોંમેં હાઈલ.
 હુવા થા સખકે દીલકો દરદ ભારી.
 નીસંગ હોજેકે પડના મુદ્દખપર.
 મુશીબકાકાજલદઆતાહયે ખુખવાર.
 કેહને થે યા ઈલાહી બુદલા અબ.
 પીડેસે ઉસકે આહીસ્તા ચલે થે.
 ખીલા થા દીલકેપર શાહીકા ગુલશન.
 જહન્નમકી અથા આશતકા વારસ.
 હુવા થા બેખખર વો જગસે ગાફીલ.
 દીલાં વહેશતસતી સખ ફરામોશ.
 દીલાં વહેશતસશી સખસે ફીરાકર.
 બન્નયા સદરપર લાયા તબલ કોસ.
 મુશીબ કાકા બધા છાતકે ઉપર.
 સદા લશકરકો જ પકડા કીનારા.
 રયા લશકરકો ઉસકે ઝેર પેશા.
 લગા તબ કાટને મુઝીકા લશકર.
 ઉઠે એક તરફ ગાઝી યા અલીકર.
 લગે તબ કાટને હોકર દીલેરાં.
 બધાહયે સામને આઝુરદા ખાનાર.
 યે દુશમન હયેં તેરે હરસેહબીરાદર.
 શીતાબીસે પઝાડે હયેં ઝમીપર.
 ગીરાએ માર ઉસ મુઝી વ અરકુ.
 હુવા સખ ફીકરસે વો ફારીગુલબાલ.
 હઝારોંસે કયા તબ ખાક દર ખાક.
 ખા શીમરફલકથા એક મકાંપર.

દીખા ઉસકો કરકહા મરદુદ ફાજર
 કુશાહા કર કસંદ શાહે સર અફરાઝ
 પછાડા ઝોરકર ઉસકો ઝમીપર
 બઝાં છાતી ક ઉપર પાંચ દેકર
 બસાતે ઝીંદગીસે હાથ ધોયા
 કે સખ લશકરકી કીતે ધુલધાની
 કે થે જુઝવી સો સારે ભાગતે થે
 દેખે અસબાખ બે ઝેરે બસારત
 હુઠ હકકી તરફસે ફતહયાબી
 મુશીબ કાકા શીમરકો લા પકડકર
 લે આયે ઉસ લકકો શાહે સફર
 નીકાલે હુઠ પીંજરેસે વો ખુરસીદ
 પીછે ઉમરે અબીકો લા ગલેમુ
 એથેયંદરોઝકે વો દરદમંદી
 બઝાં ઉમરે અલીને દુર ફીશાંકર
 કહે મુફ્સીદ હયે યે મલકિન ગાઝી
 ગરઝ તલવાર મયેને યુ બજયા
 હમારે સાથકા એક યાર પુજબર
 હમેં તીનોંકો જખ વો સૈદ કરકર
 હમારા કોઇ ન થા વાલી ખુદા બીન
 ખુદા ફરયાદરસ હયે સખકા આખીર
 ખબર સુનકર હુએ થે હમખહોતશીદ
 મુશીબ કાકા સુને જખ ઉસખચનકો
 કહે મેરે તુમહીં લખ્તે જગર હો
 સચા ખાવીંદ હયેં કુદરતકા ખાવીંદ
 તુમહારા વો ખલાસીકા સખખ કર.
 કહા અખ કુચકર જલદિસે બના
 હુએ તખ કુચકર વહાંસે રવાના
 શીમરકો ડાલ તખ પીંજરે લોહમેં
 ચલે મલકનકો લે આપને સાથ
 દેખો મોહમ્મદ હનીફશાહ એકરોગ

મેરે હાથોંસે કાં બતા હયે કાફીર.
 કી મે મલકિનકે તખ ગલમેં આગાઝ.
 પડા જુ કોહે અલવંદ ખાકમીતર.
 સો બાંધા દસ્તકો લા ખુશત ઉપર.
 અપસકે એગકી અસબાખ ખોયા.
 શીકશતા સખ કોં કીતે પલમેં ફની
 દીલેરાં લગકે પીછે કાટતેથે.
 કીએ એક પલમને વો સખકો ગારત
 મીલા એકઠાર લશકર આ શીતાબી.
 બંધે તખ હાથા ઓર પાંડિંગકડકર.
 બે આ જલદી મીલે તીઝદે બીરાદર.
 કયા મુઝીકો ઉસ પીંજરેમને કયેહ.
 સો તાક્કીબ ઓરબી આકીલઅલીકુ.
 જફા ઓર જુદમસે થે મસ્તમંદી.
 કહે સખ માજરે ઉનકો અયાંકર,
 ખડા મુજ સાથ ય કરનેકો બાઝી.
 પરા ગંદા કયા સખ ફતહ પાયા.
 પકડકર કયેહ હમકો વો સીતમગાર.
 દયા ઉસ હાથમેં લા કયેહ કરકર.
 મોહમ્મદ મુસ્તફા ઓરમુરતુઝાબીન.
 દયા વો ભેજ તુમકો અય બીરાદર.
 તલક આકર કીએહમનકો આઝાદ,
 તુરત જલદીસે ખોગ હયેં દહનાકે.
 કે સખ તુગ શાહે મરદાકે પીસર હો.
 જીને મુજકો કયા તુમ સાહેપૈવંદ.
 મુજે લાયા યહાં ખલ્લાકે અકબર,
 શહીનશાહ ઈબને હયેદરસાથ મીલના.
 ચલે થે શૌકસે રાહે મદીના,
 ગીરાએ તૌક લઅનતકા ગલેમેં.
 ચલે લેનેકો ભાયોંકા મકાફાત.
 કીએ ઉતબાકા લશકર સખઝમીદાઝ.

વલીહ હયેરાન થા ઉસ ફીકર બીતર
 બહોતસે ફાજરાં કે દર જહન્નમ
 સે સહ અસવાર ધનકે પા શહાદત
 હનીફશાહ ફીકરકે દરયામેં ગવ્વાસ
 કહે અંકબર અલીકા અય બીરાદર
 સુખડો ઉસ વજેસે લશકર હમારા
 હમારે લોગ ઇસ તરહ મરેંગે
 વ્યલા હોતા હયે કમ હર રોઝલસકર
 નહીં ઉમરે અલીઆતાહયે અન્નયન
 નહીં આતા હયે કોઇ શાહેનશહસે
 અંદેશેમેં રયનસારી નીકલકર
 સર્માપર આફતાબ આયા હો રોશન
 અલાખુઝીકા લશકર હોકે તય્યાર
 નકારે બખાજતે શાહકે મુકાબીલ
 અજમ બેશર્મ થા વો કૌમ બેલાજ
 સંકર ઉસ રોઝમેં આયા મયસ્યર
 શહીનશાહ ઇબને હયેદરદેખ મશહુર
 નકારેકા સુને આવાઝ સરવર
 ખડે થે સખ સખક સારે યઝીદી
 બખાજ આરાસ્તા હો ફૌજ હયેદર
 તલકાદેખે ધુલારા બહોત અધકાર
 નકીસાં એર તબલ બજતે નકારે
 અલીઅકબર બઝાં આગાહ હોકર
 ફગાબાજીમેં આયે સખ યઝીદી
 કહે ઉસકા મુજે તહબીર કયા હયે
 કહે અબ નીરફ લશકર કર બરાબર
 મહાં રેહતાહુ અબ મયે બીલજસ્ત
 અથે ઉસ કાલમેં દોનો બીરાદર
 રસુલુલ્લાહકા દેખો અલમ હયે
 હુએ ખુશ હાલ તબ સુલતાને કોનૈન
 અલ તબ ઉનકે ઇસ્તકબાલ હોને

હઝારાંસે કીયથે કતલ સફર.
 દીખાયેથે સો વો સુલતાને આલમ.
 કીયથે બેહીશતમેં બ ઇસતેરાહત.
 બીરાદરકો બુલાયે આપને પાસ.
 ઉછલતે રયેં યે હસ્યા ગમકે દીલપર.
 શહાદત પાએ ઉસ મૈદાંમેં સારા.
 કહો કીસ ફાતસે બાંઝી કરેંગે.
 મહદ આતા ન કોઇ હમકો બીરાદર.
 મુશીબ કાકા નહીં તોગાને બોગાન.
 નહીં દીખતા હયે કોઇચારોં તરફસે.
 ગઇ તબ સુખડો સાદીકહો મુનવર.
 દીખાનેકા લગા દુનયાકા મુલશન.
 બધા મથેદાનમેં આકર જફકાર.
 રહેથે આ ખડે વો લોગ બહીલ.
 જહાંમેં કોઇ નહીં સાનીયઝીહબાજ.
 ખુદા ભેજ મહદ કરને બીરાદર.
 અથે વો મુસ્તફાકે બહોત મંજુર.
 ખડે જલદીસે આકર રનકે ઉપર.
 મુકાબીલ શાહકે નાપાક ગેદી.
 ખડે હયેં નકદ જાં લે હાથ ઉપર.
 હુવાયા પુશતસે શાહકે નમુદાર.
 યકાયક પુશતપર નીકલેથે સારે.
 કહે શાહકો કે અય સુલતાનેસફર.
 આગેપીછેસે લેતે ઘેર ગેદી.
 કહે તકદીરકા યે માજરા હયે.
 અપસકે સાથ લે તુ અય બીરાદર.
 ઉન્હોંકો પલમેં મયે કરતાહુ ગારત.
 નશાની મુસ્તફા દેખે નઝરકર.
 પીછાને તબ કહેનહીં દરદોગમ હયેં.
 કહે આતે હયેં મેરે નુરે એનૈન.
 લગે તબ ગમસે ફરીગબાલ હોને.

ઉનહં દેખે ને આતે શેરે સફર સટે ઘોડે હુએ વ્યાદે સરાસર.
 ઉમર આકીલ અલીતાલીગ અલીકી ઇશકી શહ દેખે જુ' મહબલીકી.
 દેખે આતે હયે બાઘ હોકે વ્યાદે ચલેથે રાખમે ખાસે ખુઝાદે.
 પડે કદમાંકે ઉપર શહકે સારે સુનગ્વર ચાંદસે રોના સીતારે.
 ગલેસે લાકે બઅદઝ ઇબને હયેદર ઝેથે સખડો અપને પાસ લેકર.
 તલક દરયાએ ગમને બેશ ખાકર નયન ખાલી કયા અંજવી બહાકર.
 લગે હસનૈનકે ગમ સાથ રોને લગે દુર અશકકે થમસે પીરોને
 લગે કરનેકે તઈ સખ આહોઝારી લગે માતમસે કરને અશકબારી.
 ગરઝ તકદીરે હકસે હોકે લાચાર રહે સાખીર બઝાં વો શાહેગમખવાર
 મીલે દેખે બીરાદર બા બીરાદર હુવા જલકરસો ઉતખામીસ્લે અખમર.
 ફીરે વો સખ કીલ્ચ અમ્મીફ હોકર રહે બઝર સભી અપને મકાંપર.
 બઝાં વો ઇબને હયેદર ફોજ લેકર ચલે શમસે સચાદત કુચ કરકર.
 મુશીબ કાકાને ખોલે તબ દનહનકો અદબસે યુ' કહે શીરી' સુખનકી.
 કહે અય શાહ મેરે મુરતઝાંકે જગર ગોશે તુમ્હી હયે મુરતઝાંકે.
 સુનાહુ' મયેં તુમ્હેં તલવાર કારી યજીદાપર હીએથે બહોત ભારી.
 બહોત મારે તુમ્હં મુઝી જહાંમે પરાગંદા કીએ દુનયા વ દીમે.
 તેરા રૌશન જહાંમે નામ અનવર તુ હયે સુલતાન જગકાંઈબને હયેદર.
 ઇતા કુછ ગમ ન કર હીલદારે બની તસદુક હયે તેરેપર ઝીંદગાની.
 અપસકા વાર મયેં શાહપર કરંગા તેરે આગે ઇતા મયેં કટ મરંગા.
 કરંગા બંદીશાની તા કે ખુશહાલ હોવેગા દિલ તેરા અબનેકઅકઆલ.
 પીસર મોલાકા તુ સુલતાં શુબઅત ફીદા જીવ તુજપેકરના હયેસઆદત.
 લગે યુ' હીલબરીકા કાલ કરને લગે હીલશાહકા ખુશહાલ કરને.
 લગે શાહ સાથ યુ' ખાતાં કો ખોલન લગે દુશમનકે ઉપર ખડક તોલન.
 મંગાએ બઅદ પીંજરાં આહનીકો હીખાએ શીમર લા શાહે ઝમનકો.
 હીખા મરદુદ હયે વો નહેસ મુરદાર નબી ચોર મુરતઝાંથે જીસ્સે બેઝાર.
 હુવા ઉસ રોઝ ઉસકા ઉમર આખીર હુવાથા તંગદીલ વો સખત કાફીર.
 ન થા એક લેહઝમેં કુછઝેક ઉસકો જહન્નમકા નીપટથા શાક ઉસકો.
 અથા નારે જહન્નમકા વો મુશતાક મુકરર વો અથા મરદુદ આફક.
 લગા તબ દેખને શહકો નઝરબર નીકાલે તુરત અખ્યાં હુકમ કરકર.
 કેહે શાહને બઝાં અપને સીપાહકો મુનાસીબ દેખના નહીં રૂસ્થાહકો.
 નખુવતકે રાજરકા વો સમર હયે વીલાયતકે ગગનકા વો કમર હયે.

હુસૈન ઇબને અલી પ્યારા ખુદાકા
 નશાની પંજતનકા વો ગોહર થા
 રહજતે ઝીંદગીકો ઉસકે પાની
 લપેટે તનપે કપડા ઉસકે લાકર
 બઝાં શીમફલ્લાઈકો નીસ્ક કારી
 લગા સીનેમેં ઉસકે હોગયા પાર
 પીછે હરએક આકર મારતે થે
 હુવા થા ઉસકે હકમેં મીસ્તેનખચીર
 શીમર ફીન્નાર હો પાયા હયે આરામ
 રસન એક હાથમેં ઉસકે ગલેમેં
 ઉખાડે જગસે ઉસકા બેખોખુનયાહ
 કહો દીલ સાથ અપને બા સદાકત
 રયનકા તબ જહાંમેં વકત આયા
 રયનકા સલતનત ઝાયલ હુવા જબ
 ચકાયક સુખ્હોકા શાહે મુઝફ્ફર
 લગા કરનેકો તબ શાહી જહાંમેં
 ખડા હો મુસ્તઘદ લસકર હરામી
 બઝાં અફવાજ આલે મુરતુઝાકા
 ચઝીદી સફખસફ રતપર ચોં થે
 હનીફ શાહ આ ખોં મૈદાન ઉપર
 તલક જસુસ આ મદાન ઉપર
 જો કોઈ મૈદાનમેં આ ફખર હો
 અપસકી વો શુબ્બઅતકો દીખાવે
 મુશીબ કાકા સુને આવાઝ દરગોશ
 તુરત શાહપાસ આયા બી અદબસે
 અદબસે સર કદમપર શાહકે ધર
 પડા હયે શોક ગાલીબ આજદીલમેં
 શહીનશાહ લા ગલેસે ઓર વિદાકર
 રઝા લેકર ચલે કરને કો ગારત
 ઝખાંસે તબ કહે અય કોમ જહીલ
 ઇમામતકે ગગનકે શાહે અનવર

જગર ગોશા મોહમ્મદ મુસતફાકા.
 ફઝીલતમેં સબોંસે બેશરતથા
 દયા નહીં ઓર કયા સખતીસેફાની.
 બંધે મુરદારકો બઅહઝ જકડકર.
 શહીનશાહને અવલ એક તીર મારી.
 મુવા ઉસ તીરસે વો નેહસ મુરદાર.
 સો છાતી બીચ રોઝન પાડતેથે.
 લગેથે એક હઝાર ઓર સાતસોતીર.
 જહન્નમસે હુવાહયે આખીરઅંજમ.
 બંધે ઓર ખીચકર ડાલે ખડેમેં.
 જહન્નમકે અથા લાયક વો શદદાહ.
 હૈલઅનતઉસઉપરઅનતહૈલઅનત.
 ફલકસે તબ હુવા પૈદા સમાયા.
 જહાંમેં સુખ્હોકી ચોકયાં બેડે સખ.
 જસે કેહતે હયેં ખુરશીદ મુનવ્વર.
 ઝમીપર ઓર ઝમીનો આસમાંમેં.
 સરાસર અકલમેંથી ઉસકે ખામી.
 હુવા તબ મુસ્તઘદ શેરે ખુદાકા.
 સો શાહકે હાથબી લડને ખડે થે.
 ગોયા થા સુર દુસરા સદન ઉપર.
 પુકારા ઝોરસે અપ અહલે લશકર.
 અપસકી નકહ જાંસે હાથકો ધો.
 બઝા લડને હમારે સાથ આવે.
 હુવાતબગમકાદરયાદીલમેંઆબેશ.
 તફાહસકા સુખન બોલે હયેં લબસે.
 કહે મુજકો ઇબ્નઝત દે વીદઅકર.
 અહુકો જકે દેખું એક પલમેં.
 કહે જ તુજકો સોંપાહું ખુદાપર.
 ખડે મૈદાનમેં શાહે કરામત.
 હુસૈન ઇબને અલીકે તુમ હોકાતીલ.
 કીએ કયું કતલલહુકે અખર ભીતર.

ઈતા મુજ હાથસે કહાં જવેંગેઆજ
 ન છોડુંગા તુમનકો મેં સલામત
 દેખો અસવાર એક હોનેકો ફાની
 ઉઠાયા તખ વો વોડા ઓર હુવાપેશ
 દેખો વોડેકો આયા છોડતા બાગ
 મુશીબ કાકાને ઉસકા વાર રહકર
 હુએ નઝદિક તખ શાહે હુતરમંદ
 ઉઠાએ ઝીનસે તખ ઝોર કરકર
 ઝમીં ઉપર પછોડે ઝોર કર જળ
 દેખા ઉતખાને જળ ઉસવારકા હાલ
 કહા યે કોન હયે શેરે ગઝનકર
 વલીદને યું કહા યે હયે ખુઝાહા
 પીસર નુહી કે હયે મરદાં અલીકા
 અવલ ઉસકા મુશીબ કાકાકે હયેનામ
 હતીકશાહકો મદદ કરનેકો આયા
 કહા ઉતખાને તખ અફસોસ ખાકર
 યઝીદી સવાર જે આતા થા રનપર
 મુશીબ કાકા શુબઅત સાથ બાઝી
 ગીરાયે ચેક પલમેં તીતસો અસવાર
 વલીદ બોલા હુયેરોંકો ગઝબશું
 કવી તુ પેહલવાં હયે ઉસકે સાની
 હુરેરા તખ અજલકા હો ગીરફતાર
 મુશીબ કાકા કહે ઉસકો હુરેરા
 તમ્બકા તુ ગલેમેં છોડ ઝુન્તાર
 યઝીદસે દીલ કયા હયે આપનાબંદ
 ખુદા મહેશરમેં તુમસે હોગા સાયલ
 મુશીબ કાકા સતી યે ખાત સુનકર
 યઝીદકે પાસહયે બહોતમુલકઔરમાલ
 મુશીબ કાકા કહે ઉસકો જફાસે
 સુના જળ યું હુરેરા હો ગઝબનાકે
 કયા એક વાર જલદીસે ઉન્હોંપર

તુમહારા ખાનુમાં કરતાહું તારાજ.
 દેખો એક લેહઝમેં કરતાહું ગારત.
 અથા જંગી વો મુફસીદ ઈબનેઝાની.
 કયા નહીં દીલમેં કુછજનેકા અદેશ.
 કયા કાકાકે ઉપર દસ્ત ચાલાક.
 અપેં નઅરા કીએ તખ ઉસકે ઉપર.
 સો પકડે હાથસે ઉસકા કમરબંદ.
 ફીરાકર સર ઉપર મારે ઝમીંપર.
 ટૂટે સખ ઉસ્તખ્વાં ટૂકડે હુયે તખ.
 વલીદકે સાથ યું કરને લગા દાલ.
 મેરે અસવારકો મારા પટકકર.
 ઘરાકે મરઝકા યે શાહઝાદા.
 અયસી કુવત હયે દોજગકે વલીકા.
 હુકુમતકા છોડા આલમ ઉપર દામ.
 સઆદત દોજહાંકા ઉસને પાયા.
 મરેગા હાથસે ઉસકે યે લશકર.
 સલામત વો ન થા જતાથા ફીરકર.
 કયાથા બહોતસે મુઝયોંકો માઝી.
 ખડકસે જે યે તામી સો સો માર.
 નીકલ મેહાનમેં અળ જદદ જ તુ.
 યકીં હયે તુ કરેગા ઉસકો ફાની.
 હુવા તૌઅન વ કરહન વો નમુહાર.
 યઝીદકે માલપર તુ હોકે ગુરરા.
 જહન્નમકા હુવા હયે તુ ખરીદાર.
 નખુવતકે કયા લોગાંસતી દંદ.
 કહો કયા જવાબ દોગેતુમઅયબહીલ
 હુરેરા યું લગા કહનેકો ફીરકર.
 તસદદુક જીવ કયાહું ઉસકે ઉપરાલ.
 તુ ખોયા દીન દુન્યાકે સખબસે.
 સો લે સમસામ કીતા દસ્ત ચાલાકે.
 મુશીબ કાકાલીએહયેં તખસીપરપર.

મુશીબ કાકા કીએ તબ વાર હરહાલ
 લગે હોને કા દોનોં ખીચ વારાં
 હુરેરાને લે નેઝા હાથમેં તબ
 વો નેઝેકો શહે જાનુ કે બીતર
 હુરેરાને કહે અકસર ડરે તુમ
 મુશીબ કાકા કહે તબ ઉસકો યુંકર
 હુરેરાને સુના યે ખાત દીલ તોડ
 બહોત કર ઝોર નેઝા ખીચતા થા
 મુશીબ કાકા ઉસે તબ ખીચ લેકર
 કમરમેં ઉસકે લાગા ઝમે અયસા
 ઉઠા દર હાલ લગ ભાગનેકો
 મુશીબ કાકા તરંગ અપના કુદાકર
 દો ટુકડે વારસે ઉસકે હુએ જબ
 સોઉતબાઔરવલીદમીલદોનોં સરદાર
 હુએ યે વાખરે ઔર સખત દીલગીર
 તુરતા કર બા ઝગરતીકા નકારા
 યઝીદી બકે ઉતરે તબ મકાંપર
 મુશીબ કાકા ફીરે ખુશહાલ હો દીલ
 બઝાં લાગે ગલેસે શેર સફર
 મયા વો રોઝ સારા દરદે. ગમશે
 હુએ સખ ખવાબકી મસ્તીમેં ગાફીલ
 તલક આયા નીકલ જબ રોઝદીગર
 સો લાયા રનપે ઉતના ફૈજ અગતામ
 અપસકે આ ખડે જગાપે કાયમ
 નીકલ તાલીબ અલીને બા શુબઅત
 કહા ઉમ્મીદ હુએ મેં રત ચડું આજ
 રઝા દેકર કીએ ઉનમા રવાના
 ચલે તાલીબ અલી સલવાંત પડતે
 ખડે મૈદાનમેં ઘોડા કુદાકર
 કીએ તબ હુયેદરી નઅરેકો લલકાર
 બઝાં બોલે કે અય કૌમે જફા કેશ

હુરેરાને કયા રહ ઉસકો ફીલહાલ.
 યકસપર એક બરસે જુકે બારાં.
 સો કાબુ થાચલાયા શાહ ઉપરજબ.
 સીપાહકે દાવસે પકડેથે સફર.
 પકડ જાનુસે નેઝેકો રખે તુમ.
 તુ હયે મુરદાર તીલકે ઝોર કરકર.
 લગા તબ ખીચને નેઝેકો કર ઝોર.
 ન જાનુસે ઝરાબી છોડતા થા.
 ફીરાકર ગુરઝ મારે ઉસ કમરપર.
 પપા ઘોડા તલે વો ટોહ જયસા.
 લગા તબ ડરસે સીના ફાટનેકો.
 સંદે સમસામકા એક વાર ઉસપર.
 યઝીદી દેખકર બેકલ હુએ સખ.
 મુવા દેખે હુરેરકે હમકો ગમખવાર.
 ઉબલ નૈતોંસતી જરી હુવા નીર.
 ફીરાએ અચરકેસે ખલક સારા.
 બેડે હયેરતઝદે અદેશે બીતર.
 કીએ તસલીમ શાહકે આ મુકાબીલ.
 સરાએ બહોતસી તાઝીમ દેકર.
 સમાયા રૈનકા પોહંચા અહમસે.
 અથે ઝીક ખુદાસે શાહ શાગીલ.
 હુવા ફીર મુસ્તઘદ કરને મઝાહીમ.
 બઝા આકર ખડેરે હતીસપરઘસલામ.
 રહે હો મુસ્તઘદ કરને મઝાહીમ.
 ખડે મંગને લગે શાહકન ઇબ્નઝત.
 કહા પોહંચી અયેગી તો મરૂં આજ.
 પડે શાહને પીછે ઉન્નાફતહના.
 વઝીફે સાતકી આયાત પડતે.
 નીદાહલ મીન મુખાઝર કા સુનાકર.
 કેહે મુજકો સદા હક હયે મદદગાર.
 જહન્નમકા ખુરશ તુમકો હયેદરપેશ.

मेरे पर आवेंगे तुम भीस आहूतीस
 अथा जंगी यजीही भस्त माता
 अथा पैतीस गज डिया वो शैतान
 अरा वो देवकी आलाह इजर
 कहा सहेरांज तज उतयासे आकर
 वलीह जोला डे तुं दर हाल जकर
 जरा सहेरांजरल आया सो रनपर
 कहा तालीजको अयनाहान ओरजाम
 जडा लशकर अथा दो तईजारे
 डडे सुन जंगी अय भीसयारमगड्ज
 धीसर हुं मै शडे मौला अलीका
 जडां जंगी तज वार आकर
 करा तज वार दूसरा शेर नरन
 दोनों हाथोपे हाथों जेलते मे
 तजल जजने लगे देयो वनावन
 जडां तालीज अलीकर हाथ बोयाह
 जंगीपर हाथ भारे सज्जत युं कर
 हुवा दो दूक पडा मुहसीह जमीपर
 देयो तालीज अली शमशीरको दोक
 जडां मैहानमे जे आवता था
 यजीही कामको भीसयार भारे
 वलीह देयो हुवा तज काम अमतर
 शीताभीसे गया लशकरमे मुजी
 अलाहर लाल आताभीजअली पास
 जहल करने रगे दोनों हो पैवस्त
 गया दो पेहर हीन जंगी जहलमे
 वलीह था पहेलल जडोत ओरवरवो
 नीपड माहा जहलसे तज अली था
 वलीह आकर कमरमे हाथ डाला
 पकड उसकी कमरको जुह मोहकम
 दोनोंने छोड सवारी आ जमीपर

जडकशे मे उताडंगा सभी सीस.
 शराभी रातहीनथा वो हये कुत्ता.
 नथा परवा उसे दूय हीनों हमान.
 अथा सेहराज हडका नाम जाहीर.
 मुजे जने को दे तु हुकम रनपर.
 न कर तापीर जत्रही ला पकडकर.
 जडा तालीज अली डे आ जरांजर.
 तेरा डंडा भाप क्या तेवाड्डो नाम.
 यजीही ओर शडके लोग सारे.
 मेरा तालीज अली हैनाममशहुर
 अली मुशकील दुशा हुकके वलीका.
 दया वो वार गाजीन सीपरपर.
 क्या रह वारको सेहराज अरने.
 जडे रह लोग सारे देजनेथे.
 अथे हयेरत भीतर सारे धरत धन.
 अथा मैला अलीसे उनको हरिसाह.
 हुला तज जजम काही डोडजकतर.
 पडा हुनकार तज लशकरके भीतर.
 जीरा भरकजसती दोजजमे वोजोक.
 तो जता हीर नही वो जवता था.
 जडोतसे नाडीसांके धर उन्त
 मुवा सहेराजओरमरता हये लशकर
 देयो लडता हयेताभीजोमशाह गाजी
 मुकाभील आ जडामजहुमजनास
 लगे करनेको होतां हर दो रन भरत.
 आथे शयक दोनों वो रन जुहलमे.
 अला तालीज अलीपर होडकर वो
 वलीज अपने मकांपर ताजां हमथा.
 हुये तालीज अलीभी जडोत गुरसा
 लगे तज ओर करने हरदो जाहम.
 जहलमे थे प्याहे रनके भीतर.

લગે તખ ખીયને ખામ ખરાખર
હુએ તાલીખ અલી બેકલ ઝ સુસ્તી
વલીહને ઝોરકહ કાખુકો પાયા
અરલ કુવત સતી કરકે સુબ્બઅત
કીએ ઉમરે અલીને તખસે મએલુમ
કે યક સો ઓર પયાસઅસવાર ફાનિ
કહે યું ઓર ચલે વોડા કુદાકર
વલીહ દેખા બઝાં ઉમરે અલીકો
ગયા તખ ભાગતા લશકરકે ભીતર
બઝા ઉમરે અલી અસરકે ભીતર
લગા તખ મારને સમસામ લલકાર
વલીહ ઓકર બડા ઉમરે અલીકન
કહા ઉમરે અલી તું ઈખ હયેહર
કે અખ આયા હું તન્હાહોતુહુશયાર
ઉડાયા વારકો ઉસકે વો ગાઝી
પકડ ઉસકા કમરખંદ વાથ ભાકર
હુવા માઈલિ દેખો તખઉનકાખાતીર
યકાયક બઅસને જલદિસે ધાયા
દેખો આતીયા વો તહેસે ઝમાના
બઝાં દેખો હયે અખરૂલાહ ઝીયાદી
કયા ઉમરે અલીને આકે યક વાર
લગે તખ મારને કઝહમ ગુઝીદા
વલીકો હાલકે ઉપર ઉચાકર
દેખ સુલતાને આલમયે સખ હાલ
હનીફશાહને સો નઅરા હયેદરીકર
કે સખ આવાઝ સુનતે થે ગુલકા
હનીફશાહને દેખે ઉમરે અલીકો
સુને નઅરા જુઘાં સેરે નખીકા
મએ તખ ભાગ લો નામરદ સારે
પછાંડે શાહ વલીહકો જખ ઝમીંપર
મુશીખ કાકા સો શાહે મહબલીને

હુએ તહેકમદોનો મીલકર ગઝન'કર
અથે માટે નથી કુછ તંદુરસ્તી.
બઝાં તાલીબકે હઠ ઝાંતુપે લાયા.
બડા દરહાલ હો બા ઇસ્તીકીમત.
ખીરાદરકા કીએ તખલાલ મએલુમ
કયા સહેરાબકીભી ધુલધાની
બડે તખ અલીકે પાસ આકર.
બડા તાલીખ અલીકનમહબલી કો.
છપે બકર અપે લશકરકે ભીતર.
હુમે જુ બીજલીસા બાદલમેધસકર
ઉતારા ઝમ યકસો ચાર અશવાર.
લગા ઉસધાત વો ઉન સાથ બોલન.
તુજે દેખા મેં ભાગા ફોજ અંદર.
કયા યું બોલકર શમશેરકા વાર.
હુવા નઝદીક ઉસકે કરને બાઝી.
મોઅલ્લક ઝીનસે ઉસકો ઉઠાકર.
ખીરાદરકન લીજ કરતા હયે હાઝીર.
તુરત ઉમરે અલી'કે પાસ આયા.
અત્રાયા ગૂરઝકો દરખાન શાના.
કયા લે અપને વો દીલબીચ શાદી.
અત્રાયા હાથસે અપને વોહમકાર.
બઝાં ઉમરે અલી ચારા નદીદા.
અલે લેતે થે વારાં ઉસકે ઉપર.
તરંગાં સખ ઉઠાએ ઓર દીએદાલ.
અલે કેહતે થે યા મોલા અલી કર.
સુને તખ હુકમ સખને વકતલુકા.
કે સખ ગેરે હયેં માહે મુજલીકો.
હુવા દીલ ધાખરા દેખો સમીકા
બઝાં ઉમરે અલી ઉસકો પખડે.
ગયા વઈ ભાગતા લશકરકે ભીતર.
વો બાહીર ઓરબીઆપીલઅલીને.

ઉઝાએ જળ તરંગા હરેસેહ લલકાર
હુવા તખ ધુલકા અંધકાર ઉબધાત
હઝારોંપર હઝારો મારને થે
લગે કરને સરાં ઘડસે ઘડાઘડ
કીએ નાયુક તખ મુઝયોંકો બીસયાર
અત્રે નાત્રે લહુકે બહોત ઝમીંપર
મુશીખ કાકા દીગર ઉમરે અલીશાહ
અત્રે થે મારને થે હરદો ગમસે
વસીદ દેખા કે પોહંચા શેર સફર
બઝાં હયેબતઝદાં એર વાબરા હો
વો ઉતખા સઅદઅમદુલ્લાહ ઝયાદી
સલખતસે લગે તખ સાગબને
તલક જસદી મુશીખ કાકા હુવાગર્મ
કહે બતા કીંપર મજહુલ વસ્લાહ
સો યું બોલકર તલવાર ઉસપર
બઝાં ઉમરે અલી દેખે નઝરકર
લગે હુંબાલ ઉસકે મારનેકો
અત્રે હુંબાલ ઉસકે શાહ સફર
મગર બંગે હસીપર સવાર વો થા
દેખે ઉમર અલીને હાથ આતા
તુરત ઉમરે અલીને યાદ કરકર
ગસેમેં સઅદકે ઘડે હવસ કર
પછાંકે તખ ઝમીંપર કોહ અવલંદ
વસીદ એરસઅદમીલકે દોનો આરામ
પડી ઉતખાકે મુંહમેં બહોત ખાટી
કમર દુડી દોનોં હોકે લરઝાં
દોનોંથે ઝેરહસ્તાં ક્તાહ તાલીબ
દેખે ધનશામ ભારી કરકે અફસોસ
બહોત હયેબત પડીથી ઉનકે ઉપર
હુવા થા જંગ અયસા હફદો ગાયત
બઝાં આસુદગી પાનેકે સરવર

હુવાં ચારોં તરફસે માર એર માર.
નહીમઅલુમહેતાદીનહયેએરરાત
કીનેક નાકીસ અથે સો ભાગતે થે.
કે જું પડતે થે પત્તે ઝાડસે ઝડ.
કતલકરકરકીએતખમારમીસમાર
સેહતપરખું હુવા સખ લહુમનેતર.
અત્રે થે મારને દોનોં હો હમરાહ.
યકાપકઆકે પોંહચે હયેં અસમસે.
અસમકે પાસ આએ ગાર લશકર.
લગા તખ ભાગનેયકબાર મુયબો.
દેખે અખ હયે મુરઝાં નાયુરાવી.
હઝીમતસે લગે સર ખાકબાને
વસીદકા પીડ લગ મોસાકે બેશર્મ
દીખાતાહુંતજેદોઝખકી અબરાહ.
સો હયેં ખાક ઉસકી ઝીંદગીપર.
સઅદકો ભાગતા દેખે સરાસર.
લગે દુનયાસે ઉસકો ઝાડનેકો.
વત્રે નહીં સઅદઆપાહાયબીતર.
પવનસે ખાત કરતા વો ચલા યા.
તહીં અપતા તરંગઉસકો મીંલાયા.
કમંહકો ખાલપાસે ઉસકે ઉપર.
લીએતખખીંચકુબતસેઉમસકર.
ઝમીંસે કર દયા મુઝીકા પૈનંદ.
કીએદોઝખબીતરજાખીઅંબમ
ઝયાદીકી તયાં છાતી સો ફાટી.
રહે અફસોસ કરતે દોનોં હયેરાં
અથેમોહમ્મદહનીફઉતપેગાલીખ.
ગએ ભાગે રહે જા દુર દો કોસ.
નહી આતે બઝાં લડનેકો રતપર.
હુવા થા કતલ આસમ બેનેહાયત.
રહે મસકનમેં અપને આ દીલવાર.

ગરજ ચંદ્રોજી ખુશહાલ થો વો
 પીછે ઉતખાસે અખદુલાહ મીલકર
 લીખે ઉસકો કે અયહશમતકે અખતર
 હમારેસે લગાઈ એકે ભારી
 ખપાયા પહેલલાં નામીયે સરદાર
 વલીહ ઓરસઅદઓરસ હેરાખ મીલકર
 મુસીખ કાકા દીગર ઉમરે અતી થે
 ચે ચારોં મુત્તફીક હો મીલકેખાહમ
 કીએ લશકર વો સખ કુશતા હમારા
 અગર ચાહતા હયે તેરા નામ હોવર
 લીખે નામેમેં જો કુછ થા મુનાસીખ
 કીએ નામે રવાના જદહ તરસે
 પદા નામા કયા હિતમામ ઝાલીમ
 હુવા ખીરયા જલકર મીસ્તે અંગાર
 હુધ થી દહ દીલસે ઉસકે રાહત
 હુવા થા ગુમ બઝાં ખામોશ હોકર
 કલા મર્દીસે તઈ બઅદઝઝખાં ખોલ
 કલા કલાંસે બસા એ નાગહાની
 કલા તુને હનીફક મુજસે અખબાર
 નહીં કીસકા મુજે હયે જગમેંવો ડર
 નહીં અયસા હયે કોઈમરદે દીલવાર
 હરએક હીતેસે ડાતે ઉસ ઉપર દામ
 મંગાનેકા કરે તુમ ઉસકે અફગાર
 મુતા મર્વાન જખ અયસે બચનકો
 કે હયે વો કૌન તુજસે હમસરીકર
 મુજે ગર હોવેગા હુકમેં ઇબ્જાત
 હનીફ શાહસે કરંગા જંગ જાકર
 કરંગા જા હનીફ સાત મયેં જંગ
 કરંગા જંગ અયસા કરોઈરસે
 યઝીહને પાંચ લખ અસવાર કરકર
 બઝાં અ ત્રીસ હજારાં ફીલ દેકર

જદલકે ખાલ ફરીગ ખાલ થે વો
 લીખે નામા યઝીહકન મસવેરતકર.
 અઝો સાયા તેરા જમસખકે સરપર.
 હનીફશાહને કીએ શમશીર કારી.
 લી લશકરકઈ હઝાર અસવાર દીયે માર.
 ગએ દુનયાસતી તીનોં ખરાખર.
 ભીતાલીખઓરઆકીલમહબલીથે.
 પડે આ ટુટ કીતે કતલ યકદમ.
 રહે થોડે સો વો પકડે કીનારા.
 શીતાખીસે મદદ હમનાકો તુ કર.
 કીએ મરસુલ તખદોનોં વાગાલીખ.
 કમર ટુટી સીનાફાટા જખરસે.
 સીયાહી આરહીથીમુંહપે સાલીમ.
 હુવાથામીસ્તેઆતશવોસીતમગાર
 તફકરકે અથા દરયામેં ગારત.
 બયેઝ થા ફીકરમેં પુર જોશ હોકર.
 કયાઅફસોસઓરપીછેસુખનખોલ.
 હુધ પેદા થે આફત આસમાની.
 તથા મયેંને કયા થા તુજસેગુફતાર.
 મુજેદુશમનહવેજગમેંઈમનહયેદર.
 હનીફશાહકો કરેગા બંદ લાકર.
 તથાંમુજદીલકોહોવેખહોતઆરામ.
 નહીંતો મુજકોજાનાહયેગાલીયાર,
 લગા કેહનેકે તઈ અપનેદહનકો
 કરે દઅવા તેરેસે અફસરી કર.
 ભીલશકર હોવેગામુજકો મનાયત
 ભીઅખદુલાહઓરઇતખાકેલેકર.
 લગાઈ દેખ મેરી હો રહે દંગ.
 હનીફકો મએ પકડુગા હુતરસે.
 દયા હમરાહ મરવાકે ચે લશકર.
 દયાખીલઅતરવાનાઉસકોભીકર.

લે અપને સાથ ઇસ્તકખાલ આયા
 ચત્રા થા ખાટમે પુજ્જાર બેપીર
 શહીન શાહે ચમનતબ ફતહા ખાકર
 વો ખોલે બાહ મુદદતકે કમરકો
 રહે દો હક્તા તબ આસુદા ખાતર
 કહે યારાં ગુજે હયે શોક ગાલીબ
 કહે મેરા કે હયે ચે મકસદે દીલ
 તલક ઉમરે અલી આયે નીકલકર
 દેખે તબ સઅદકો દોઝગકો વાલી
 ચલાયે સઅદકો સુલીપે ઘરને
 ચગાયે સઅદકો સુલી કે ઉપર
 તલક જસુસ આયા જલ્દ રફતાર
 કહા તુમકો પનાહ હયે મુસ્તફાકા
 લે લશકર સાથ વો મરવાંન મુરદાર
 બી વો ચાલીસ હજારાં ફીલ લેકર
 બી અબદુલ્લાહ ચોર ઉતખાકાલેસાત
 સુખ્કો તક આકે પોંહયેગા તેરે કન
 સુની જબ ખાત એ શાહે કરામત
 મદીનેકા રહા અબદીલમે અરમાન
 ખુદાકે હુકમસે મયે ફતહા પાકર
 તલક સુજરકો મશઅત ગુલ હુવાયા
 શહીન શાહ સબ અઝીઝાં સાથલેકર
 રખે સફરેપે લા અલવાને ન્યમત
 હુએ ખાકર જે જબવોફારી ગુલખાલ
 વો સબ યારાં દેખો તકરારમે થે
 ચકાયક શખ્સ આયા એક નાદીર
 રખા નામા અદબસે પેશ હોકર
 થા ઇબ્રાહીમ ઉશરતકા વો નામા
 કહા શાહને અજબહયે શખ્સ ચેખુબ
 અદબસે એકને ખોલા દહનકું
 સુનો ચે ઉમર અમરીફી હયે ઔલાહ

શહીનશાહકી તરફ ઉસકો ચત્રાયા.
 ખરે બેદુમ અથા મજહુલ ખંઝીર.
 ચઝીદી લોગકો સારે ખપા કર.
 બનાં ઉતરે ચે આ રાહતકે ધરકો.
 કીએ તબમશવેરતએકરોઝઆખર.
 હુવાહયેદીલ રસુલુલ્લાહકા તાલીબ.
 કદમ દેખું સઆદત કરકે હાસીલ.
 સઅદકો લાયેતબ શાહકનપકડકર.
 કહા ઝુદીસે દેવો ઉસકો સુલી.
 ચત્રા દોઝખ બીતર બીસરામ કરને.
 દયા સુલી વહાં શાહકે હુકમખર.
 કહા શાહકે કે અથ શાહે જહાંદાર.
 મદદ તુમકો સદા હયે મુરતુઝાકા.
 લેઆયા હયે તુમનપરપાંચસો સવાર.
 ચત્રા આતા હયે તુમપર દિલ લેકર.
 ચત્રા આતા હયે લેને વો મકાફત.
 કે હયે નઝદીક તેરે સો વો બદઝત.
 લગે કરનેકો લોગાંસે હીકાયત.
 ચત્રા આતા હયે લશકર લેકેમરવાન.
 પીછે જાકર દેખું રોઝા મુનવર.
 સમાયા રાતકા પયેદા હુવા થા.
 જે થે પયેવંદ દીલકે સબ ખીરાદર.
 લગે ખાનેકો તબ શાહે કરામત.
 બયેકે રાહતમને સબ હોકે ખુશહાલ.
 શહીનશાહ સાથ સબ ગુફતારમેથે.
 હુવા ખીદમતમે શાહકે આકે હાઝીર.
 ખડા થા લે અકદિત કેશ હોકર.
 પીછાને શાહને ઉશરતકા ખામા.
 કે હૈખુલઅજબહીસતાહયે મહેખુબ.
 લગા કેહનેકો તબ શાહે ચમનસું.
 સદા રેહતા હયે અપને દીલકોચેશાહ.

હયે અહમદ આપણી નામ ઉસકા
 યે સુનકર શાહને ખુશહાલ હોકર
 બસદ તાઝીમસે શાહકો લીખે યું
 સમજ મુજકો મૈ ઇબરાહીમ ઉશતર
 નખુવતકે વહી હયે ખાનદાંપર
 સુનાહું મયે કે તુમને શાહ ગાઝી
 ઝમીંપર સખ કયા થા લહુકાગુલશાન
 મદદ તુજકો કે હયે શાહીયે મહશર
 ન કરના ગમઇતાકુછ દીલમે વીસવાસ
 હુએ ફરીગ કીએ જા ઇસ્તે રાહત
 હીકાચત બોલ ઇત્તા દુર શરફસુ
 રયનકા હો અમલ ઇતમામ સારા
 યકાયક ફજકો મરવાન લેકર
 ચલા તબ દીનકા દુલા હો અસવાર
 લગે બજને નકારે ફતહયાબી
 ખડે મરવાનકી છાતીપે આકર
 તલક મરવાં તરફસે એક અસવાર
 બઝાં એક શખસ ફિજે અહમદીસે
 મુશીબ કાકા અથા વોખદેશ અઝહર
 યઝીદી વાર કર ઉસપર સરાસર
 દીગર ઉસકા બીરાહર હોકે બેહોશ
 યઝીદીને બઝાં યકવાર મારા
 દેખા યે પહેલવાં યે દરદ આર ગામ
 શુબઅત અકલકો કરતી હયે ઝાઘલિ
 કયા તબ બેખુદીસે જાકે યક વાર
 ચડે યક યકકે પીછે રત ઉપર સખ
 નીપટ આકીલ અલી હોકર ગઝબનાક
 ખડે મુઝીકે તબ આકર બરાબર
 કયા તબ વાર ખાલી ઉસકા આકીલ
 કયા તબ વાર દુસરા હોકે બાહમ
 ચલાએ જહ લે ખંજર શીકમમે

રેહના ઉશતરકતે હયે દામ ઉસકા.
 પડે નામેકો ફરીગ બાલ હોકર.
 મયે ફીદવી શાહ તેરા દીલ સતીહું.
 મેરે સરકા કે હયે તુ તાજ અફસર.
 તસદદુક દીલ અપસકા બલકે બકર.
 લડાઇ કર કયા મુઝયોંકો માઝી.
 કયા સખ ખાનદાંકા નામ રૌશન.
 છતર મૌલા અલીકા તેરે સરપર.
 મદદ કરનેકો આપાહું તેરે પાસ.
 ફરશપર જા રહે થે અંદ સાઅત.
 શાશમ બજલીસમે લા શાહેનજફું.
 બજદે સુબહોકા જગમે નકારા.
 મુકાબીલ શાહકે આયા સરાસર.
 હુવા ખુરશીદ શાની જબ નમુદાર.
 દીલેરાંકે કીએ દીલ ઇઝતેરાબી.
 ગીઝા કરનેકો વો શાહે ગઝનફર.
 ખડા હો સામને મયેદાંપે લલકાર.
 નીકલ મયેદાનમે આયા ખુદીસે.
 ખડા મયેદાન આયા પેશ હોકર.
 શાહાહતકે ચલા ફતખેકો લેકર.
 યદીઝી પાસ આયા હોકે પુર બેશ.
 તુરત વોડેસતી નીચે ઉતારા.
 ખડા મયેદાન આકર હો તહેદમ.
 નહીં ઉસવકત હોતી અકલ હાઘલ.
 યઝીદીને સટાલી ઉસકે તઈ માર.
 શહીદાં હોગએ હફતાહ તન સખ.
 કીએ નેઝેકાચપને બહોત ચાલાક.
 કયાતબવારવો આકીલ અલીપર.
 ખીજર હોકેફીરાદઉડાહયે જાહીલ.
 પકડ ઉસકે લીયે કબજેકો મોહકમ.
 સટે તબ મારકર ઉસકો અહમમે.

કયા દુનયા સતી તબ ઉસકો નાખુદ
 યઝીદી મરગયા દોઝખકા અંગાર
 ઉને આકીલકે ઉપર જલ્દ જાકર
 પકડ ઉસ ગુરજકો અકીલનેફીલહાલ
 લગા તબ ગુરજ ઉસકે તનપે કારી
 બઝાં આતાથા જે હોકર મુકાબીલ
 દેખા મરદાં મુએ તમ બહોત નામી
 તબલ કર બાઝગશતીકા જફા જ
 લગે તબ શાહ સરાનેકો બીરાદર
 બઝાં મરવાં બુલાયા પહેલવાનાં
 કહા ઉનકો તુમહી હયેઅહલેઅશરાફ
 નહીં કુછ શર્મ મેં દેખા તુમનકો
 તુમહારી લાફ ઓર કુવતકો હીદા
 બડા સુનતા અદા એક મરદ ફાજર
 અથા ફઉલાદ ઉસકા નાન મશાહુર
 કીતેક ઉસકો નવાંસે ઓર ફરજંદ
 વલે વો ઝોરમેં શાહે ઝોરવર થે
 કબીલાબી અથા બીસયાર ઉસકા
 સુના મરવાનને વો નેહસ ગુફતાર
 કહા મરવાંકો અથ બરદાયે લશકર
 ઉસે જતા પકડકર તુજ મુકાબીલ
 જઝા મેરી મશાકકતકા સરામર
 બઝાં મરવાન યું સુનકર પુકારા
 થે સુનકર દુરદકા બોલા હયે બાહમ
 સુના મરવાન તબ ખુશહાલ દીલહો
 અલા લશકરકો લે આયા હયે બાઝી
 સુના આવાઝ જબ શાહકે તબલકા
 ખડેઆ સફ બ સફ મૈદાન ઉપર
 તલક ફેલાહને સબસે જુદા હો
 કહા ફેલાહ મેં હું સાની રસતમ
 મયેં અપની ઝીંદગીસે હાથ ધોકર

જહન્નમમેં રહા જબ જાકે મરદુદ.
 હીગરઆયામુકાબીલપહેલવાંખવાર
 ગુરજ મન ચહેલકા ફેંકા સરાસર.
 સોં મારે ઝોરસે મુઝીકે ઉપરાલ.
 હુધ તબ ઝીંદગીકી ઉસકે ખવારી.
 જહન્નમબીચવાહોતાથાદાખીલ.
 હુએ ફાતી જહાંસે વો હરાંમી.
 રહા અપને મકાંપરજાકે બદખા.
 શુબઅત ઓરહીલેરીયાદકરકર.
 બુલાએ જે એથે સારે જવાનાં.
 યઝીદકે સામનેમારેથેતુમ લાફ.
 સકે નહીં મારનેતુમ એકતનકો
 તુમી હીદા સહી બીની ખુરીદા.
 કવીથાપહેલવાંવોસબમે નાશીર
 પીદરકા દુદદકાં કુવતમેંમગફર.
 અયેફ ઓલાદકેકદમોંસે પૈવંદ.
 લડાઈકે વો ફનમેં બાહુનર થે.
 વસીલા પાસથાગમખવારઉસકા
 કમા નઝહીકજાકરઉસનેતલવાર
 હનિફતીફલેમકતબહયેસહેનપર
 અગરલીયાતોકયાહોમુજકેહાસીલ
 કહોકયાદેવોગેતુમખાલ ઓરઝર.
 મંગેજે તુંદેઉંઅએંતુજકોસારા.
 નકારા કુચકા ઠોકો ધમાધમ.
 હકા ખીલઅતપહી ઠોકા તબલદો
 ખડા શાહકે મુકાબીલહોકે મુઝી.
 કીએસબમુસ્તઇદલશકરઅપસકા
 નકીબઆકરપુકારા સહેન ઉપર.
 ખડા મૈદાનમેં આ રખર હો.
 સમજકર મુજકોઆગે અબ તુંમ
 ખડા હું નકદે જાકો હાથ લેકર.

તલકઉતનેમે એકમોઅમીનને આકર
 પકડકર હાથ ઊસકા ખીચ લેકર
 બઝાં મોઅમીન નીકલકર. યાર દુસરા
 પકડકર હાથ ઉસકો વાર મારા
 અથામોઅમીનસતીભી પહલવાં એક
 કયા એકવાર જા ફેલાદ ઉપર
 શહાદત પાગએ ઉસ શેઝ દીલબર
 મુશીબ કાકા દેખે ઉનકી શહાદત
 કહા અફસોસ ચે મરદે ઝફલી
 કયા તબ અઝમ જા ઝંગીકે ઉપર
 તલક બજને લગે પીછે નકારે
 કહા અપલુસ શહકો કુછ ન ગમ હયે
 બઝાં શાહને સટે મુઝીકો લાકર
 દેખો ફેલાદ તબ કોઈ અપને ઉપર
 હુવા પસબા ગયા લશકરમને વો
 દે ખીલઅત ઉનકો તબમરવાકયા શાહ
 હનીકશાહ તેગઝન હયે સબમે કાયક
 કહા ફેલાદ ચે સુનકર બચનકો
 ચેહીલ મેરે તવાસે એર ફરઝદ
 કરે તલવાર સારે ઉસ્સે મીલકર
 ધરર કરતા થા યું ચે બાત વો ખર
 બઝાં પ્યાદે હુએ ઉસતર સોફીલહાલ
 નયન શહકે ચરનપર રખ વો આકીલ
 તુરત શાહને ગલે અપને લગાકર
 લગે રોનેકો વાવેલાહ કલકર
 હનીકશાહકે નયન ઉછલે ફવારે
 ચલે ઉશતરરો તબ લો સાથ લેકર
 ને મગરીબ તરફ સુરજ હુવા તબ
 ખતમકર યહાંસતી સલવાત કેહકર

મજલીસ સાતવી.

કલમ હો મજલીસે હમતુમમે ચાલાક ચલા ઉતબાકે સરપરડાલતાખાક.

સટા વધ હાથ વો ફેલાદઉપર.
 ફીરાકર સર ઉપરમારે ઝમીપર.
 કયા મુઝીકે ઉપર વાર દુસરા.
 ગીરા મરકબસેજન્નતમે સીધારા
 બહોંત બેતાગે તાકતઆપકોદેક
 સટા ફેલાદનેભી ઉસકો રહકર
 ચેહીલમરદાંસોજન્નતમે સરાસર
 કયા નબજોશદરયાએશુબાઅત.
 કયા ઘોડે હમારે ચેહીલ ખાલી.
 બજના ખડકઅબમુઝીકેસરપર
 લગે ઉડને નશાનોકે ફરારે.
 ચેઘબરાહીમ ઉશતરકાઅલમહયે
 ચલેઉશતરકે ઇસ્તીકબાલઆકર
 તહીઆતાહયે કોઈમૈદામેચલકર
 બઝામરવાંકને જા સામને વો.
 લગા તઅરીફસેકરનેકો તબયાદ.
 હરીફઉસકાતોન ઇંકયેઉસકેલાયક
 કરંગા કલ મૈં શાહે યમનકો.
 કે સબમીલકરકરેશાહસેસબાદદ.
 ખપાવે ઉસકે સબ યારાં ખીરાદર
 તલક જકર મીલેઉશતરશેસરવર
 પડે શાહકે ચરનપર આકેઉપરાલ
 લગે મીલનો સઆદતકકેહાંસીલ
 બીઠાએ પાસ તબ અપનેબુલાકર
 બીઠાએ પાસતબઅપને બુલાકર.
 લગે ઝડને કો અંજવામીસલેતારે
 રહે આકર બઝાંઅપને મકાંપર
 સીયાહી રાતકી પૈદા હુઈ સબ.
 બરૂદે સચ્ચદે આલમપયમખર.

શુબઅતસે કમર આ ઇસ્તીકાબલ
ફ્યેક લે આપના સુરજકા દરહાત
કયા તબ મુસ્તઈદ મરવાન અફવાઝ
બઝાં તબ દુરજકાં તૈયાર હોકર
નવાસે ઓર ફરજંદાકો લે સાત
કયા મરવાનકો વો બકે તસલીમ
તસક આયા નશાને મુસ્તફાકા
હનીફ્યાહ સાથ તબ ઉશતરકો લેકર
ખડે મરવાનકે આ ફખર તબ
ગુલીસ્તાને શુબઅત ઘોલ ગુલગુલ
અથા ઉશતરકે ગુલશન કાવે એરકલ
મુબારક નામ થા દીલખંદ હારીસ
ઉસે કેહતેયે હારીસ ઇબને ઉશતર
તુરત હારીસ અદાકે સાથ આકર
કહે શાહકો કે અય વાલીએ ઇસલામ
કહે શાહને કે અય દીલખંદ અખતર
સુના ઉશતરને શાહીનશાહકા મુક્તાર
અગરયે હયે મેરા દીલખંદ હારીસ
કહા શાહકો મુબારક તુજ કદમપર
કહા ઉશતરને અયે શાહે ઝમાના
ઈબ્નઝત લે બઝાં હારીસ સહેનપર
ગીરા હાઉદકા હારીસ બદનપર
હુવા વો બાહપા તુરકીકા અસવાર
કહા અય અહમકો બે અકલોબહીલ
કરંગા નેસ્ત ઓર નાબુહ સારે
સુના મરવાંને તબ બોલા અય ફૈલાહ
કહા તબ દુરદકાંને સુન અય મરવાં
ઇતા કેહતા હયે તુ હમનાકો કીસધાત
તુરત મૈં ભેજતાહું અપના ફરજંદ
અથા ફરજંદ ઉસકા એક કવી તર
ગયા નીઝદે પીદર સમશાહ હો જુહ

બંધા ફઝલે ઇલાહીસે મુદામત.
દીખાને કો લગા અરઝો સમાવાત
ચલાયા શાહપર દરયાકે અમવાજ
મુસદ્દા હોકે પેહનાતનમેં બકતર.
ખડે મરવાં કને આ બાસઆદત.
કહા મુજકો રઝાદે કુચનકરખીમ.
ખડા મૈદામેં લશકર મુરતુઝાકા
મુશીબ કાકા હીગરસારે બીરાહર.
લગા મરવાંકા લશકર ધુજને સબ.
સનાખવાનીમેં હોતુમીરલે બુલબુલ.
ઉમર ચૌદાબરસમેં થાવોમકજુલ.
અદુકે ખુનકા હરદમ થા વારિસ.
ખુદાકે ફઝલકા થા સરપે અફસર.
બબ તસલીમ લાયાવો અહબકર.
ઈબ્નઝત દે બબઉં બકે સમસામ.
રઝા લે બાપકા અપને સરાસર.
કહેશાહકોકેઅય આલમકે સરદાર.
વલે શાહકે કદમસે હયે યે વારીસ.
સદ્દું હારીસકા જીવકુરબાનકરકર.
ઈબ્નઝત દે કરો ઉસકે રવાના.
ખડા મૈદાનમેં મીસલે ગઝનકર.
કયા મસતુર બાર કદદે સનોબર.
ખડા મૈદાનપર મુઝીકે લલકાર.
શીતાબી આવે કોઇ મેરે મુકાબીલ.
જીતે હયેં પહેલવાં નામી તુમ્હારે.
તુમ્હારે સામને આયા હયે ઉસ્તાદ.
નહીં લાચક હમારે હયે યે નાદાં.
જલદ કરનેકે તઈ નહનવાદકે સાત.
ઉસે જીતાડી લાતા હું પકડખંદ.
પુકાર ઉસકો તબશમશાહ કરકર.
કયા મૈદાંમેં બકર ઉસકો નાબુહ.

બઝાં મૈદાનપર શમશાદ આયા
 કયા હારીસને રદ ચકલો હુનર કર
 હુવા અસવાર નહીં શમશાદ ફાની
 મુવા શમશાદ તબ દેખા વો દરહાર
 નીપટ ગુસ્સેમે હો સુરસાલ આયા
 પકડ હારીસને નેઝેકો ફીરાકર
 લગા સીનેમે નીકલા પીઠસે ભાર
 ગયા સુરસાલ તબ શમશાદકે કન
 છાં દેખા હયે ભાઈ ઉસકા ખુશહાલ
 દૂટે બાઝુ પડી તબ ખાક સરપર
 બઝાં હારીસને આયા વો સીતમગાર
 સો હારીસને હુનરસે ઉસકો ટાલે
 ગયા લેનેકો તબ વો ગુરઝ ખુશહાલ
 ચલાએ તીન હાથ જગા ઉસપેહારીસ
 દેખા ખુશહાલકો ફરહાદ ફાની
 ચઝાં મજહુલ હારીસ પાસ આયા
 દેખે હારીસ કમર પકડા હયે મરદુહ
 લગે તબ ઝોર કરને હરદો બાહમ
 બઝાં ફરહાદ વો કર ઝોર હોડા
 કયા હમલા બઝાં હારીસ ગફનફર
 ઉચાયા લે મોઅજક સટે ઉપર
 પછાટા તબ પડા ફરહાદ લંગા
 તુરત વહીં અહમદી અપલુસ ધાયા
 બઝાં ફરહાદકો બાંધા શીતાબી
 દેખા ફરહાદકો ફીરસા વો હૈજુર
 ખડા હૈજુર આ મૈદાંપે ફાજુર
 કયા એક વાર હારીસપર મકરસે
 કયા વહીં બર્ચબઝાં હારીસને ચેકવાર
 બઝાં હોનેમગે વારાંપે વારાં
 ખોયે દો તરફ લશકર હો નાઝીર
 ખોયે લડને અયે દોનોં બરાબર

તુરત હારીસ ઉપર એક વાર ભાયા.
 ચલાયા વાર ઝુદી ઉસકે ઉપર.
 ગયા દોઝખમે કરને ઝીંદગાની.
 હોખેતાકતનીકલઆયાથાસુરસાલ
 પકડ નેઝેકો હારીસપર ચલાયા.
 કયા તબવાર વઈ સુરસાલ ઉપર.
 પડા દોઝખમે બદોઝખકાઅંગાર.
 રહે તબ આગમે હો શોહદોતન.
 પડા ઘોડેસે ફાની હોકે સુરસાલ.
 અથા રોતા ચડા ઘોડેકે ઉપર.
 ગુરઝ ફીરમાર ગુસ્સેસે વો મુરાદર.
 અપલકો ઝરબસે ઉસકેસભાલે.
 કયા એક વારમે હારીસને પામાલ.
 ગયા ભાયોંકને ભાયોંકા વારીસ.
 હુવા ફરહાદકો બહોત દરદે બની.
 ચકાયક આ કરમમે હાથ ભાયા.
 કમર ઉસકી અપે પકડે બઝાં ઝુહ.
 વલે પકડે અયે દોનોંને મોહકમ.
 વલે હારીસન જુબીસ ખીચ મોરા.
 કયા ફરહાદકો બાનુકે ઉપર.
 પછાટા ઝોરસે મુઝી ઝમીપર.
 હુઈ તબ ઝીંદગાની તબખરપા.
 ચલા ફરહાદકે નઝદીક આયા.
 ચલા લશકરને લે કામયાબી.
 હુવા તબ તનબહનહીજરાસેરંબર
 કવિથા પહેલવાં વોસખતકા ફીર.
 ઉડાએ વાર હારીસને હુનરસે.
 સો ટાલા વારસે હૈજુર ફુજ્બર.
 હુએ થે એક દીગરકે જુલકેહારાં.
 દોનોંમે હાથ લઈ હોતેયે ફાખાર.
 હુવાયા પહેર તીસરા અયે ખીરાદર

દેખા હારીસને તખ દૈનુર હમસે
કયા થા યાદ જો બખશા થા ઉસ્તાદ
સટા હારીસને જખ ઉસ્તાદકા હાત
સટે ઉસ વાહમે દૈનુરકો માર
દેખા ફેલાદ જખ દૈનુર ફની
બહોત ગમસે ચલા ગમનાક હોકર
અથા એક પહેલવાં કુવતમે શાહ જોર
શીતાબી રત ઉપર જલદિસે અબજ
મેરે સખ ફીલ ખાનેકો ફનાકર
મેરે ઘરકો કયા વિરાન નહનવાદ
હુવા અસવાર ફીર વો પહેલવાં જુદ
કયા વો વાર જા હારીસકે સરપર
કયા વો દુસરા જલદ તરહો
પયાપૈ હાથ ઉસને તીન મારા
ખાદા શાહજાદા હો જમીંપર
અથા વો પહેલવાં કાબુકે બીતર
તલક હારીસને સારા કર ફરાસત
હુવા અંધા પડી નૈનોમેં તખ ધુલ
જગરમેં ઉસકે મારા ખુબ તલવાર
પરે વો રોખને મીલ બઅદ મારે
ગયા દુનયા સતી અફસોસ ખાકર
ખગા તખ દેખને અપને અપો રાસ
સટે હારીસને સારોંકો કતલકર
હુએ હારીસકે હાથોંસે વો કોઝન
દેખા ફેલાદને જખ અપના અહવાલ
લગા ગુસ્સેસે હોંટાં ચાખને કો
કયા પોશાક તખ અસવાર હોકર
મુકાબીલ આકે તખ બોલા શીતાબી
મેરા સખ ફીલ ખાના કરકે તારાજ
સો મૈં ફેલાદ ઈબને દુરદગાહુ
કરં મૈં મોમસા આહનકી મલકર

બહોત લડતા હુએ સાબીતવોકદમસે
અથા વો લોહ દીલપરતકશે બુનયાદ
ગીરાયા ઝીનસે દૈનુર બહાત.
ગયા ભાયોંકે વો હમરાહગમ ખવાર
હુઈ લશકરકી વો સખ ધુલધાની
કહા રોરો નયન નમનોક કરકર.
કહા ઉસકો નકલ તાબીર ફીલફૈર
બલાખે નાગહાનીકો પકડ લા.
શીતાબી ખાક મેરી ઝીંદગીપર.
પકડ લા ઉસકે તખ તામૈરહુશાદ.
અલા મૈદાનપર હોનેકો નાખુદ.
લ્યા હારીસને વધ ઉસકોસીપરપર
કયા હાદીસને ઉસકા વાર રહ્તો.
તુરત ઘોડેકી ગરહનસે ઉતારા.
મીલા અપલુસતખ જલદીસે આકર
કે સટના હાથ સાહદેકે ઉપર.
ખુદાશાયદહુએ કીતા બહોત શુબઅત
લગા મલનેકો નૈનાં તખ વોમજહુલ
ગીરા વો દોઝખી સરદાર હો ઠાર.
મલાયક આરીફ કેહતેથે સારે.
ઉકા ફેલાદ જલદી આહ કરકર.
કબીલેકા ન બાકી કોઈ થા પાસ.
સીલગ આતસ રહીથી દીલકે બીતર.
ગીરે થે ખાકમેં પીંબહ પંજતન.
સટા હારીસને સખકો કરકે પામાલ.
લગા તખ કાટને વો મનગટાંકો.
ખુલા ખમાસ તખ હારીસકે ઉપર.
કયા નાદાનને ખાના ખરાબી.
મેરે ઘરકો ઉબડા હુએ સગલઆજ.
સમજ મુજકો કે મૈં રસતમજમાહુ.
કહાં જતા તું જાવેગા નીકલકર.

સુના યે ખાત જખહારીસ સુખનવર
 કહા તુ મોમસા આહન કરેગા
 હયે હારીસ ઇખને ઉશતરભીમેરાનામ
 કદમસે અપને આહનકો ગીરાકર
 કયા ફેલાહને તખ વાર આકર
 સીખરકો કાટ આ શાનેકે ઉપર
 હનીફશાહને દેખે હારીસકો ઘાઈલ
 લગે કરને દોઆ અપના કિંયા હાત
 દોઆ કરને લગે હમદો સનામે
 મદદ કર ઉસકો તુ અયે પાકેજખખાર
 પુકોરા ખાપને હારીસકા લલકાર
 કહા હારીસને તખઅયકીખલે આલમ
 ઉસે અખ પીઠદેના નહીં હયે લાઝમ
 હુસેન ઇખને રસુલુલ્લાહકે ખાતર
 તલક ફેલાહ હોકર તુંદ ગમખવાર
 ઉચાયા હાથ કરને વાર દીગર
 દેખા ઉસકા બગલ ખાલી હયે સારા
 ગયા દુન્યાસે જખ વો તંગ હોકર
 હટા હારીસને તખ ફેલાહકો માર
 દિગર ખુશહાલ હો દૈનુર ફરહીદ
 હુવા દુન્યાસે જખ ફેલાહ નાખુદ
 લગે તલવાર હારીસ ઝલઝલાને
 દેખા યે હાલ જખ ખન્તાસ મરવાં
 કયા તખ બાઝગશ્તીકા નકારા
 બહોત લરઝા ન થા કુછ તાખોતાકત
 મુશીખ કાકા તુરંગ ચક સાત લેકર
 ચલે અસવાર કર હારીસકો લેકર
 વો હારીસકો વો સખમીલકર સીપાહી
 કદમ ચુમા શહીન શાહકે હો દીલશા
 રહા બકર વો સખ લશકર મકાંપર
 બઝાં હરરોઝ હારીસ રનકે ઉપર

કયા તખ જવાબ ઉસકો યું ફીરાકર.
 મુનમ અયસા કયા ઝુદી મરેગા.
 મદદ મોલા મુજેહયે સુખહોહરશામ,
 મીસીલે મોમ મેં કરતા હું અકસર,
 દયા હારિસને ઉસકો વઈ સીપરપર,
 ઝખમ કારી હુવા હારીસને ઉપર,
 હુવા તખ ઝખમસે દીલ ઉસકામાઇલ
 મંગે હારીસકી ખાતર ફતહોનસરત,
 મેરે હારીસકો રખ અમનો અમાંમે,
 કે તા ગાલીબ નહોવે ઉસપે પુજ્જર,
 પીછે ફીરઆયેહારીસસુનયે ગુફતાર,
 નીપટ દુશમનકે હયેયે સખત ઝાલમ,
 ઝુરર હયે અખ ઉસે હોના મઝાહમ,
 શહાદત પાકે હું ખીદમતમેં હાઝર,
 હટા ઘોડા કયા હારીસ ઉપર વાર,
 બઝાં હારીસને વઈ પુરસતકોપાકર,
 બગલમેં તખ મોહરરફ વાર મારા,
 રહા તખ દેઝખ્યાં કે સંગ હોકર,
 દીગરસુરશાલઓરશમશાદ પુજ્જર
 મીલે દોઝખમેં આ સારે જે ફેલાહ,
 જહન્નમેં રહા બકર કરકે ઓચુદ,
 સુખાઝરકો લગે ફીરકર ખુલાને,
 હુઇ બઅકલગુમ ઓરબહોતહયેરાં,
 ફીરા લશકર ચલા હયે લેકે સારા,
 અથા ગરકાબમેં વિરદે હલાકત,
 ખડે હારીસકે વઈ આકર ખરાખર
 ફીરા લશકરમેં લાએ શેરે સફ્હર,
 કહેતેયે મરહબા સખ મુરગોમાહી,
 લગે કેહેનેકો સરવર આફરીબઅહ,
 હુએ સાકીનહરએહ અપનેમકાંપર
 હઝારા મારતા મુઝીકા લશકર,

હુઈ સખ પહેલવાનોંકી તમામી
 યજીદકત તખ કયા નામેકો મરકુમ
 લીખા ઇસકોકે અય હૌલતકે અખર
 કયા હયે હમસરી શેરે ખુદાસે
 હવા હયે જંગખારી હદસે ખેહક
 મદદ કરનેકો સુલતાને ઝમાં કો
 ઉસે હયે એક ફરઝંદ મીસલખુલખુલ
 દેરખશાં મુંહ હયે જું માહેમુખચન
 મુખારક નામ ઉસકા હયેગા હારીસ
 કયા સખ પહેલવાકો ઉસને ફાની
 તેરે સખ પહેલવાંનાંકો સદા માર
 મદદ કરના હમારા તુજકો લાઝીમ
 કયા મકપુલ ઓર નામે કો મરસુલ
 રાવાના હોના

કયા મકશુફ તખ નામે કો લેકર
 લગા પડનેકો તખ શામીકા વાલી
 કમર ટૂટી વો સખ ફાટા દરના
 ઉઠાયા હાથ સારો સલતનતસે
 લગા તખદ દેખને મજલીસમેં સખપર
 કહા જલકર હુવા તખ મીસલેઅખત
 નહીં કોઈ ખવેસ મેરા હયે ખીરાદર
 હનીફશાહકો પકડ ઉસકે ખીરાદર
 મેરા ઉસકો કફંગા મેં ઇકારખ
 ખડા નઝદીક ઉસકે પહેલવાં થા
 દિગર એક ખાસ ઝંગીથા હરામી
 દીગર મરવાનથા ખદકાર ફાજર
 યે તીનો પહેલવા ખદ દીન ખદકાર
 યજીદસે યું કહાકર અપના દિલશાદ
 હમારે સાથ દે લશકર તુ અફગુદ
 હમી લાતે હયે જા સખકો પકડકર
 યજીદસેઉસખાત પરકરઅપનાદીલશર

કે થે મરવાંકને જો શખસ નામી,
 કહે મુજહુકમમેં હમ હયેંગેમહકુમ,
 મુનાસીખ યે નથા તુજકો સરાસર,
 હનિફશાહ ઇખને હયેદર મુરતુઝાસે,
 હયેવાજખતુમકોલીખનાનેકઓરખદ
 લેઆયા ફૈજ ઉશતરઅખ નજફસું;
 જવાનીકે જો હયે ગુલશનકા વોફલ.
 ઉમરકો ઉસકે હયેગા ચૌહવાં સન,
 મુખઅત સાથ હયે કુવતકા વારીસ,
 ગીરાયા ખાકમેં કર ધુલધાની,
 તેરા હમલા ગીરાયા સખકોયકખાર
 કે ફીર હોવેંગે ઉસેહમ મઝાહીમ,
 ચલા દર હાલ કાસીદ લેકે મજહુલ
 કાસીદકા

લગા પડનેકો તખ લે હાથમેં ખર,
 કયા રો રો નયન જાં હોઝ ખાલી,
 કહા અખ તંગ હયે હમનાકો જીના,
 કયાદીલ મુનકીતાસખ મુઝલીકતસે
 યજીદી ખેહયા વો ખવાર ખલતર.
 મહમયે સખત તરખારી હયેહમપર.
 કરે આંસાં ખે મુશકીલ આજ જાકર.
 કરે ખુરેઝ યા લાવે પકડકર.
 મુકરરખ વો મેરા હોવેગા નાયખ.
 ઉસે મશહુરખી નામે નશાંથા.
 લકખ ઉસકા અથા ખેહરામ નામી.
 અથા સાહખાજ ઉસકા નામનાશર
 યજીદકે સામનેઆ હોકે ગમખવાર.
 હમીં તીનોં હયેં તેરે પાસ સચ્ચાદ.
 કે તાહાસીલ કરેં તુજદીલકામકસુદ.
 નીસંગ ફરઝંદ અલીકે કયેહ કરકર.
 કહા ઉનકો હઝારાં આફરીં ખાદ.

મંગાયા બચ્ચહાં ખીલચત નવાદર
 શી ઉનકે સાથ દે એકલા બચ્ચસવાર
 ચલે થે સાથ લશકર લેકે પુજ્જર
 ચે તીનોં પહેલવાં એક રોઝ એક રાત
 રજા લેકર ચલે થે બહગોહરસે
 મીલે આદાબસે તસલીમ કરકર
 દે હુમકો અબ રજા જાનેકો રનપર
 તમાશા અબહમારા દેખો ચલઆજ
 પકડ જીતે હમીં લાવેં દલેરાં
 અથા મરવાં અપસ જાગેસે ફાખર
 ગયાં લશકરકો જબ હોવહાંસે રક્તાર
 તલક ઉનપર ખખર શાહે જહાંકન
 ખખર સુહ મુસ્તફાકા વો પ્યારા
 કીયે તબ મુસ્તફિ વો ફોજે ઈસલામ
 નકારા કુચકા ઠોકો સરાસર
 ખડે દોનોં સફા હોકર મુકાખીલ
 બઝાં મયેદાનમેં એક શખ્સ આયા

હીકાયત મુશીબ કાકાકે ફરજંદી.

સુનો નાદર યહાંસે અબ હીકાયત
 શુજાઅતકે અથા અરસેકા ઝેગમ
 તહવ્વરકે સમાપર વો કમર થા
 અન્નયબ બાગ ખુર્બીકા થાન્હનવાદ
 સફ્ર ગુલશનો લશકરસે બાહીર
 મુશીબ કાકા ચનારાંથે થે બલહાર
 અથા સીને મુબારક નૌ બરસકા
 પીદરકે નામસે મકબુલ થા નામ
 હનોઝ ઉસકે દહનસે દુદકી બો
 પુકારા શાહકો યા ઇબને હયેદર
 કહે શાહને કે અય ફરજદેઅખતર
 તલકબ બાપકી ખીદમતમેં શાહઝાદ
 મોઅદ્દબહો કહા અયકીબલે હાબત

દયા ઉનકો કયા તબજમ્બા ખાતર.
 શીતાબીસે ચલાયા કરકે રાહવાર.
 અજલકે નામસે હોકે ગીરફતાર.
 ચલે થે શાહસે લેને મકાફાત.
 મીલે આ ચકબચક મરવાન ખરસે.
 કહે મહકુમ હયેં તેરે હુકમપર.
 જદલ કરનેદો જાવેં અબ સહેનપર.
 હનીફશાહકે કરે લશકરકો તારાઝ.
 જીતે હયેં ઇબને હયેદર ખાસ શેરાં.
 કયા હીમ્મત નીકલ ડેરેસે બાહીર.
 અજલસે કરકે લોગોંકો ગીરફતાર.
 કયા હયે કસ્દ મરવાં રનકાકાઝના.
 હુવા તય્યાર ઓર લશકર સંવારા.
 નિકલ બાહીર ચલેલે સાથઅહશામ.
 શુજાઅતસે ચલે મયેદાંકા રખધર.
 યઝીદી ઓર હનીફશાહ ઉનકેકાતીલ
 નીદા હલ મીન મુબાઝરકા સુનાયા.

મુશીબ કાકાકે દીલખંદકી શુજાઅત
 અદુકે ખોફસે સીનાથા બેગમ.
 શારારતકે શજરકા વો સમરથા.
 ખડા ખીદમતમેં શાહકેમીસ્લેશમશાહ
 નીકલ શહકે પડા કદમોંપે બાહીર
 બઝાં ફરજંદ દીલખર નેક દીલહાર
 અથા ગુંચા દમીદા રંગ રસકા.
 ઉસે કાકા મુહીબ કેહતેથે થે આમ
 નહિ ઝાઈલ હુવાથા શીરકા બો
 રજા મતલુબ હયે જાઅે સહેનપર.
 રજા લે બાપકી અન્વલ સરાસર.
 પુકારા બાપકો તબ હોકે દીલશાદ.
 મુજે મતલુબ હયે લેને મકાફાત.

સભિને કરદે પુરી અપની બારી
હુધ હારીસખીબી ઇતમામ નૈખત
હુસૈન ઇખને રસુલુલ્લાહકી ખાતર
પીઠરને જખ પીસરસે ચે સુના કામ
બઝાં લે સાથ અપને નેક અખતર
મુશીબ કાકા કહે અય શાહે કૌનૈન
ઉસે મુમતાઝ કરના અખ રઝાસે
સુને સરવરને ઉનકી ચુક્તગો સખ
કે હયે કમસીન ખચ્યાયે ખુરદસાલા
નહી ફીર આજહિન લગ કમહુવાયુ
મેરા કાકા શુખઅતમે હયે દીલખર
કીએ સરવરને યુંકર દુર ફીશાની
બીરાદર સખ તેરે ચોરદેખો ફરઝંદ
સઆહત કરકે હાસીલ તુજ કદમસે
જહાંસે ઇખને હયેદર દાનોં ખુરશીદ
મુખારક દસ્ત અપના સરકે ઉપર
કેતા ઉરાકો અઝીયત કુછ ન હોવે
રઝા દેકર ઉસે મમતાઝ કૌનૈન
બઝાં કાકાને સરવરકો ખુલાકર
મદદ તુજકો મદદ મહેલા અત્તી હયે
મોહમ્મદ મુસ્તફા તુજકો સલામત
ખેડે ઇન્ના ફતાહના ચોર કીએ દમ
બઝાં દ ચક કમાં ચોર પાંચ તિરાં
કયા તસલીમ શાહકો જહદ રફતાર
નીકલ લખકરસેજખવો શેરે સફર
મલાયક આસમાકે દેખ રે હાલ
કહે નહનેવાદ હયે ચે ખુરદ સાલા
ખીવાપ આસમાકે ખોલતેચે
ખડા મયેદાંપે કાકા હોકે ગાઝી
પુકારા અય યઝીદિ કૌમ જહીલ
મુજે ખુજે કે મયેં હું શારઝાદા

ઇતાપોહાચી હયે અખનૌખત હમારી
મેરી હયે આજ ઇસ નૌખતમે દૈલત
તસદદુક મયેં કરંગા અપના સર.
ચલા લેને રઝા શાહ પાસ ફીલહાલ.
ખેડે રેહ શાહકને સસલીમ કરકર.
રઝા મંગતાહું જાને દુર કૌનૌન.
ચે રાઝી રયે મુસીખત ચોર કઝાસે
તચેઅજ્જુબસે કહે હોખંદ ખર લખ
મેરા ખ્યારા કે હયે જકા જવાલા
ખયા કમ સીનકાલકા મેજનાકયું
ફીદા જકો કયા હયે તુજ કદમપર.
મુશીબ કાકા કહે સુન શાહ જ્યાની
મુખારક તુજ કરમપર જસે પયેવંદ
શહાહત પાકે જલજલવે અદમસે
સીધારે સખહમીં હયે કીતી ઉમ્મીદ.
મેરે કાકાકે રખ અય શાહે સફર
ઉન્હોપર આતશે સૌલતે ખુજવે.
તમાશા દેખ અય હાદીએ દારેન.
રખે અપના મુખારક હાથ સરપર.
સફે મરદાંકા શેરે માહબલી હયે.
રખેંગે ચોર કરેં મુઝયાકો ગારત.
ખંધે તખ સરવરે સુલતાન અલામ.
રવાના શાહ કીઅ વો શેરે યઝદાં.
હુએ ઘોડેકે ઉપર જહદ અસવાર.
ખેડે લડનેકો આ મયેંદાંમે ઘસકર.
લગે સખ દેખને તસખીહકો ડાલ.
ખડા મયેદાંપે હો સખસે નીરાલા.
ખયેપર આફરી સખ ખોલતે ચે.
ડટાનેકો લગે તખ અપના તાઝી.
શીતાબી આ કોઈ મેરે મુકાબીલ
મુશીબ કાકાકા મયેં હું તુરદીદા.

મેરે દીલકો હુવા હયે. ચે બશાસ્ત
 રહા અસબાબઝંગી અયબીરાદર
 બઝાં તેઝી ઉઝા વો ઝંગીબહીલ
 તુરત ડાલા કમરમેં હાથ આકર
 સો કાકાને પકડ ઝંગીકી ઝંજીર
 બઝાં મૌલા અલીકો ચાર કરકર
 અથા દીલતેં કે સર ઉપર ફીરાના
 વલૈકીન વો બહોત સંગી અથાખેર
 ખુરદસાલા બચા થા નઉ બરસકા
 ગરઝ હર હાલ પટકે તબ ઝમીપર
 ઉઝા જલદીસતી બદકાર પુજ્જબર
 હુનર મંદીસે કાકા વારકો ટાલ
 નીપટ ગુસ્સેમેં આકર દસ્ત ચાલાક
 બઝાં શાહઝાદ આયા હયે ઝમીપર
 પકડ બાહુ મુબારક શાહે સફર
 તલક ઉમ્મીદ ઉસકે દીલમેં બાકી
 દેખે પુરસત સો કાકાને ખંજર કાર
 ચલાયે જુદસે તબ ખજરે સાફ
 ગીરાયે કોહસા દોઝખમે ફાજર
 બીરાદરકા દેખા સહબાહસ માતમ
 નીપટ ગુસ્સેમેં આ બેનાબ હોકર
 પુકારા તબ કે અય ફરઝ દે ઝેહાબ
 સુના ઝેહાંબને આવાઝ સહબાબ
 ગીરફતારે અજલ ઝેહાબ હોકર
 વલેહથા પહેલવાં વો ખવાર બદકાહ
 ચલા પસપા બઝાં ઝેહાબ ફાજર
 કમહકો ખોલકે કાકાકે ઉપર
 હુનરમંદીને કાકાને પકડકર
 કમંદ બકર ગીરી ઉસકે ગુલુમેં
 પડા લંબા હો પાંવાં કરકે મરદુદ
 મોહરરફ વાર મારા ઝોર કરકર

કરંગા એક પલમેં તુમકો ગારત.
 પકડ ઉસ તીફલકો લા દેર મતકર.
 ખડા જું કોહેઅલવાંદસા મુકાબીલ.
 લગા તબ ખીંચતેકો ઝોર કર કર.
 લગે તબ ખીંચતેકો દોનો નખચીર.
 ઉચાયા તબ મોઅલ્લક સરકે ઉપર
 ઝમીપર બઅદઝાં ખરકો ગીરાના.
 ગોયા થા ફીલ હયેફ વો સીતમગર
 અથા ગુલ નઉમીદા રંગે વરસકા
 ઉઝા વો નહેસ જુદી ઝેદ કર કર.
 કયા કાકાકે ઉપર તીન તબ વાર.
 કીયે ફાજરકે રદવારોંકો દર હાલ.
 ઉઝા પાંચ ઘોટે કે વો નાપાક.
 સોદયોડાજુદ ઝંગી બહોત હવસકર
 અથા દીલમેં ગીરાના તબઝમીપર.
 ખાલા મઉતકા પોહંચા લે સાકી.
 શુબઅતસે કમરમેં ઉસકેતબમાર.
 કમરમેંસે નીકાલા ભાર અઝ નાફ.
 મલાયક આફદી કેહતેથે આખર.
 હુવા બહુતદીલયેંઉસકેદરદયોરગમ
 ખીસરકો તબ કહા ખું નાબ હોકર.
 મુજે ઇસ વકતમેં આ જુદ દરયાબ.
 તુરત હાઝીર હુવાથા આકે ઝેહાબ.
 ખડા આ બાપકન તસલીમ કરકર.
 કહાતબ ઉસકોબ ઉસતીફલકો માર.
 ખડા આ સામનુ શાહકે હો હાઝર.
 સટા હો બે મહાબા વો સીતમગર.
 હીરા ડાલે હયે તબ ઝેહાબ ઉપર.
 હયા રખ ખીંચકર કાકાને પલમેં.
 દયા છાતીમેં ખંજર કાડકર જુદ.
 નીકાલા દુસસ શાનેસે બાહેર.

જહાંસે જુદ ફરીગ બાલ હોકર
 દેખા સહ બાળ જંગી હાલ સારા
 કશાસે ખીંચકર તરકશસે પુજ્જર
 પકડ કાકાને ઉસકા તીર ફીલહાલ
 ઉસી તરહ ઘલી દોનોંમે બાઝી
 હરએક તીરોંકે કાકાને પકડકર
 બઝાં શાહને કમા ઓર તીર લેકર
 કહે મૌલા અલી ઓર યા અલીકર
 લગા સહબાબકે આ પુશત ઉપર
 બીરાહઓર પીસરસે મીલસુબહોશામ
 મલાયક દેખકર યે હાલ સારા
 દેખા સહેબાબસે ઝંમીકે ફાની
 ઉઠા તેઝીકે આયા તબ મુકાબીબ
 ચલાયા વાર દુસરા ગર્મ હોકર
 ગુસ્સેમેં આકે ફેંકા ગુર્જ ફાજર
 પરા બંકર ઝમીપર ગુર્જ બંદકાર
 નીવડકર ગુર્જ લાગા તબ ઉઠાને
 હુવા દો કુક બરાબર ગીર ઝમીપર
 ગયા તબ દોઝખી દોઝખકે બીતર
 સુના ગુસ્સેમનેહો કરકે કાલા
 લગા આનેકોબહોતવરકર સુબઅત
 ચકાયક આકે કાકાકે મુકાબીલ
 ફરાસતમેં અથે કાકા ખીરહમંદ
 લગા હેનેકે તબ દોનોં મને ઝોર
 સો કાકાને સદા તબ ઝોર કદકર
 શીતાબી ઘાબરા ઉઠકર ખડાહો
 દોનોં બાઝુ પકડ કાકાકે મજહુલ
 અથા કાબુમને છાતીકે ઉપર
 તલક છાતીકે ઉપર લાત મારે
 દેખે ચીત્તા પડા મરદન ઝમી પર
 સના હો ઘાબરા છાતીકે બીતર

ગશા દોઝખકે બીતરશાહ હોકર.
 ખડા આકર હુવા જલકહ એંગારા.
 કયા કાકાને ઉપર તીરકા વાર.
 ચલાએ ઉસકે ઉપર જુદ ખુશહાલ.
 ચલા શાહઝાદેને તીરોંકી બાઝી.
 ચલાએ થે દેખો મુઝીકે ઉપર.
 ખડે કાકા સહેનમેં હો દીલાવર.
 ચલાએ થીર હસમુલ મુદહઆપર.
 ગીરા ઉઘા હો સુઝી તબ ઝમીપર.
 ગયા રોઝે બીતર કરનેકે આરામ.
 કીએ તબ આફરિકા મળ પુકારા.
 હુવા બેહરામ જલ ઓતશકે સાની
 ખડા હો શાહઝાદે કન વો બહીલ
 સો કાકાને ઉસેબી જુદ રહકર.
 હુનરમંદીસે કાકા ફાલ આખીર.
 મલાયક આફરી બોત્રે સમાપર.
 તલક કાકાને મારા હએ કમરમેં.
 મલાયક આફરી બોત્રે સમાપર.
 હુવા મૈદાન ખાલી અથ બીદાર.
 કહા અફસોસ હએ યે ખુરહાલા.
 તરહદુહસે ધર ઇસ્તીકા મત.
 બલા ઉપર બલા હોતીથી નાઝીલ.
 સો પકડે ઉસકા ઝુડી જ કમરબંદ.
 લગા તરાકર બીતર દોનોંકે લગશોર.
 લ્યાથા ખીંચ તબ ઝાનુકે ઉપર.
 બહોત કર ઝોર અપસકે છોડાવો
 ગીરાયા તબ ઝમીપર બાગકા ફુલ.
 ચડે કાકાકે વો મતદુસ આકર.
 ઝમી ઉપર સુનાંકે જલહ પાડે.
 ચડે કાકા શીતાબી જ સીનેપર
 વો મારા હાથ દો કાકાકે ઉપર.

ઉઠે કાકા બઝાં વઘ વાબરે હો સના વહેશતસે ઊઠ બેગી ખપારે.
 સના જલદી ઝમીસે હોકે ખર ખેઝ લગા તખ દેખને કાકા તરફ તેઝ.
 તલક સુલતાને આલમ શેરે સફર ખડે જલદીસે આ મયેદાન ઉપર
 સનાં દેખા બે આયે શેરે શફર ગયા તખ ભાગતા લશકરકે બીતર.
 હનીફશાહ સાથ લે કાકાકો અપને લેકર આયે બઝાં લશકરમેં અપને.
 મત્તાયક દે કવાઈ હોકે દીલશાહ લગે કેહનેકો સારે આફરિબાહ.
 મુશીબ કાકા મીલે આકર પીસરસુ ગલે લાયે સુન્નઅતકે સમરકું.
 કીચે તખ બાઝ ગશ્તીકા નકારા યઝીદી જ રહે ધરકર કીનારા.
 સનાં મરવા કને આયા વો તહેદમ લગા કેહનેકો અય ગમખ્વારહરહમ.
 ન થાયે આજ નહી કરના લડાઈ નહી ઉસમેં ફતાહ હયે વો બશાઈ
 સમી યકબાર હમલા કરકે જના ઉઠા યકબાર થોડે ઉનપે ભાના.
 સુના મરવાં સનાડી યું ઝખાની કઝાં કરતાહું ફરહા યુંહી જની.
 બઝાંખીલઅતયાઉસકોહોકરશાહ નીકાલાં દીલસતી દહેશતકી ખુતપાદ.
 કહા ફરહા કરેગે યુંહી દીલખર પરાગંદા કીચે સખકો સરાસર.
 ગઈ તખ મશવેરતમેં રૈન ઝાઇલ જહાંમે સુખકો આયાથા આમીલ.
 હુચે તખમુસ્તઘહ વોદોનોલશકર ખડે રેહ આકે દોનોં મારકે પર.
 બઝાં અબદલાહચોર ઉતખાદોતોં મીલ સંજહા કરકે લશકર અપનાયક દીલ.
 યઝીદી સખ ઉઠે વરખાર મીલકર ખડે મયેદાનમેં લડને જગાપર.
 તલક સુલતાને આલમ શાહગાઝી લે હમરાહ અપને યારાં ચોરતાઝી.
 મુશીબકાકાચલેચેક શીમ્તરદકર ચલે ઉમરેઅલી હુજરે તરફ પર.
 ચલે સુલતાનઘખરાહીમ ઉશતર યઝીદાંપર કયા જું બાદ સરાસર.
 હુવાહમલાદોનોંલશકરકાયકબાર પડા સખ જગમેં ગોગા માર ચોર માર.
 હનીફશાહ તખચલેથેચેકફખસત હુવા થા કહેર તખ ફચે ઝમીંપર.
 બઝાંઉમરેઅલીઆકીલઅલીમીલ ચલે તાલીબઅલીતીનોં હો યકદીલ.
 પડે જ મારકર ફીલા કે ઉપર લગે તખ કાટને ફીલાંકો યકધર.
 મુશીબકાકા પીસરકો સાથ લેકર પડે ઉતખા ચોર અબદલાહ ઉપર,
 લીએહારીસને તખ ઉશતરકો હમરાહ સનાંપર તખ ચલેથે શાહ દીલખ્વાહ
 સનાં દેખાહયે તખ ઉશતરકો હમરાહ ચલા જલદી ખડા હો સામને આ.
 કહ ઉશતરકોઅખતુજયેગા કહા કઝાને ખીચકર લાઇ તુજે યહાં
 કહા લશકરકો ઘેરો અઉ તરફસે નતોડો ઉસકો હરગાઝ તુમ ઝરબસે.
 ખડેચૌગીરદતખધુજ્જર મીલકર ખડે ઉશતર રહે સામીત કહમકર

પીદરકા દેખ તખ હારીસને અહવાલ
પુકારા બાપકો ફીલવી હુતેરા
દેખાપુજબરતમ પોહયા હયે હારીસ
પીસરકા બાપને દેખાહયે હીલદાર
સના તખ સામને આયાથા મરદુદ
તલક ઉમરે અલી ફીલાંકે ઉપર
ખડક લે હાથમે ઓર મારતા થા
અથા વો શેરનર હએદરકી અઉલાહ
લગા તખ મારને સાળીદ કદમ હો
અથા તાલીબ અલી ઉશપુશત ઉપર
કયાં ફતી હઝારાં ફીલ સફર
ખડા વો મારતાથા ફેજે ફીલાં
તલક દેખા વો મરવા ખવાર મુરદાર
દેખા સખ ભાગને હયે મસ્ત મંગલ
ખઝાં શાહકો હીખા શહાદ સાની
મુનવર શીકલમેં હયે પાક સુરત
લે અપને સાથ શખ હાથ્યોંકા દગલ
ચલા હાથ્યોંકે લેકર સાથ આયા
હુવા ફીલાંસતી તખ તંગ મયેદાં
બુદાતાલીખ અલીહો અઝ બીરાદર
ખડે ઉમરે અલી ફીલાં બીતર યે
ફસે હલકેમેં જા હાથ્યોંકે સફર
લગે નેજે ચલાને શાહ હરચંદ
વલે કુદરત ખુદાકા દેખ ઇસરાર
કે થા મરવાકા હાથી બહોત પ્યારા
કબાએ ખુદ દયા ઉસ ફીલ ખાંકો
તથાં ઉમરે અલી શાહે ગઝનફર
તલક વો ફીલ મસ્ત આયા શીતાબી
સદા ખરતુમ તખ શાહકો પકડને
સો યકબારમેં ઉસકો કતલકર
લગા અફસોસ કરને હાથપર હાથ

ચઝીદોમેં ખડાહ એબરક તીમસાલ
ખુદા હાફીઝવનારીર હયે તુમહારા.
લગે સખ ભાગને દોઝખકે વારીસ
હુવાફરહતલતીહીલ બહોત હુશયાર
કયા યકબારમેં તખ ઉસકો નાખુદ.
ખડા લે હાથમેં સમસાર સફર
યકસ પર એક ફીલાં પાડતા થા.
લગા ફીલાંકી કરને નસ્ત ખુનયાહ
ગીરે ખરતુમ હર એકકે કલમ હો.
ખડકે પાતા અથા મુઝયાકે ઉપર.
ગોયા એક આનમેં હોગએ બરાબર
હઝારાંસે ગીરાતાથા વો લીલાં.
દેખા ફીલાંકી હોગએનેસ્ત અબાર
હુએ હયે ઝરખસે સખ શાહસે મેકલ
ખડા એક મરદ દરતા હુલધાની
નહીં યકઝરરા હયે ફીલપર કુદુરત.
ચલા લે સાથ મરવાં મસ્ત મંગળ.
લે ફીલાં તખ મુદાબીલ શાહકે આયા.
ખડા ઉમરે અલી યા શેરે યઝદાં.
રહાથા હોકે હયેરાં યક રખનપર.
ખુદાકી યાદમેં મશગુલ ફીલ યે.
નહીં થી રાહ બનકો બાહીર.
કઝાકા ઉસકે પાંચાંસે ખુલા બંદ.
કે હાથી કોઇ ન હોતા પેશ રક્તાર.
વો ઝયાદા મસ્ત ઓર સખસે ન્યારા.
કહા જલદીરો બકર ઉસપે ભા તો.
તરંગકો હોદે ઉતરે જર્મીપર.
નથા બેખુદ અથા વો ઇઝતેરાખી.
ચલાયા હાથ તખ ઉમરે અલીને
રહા હયેરાન હો મરવાન ઝલકર.
નહોંકે ઉસકો હરગીઝ વાએસહવાય

સોટા ઉસપર કમંદાં જલદ જાકર કરો અખ કથેદ ઉનકો જુદ આકર.
 હુએ સખ મુત્તફીક તખ નાખીહકાં લગે સટને કમંદાં કંઈ હઝારા
 કમંદાંમે હુએ પીન્હાં અલી શાહ કમંદાં આ પડેએક ચોર પીંજહ.
 કમંદાંસે હુએ આજઝ વો સફદર શહે તખ બંદમેં મરવાકે જાકર.
 બઝાં ઉમરે અલીકો ફીલ ઉપર ચલીએ બઅદઝાં મરવાં ખુશીકર.
 કયા તખ બાઝગશતીકા નકારા મકાંપર અને જાં મરવા ઉતારા.
 ઇધર સુલતાને આલમ આકે ખુશહાલ ચલે અફવાજે હીકો લેકે ફીલહાલ.
 હુએ આકાર મકાંપર અપને સાકીન શહીનશાહે ઉમામુલઈન્સ વલજન.

શુમહોના લડકા.

અલા યક એક આ આદાબ કરકર હનીફશાહકો સગલ તસલીમ કરકર.
 મગર દેખે બીજા સુલતાને આલમ નહીં અમરે અલી આતા હયેબાહમ.
 કીએ તખ દુરફીશાં અપની ઝખાંસુ કહે યારાં ખખર હયેગા કીસીકુ.
 મેરા ઉમરે અલી વો શાહે સફદર પીસર મૈલાકા હયે મેરા બીરાહર.
 નહીં દીસતા હયે મુજકોવોકીવર હયે કહો મુજકો જસે ઉસકો ખખર હયે.
 કહા તાલીબ અલી અય શાહગ્યાની મેરે હમરાહ થા દીલદાર જાની.
 હમેં ફીલાંકે થે દોનાં જલદમેં પડેથે શેરે નરજુ રત ખુદલમેં.
 મયેં ઉનકીપુશતપરથીજુ નીગહખાન તલક લેજાયા ફીતે મસ્ત મરવાન.
 બઝાં મયેદાન હો ફીલાં સતી તંગ છટા ઉમયે અલીસે તખ મેરા સંગ.
 કે જખમેં મયેં નહીં દેખા બીરાહર ખુદા ખુજે ન જાનુ કયા હયે ઉતપર.
 સુને સુલતાને આલમ હોકે ખામોશ કીએતખહોશ અપના સખ ફરામોશ.
 ફતાહનંદીસતી જે દીલઅથા બાગ હુવા તીસપર બીરાહરકા બડા દાગ.
 કહા યારો બડા અફસોસ હમપર ખુદા ખુજે હયે કયા ઉમરે અલીપર.
 નહીં મઅજુમ વો દીલકા પ્યારા શહાહત પાકે દુનયાસે સીધારા.
 વયા કયેદે હયાતીમેં હયે ખુરસંદ યઝીદકે પડા હયે જાકે દરબંદ.
 બઝાં એક સવારમોઅમીનસામનેઆ કહા અય મખઝને ઇસરાર મૈલા.
 યઝીદા મીલકે સખ ઉમરે અલીકો પકડકર લેગએ જગકે વલીકા.
 કમંદા તનમેંથે શહકે સરાસર ચલે લે ફીતપર અસવાર કરકર.
 યઝીદાં કરકે હલકા હોકે દીલશાહ ચલે થે લેકે વો સખનહેસ ખુનયાહ.
 દેખા મહજુન થા શાહે કરામાત દીસા મુજ તખકયામતકાવોઆસાત.
 સુને યે માજરા શાહે યમન જખ કીએ રોરો નયન ખાલી વહીં સખ.
 કહે શહને સુનો દીલકે મકાસીદ નહીં રખને કે જતા ઉસકો હાસીદ.

રહે ઉસ ફીકરમેં દીલગીર હોકર
લીબાસેં સખ્તમેં મસ્તુર થા વો
બી દેખે રંગ ઉસકા સાંવલા થા
ખડા આ સામને તસલીમ કરકર
કયા તખ લઇ દોઆશહકોવો ગાઝી
કહે શહને કે હયે કીસકા તુ સયબોલ
કહા શહકો સદા દીલશાદદું મયેં
મુજે કેહતે હયેં અરકશ નામ લેકર
અથા નામા કયા હાઝીર અદબસે
કીએ મુકશુફ તખ નામેકો સરવર
હમીં તોગી વ મોંગાં દો બીરાહર
નલર મોલા અત્રીકે હયેં અઝલસે
સવાર એકલાખહયેં ઓર દસકઝારાં
સો હયેં બહોતસે મારે યઝીદી
ખુદા હાફીઝ તુમહારા હયે જહાંમેં
કયા તુ નાથ રૌશન ખાનદાંકા
ઘતા દીલપર નકર અપને કુછગમ
હમનપર કરશફત ઓર કરમ તુ
મુકાબીલ હો તુ ઉનકે શેરે સફર
પડે શહને વો નામ દરદો ગમસે
લગા તખ પુછને અરકશ અદબસે
સખખ કયા હયેયેદુરઅંજવાકેજડને
કયા અફસોસ શહયે દુર ફીશાની
કયા દીરોગ સુન અયસા જલદ યાર
કયા લશકરકો સારે ઝેરો બાલા
હુવા ઉસ જંગમે ગાયબ બીરાહર
ન બનુ કયા કીએ હયેં પાકતનપર
પરેશાં દીલ મેરા હયેઉસબહલબહોત
કહા અરકશને અયશાહે કરામત
ખુશીસે દીલકો રખ માહે મુનવર
સુનાઝીં તુજ કરમસેરનકી ખતબલ

તલક એકસવાર નીકલાજલ્દ આકર.
ફરાસતમેં બહોત મઅમુરથા વો.
બુઝરગીકા અજબ સરપર પુલા થા.
બહોત અદાબસે તઅઝીમ કરકર.
કહા દુશમન તુમહારે સખહયે માઝી.
હમારા યા બીગાના ઉકદેકો ખોલ.
અમર ઝમરીકી બીચૌલાદ હું મયે.
શહે તોગાં વ મોગાંકાહું ચાકર.
કયા પયેગામ ઝાહીર જો થા લખસે.
લગે પડને શહીતશાહ તખ સરાસર.
તસદદુક હમ હુએ મોલા અત્રીપર.
ફીદા મયેં આનદાંપર જાંને દીલસે.
કદમપર શહકે હયેંસખખવતી સારાં.
ગયે અકસર જહાંસે નેસ્ત ગેદી.
નકારા ફતહકા બજતા સમાંમેં.
અત્રીએ મુરતુઝા શેરે ખુદાકા.
ગુલામ પોહચેહયેં તુજકનઆકેબાહમ.
જલદકા ઝુદ કરના અખ રકમ તુ.
રગડતે તુશતપર આને હયેં કમતર.
નયનકી હોઝ ખાતી કર અલમસે.
થે રોનેકા કલો મુજસું બયાંસે.
નયનસે કયું સીતારે દૂટ પડને.
કહા સુન માજરા અય યાર બતી.
હુવા જંગે અઝીમત સખત ખુંવાર.
બહા તખ મારકેમેં નહુકા નાત્રાં.
મરા ઉમરે અલી વો ઇબને હયેદર.
સીતમમે યા ફરહમેં હયે બીરાહર.
નહીંભાતાહયેમુજકોકતસેકુછ બહોત.
ન લા તુ અપને દીલમેં કુછ કુદરત.
મીલાતાહું તુજે લાકર બીરાહર
ખુશીસે ગમ કરંગા દીલકા ઝાયલ.

મંગાયા બચ્ચાઈ અલવાને ન્યમત
 તનાવલ ઉનકી ખાતરશાહે કૌનૈન
 ચલા ઝુલી રજા સરપરકી લેકર
 ફીરાકર અપનાકસનતચોર હુનરમંદ
 સો અબદુલ્લહકોદેખા હૈગા અમવાર
 ખડા હયેગા વો લરકર ફૌજરરફૌજ
 બુલહ જગાપે જ સુલી ખડકર
 બઝાં મરવાન આ મજહુલ નાપાક
 હુએ હમપહેલવા ફીલફૌર ખુશહાલ
 ચલા લોનકો શાહકો જુદ નાપાક
 દેખે શાહને જો આતે હયેગે મુઝી
 કયા તબ ચાહ હયેહરકા સરાસર
 લગે વો હસ જને શહકો ઉચાને
 દેખે નહીં જોરવહાં ચલતા કીસીકા
 મદદ ઉસકો અછે માલા અલીકા
 બઝાં વો પહેલવાં તબસુસ્ત તરહો
 ગયા મરવાંકને કરકર ફીરાસત
 કહા મરવાંકો તેરે પહેલવાં હસ
 ન વા હલતા અપસ જંગેસે ગાઝી
 અગર આજઝકે તઈ હો હુકમસાહર
 રે સુનમરવાં કહાલા જુદ ચોર જુદ
 ઉઠ જુદીસે ચોર હીમ્મતકા આસાર
 કહા સબ દુર હો અહલે ખરાબી
 હુએ સબ દુર જુદી પહેલવાના
 શીકમ નીચે ચલાયા જોરસે હાત
 દેખ શહને ઉઘાયા તબહો ગમખવાર
 અદુએ ખાનદાં હુએ ચાર હમસે
 કહાહરગીઝઅદુનઇમયે હુંગમખવાર
 લીજતાહુ તુજે નીજ દે બીરાહર
 ખખરદારી અપસખીરખહો હુશશાર
 ચલુંગા મયે જ્યાં પરવાઝ કરકર

ખીલાયાશાહકો બહોલ કરકેમીનત
 કીએ કુછ શાહદીલકો તબ હુવા ચૈન.
 યઝદીને હુવા પયેવસ્ત જકર.
 નકીબોસે કયા થા જકે પયેવહ.
 બી ઉતબાલઇહુવાહયેદીલમે હુશયાર.
 ચલા હયે ખડક દેખન મૌજહરામૌજ.
 તનાબાં ખીચકર બાંધે થે ઉસપર.
 બુલાયા પહેલવાનાં જો થે ચાલાક.
 તુરત ઉમરે અલીકો હોકે ફીલહાલ.
 ખુદા ડાલેગા ઉનકે મુંહમને ખાક.
 કવી એક એકસેહયે કુવતમે તાઝી.
 ઝમીકો તબ લીએ થે વો પકડકર.
 ઉંચા મરવાંકને જુદી લીજને.
 ન વો શાહ છોડતા જગા અપસકા.
 વહાં કુવત કરે કયા મહબલીકા.
 દેખા અરકશને નાદર વક્ત હયે વો.
 દીખાયા બહોતસા અપના શુન્નઅત.
 હુએ ઉસ શેરે આગે સારે કરમસ.
 કયા ઉસ એકને સારોંકો માઝી.
 અકેલા લાકે મયે કરતાહુ હાઝર.
 કહા અરકશને ફીલમે ખુબ મરદુદ.
 ચલા ઉઠ કામ ઉપર નેક પતવાર.
 મંગાયા હયે ઉસે મરવાં સીતાબી.
 ખડા નઝહીક શર કન હોવેગાનાં.
 ઉઘાયા જહદ અરકશ પડકે આયાત.
 કહા દુશમન કહાંકા વો સીતમગાર.
 ઉઘાયા હમે મુજે તુ કયુ સીતમસે.
 નકર એક લહેઝાતુઅબખીચ ગુફતાર.
 શહીનશાહ યમન હાદીએ રાહખર.
 કહંગા મયે જ્યાંબહોતતુજકોરફતાર.
 મેરે શહકે તુ રહે ગેસુ પકડકર.

સુને જળ થે સુખન ફરહતકા બાહમ
ચલા વો સામને મરવાંકે આયા
બઝાં બોલા કે મરવાં હુકમ પાઉં
કહા મરવાન ઝુદી પાસ દીલબર
કહા આલમકો ઝુદી દુર કરના
હુવા તબહુકમસાદર ખાસ ઓર આમ
દેખા જળ ખલક નીકલા એક રૂખનાકો
દેખા અરશક હુવા તખરાહ કુશાદા
લગા સુલીકે લે ઇતરાફ ફીરને
નહીં લશકરકા અપને ચે જફકાર
કહા ઉતબા તઅજ્જુબ ચે નવા હયે
તલક અરશકન મારા હાંક કર ઝોર
ઉમદ અચ્ચારકા મયેં હું નવાસા
પીસર મોત્તા અલીકા ચે લીજને
ચલાહું મુંહમેં તેરે ખાક ભાકર
સમજ યું અપને દીલમે અખયકીકર
કમર ટૂટી તથાં મરવાંકી હીમ્મત
બઝાં અખદુલ્લાહ ઓરઉતબાં પુકારા
કહાં જુર અતહયે ઇનસાકો સરાસર
ચલા અરશક નીકલકર બાદ પાપર
દુરે ચકતાસે લાસાની મીલાયા
દેખે ભાઇકા ભાયોને નઝરકર
હુવા ફરહતસે દીલ ખુશહાલ શહકા
હુવા ખુશહાલ સખ લશકરથા દીલગીર
દેખે સારે અઝીઝાં ઓર બીરાદર
બઝાં અરશકને શહકો લા ગલેસુ
બઝાં અરશકને લે તાઝીમકે સાત
કહા શહકોબઝાં અરકેશહો ખુશહાલ
તુમ્હારેસે નહીં મયેં ધરકે ઝિમ્મીદ
સખબસે મુસ્તફા ઓર મુરતુઝકે
અપસકી આકેબત મયેંને સંવારા

કીએ તબ શુકર મોત્તાકા વોહરદમ.
બદા રેહત્રેકે શોતાંકો દીખાયા.
લીજ સુલીકે ઉપર ઉસ ચપઝીં.
શીતાબીસે ચડા સખ દેર મતકર.
કે તા દેખે બીરાદર ઉસકા મરના.
હુએથે સામનેસે દુર બદ કામ.
દેખા અરકશ સફા નાદર સહેનકો.
હુઈ ફરહત બઝાં દીલપર ઝયાદા.
લગે ઉમરે અલીકે નૈન ઝડને.
ખુરા ખુજે કલાંક હયે સીતમગાર.
નહીં મઅલુમ કયા સીરરેઇલા હયે.
કહા મરવાંકોઅયખનાસ ઓર ચોર.
અલી કરારકા હું બંદા ખાસા.
મુજે ભેજ યહાં જલદી ખુદાને.
યહાં આયા થા શહકા કૌલ દેકર.
ફીર હયે ખખતતેરે અય જફગર.
ગયા સખ હોય લે ખાયા કદામત.
ઇસે પકડો શીતબી હાંક મારા.
કે કપડે હાથસે વો બા સરાસર.
ફીરે અખદુલ્લાહ ઉતબાદીલ જલાકર.
લીજ ભાયોકે તઈં ભાયાં દીખાયા.
લગે રોનેકો દોનોં મીલ ખરાબર.
હુવા તન મનહે ફરીગબાલ મહકા.
લગા બજને તબલ શાહીકા ચૌફેર.
તરંગ એક એક અરકશકી નઝરકર.
બહોત તાઝીમસે દે માન ઉસકું.
ખડે આકર તરંગ શમશીર દે હાત.
સુખન મેરા સુનો અયમાહેતીમસાલ.
કયા મું કામ દોઝખકે ખુરથીદ.
સખબસે રહ પાકે ફતમ્હકે.
તુમ્હારા કરદયા હું કામ ખુરા.

મુખે યકબાર સારી ફૈજ લેકર નીસંગ હોજકે પડના શહે ઉપર.
કહા ઉતખા મેરે હીલકા હયે મતલુખ મુખે એયસાહીલડનાખુખ હયે ખુખ.
રયન ઉતનેમે આ પોહચી સરાસર પડે જા ખાકમે સખ બંદ લેકર.
રયન ઉસ ફીકરમે કર ચાક જના સુરજ નીકલા લહુકા લે અમામા.

અસવાર હોના મરવાનકા વાસ્તે જગડે.

હુવા અસવાર મરવાં લેકે લશકર ચલે ઉતખાસે અબદુલ્લાહ મીલકર.
હનીફશહેકે જધાં પોહચી ખખર ચે ચલા આતા હયે મરવાં ગોરખર ચે.
લીખાસે જંગમે મસતુર હોકર હુએ અસવાર સખ લશકરકો લેકર.
નકારા કુચકા સરવર બજકર ખડે લડનેકી જગા આકે રનપર.
મુકાબીલ જખ હુએ મુઝીકે કાતીલ યઝીદીથે પડે શરમીદા જહીલ.
સુનો લશકર અથા મરવાનાકા સખ જમ્ય મરવાનકયાથા મરદો મરકબ.
અથે લખ સાત ચોર અરસી હઝારાં કે થે મરવાં કને ઉસદીન સવારાં.
પ્યાદેશી અથે નૌ લાખ ઉસ સાત હઝારાં સાથથે ફીલાને અરસાત.
સગાં સારે દેખો મીલકર ખડે થે દુખાસે શેરનરકે સખ પડેથે.
બઝાં એકબાર વો શાહે જહાંદર ઉઠાયા ફૈજ અપના કરકે ચલગાર.
ઉઠે સખ તેગજન હો બર્ક તીમસાલ પડા મરવાનકે લશકરપે ફીલહાલ.
મીસા લશકરમે લશકર હોકે આમેઝ ચલી ચારોં તરફસે તેગ ખુરેઝ.
ઝમીસે તખ ઉઠા દેખો દુલારા પડા ઉસ દરતેમે સારા અધારા.
હુવા ચારોં તરફસે માર સખ માર કયામતકી અથી સાઅત નમુદાર.
હુવા ઉતનેમને તોગાન હાઝીર કે સખ હમરાહ લે અપને અકાબીર.
તુરંગ એક લાખપર થે દસ હઝારાં પ્યાદા ખર અથે સારે સવારાં.
નીકલ મરવાંકને આ પુશન ઉપર કે સખ લશકરકે તઈં ઝેરો ઝખર કર.
હુવા તખ ગુહકા તુશન ઉસઝાર લડાઇ સખતથી ચોર કતલ ખુખવાર.
હુવા મૈદાન સારા લહુમને લાલ હુવા તખ રંગ હીગર દેખ ફીલહાલ.
ઝમીસે લહુકે સખ નાલે ચલે થે હઝારાં મુઝયાં ઉસમેં હુએ થે.
મોહરરફ વાર મારા થા અલી બોલ ઉતારા ઝીનસે એક ઝખમેં બોલ.
ગીરાએ ભુઈ ઉપર પ્યાદે હઝાહાં અછંગે બલકે લાખોં વો સવારાં.
હરએક ઈતરાફ વો કરતે થે ફાની યઝીદાંકી કીએ બહોત ધુલધાની.
યઝીદાંકી કીએ રાંડા હઝારાં મુએ ઉસ રોઝ મુઝી બહોત સવારાં.
કીએ ઉસ રોઝ ફીલાં કતલ સારે કતલ હફતાહ કરનીએ * ઉતારે.
ઝમીખર વો જધાં હાથી કો પાડે ઉછલને કો લગે લહુકે ફવારે.

ખડક બજનેલમી તમસખ ઉસવાત
 દેખે ઉતખાને ઓર અબદુલ્લાહયેકાલ
 મુશીબ કાકાને તમ દેખા નઝરકર
 યઝીદસે આ પીસર જલદી મીતે થે
 મુશીબ કાકાને ઉતખા પાસ બઝર
 કયે યુ' ખેલ્યા કરતા ફરાસી
 ગીરાતાહુ' તુજે બતા હયે તુ કહાં
 કીએ એક વાર નઅરા હયેદરી માર
 બઝાં ઉશતરને અબદુલ્લાહકોકરઆહ
 જહન્નમકો ખસા જુદીસે ફીરકર
 વસે અબદુલ્લાહ થા કુવતમે' ફાયક
 ફીરા લશકર ઉપર નેઝા પકડકર
 લ્યા નેઝેકા ઉશતરને સીપરપર
 ગીરા જુદી ઝમી'પર છોડ તાઝી
 કયા જખ કરદ ઘોડેકે કદમપર
 કયા યકવાર હારીસ આડે જુકી
 રખા ઘોડેકા અપને દીલમને દાગ
 શહીનશહસે મીતે ઉમરે અલી તખ
 અથા ફીલાં તરફ સારોંકા જહુંબર
 હુવા ઉતખા ઓર અબદુલ્લાહ ફાની
 બઝાં લરઝા હયે મરવાં અપને દીલમે
 તીનોં સાઅત ગયે જખ દોનોંસરદાર
 બઝાં તોગાને વો મરવાંકે ઉપર
 મીલે શહ પાસ મજમા હોકે સારે
 કયા ગારત વો સખ લશકર દંદીકા
 ફીરા તોગાન તખ મરવાંકે લેકર
 બઝાં શહકે કદમ ચુમાએ ગ્યાની
 હવા ગમ શાહકો તાઝા સરાસર
 હવા સીમતંતકા ગમ બરદીસે શાહ
 લગે કરનેકા વાવૈલાહ સારે
 અલમ માતમકા તમ શહને ખડકર

યઝીદી ખોફસે મલને લગે હાલ.
 લગે તખ ભાગને યકતફ ફીલકાલ.
 નફર દો ભાગતે હયે છોડ લશકર.
 સઆદત વસ્તસે હાસીલ કીએ થે.
 મીલાયા જલદ ગાઝીને હુનકર.
 હયે દોઝખકો તેરે બીન બેકરાસી.
 મેરે તુ હાયકા અખ ઝખસે યાં.
 દો ટુકડે કરસડે હયે ઉસકો ઉસઘર.
 કહાબતા હયે કહાંઅયખરકતુલ્લાહ.
 કીતા ઉમ્મીદ અખ બનેકા તુ કર.
 યઝીદી ફેજમે' થા વહી લાયક
 સટા નેઝા ખુલંદ આવાઝ કરકર.
 કયા યકવાર અબદુલ્લાકે ઉપર.
 તુરત પોહ્યા હયે હારીસ આડેગાઝી.
 કલમ કરતા હરએક સુરતાકે ઉપર.
 જહન્નમમે' ગીરાયા નામુરાદી.
 ગયા પરવાઝ કર દોઝખને ઝાગ.
 મીલેતાલીખઅલીઆકીલઅલીજખ.
 ચલેથે લહુકે નાલે ઉસ ઝમી'પર.
 હુએ સરદાર દોનોં ધુલધાની.
 પડા લશકર જધાંસખરન ખુલ્લમે
 શીકશ્તા તખ હુવા મરવાન મુરદાર.
 લગાયા એક ફરસંગ રનકે અંદર.
 યઝીદીંકી ખસદ ખવારીસ માર.
 સઝા ઉનકો દીએ ઉનકી બહીકા.
 ખડા શહપાસ આયા જલદ હટકર.
 હુવા તખ ચેહરા રગી ઝઅફરાની.
 જગર ગોશા નબીકે ઇબને હયેદર.
 કીએ ઝાયલ અપસકેદીલસે ખુનયાદ.
 લગે કેહનેકો વો શોહદા ખીચારે.
 લગે સખ દેખ રોને આહ કરકર.

હુએ શાહકી નયન જરી દહનપર
વલે લશકર ખડા રોતા થા સારા
હુવા અંજવાંસે શાહકા પૈરહન નમ
લગા સર મારને તોગાં ઝમીપર
ખજાં રાહને ગલેસે ઉસકો લાકર
વસીઅત કરકે સમજયા હુનરસું
પકાયા ખઅદજાં અલવાને ન્યમત
તુ કર મૌકુફ અખ શાહકા હીકાયત

હીકાયત શીકશ પાના મરવાને ચાર ભાગના ઉસકા.

ફરાસી કરકે મરવાં નહેસ મુરદાર
અલા હર રોઝ મંજીલ કીતા કરકર
કયા અહવાલ સખ ઝાહીર જદલકા
કહા સુમ ખાદશાહે ખખત આવર
કયા દઅવા તુ અખ સુમી નીડરસે
હુધ અયસી લડાઈ સખત સાત
હુવા ચાર તરફસે સખત મારા
મદદ તુરકાં કીએ આ શાહે દીકો
કીધ ગારત હમારી ફૈજ સારી
મુજે તાકત નહીં લડનેકી ઉસ સાત
યઝીદ રે ખાત સુનકર હોકે ખામોશ
સીયાહી તેખ પડીથી ઉસકે મુંહપર
દરના જલગયા સોઝે જગરસે
ફીકરકે બહરમેં ગવ્વાસ હોકર
ખહોત કર ફીકરઅપનેદીલમેં હાસીદ
સો વર્ધખઅદઝતઅમ્મુલવો જફકાર
હુનર મંદીસતી યે કામ કર તુ
તરદદુદ કરકે તા વો હાથ આવે
નહીં મુજકો ખખરથા ઉસ અદુકા
કઝાથી ખાવસે વો ખેઝ હોકર
યઝીદી ખાત સુન મરવાન ખામોશ
ફરાસતલે કહા મરવાન મુફતાર

મલાયક સખ લગે રોને ગગનપર.
પડાયા આહકા ચૌગીરદ પુકારા.
ખડાયા સખકે ઉપર નીત નવાગમ.
ખરોશ દીલ અથા અલ્લાહો અકખર.
કહે કર સખર અય મેરે ખીરાદર
કહા પડ ફતેહા અય શેરે નર તું.
દીએ તખ ફતેહા હુધ દીલકો રાહત,
ખયાં કર જદદ મરવાંકા શીકાયત.

શીકસ્તા હોકે ભાગા થા વો પુજ્જર.
યઝીદકન જ મીલા મનહુસ ખદતર.
કહા તખ માજરા સખ રનખુંદલકા.
રહે અહકામ તેરા સખ મુલકપર.
દોઝખકે પહેલવાંને શેરનરસે
યકીં સમજે કયામતકા થા વો સાથ
મીલા સખ ખાકમેં લશકર હમારા.
હુસૈન ઇખને અલીકે બનશીકો.
તખર તીરાં વ શમશીરાંસે ભારી.
નહીં હરઅંદ મૈ કરનેકા યે ખાત
કમર દુટી લહુ ખાને લગા બેશ.
ગોયા પાપોશ મારે થે દહનપર.
ખેઝા રોતા અથા વો દરદો ગમસે.
હુખાયા થા અપસકો વો સીતમગર.
લગા ધુંદનેકો સખ દીલકા મકાસીદ.
કહા મરવાંકો સુન મેરા યે મુફતાર
ગરઝ દીલકો મેરે આરામ કર તુ.
વગરના ઉકે લશકર સાથ જાવે.
ઉઠા કહાંસે અંગારા યે કઝાકા.
પડા હયે આકે હમખર તેઝ હોકર.
દેખા ખોયો હે સુધપુધ આપનાહોશે.
ઇતા ખરકુમ કર નામે તુ અખ ચાર.

મંગા લશકર મદદ કરનેકો ખીસયાર
અછે જે પહેલવાં કુવતમે નામી
દે ઉનકે ખીલચતાં હોકર સરઅફરાજ
નહીં ફીલ હાલજનઉસ સાથ લડના
યઝીદ સુન ખાત ખોલા જલ્દ ફાજર
નવાસીદે હુએ આકર સો હાઝીર
કયા મરકુમ નામા રૂમકો જખ
દીગર ભેજ ફરંગીકે રૂખનકો
દીગર જંગખારકો વો કરકે મરસુલ
ખજાં સુલતાં હખશકન કરકે મરકુમ

રવાના હોના કાસીદકા.

ચલે નામેકો કાસીદ હાત લેકર
ધત સલવાત કેહ લે ઉશ્તેરાહત
લીજ સરવરકો અખ રોઝે કે બીતર
ખતમકર યહાંસે તુ ઓરખોલસલાવત

મજલીસ

સુનો શયદેઝ દીલકે જલ્દ રક્તાર
ગુલાં નાદર શુજઅતકે ચમનસે
સરાસર મજલીસે હશતુમકે બીતર
દેખો સાનેઅકી તુમ સુનઅતનઝરકર
મુસીખતસે અથા જે હોને હારા
કયા સરવરકો ઉસ ગમ સાથ રંજુર
શહીનશાહે વીલાયત ઇખને હયેદર
સદે સખ માર મરવાની જે નામી
અછો સરવર ઇપર રેહમત હઝારાં
રહે દો દીન હનીફશાહ ઉસ મકાંપર
ચલે લે સાથ સખ ખવેશાં ખીરાદર
મદીનેકી તરફ અઝમે સફર જખ
મદીનેકે અકખર આડે સારે
મદીનેમેં ગએ નાયખ નખીકે
મદીનેમેં ગએ જહાં મુરતુઝકે

કવી જે પહેલવાં હોવેગે ગમખવાર.
શીતાખીસે લડે વહાં જકે ગાઝી.
સીપાહકો દેખઝાના કર તુ મુમતાઝ.
જલલકા ઉસે નઈ કુછ ખાત કરના.
નવીસીદે કરો જલદિસે હાઝર-
કહા રાઝે નેહાં ઉસે ખયાંકર.
અથા વહાં ખાદશાહ કેસુમકો તખ
વહાં હાકીમ અથા ઉસકે કુધનકો.
અથા હાકીમ વહાં મુરદાદ મજહુલ.
રવાના કરકે નામા હરતરફ શુમ.

ખલે ચાફ તરફ રાહવાર હોકર.
સઆદત કર તુ હાસીલ ખાફરાગત.
સઆદત સરમદીકા હયે સરાસર.
ખરૂહે સમ્યદે અરઝો સમાવત.
હશતુમ.

હુવા યોગાનમેં કાગઝકે રાહવાર.
ચલા હયે હાથ લે દુરરે અદનસે.
ચલા લે વારને રોઝેકે અંદર.
નહીં હીકમતસે ખાલીહયે સરાસર.
હુવાહસનૈકપર વો અમ્મર સારા
લીજ રોઝેમેં કીતા દીલકો ખસફર.
ચલે જમેં ઝફરકો નોશ કરકર.
પછાડે ખડક તીલ સખ લોગ શામી.
અદુપર ઉનકે ઝેહમત ખે શુમારાં.
અથા મુશ્તાકે દીલ કખરે નખીપર.
જલોમેં શહકે જે થે પાસ હાઝીર.
કીએ આકર મીલે અહલે અરખ સખ.
કદમપર શરકે સખ જીકો નીસારે-
મીલે સારે સતી કાતીલ અદુકે.
નીસંગ કાતીલ અથે ફેને દંદીકે.

કીએ સખકો રવાના કર મુલાકાત
 દેખે શહને જ્યાં રોઝા નખીકા
 શકીએ મુજ નખી સરદારે આલમ
 નઝર જખ રોઝએ પુરનુર ઉપર
 હુએ રોઝા મુબારક બીચ દાખીલ
 ઝયારત કરકે ઉસ તુરલહુદાકા
 ઝયારત કરકે વો મહેબુબ રબકા
 ઝયારત બે રસુલે બા સફા હયે
 લગે કરને ઝયારત મુસ્તફાકા
 લગે કરને ઝયારત હોકે તાહીર
 હનીફને કીએ દીલશે ઝયારત
 હબીબે ખાલીકે યકતાએ દાવાર
 ઝે અવ્વલ થે વો લાયકછર લૌલાક
 ઝિન્હાંકી કબરપર તનકો ફીદાકર
 લગે કેહનેકો અય સાકીએ કૌસર
 કે તુમ હસનૈનકો છોડે દંદયામેં
 યઝીદી બેહયા મુફ્સીદ જફાકાર
 ઝહેરશે શાહ હસનકો કરકે રંબુર
 ભીઝએનુલ આબેદીઆરસખહરમકો
 સખબ ઉસકે હુવાહું બહોતદુખી મૈં
 અહુ તુજ ખાનદાંકા હયે યઝીદી
 હજારાં શુકર મૈં ઉસદીન કરંગા
 નખુવતકે ચમનકે સરવે રફતાર
 અહુએ ખાનદાકો યે કહા થા
 અથા કહાં વો અલીકે ઘરકા દુશમન
 નવાસેકા તેરે કર ઝખમસે ચુર
 હુસનાકે સખબ હયે બહોત અધારા
 યઝીદકે હાથસે મુજકો ફનાકર
 મેરા જલતા હયે દીલ સોઝેજી ગરસે
 દરનેમેં મેરે સીલગી હયે આતસ
 હુસૈના બીન તુજે છના નહીં ખુબ

દેખે રોઝા હુધ તબ દીલકો રાહત
 સો ઉસ મહેબુબ રખમુલ આલમીકા.
 નખુવતકે હયે ફરમાયે કાયમ.
 પડી શહકી ચલે મસરર હોકર.
 મઝારે મુસ્તફાસે હોકે વાસીલ.
 મોહમ્મદ મુસ્તફા બહરુદુબકા.
 ખખર હકને દયા થા છનકો સખકા.
 કે છસશે જેખમેં ચરઝો સમા હયે.
 રસુલે પાક બાતીન મુજતબાકા.
 બે હયે અવ્વલશે ઝહેરવહીઆખીર.
 મુનવર રોઝએ ખતમુરરીસાલત.
 રસુલે કીરદીગારે પાક જખબાર.
 શહીનશાહે રીસાલત માહે અફલાક.
 ફીદાકર છવ મેરા મુસ્તફાપર.
 કહો હસનૈન કહાં હયે વો બીરાદર
 કે તુમશે વો અથે અમનો અમામેં.
 અહુએ ખાનદાં વો સખત પુજબર.
 હુસૈન શહકો કયા ઝખમોસતી ચુર.
 જુલમસે તબ લીબકર કેદ સખકો.
 ફઝલસે અપને કર મુજકો સુખીતૈં.
 મેરે હાથોસે ફની હોવે જુદી.
 કદમ ઉપર તુમ્હારે મુંહ મલુગા.
 ઉખાડા જુલમસું બહ કેશ પુજબર.
 કહાં મુઝી તુમ્હારે આલકા થા.
 કયા સહેરાએ કરબલજસને ગુલશન.
 જુલમસે તબ કયા પાનીકો મસ્તુર.
 મુજે જુલમાત હયે અજખગમેં સારા.
 મેરે દાગે છગરકો અબ નેહાંકર.
 ભડકતા હયે મેરા છદરદો ગમસે.
 ચલા નેહાસતી સૈલાબ અશકશ.
 મુજે અખ મૌત હયેતુમસાથ મતલુબ.

ઝખમ સો ગમકા હયેમુજદીલપેકારી
 લીખાસે મગમે ખુદ હોકે મસ્તુર
 મેરે સરપર મુસીબતકા રખા ભાર
 લ્યા રાહત ક્યા ઉસ દરદો ગમસે
 મેરેપર બહોત હુવા હયે દદ અફઝુદ
 મદદ કર અય નબી અલ્લાહમદદકર
 ઉબલતે ગમકે દરયા હીલકે ઉપર
 મુખારક કબરપર સર રખ અપસકા
 ખુલાનેકો લગે જખ રોજે પુરનુર
 લગા ગમસાથ શહકે અર્શ હીલને
 લગા હીલનેકો તખ કબરે મુનઘ્વર
 હુસૈન ઇબને અલી જકે જવાસે
 કહા હયે ફાતમહ ખાતુને જન્નત
 ફતુબકી તુમ નશાન્યાં પાંચ ગૌહર
 રહે થે તા બકી દો દુજકે નૈન
 ઉન્હાંને અપની નોબતકો બજાકર
 રહે તુમ પાંચ તન ચકઠાર જ મીલ
 મુજે ભી કરબલાકી તુમ ઝમીંપર
 નહીં તો વો દંદી મુજ હાથ દેના
 મેરા મુન અર્જ અય ખાતુને માદર
 તુમહારા હયે દોઆ હકકન ઇબ્રાહીમ
 હુસૈનાકો સુના મેં જાંદીશાની
 અગર અંદરોઝ વો રહેતે જહાંમે
 વસીયત કર હુમનકો શેરે સફર
 મુજેથી ફીકર હરદમરાત ઓર દીન
 ચઝીદી બેહયાને કરકે હીલા
 બસાયા જખ હુસૈના કરબલાકું
 કે જખસે નહીં હયે મેરેદીલકોઆરામ
 મેરા દીલ દરદો ગમસે અખ હુવાયુર
 હયાતીસે રખા હયે મુજકો માદર
 અદબસે ફાતમહકે હો કદમ બોસ

મુજે અખ ઝીંદગી અફસોસ ભારી.
 મુજે ઉસ દરદો ગમને અખ ક્યાયુર.
 હુવા મુકે બકાકા જે ખરીદાર.
 હુવા ફારીગ અફુકે વો સીતમસે.
 કહા તદબીર ક્યા હયે પાડે મકમુહ.
 દીસે નશાહકો રખ શાહ તુ કર.
 અત્રા થા ચશનસે સૈલાખ ભરકર.
 કેહતેથે એક હીકાયત હમનફસકાં.
 લગે રોનેકો શીદવાં બેહીશતમે હુર.
 લગા ધરતીકા સારા ફરશ હીલને
 શકીએ આસ્યાં સાકીએ કોસર.
 હસન શાહે કરામત હકકે પ્યારે.
 કહાં હયે મુરતુઝા શેરે શુબઅત.
 સાધારે જગસે તુમ તીનોં મુકરર.
 અઝલસેથે તુમહારે ફરરતુલએન.
 મીસે તુમસે રહે જન્નતમે બકર.
 મેરે સરપર રખે જંજલ મુસકીલ.
 શાહાદતકા પીલાવો જમ ભરભર.
 ઉઠાવો જલ્લ મેર દીલસે કીના.
 કરામતકા તુમહારે સરપે આદર.
 ક્યા હયે તુમકો હકશાફીએ ઉમ્મત.
 હુઈ તખ મુજકો ભારી ઝીંદગાની.
 ખુદકે લુદ્સે અમનો અમાંમે.
 ચસે જાતે બકાકો કુછ કરકર.
 ખખર મઅલુમ નહી હોવે ખુદાખીન.
 ફના કીતા વો સખ મેરા કબીલા.
 હઝારાં દરદ ઓર જેરો જફાસું.
 નહીંમફ્દુમ હોતા મુજહો ઓર શામ.
 ઉલખતે હયે નયનસે ગમકે સમદુર.
 રહાહું ઇસ મુસીબત ખીચ આકર.
 લગે કેહને કબરસે કરકે અફસોસ.

કબરકે સાથ ખાતાં કરકે રોરો
લગે રોનેકો શાહ અફસોસ કરકર
ચલે રોતેહી આ અપને મકાંપર
ગયા સખ હીન નીકલ ઉસદરંગમસે
જુઝરનેકો લગી તખ રેન સારી
સલાસા પહેર ગુઝરી રેન કામીલ
હુવા ઉતનેમે દેખો સુખ્હો સાદીક
ખજા હીને મોહમ્મદકા નકારા
હુએ હુશયાર સારે ખાસ ચોર આમ
મીલે અહલે અરખકી સખ જમાઅત
અદા અબ્વલ રસુલ્લાહકા સુન્નત
ખજા હો પેશ વો સુલતાને કૌનેન
ખજા નીયત ફરજકા કરકે સરવર
અથે સખ મુકતદી પીછે જમાઅત
ગુઝારે ખઅદજાં દો ફઝ હતમામ
ચહે તખ શાહ ખજાં મીખરકે ઉપર
ખજાં તઅરીફ કરકર મુસ્તફાકા
કીએ તઅરીફ ખઅદજ નુરે હસનેન
લગે રોનેકો આલમ કર પુકારા
લગે ઉન સાથ રોને શાહ ગાઝી
ગરજ વો વકત નહ મહેશરસેથાકમ
જમાઅતસે સગલથી આહોઝારી
વસીયત કરકે સખ ચારાંકો સરવર
અકાખર થે મદીનેકે રહેનહાર
પસ અઝસીખતે પયમખરતાખધ રોઝ
મદીનેમે કીતેક હીન આપ સરવર
મદીનેમે અપસકો આમીલાં સખ
અજખ એક રાતથી રાતોમે મહેમુદ
અજખ અંદની મુસફ્ફથી દીલઆરા
ખેડે કરતે અથે ઝીકરે મોહમ્મદ
વલે કહવા પાલાતા થા વો સાકી

અંજુકે આખસે મુખ અપના ઘોધો.
ચલે રોતેહી તખ રોઝકે અંદર.
રહે ઉસ રોઝસે ખેમેકે અંદર.
સમાયા રાતકા પોહંચા જહાંમે.
લગી ઉકને રયતકી તખ અંધારી.
લગા ચૈથા પહેર હોનેકો ઝાઈલ.
ઉકે કરને લગે સખ ઝીકરે રાઝીક.
મુવઝઝનને અઝાં આકર પુકારા.
ચલે મસજીદમે આએલોગધ સલામ.
શહીનશાહ તખ ખેડે કરને ઇમામત.
કીએ બા સીદક દીલ શાહે કરામત.
અલીએ મુરતુઝાકે નુરેએનેન.
લગે કરને ઇમામત પેશ હોકર.
મુસલમાંથે રસુલુલ્લાહકી ઉમ્મત.
ખેડે તખ ફતેહા બા શરતોઈસલામ.
સુફઅ કર હમ્મદ રખકા તખ સરાસર.
સખાખ કરો ઉમર ઉસમાં અલીકા.
નખી ચોર મુરતુઝાકે નુરે એનેન.
અથા મસજીદને તખ નુરે શારા.
વલે તકદીરસથે હકકે રાઝી.
ખેડે રોતે અથે સુલતાને આલમ.
અથી હારોંકો દીલપર ખેકરારી.
પદા ફતેહાં ખજાં વો ઇખને હયેદર.
લગે શહપાસ તખ કરનેકો ગુફતાર.
સુને થે મદહ તુમસે હમને જાંસોંઝ.
રહેથે કર સકુનત શેરે સફ્ફર.
ખીઠાએ જા ખજા કર કામીલાં સખ.
સીતારે સાથ લેકર આંદ મસઉદ.
હનીફશાહને વોસખ મજલીસસંવારા.
અથા હમદો સના સારોંકા મકસદ.
નહી કીસકો ઝરા કહેતાથા બાકી.

અથા ઇલહાન નાદર જીતકા આવાઝ
મહદુમે દીલ અથે સારોકે માઇલ
શહીનશાહ ઇબન હયેદર હો કરાગત
નયન તબ નીંદમે મખમુર હોકર
તલક આ ખવાબમે શમસે કલામત
જમાલે બા કમાલે મુસ્તફાકા
કહે ઉઠ અય મેરે દીનદાર બની
યઝીદકે પાસ તુ ફીલહાલ બકર
નકો ઇમરોઝકા ફરદાપે છોડ કાજ
મુસીબતસે તુ હો રાઝી દીલાવર
ચલા થા કલક યુ રોઝે અઝલસે
શહાદતકે મીસદકે તખ્ત ઉપર
મેરે બઅદજ પયમબર કોઠ જહાંમે
ખતમ મુજસે હુવા પયેગમખરીપર
રખા સરપર મેરે દીલખંદગાંકે
વલે શરઅત તુ હો ઉસ સાથ હાઇલ
ઇતા કેહકર ગયે સાતારે કૌનૈન
તુરત મજલીસતી આકર શીતાબી
લગે કરનેકો સરવર દુરફીશાની
સુને હુઝાર મજલીસ સીદક દીલસે
સીતલી સબ ગઇ દેખો રયનકર
તુલ્લીન કાકા સતી સરવરને બોલે
નબીકી કબરકા બકર ઝયારત
ખુદા ખુજે કે ફીર કબરે મુનબ્વર
અલે સરવર ખવાસાં લે કે હમરાહ
લે મુસહફ હાથમે તબ ઇબને હયેદર
ફસાહત સાથ પડતે શાહે મકબુલ
ખુદા શાહીદ હયે મેરા અય બીરાદર
કે હયે મોહમ્મદ હનીફ શેરે સફદર
યઝીદકે સર ઉપર સમસામકો ઝાડ
મુના આવાઝ જબ સરવરનેધરગોશ

કસીદા બોલતેથે નગમ્હ પરવાઝ.
નબીકી યાદમે સારેથે શાગીલ.
કીએ બીસતરકે ઉપર ઉસતેરાહત
રહે બા ફરશપર મસતુર હોકર.
મોહમ્મદ મુસ્તફા બદરે રીસાલત.
દેખા દીદાર જબ શમસુદ્દુહાકા.
અદુકો કર ફીરંગસે ઝુફ ફાની.
બીરાદરકા લે દઅવા અય ગઝનકર.
તુજે ઇસ ખાતકી હરઆન હયેલાજ.
સબરસે અપને ખાતર જમ્અ તુકર.
લીખા મહપુઝપર યુથા અવલસે.
અથા લાયક શહીનશાહ ઇબનેહયેદર.
નહીં હયે હોનેહારા ઇસ ઝમાંમે.
સબબ ઉસકે શહાદતકા ચે અફસર.
દોનોં મઅસુમ મેરે મઝલુમાં કે.
દે અદવા ઉસ્સે તુ હયેઉસકા કાયલ.
ખુલે શહકે બઝાં આહીસ્તા દો નૈત.
હુઇ તબ શહકે દીલપર ઇઝરેતાબી.
કહે સબ બોલકર ખવાબે નેહાની.
રહે સબ દંગ હો અપની અકલસે.
મુખ્કોકા સુર નીકલા કબ ગગનપર.
દુરે ચકતા દહાંસે અપને રોલે.
અલો બકર કરેં હાલીલ સઆહત.
દેખુંગા યા નહીં મેરા બીરાદર.
હુએ દાખીલ બઝાં રોઝમે નીગાહ.
લગે પડનેકો ખુશ ઇલહાન હોકર.
અથે તુરબત ઉપર ફીરદોસકે પુલ.
નીદા આઇ કબરસે શાહે દીપર.
મુકરર હયે તુ સુલતાં ઇબને હયેદર.
યઝીદકી મેખ ઓર ખુનયાહસબઝાડ.
લગા ખાનેકો તબ દરયાએમમ બેશ.

હનીકશાહ નારએ પુર આ કીતે
હકીકા બઅદાં દર હોશ આકર
ઉઠાએ બઅદાં ગુએ નમન સર
ચકીદ ઉપરાલત મુલતાને આલમ
કીએ ઉસ રોઝમે ફીરકર બહુ
કહે ખુશ હોકેરહોસખાસચેરઆ
મદીનેકા ઇનારત જે હયે
ઉસે કરના શીતાબીસે મરમ્મત
વસીયત કરકે શાહને સખકે ઉપર
રવાના કરકે સખકે શાહ ગાઝી
અદુકે રખ ઉપર તાઝી કુદાકર
ચલે તખ રોઝ દુયમ દુય કુકર
ચલા લસકર દેખો મુલતાને હીકા
અવલ શમશીર મુલતાને ઇમામત
જલુમે ઉતકે થે સખ લોગ દીલદારે
ચલે કરને અદુકાં બેખ ફાની
ચલે બગદાદકે શાહાં સફર
સો ઇબરાહીમ ઉસગેરલેખીસર માત
ખલાસા અપને લેકર સાખ લશકર
પીછે શેરે રમુલુલાહ અસવાર
હનીકશાહ ખુશર ખુરશીદ સાની
ચમકતા મુખ મુનવરચાંદ જું સુર
હીગર ઉતકેખીરાદર માહે રથે
દોનોં શીકલો શમાયતમે થે નાદર
હનીકકો મદીને કે વો સખ આમ
દોઆ કરનેકી ખાતરશાહ ઉઠા હાત
લગે કેહને કે સરવર મુહદઆ સખ
ગલે જખ શહેરસે આલમકેસરતાજ
ચલે કૌનૈનકે વાલીએ ગમનાક
દેખો જાતે થે સરવર ઇન્સો જાકે
ચલે તખ રોઝએ પુર નુર તખ છોડ

અપસકો કબર ઉપર વાર દેતે.
હીએ સીજદા બઝાં અદલાહ કેહકર.
પડે ફાતેહા હુએ રોઝકે બાહર.
ચલે તખ દીલ હુવા સારોંકા બાહમ.
મુલાએ સખ અકાબર કર હુકમત.
હમનસે લેવા સખ મસનુને ઇસલામ.
શીકસ્તા હરજગાપર હોવે ઝાહીર.
કે તા રૈનકમે આવે સખ ઇમારત.
ચલે તખ ખુદ નીકલકર મુહદબપર.
ચલાએ મુહદબપર અપના તાઝી.
ચલે લેને મકાફતે ખીરાદર.
દમસ્કકી તરફ વો શાહે ગઝનકર.
ઇમામુલ વકત શાહે ઇન્સો જાકા.
મુસીખ કાકા ચલે થે બા સુજઅત.
અથે ચાલીસહઝારઅસવારખુજવાર.
હુસૈન ઇબને રમુલુલાહકા જાની.
ખરાબર તીસ હઝાર અસવાર લેકર.
ચલે લેને અદુકે સંગ મકાફતે.
અથે ચાલીસ હઝાર ઉતકે ખરાબર.
પીસર મૈલાકે વો શાહે જહાંદાર.
અરબકા ચોર અજમકાશાહરગાની.
શીકસ્તા સખ કયા વો ફૌજે મગર.
જુદ્દ જાનકે સહા જું મુશકબોથે.
દેખો ખુરશીદ ચોર ચંદરથે ઝાહીર.
ખડે મોહતાજથે દેખનેકો ઇતમામ.
ખુદા ચોર મુસ્તફાસે કર મુનાબત
ફરીસ્તે બોલતેથે મરહબા જખ.
લગે રોનેકો સારે શાહકે બાજ.
અદુકે સર ઉપર તખ ડાલતે ખાક.
લરઝતેથે જખર અરઝો સમાકે.
મદીને કે વો સખ આલમસે દીલતોડ

ખડાં તુરકા ચલે લે હાથ સમસામ
 પીરઅંદાઝા ચલે નાવકકો લે સાથ
 સીપ્હ એકલાખથે ઓર દસ હઝારાં
 ચલેથે બઅદજાં ચકરંગ હો અસવાર
 ચલેમંઝીલ બમંઝીવશહ ગમખવાર
 ચલા ઉસ આનલશકરવાએ ગ્યાની
 શઆ વહાં તુરકા દેખે હયે જાનદ
 પુછે શહનેકે યે જંગલ તુરાની
 કહે સખને કે અય સુલતાને રહબર
 બહોત મેહેનતસે કરકરજાંદીશાની
 ઉસીકો કરબલા કહતે હયે સારે
 સુને જબ કરબલાકા નામ સરવર
 મંગાએ મુશ્ત માટી શાહે કૌનેન
 નીપટથી સખત વહાંસુલને કેતઈખાત
 ગરજ હરએક તરદદુદ સાથ લશકર
 દમશકકે સામને શહેને સફા દેખ
 ઉતારે શાહને અપના સરઅન્તમ
 વફાઈમેં અથે જો યાર બાહમ
 અગર સાદર હોવેગા હમકો ફરમાન
 સીલગને કો ન દેવ એક બત્તી
 સુનો જબ યે સુખન શહગોશ ધરકર
 પીછાનો અબ મુજે તુમ ઇસ ઝમાંમે
 મેરો આરામ દીલકો હોવેગા જબ
 મીલાએ જબતલકઝએબુલ અબાકો
 વલે મઅલુમ નહીં પડતા હયે યારાં
 કે સખલશકર હયે ઉસકા હશમસારા
 અથે ઉસ ગુફતગોમેં શાહે આહીલ
 સોવઈ આહાબસે તસલીમ કરકર
 કહા શાહકો સુનો અબ કાન ધરકર
 કહે ઉસકો ચઝીદકા રાઝ સખ ખોલ
 લગા શહ સાથ કરને ખાત કાસીદ

તુરક અસવાર અશહબ લેચલેઆમ
 લડાઈકા ચલે અસખાબ લે સાથ.
 ચલેથે બઅદજાં સારે સવારાં.
 અદુકે હકમેંથે કાતીલ લો ખુખવાર.
 ચઝીદકન પોહચતેથે યુંહી અખબાર.
 મલાયક રાહમેં જંગલ તુરાની.
 કહે દીલસે કે યે કરબલ હયે શાયદ.
 કહો કયા નામ ઇસકા ઓર નીશાની
 ખીરાદર જો તેરે ઇબને પયખબર.
 હુએ હયેં ઉસ મકાંપર દેખ ફાની.
 યહાં ખાતુકે ફાની ગોશતારે.
 કીઅનઅરા જલાદીલમીસ્લે અખગર
 રખે કલને અપસકે નો કયા નૈત.
 ગોયા મુશ્કીલઅથા જાને કે તઈખાત.
 ઉતારે શાહ કીતા રાહ કરકર.
 કહે શહને કે હયે ઉમ્મીદ યે નેક.
 લ્યા ઉસ જાપેઆ લશકરને બીસરામ.
 કહે શહકોકેઅય સુલતાને ઓલમ.
 દમસકકા મુલક જા કરને હયેંવીરાત.
 ન આખાદીકો હોડે એક રત્તી.
 કહે કારોંકે સુન યે હોશ ધરકર.
 બજાએ મુરતુઝા સમજો જહાંમે.
 ખુલાસા દીલકો મેરે પાવેગા તબ.
 લ્યાહું સર ઉપર જોરો જફાકો.
 ચઝીદી ખવાર મુશ્કીલકે સવારાં.
 મંગાયા ઝુદકર મરકુમ સારા.
 તલક આ ચકબચકકાસીદ મુકાબીલ.
 લગા કેહનેકો સખ અખબાર ચકધર.
 દમશક મેરા પતન હયે યે સરાસર.
 લી ઉસકેપાસકયાલશકરહયે મુજબોલ
 લગા કેહનેકો મખફીકે મકાસીદ.

યઝીદા બેહયાકી ઝશત હયે ચાલ
હઝાર અસવાર વો હરરાઝ બાતર
સીખા હયે વો મહદ કરને અપસકો
ફીરંગી ઓર ફમીકો મીલાયા
મીલાયાબહોતલશકરજુમલાઅશવાર
કેહયે એક લાખગાકીનુમલા હાઝીર

હાઝીર હોના કાસીદા.

શહીનશાહ બાતમેથે ઉસ્સે શાગીલ
બજતયાવો સખ તસલીમ આદાબ
પુછે શહને મહાં તેરા કહાં હયે
કહા મયેં ફમસે આયા હું કાસીદ
કહે તબ શાહને કર દુરફીશાની
ઉસે કયા મુક ઓર લશકરહયેબોલો
કહા હયે પાંચ લાખ અસવાર દીગર
કમંદ અંદાઝ ફમી હયે સવારાં
યઝીદ કત વો કયા હયે સારામરમુલ
અયે ઉસ મુશ્તમુમે શાહે અકબર
હુવા પેદા ચકાયક જલ્દ આકર
પુછે શહને કહાંસે જલ્દ આ કહ
પુછે શહને કહો ઝંગીકા કયા હાલ
કહા નૌ લાખ ઓર અસ્સી હઝારાં
યઝીદકે પાસ ભેજ કર બપાઠ
બખર વો શાહસે કેહતા અથા સખ
બજલાયા વો સખ આદાબો તસલીમ
કહા કેહ નામ તેરા ઓર મુલકકા
કહે શહને કહો હબશીકા અખબાર
કહા નૌ લાખ હબશી વો જમ્બકર
કહેતાથા વો હબશકા બોલ અખબાર
તુરત આતેહી શહકે સામને આ
કહો આયા હયે કહાંસે તેઝ રફતાર
કહે વહાંકા કહો અખબાર કયા હૈ

સદા વો બયકતા હાય તખ્ત ઉપરાલ
કરે પયેદા ખઝાનેકો દીખાકર.
કયા મરમુલ કાસીદ બાતરફો.
દીગર ઝંગી વહબશીકા બુલાકા.
કલમસે લાખ પંધરા હયેગે તખ્યાર.
કયા હયે મુમસે તખ્યાર ફાજર.

તલક આયાદીગર કાસીદ મુકાબીલ.
કહા જબ તાજ તેરા સખ ઉપર લાખ
હમારેસે કહો કયા મુદદના. કો.
વહાંકે મેરે તઈ પુછે મુદદના.
વહાંકા શાહ કયા કરતા હયે અગી.
બયાં સારા મુશ્તમીલ હમસે બોલો.
અલેદ આલીસની હયે ઉમકે ઉપર.
શુબઅતમે કે હયે નામી દીવેરાં.
તુમ્હારે સાથ લડને શાહે મહમુલ.
તલક પેહાંચા નયા કાસીદ સોઆકર
મુઅદ્દબ હો ખડા તમલીમ કરકર.
કહાં ઝંગબારસે આયા હું કાસીદ.
કહો કીસ વાતસે ઉમકા કે હૈ ચાલ.
રવાના વો કયા ઝંગી સવારાં.
તુમ્હારે સાથ કરનેકો લડાઈ.
રહા હયે પીક ચહરમ આ ખડા તબ
ખુદા કાયમ રખે તેરા યે અકલીમ.
કહા કાસીદ હું મયેં શાહે હબશકા.
કે હૈ કીસ હાલને માહામ ગરખ્યાર.
યઝીદકે પાસ ભેજ વો મહદકર.
તલક કાસીદ હુવા દીગર નમુદાર.
બહોત આદાબસે દુરનીશ બજલા.
કહા શેહરે ફીરંગસે હું નમુદાર.
વહાંકાં કહો કવામફ ન્યારા કયા હૈ.

કહા સુલતાન હયે વહાંકા ફીરંગી
 લ્યા હયે તખ્તકે વો અપને હમરાહ
 સુને શાહને ખબર આઈ તરફકા
 કહા ચારા નીપક હયોતકત દુશવાર
 સુખતકા દુર સુને સમશીરઝન જખ
 મુશીબ કાકા કેહને થે બાશુખઅત
 મુજે ગર હુકમસે હો સરફરાઝી
 કહે સદ આફરીં તુજ હોશ ઉપર
 ઉઠે ઉમરે અલી તખ કરકે તસલીમ
 કહે શાહને મુજે ગર હો ઇન્તઝત
 કહે હયેં તુમહીં ઉતકે સરકા વાલી
 ખો ઉસતર બઝાં આકર અદખસું
 હુકમ ઝગીકે હકમેં હોવે સાદર
 ઇન્તઝત દે કે કર અખ મુજકે આઝાદ
 ઉઠે તોગાન બઅદઝ ઉતકે મોગાન
 કહે ગર અમલે હોયે શહ ગ્યાની
 નફર મોલા અલીકે હમ હયેં કમતર
 કહે જલો તુમહોં ચારો રખતપર
 ચલે ચારોં તરફ ચરોં દીલાવર
 હનીફશાહ બાદશાહ અહલે અરબકા
 યઝીદાં કે અથા વો હકમેં કાતીલ
 ઉઠા સુલતાને આઝમ કુચ કરકર
 દમશકકે સામાને વો શાહે સરદાર
 યઝીદકો જલકે મુખખીરને ખબર કર
 મુના જખ કાન ધરકર માજરા ખોલ
 નીકાલા ભાર લશકર હો પીશેમાન
 દેખો વો પહેલવાં ઓર રસીઘ થા
 અથે ફરઝંદ ઉસકો ઓર બીરાદર
 અથે પીંજહ પંજ સારે હરામી
 યઝીદકે પાસ જલકર બલકયા તખ
 કહા ગર હુકમસે ફરમાન પાઉં

કે હયે મુનકર નખીસે ઓર દોરંગી.
 બી લશકરસાયલખઓર સાતજગાહ
 લીખા ભાયાં તરફ ગુચા દહનકા.
 ખુદા હર હાલમેં હોવે મહદગાર.
 હુવા ઉપરા સભોંકા અકલો ફન સખ
 સુનો દીલખંદ મોલા થે હીકાયત.
 ફરંગીસે કઈં જ તોગ બાઝી.
 સફરકા જમમી અખ નોશ તુ કર.
 પીસર શાહે વીલાયત હકતે અકલીમ
 કઈં એક પલમેં અખ રમીકો ગારત.
 કરેગા તુ વો સખ લશકરકો ખાલી.
 દીલાયા હયે ફીકરકર અપને લખકું.
 જહાંસે સખ કઈં માદુમ ફાજર.
 ઉખાડું જગસે ઉતકો બેખો ખુનયાદ.
 ખો આ શાહકન બાસીદકો ઈમાન.
 કરેં હખશીંકી જલકર ધુલધાની.
 કરેં મુઝી કો પીનહાં ખાક બીતર.
 મહાં હમ હયેં યઝીદકે સરકે ઉપર.
 યકસથે એક ફાયક શેરે સફદર.
 અથા ફરઝંદ મોલાકે સલખકા.
 ખુદાકી યાદમેં હાયમથા શામીલ.
 ચલા સૈલાખે રેહમત મોજ કરકર.
 ખો રેહ દેખને કીલ્દેકે દીવાર.
 હનીફશાહ આ ખો સીનેકે ઉપર.
 ગયા તખ હોશ ઉઠકર ધાખરા હોલ.
 થે ઘોડે ઓર હશમઓરસારા સામાન.
 સુનો બી નામ ઉસકા બલકયા થા.
 સખી થે પહેલવાં ઓર ઝોર આવર.
 કવી કુવતમેં થે હરજ વો નામી.
 ખડા આદાબસે તસલીમ કર તખ.
 શહીનશાહે અરબકો ઝીંઠા લાગી.

યજીદીને કહા દર હાલ જાકર
ખીરાદર ઓર ફરજાંકો લે સાત
ખડા લશકરકે બાંધા સફ બરાબર
ખડે દોનોં સફાં સંજીદા હોકર
અકાબર સખ બીતર વો બલકયાથા
કહા ઉસકો તુ જા મયેદાંમે દરહાલ
ખડા મયેદાનમે તખ બલ કયાઆ
તલક લશકરસે શહકે બીજવાં એક
કયા જાતીઆ ઉસ ઉપરાલ એકવાર
બહોત ઉસ બલકયાંને ક્રીશુજાઅત
હનીફશાહ દેખકર ચે હાલ સારા
અલી અકબરકો બોલે અય ખીરાદર
અપસક્રી જાયપર ઉનકો ખડાકર
તુરત આતેહી વો શાહે જહાંદાર
શહીનશાહને હુનર મંદીસે ડાલે
મોઅલ્લક ઝીનરસે સરવર ઉઝકર
મગજ તખ કાનકીરાહસે નીકલ બાર
દેખા તખ બલકયા હાસે ખીરાદર
કયા તખ પહેલવાં દીગરકો મરમુત
અજલસે ખાવરા હોકર વો સુરદાર
પકડ વઘં ગુઝ ઉસકા શાહનેસે વઘં
અંખ્યાં ઓર કાનસેજરી હુવા દમ
શહીનશાહ ઉસતરહીં જહપંજતન
હુવા તખ બલકયાકા વર અવારા
બઝાં ઉઠ બલકયાને ખાક સરપર
સો આતે સામને વો દુશમને દીન
તેરા કેહનામ કયાઓર કયાલકખદયે
મેરે સખ ખાનહાકો કરકે દાની
બઝાં સુલતાંને સફર લખકો બોલે
હનીફ નામકા મયે શેર ગાઝી
કહા મરવાંકા મયેને ફોજ મારા

શીતાબી લાવ તુમ જીતા પકડકર.
ચલે લે બલકીયા નાપાક બદખાત.
રહે સરવરકો લે અપને મકાંપર.
યજીદ તખ આકે બયેકા બુજ ઉપર.
ખીરાદર ઉસકો નામી બલકયા થા.
શીતાબી હાથ લેશમશીર ઓર હાલ.
મુકાબીલ શાહકે ઓર દોઝખી જા.
ખડા મયેદાનમે ઉસ શુમકો દેખ
વલે ઉસકો રખા વો બલકીયા માર.
જવાનાં ચહેલ તન પાએ શહાદત.
ઉડા ગુરસેકી આતશકા શારારા.
દેખો મેરા તમાશા તુમ નજરકર.
અપી આકર ખડે મયેદાન ઉપર.
કયા નાપાકને શાહકે ઉપર વાર.
પકડ ઉસકી કમરમેં હાથ ડાલે.
ઝમીં ઉપરાલ મારે તખ પટકકર.
ગયા દોઝખમેં વો દોઝખકા અંગાર.
કલેજ જલગયા સીનેકે અંદર.
અથા નાપાક વો ધજાલીસ મઝકુલ.
સટા સરવરકે ઉપર ગુઝકો માર.
સટા વઘં મારકર ઉસ ગુરજસે વઘં.
પડા ઘોડેસતી વો હોકે તહેદમ.
રખે તખ પહેલવાનાં મારકર ફન.
સહીનશાહને સમોંકો ચુનકે મારા.
ચલા રોના શહીનશાહે જહાંપર.
કહા શહકો કે અયજલ્લાદોમીસકીન.
શીતાબી બોલ તેરા કયા નસખ હયે.
કયા મુજ ઝીંદગીકી ધુલધાની.
ઝખાંસે દુરરે મરવારીદ રોલે.
મયે હું સુતતાન શેહરેખાનીયાઝી.
કહે તહકીક મયે મારા હું સારા.

યજીદકા તોડને આયા દહનકો
 મુના જળ બલકયાને શાહસે ગુફતાર
 લ્યા વો વાર તખ શહને સીપરપર
 બઝાં એક મુશતમારે સરકે ઉપરાલ
 ફંદ્રિમાં વો કવી કુવતમનેથા
 કયા તખ વાર નેઝેકા વો મરદુદ
 ખડકકા વાર તખ શહને કીએ ઝોર
 યજીદને દેખકર યે હાલ સારા
 બહોત હો વાખરા વો ખોફ ખાકર
 કહા મરવાનને હયે કયાઅબી સું
 નકારા બાઝગશતીકા કરાયા
 રહે સરવર અપસકે આ મકાંપર
 ગઈ તખ રેન આયા તખ ઉબલા
 ચલાયા ફોજકો તય્યાર કરકર
 બઝાં મરવાં શીતાબી ખોલકરહર
 અથા એક પહેલવાં ઝંગીકવી શાલ
 યજીદકે પાસ વો ખુલખાલ આકર
 લ્યા લશકર વો સખ અપને ખરાખર
 હનીક શાહ ફોજકો સંગાત લેકર
 ખડા ખુલખાલ વારીસ હો સહેનકા

મુકાંખાલ હોના દાનાં લશકરકા.

કહા શાહકો નીકલ અખ ભાર આના
 સુને શાહને જ્યાં યે ખાત ઘરકાન
 દયા ફીલ ફોર શાહપર ગુર્જકો કાડ
 બી હીગર પહેલવાં આયા કવીતર
 ઉસે ઉલકા કેહતે યે નામ લેકર
 શીતાબી હોકે વો મજીહુલ આયા
 દહઅ નેઝેકો કર આખુકસે સરવર
 બઝા શહને સોટ સમશીર બાહમ
 બી હીગર પહેલવાં એક ઝોરખર થા
 ખયા અલકુ કકર ઉસ ખીસકાનામ

દુખાયા હયે મેરે નાઝુકા બહનકો.
 કયા તખ શાહપર સમશીરકા વાર.
 હુનરમંદીસે આએ શેરે સફર.
 હુવા તખ બલકયાકા ઝશતતર હાલ.
 પકડ નેઝા લ્યા તખ હાથમેંકા.
 પકડ નેઝા લયા તખ હાથસેઝુદ.
 સોટ દોઝખભીતર મુઝીકા સર તોડ.
 હુવા બેહોશ તખમુઘપુઘકો બીસરા.
 કહા અફસોસ હયે અખ ઝીંદગીપર.
 અંગે દેખેગા તુ ઉસકે લહુકું.
 વો સખ લશકર અપસકાતખફીરાયા.
 રચન સારી રહે વો શેરે સફર.
 યજીદી બેહયા હોકર ઉતાલા.
 અખી બયેઝા મહેલકે દરકે ઉપર.
 નીકાલા ભાર અપના સારા લશકર.
 ઉસે કહતે યે સારે નામ ખુલખાલ.
 ઉઘાયા પાન તખ લઈ લાફ કરકર.
 ખડા લડનેકી જગા આકે રનપર.
 ખંડ રેહ આકે જલહી મારકેપર.
 ગુરજ લે હાથમેં વો સાત મનકા.

મેરેબી હાથકા એક વાર ખાના.
 ઉકે જલહી મતી પકડે હયે મયેદાન.
 સોટ યક ઝખરમેં ખુલખાલકો માર.
 અથા વો મસ્ત જુ મુરદાર બહતર.
 અથા જહુકે ફનમે બહોત કવીતર.
 બહોત જલહીસ્તી નેઝા ચલાયા.
 ખીજલર હો રહા ગેહી સરાસર.
 હીખા નાકીસકે તઈ રાહે જહન્નમ.
 કે સખ ઝોર આવરોમેં વો નશાર થા.
 ખડા થા કોહે અલવંદસાસીઝહમ.

શહીનશાહકે ઉપર વો ચલક આયા
સો સરવરને ઉસકે વારકો ટાલ
બઝાં આતે અથે એકએક શારપર
હુવા ઉતને બીતર શબકો સમાયા
યઝીદી બાઝગશત હોકર ગએ સબ
યઝીઝી તબ કહા મરવાંકો ચે બાત
હનીફ શાહકે નહીં દુનયામેં સાની
નહીં આકર મીલા હયે કોઈ બીરાદર
દદા મરવાને પાસબ ઉસ ફીરાકર
તેરે કન હયેગાલશકરઆજ બીસયાર
વો સબ લશકરકા હમલાકરકેયકબાર
યઝીદ ચે બાત સુનકરખામ નાદાન
હુધ સારી નીકલકર રેન આખાર
ઝમીંપર સબ લગા ફીરનેકો આલમ
યઝીદ આયુર્જપર બયેઠા હો બાહેર
નીકાલા બહોતસા લશકર વો ઝાહીલ
વો સબ અસવાર ચૌદા લાખમજહુલ
શહીનશાહ સાથ થી સબ ફૌજયકદીલ
હનીફશાહ આ ખડે મયેદાન બીતર
અલીઅકબરકો બોલે અય બીરાદર
અયસેમેં કોઈઅપી હરગીઝ ન પુટો
પીછે વો ઇબને હયેદર શાહે કૌનેન
તરંગ અપના ઉઠાકર શેરે સફદર
લગે તબ મારને એકસપે એક ડાલ
અદુકે સંગ લગા લડનેકો ગાઝી
અલી અકબર અપસકા ફૌજ લેસબ
પડા અસકરમેં જા લશકર હોખેતાખે
લગે તબ મારનેકો દેખ મુઝી
કરે જસકી કમરમેં વાર તલવાર
અગરચે કોઈ આતા થા મુકાબીલ
કરે ચકઝબચે હાથીકો મીસમાર

તુરત શમશીરકો એક વાર ભાયા.
જહન્નમમેં ઉતારે ઉસકો ફીલહાલ.
કીએ દોઝખ બીતર આરામ બકર.
સુરજકા શાફ મગરીબ બીચઆયા.
ગયે સરવર અપસકે ઠાર પર તબ.
કયા અપની જગાપર મયેનેઅસખાત
ચકીંકર ખુજ તુ મેરી ઝખાની
અલી ઇસ બાતકી મેરી ફીકરકર
હનીફકન કે હયે થોડાસા લશકર.
હશમ ઘોડે પ્યાદે ફીલ અસવાર.
મીલાનાગરદમેં સબફૌજ શાહસવાર.
કહા હયે ખુબ કરના યુંહી મરવાન,
નીકલ સુરજ ગગનપર હોકે ઝાહીર.
લગે મીલને ચકસસે એક બાહમ.
નીકાલા ભાર સબ કીલ્લેસેલશકર.
ખડા મયેદાનમેં કીતા મુકાબીબ
કયા સુલતાંને હીંપરતબ વો મરસુલ.
હઝાર હશ્તાદએ મરદે મુકમ્મીલ.
પડા સબ ઝલઝલા અરઝો સમાપર.
ખડે રહો તુમ ઝરા મેરી જગાપર.
બગૈરઝ હુકમ મેરે કોઈ ન ઉઠો.
અત્રે સુલતાં બીરાદર હરદોહસનેન.
પડે ચૌદા લખોમેં જા ગઝનકર.
કુલંગાંપર દેખો શાહ હયેંગે ઉપરાલ.
લગા કરનેકો નાદર તેગ બાઝી.
અદુકી ફૌજમેં બકર પડે તબ.
લગે સબ મારનેકો લોગ અસહાબ.
લગે સબ કલ કરને મીલકે ગાઝી.
પડે ચક વારમેં દો તુકડે મીસમાર.
ચકીં ઉસ ઝખરસે હોતાથા ધાઇલ.
કલમ કરકર સો હાથીકે પગ ચાર.

અલી અકબર લગે ઉસધાત લડને
 અલી અકબર દેખે લડતે હયે સરવર
 મુકરરાહ સો અપસકે દીલમે બીસયાર
 યજીદકી તબ નઝર નાગાહ બંકર
 પુછા મરવાને અસવાર હયે કૌન
 કહા મરવાને યે અસવાર અકસર
 પીસર યે શાહે મરવાને અલી હયે
 કરે સુલતાની આલમકી નઝીરી
 યજીર ખોલાકે અય મરવાન સુનખાત
 મેરાદીલઅબખહોત લરઝા હૈ મરવાન
 ખીરાદર મીલ યે દો યકઠાર બની
 અબ્જુ કુવત નહોં ઉનકા હુવા કમ
 નહોં હયે માંદગીકા ઉનપે આસાર
 સભોમે શેરનર હયે દોનોં ફાયક
 ફીરા લશકરકો તબ મરવાન સારા
 યજીદકા તબ ગયા કીલ્લેમે લશકર
 હુવા વો રોઝ આખીર તબ ગુઝરકર
 તખતપર આકે ખેઠા નેહસ મુરદાર
 મીલે આકર સબી અરકાને હૈલત
 કહા દીરોઝ તુમ સરવરકે ઉપર
 છતા ચાહતાહું મેં તુમ સાથ લડને
 વજીરાં સર ઝમીંપર ધરકે ગાસીબ
 ઝમીં તેરે હુકમમે મુનસલક હયે
 કહા બાકી કીતે હયે આજ તય્યાર
 કહાં મરવાં સતી એક લાખ ઉપરાલ
 કહા મરવાંકો હયે મેરા દીલાવર
 કે સબ ફીલાં વો લશકર સાથે લેકર
 દેખો કીસ તરહેસે કરતાહું મેં જંગ
 કરું મેં કેદ લા ફીલાંકે, બીતર
 ઉસે ઉસ કેદસે આજઝ કરંગા
 વજીરોને કહે યે ખાત મરગુબ

કદમપર ધર કદમ મુઝાયાંપે ચડને.
 અજબ સાબીત કદમમુઝયાંકે સરપર
 લગે તબ મારને મુઝયાંપે તલવાર.
 પડી અકબર અલી ગાઝીકે ઉપર.
 અજબ સાબીતકદમલડતાહૈયે કૌન.
 અઇમેમોહમ્મદ હનીફશાહકા ખીરાદર.
 અલી અકબર યે નામે મહાબલી હૈ.
 હમેશા યુંહી કરતા હયે વજીરી.
 યે ફરઝદાં અલીકે હયેંગે આફાત.
 નેહાયત ખાફ ખાકર હયે પીશેમાન.
 ફીયે લશકર હમારા નીસ્ફ ફાની.
 નહી આલમકા કુછ હૈ દીલ ઉપરગમ
 અજુ સાબીત હૈ કુચ તનપર નહોંવાર
 નહોં લડના ઉન્હોંસે આજ લાયક.
 કયા તબ બાઝશતીકા નકારા.
 ગયે સુલતાને દીં અપને મકાંપર.
 ગઈ શબ્દી નીકલ મુરજ સમાપર.
 બુલાયા સબ વજીરાં ઓર સરદાર.
 ખડે આદાબસે યે દર હુકુમત.
 ફીયે હમલા ન યે ગાલીબ ઉન્હોપર.
 લડાઈ સખતબી ચાહતાહું કરને.
 કહે તુજકો હયે સારા યે મુનાસીબ.
 હમનકો તુજ અમરસે શકરશી નયે.
 શીતાબી લા કહે મેરેસે અખબાર.
 કે હૈ અસ્સી હઝારાં કોહ તીમસાલ.
 કે સબ ફીલાકોં અબ તુ મુસ્તદ્દહ કર
 લડું શાહે દીસે મયેં સરાસર.
 હનીફશાહ દેખકર હોવેગા તબ દંગ.
 સદાઉંગા કમદાં ઉસકે ઉપર.
 દેખો એક પલમને છતા ધરંગા.
 બહોત નાદર કે હયેયેમસલેહતખુબ.

ખુલા હાઝીર કયા સખ પહેલવાંકું
અથા મુરદાર જંગી એક ફાજર
ખડા થા પહેલવાં વો જોર આવર
કે સખ અહલે કખાયલખલકેઓલાદ
યકસસે એક થે જુ મીસ્તે ફીલાં
સો અલકા આ કખીલે સાથ લેકર
કહા અયશાહ હુકમદેમુજકો ઇસહાલ
યઝીદને તખ કહા મેરા હયે થે કામ
અગર ખવાહીશ હોવે તુજ માલોઝરકા
કે હયે હાઝીર અગર આહતા હયે તુલે
અથા અલકા દીગર ઉસકા ખીરાદર
ખુલા ઉસકો કહા મૈદાન બીતર
હનીફશાહ આવેગા તો મુજ ખખરકર
યઝીદકે પાસસે લે ખીડએ પાન
હુવા કીલ્લેસતી બાહીર વો હાસીદ
ખડે આકર રહે તખ શાહ રનપર
યઝીદ ખેઠા ખજાં આ મહેલ ઉપર
ખુલાયા ખઅદજાં અલકા ખીરાદર
કહા વો બલકયા મૈદાનમેં આ
અબલકા ખાવરા અખ કૌન હયે વો
અલી અકબર ખજાં મૈલા અલીકા
ખડા શાહકન રહા વો આ ખરાખર
કહા શહકો રઝાદે મુજકો અખ જુદ
કહે મૈલા અલી તુજકો મદદગાર
કુદા તેજી ખડે બલકા મુકાબીલ
પીસર મેં હયેદર કરારકાહું
અલી અકબર મેરા હયે નામ બાહીર
મેરા હયે નામ અલકા જંગમેં મશહુર
નહીં તુજ મારના લાઝીમ હયે મુજકો
ખજાં યું બોલકર નઝદીક આયા
અલી અકબર શુબઅતમેં અથેઓર

અથે જો શહેરમેં દીગર મકાંસું.
ઉસે થા નામ અલકા ખહોત નાશર.
અથા મશહુર વો ઇતરાફ બીતર.
અથા જંગીકને સખ મીલકે હશ્તાદ.
ખડે થે કોહસે મુજયાં કે ડીલાં.
યઝીદકે પાસ આયા વો સીંચ રગર.
હનીફકો પકડ લાતા હું ફીલકાલ.
તેરા મશહુર હોવે ચૌતરફ નામ.
દીગર જામેઅ હોવે ગંજે ગોહરકા.
મગર થે કામ તુ કરકર મેરા દે.
કવી તુશ્તક અથા વો જોર આવર.
અલી અકબરસે જા લડનેકો રનપર.
કે શેરે મુસ્તફા આયા હયે રનપર.
કખીલે સાથ લે પકડા હયે મૈદાન.
દેખો ખદબખતથા ખદતન વોફાસીદ.
હખીફ ઉખને અલી શેરે ગઝનફર.
લગા તખ દેખને સખકો નઝરકર.
કહા જલદીસે જા અખ સહેન ઉપર.
પડા આવાઝ ઉસકે કાનમેં જા.
મુકાબીલ આકે હો બલકા સતીવો.
અથા અસવાર વો ખુલકે વલીકા.
મુકદ્દલ થા તરંગ ઝેવરકે બીતર.
અદુકો માર અખ કરતાહું નાખુદ.
નહીં કીસકા ચલે તેરે ઉપર વાર.
ખજાં તખ નામસે બલકા હો સાધલિ.
જોગર ગોશા અલી શાહ સવારકાહું.
તેરા કેહ નામ જુકી મુજસે ફાજર.
કે હું મેં પહેલવાના ખીચ મસ્તુર.
લી જતાહું યઝીદકે પાસ તુજકો.
કખરમેં શાહકે યકવાર ભાયા.
કમર જંગીકી વહીં જલદીપકડકર.

કયા હમણે પચાપે ત્રીન મુરદાર
વણે દેખા નહીં હીલતા હયે ઝરરા.
વહીં અલકા કમરકો છોડ ફીલહાલ
અલી અકબર વહાં કરકર કરાસત
કયા તખ ઝોર અલકાને પકડકર
ઉઠાએ ઝોરકર સંગી વો મુરદાર
પછાડે તખ ઝમીપર લે ઉમસકર
કીએ તખ બચદાં એક ગુર્જકાવાર
દેખા અલકા બીરાદર હોકે ફાંતી
હકીકી ઉસકા થા દીગર બીરાદર
જહનમકા બઝાં મુશ્તાક હોકર
કહા તખ ગુર્જકા એકબાર ઝુટી
પકડ ઉસ ગુર્જકાની છીન લેકર
સદા ઉસહાલકા પાયા વો હાસીદ
કયા અલકાકા સારા ખીલફાની
કીએ ફાંતી વો સખ એલાદઅહકાહ
હુમ અલકાકી જખ ખાના ખરાખી
હુવા તખ હરદો ગમસે સખત બેતાખ
હયા રૂખસાર ઝોર બાલાકે તઈ તોડ
ખડા મેદાનમેં આ રૂખરૂ હો
કળીલેકો મેરે મીસમાર કરકર
ગુરઝ આહતકા લેકર હાથમેં તો
અલી અકબર ખડે બા ઈશોકામત
સીપર લે સર ઉપર સુલતાં અરબકા
કહા મુજકો સીપરકા નહીં પનાહહયે
કયા ચકવાર અલકા શાહકે ઉપર
હુવા ઈસ ગુર્જકા આવાઝ યુંકર
કહે અય પાક ઝોર બે એખ સત્તાર
સુને અફવાજ વો દોનોં શહીનશાહ
સલામત રખ મેરે ભાયોંકો યારખ
સીપરપર આ લગા વો વર કારી

ઉઠાનેકો લગા કર ઝોર પુજ્જારા
નહીં વો ઝીનસે હીલતા હયે ઝરરા.
અથા કાબુમને વો શાહકે દરહાલ.
ઉઠાએ ઝીનસે વો પાકે પુરસત.
અથા ખવાહીશ ઉઠાના સરકે ઉપર.
અથા વો કોહ માનીદે ગરબાર.
ઝમીમેં હાથ દો ગયે ઉસકે ધસકર.
હુવા વો ધુલમેં જલદીસે મીસમાર.
જહનમમેં કહા વો બરીદાની.
કહા જલદીસે જ તુ રનકે ઉપર.
ખડા આ સહેનમેં ઉસકા બીરાદર.
વણે ખાલી ગયા તખ હસ્ત ગેદી.
ફીરા ખારે હયે ઉસકે સરકે ઉપર.
જહનમમેં બસાયા બંકે મુશ્સીદ.
શહીન શાહે અરબ સુલતાની જ્યાની
ઉખાડે જગસે ઉસકા બેખો બુનયાદ.
નીપટ દીલકો હુમ તખ ઇઝતીરાખી.
રહા કુવતખદનમેં ઉસકે બેતાખ.
ભરોસા ઝીંદગીકા તખ ચલા છોડ.
કયા તખ હાંક મુઝી ઝરદર હો.
કહાં જતા હયે તુ મરદે સીતમગર.
વઝતમેં એક સો મનકા અથા વો.
રહે તખ રૂખરૂ હો બા શુબચાત.
બઝાં કર હમ્દ માઝી અપને રખકા.
નગર રહિમતકા તેરી મુજપનાહ હયે.
લીએ ઉસકો શહીનશાહને સીપરપર.
ગોયા કુટા સમા રૂએ ઝમીપર.
બીરાદર રા તુ ખુદ મહમુઝ મીદાર.
હુએ હયેરાન તખ વો દીલમેં નાગાહ.
અપસકે અરશપરસે વાર સખ અખ.
પડી નૈનોં બીતર શાહકે અધારી.

નીપટ કુવાતસે મારા ગુઝ ભારી
 વલે શો વેર નર બા ઇશિતેકામત
 બઝાં શાહને લે અપને ગુઝકો હાત
 તરદદુરસે કયા ખાલી વો સદ હેફ
 અલી અકબર બઝાં કમકામ લેકર
 બઝાં ઘોડેકે પાંવાં કાટા સરવર
 નીપટ ગુસ્સેમેં આકર બેહયા વો
 ઉઠાનેકો લગા કુવતસે હરબાર
 અલી અકબર અથે સલબે અલીસે
 શુબઅતસે ચલાયા પેટ તલ હાત
 ઉઠાએ તબ ઝમીસે ઝોર કરકર
 ઝમીસે ઉઠકે વો ખંજર નાપાક
 પકડ દો બાંજુવાં શાહકે વો મુરદાર
 કમરસે બઅદઝાં ખંજરકો લેકર
 પડા અલકા ઝમીંપર કોહ સારા
 બઝાં અલકાકો મારે શાહ કરામત
 ગયા બલકાકને અલકા હો કાની
 યઝીદસે હાલ સબ દેખા સરાસર
 ઇતા લશકરકો અબ જલદી ફીરાના
 યઝીદી મબ ફીરે લે ફાડ છાતી
 તલબભી બાઝગશ્તીકા બબ જબ
 અલી અકબર ચલેમુઝયાકો કરસાફ
 શહીનશાહ દેખેજબઆએ બીરાદર
 શકકતસે બઝાં લાગે ગલેકો
 કહે તુજપર હઝારાં મરહબા હયે
 ગએ અપને મકાંપર શાહે કૌનેન
 બઝાં ઉસ તરેહસે હરરોઝ સરવર
 કલમકા હાથ લે શમશીર કારી
 ચલે થે થો તરફ દિલખંદ દીલદાર
 મુશીબ કાકા ફીરંગીપર હો અસવાર
 ચલા વો કીત્ય કરતાબહોત મંઝીલ

હુવા હરબલસેભી આબ બરી.
 સભાલે થે અપસકો બા શુબઅત.
 સટે અલકાકે ઉપર બોલ હયે હાત.
 નીકાલા ખીંચકર વો બદઅઝાં સૈફ.
 ખતે મયેદાનમેં સમસામ લેકર.
 પ્યાદા હોરહા મુઝી ઝમીંપર.
 પકડશાહકે લ્યા તબ બાઝવાં દો.
 વલે ઝરરા હીલે નહીં વો જહાંદાર.
 અથે કુવતમેં વારીસ મેહબલીસે.
 ઉઠાએ યા અલી કેહકરકે આકાત.
 બહોત શીદદતસતી પટકે ઝમીંપર.
 હુનરમંદીસે કીતા હસ્ત ચાલાક.
 લ્યા તબ ઝોર કરને દુસરે બાર.
 ચલાએ શાહને તબ અલકાકે ઉપર.
 ખંજરને નાફમે તો પુશ્ત ફાડા.
 કયા દોઝખમેં જ સબસે મુલાકાત.
 રહા સબ ખીલમેં કર બવીદાની.
 કહા મરવાકો સુન મરવાં બીરાદર.
 અબસ હયે પહિલવાનોંકા કટાના,
 શગે સબ ડાલને સદ મુંહમેં માટી.
 ફીરા લશકર ચલા રન છોડ કરસબ
 ફીરે અપને બઝાં લશકરકે ઇતરફ.
 તંરંગ સટકર પ્યાદે હો ઝમીંપર.
 મીલે દોનોં ચલ અપને મકાંકો.
 કયા સુનઅતસે ઝયાદાઆફરીં હયે.
 સલામતસે રહે સબ લોગ બાચેન.
 જદલ એક બરસ લગકરથે રનપર.
 અદુકે લહુસે કર નદયાંકો બરી.
 કુમક મુઝીકા કરને નેસ્ત મીસ્માર.
 ચલા થા વો બહોત લે તેઝ રફતાર.
 વલે હાઝીર કદમસે શાહકે થા દીલ.

ચલિહરસેજ દો મંઝીલ કીત્ય કર
 રહેએક રોઝ આ એકઠાર ઉપર
 કહાજ્યાકર ફીરંગી સલતનત સાત
 ઉમે સખ ચુગલતી કેહતા હયે લશકર
 કેહ્યે સખસાતલખ અસવાર ઉસકન
 અલાહયે મંઝીલા વોકીત્ય કરકર
 મુશીખ કાકા સુને કાસીદસેઅખખાર
 સીલાહ ઓર બુકતરાવોપહેનદીલખંદ
 ચલે અસવાર લે ચાલીસ હજારાં
 નકારે આજતે દુલે ચલે થે
 સુનાયા ઓર ખાજેકો ખન્નકર
 હરએકથે વો ગઝનકર બુનઆશામ
 અદુકે હકમે થે કાતીલ સગલ વો
 દીલીશમે હરએકગે વો દીલાખર
 નીપટથી ફોજ શહીદી કબ વો સારી
 કહા કાસીદ ફીરંગીકો ખખરદાર
 સુના જખનુગલતીવાગરમઅખખાર
 ખજાં વો સાત લખ અસવાર લેકર
 લગે તખ દેખને અસકરકો લશકર
 મુશીખ કાકા અપસકે લે ખવાસાં
 શુબઅતકા દીખા હરએકપેઆસાર
 તહબ્બરસે લગે તખ ખડક તોલન
 કહે અજ હેગલતી પુન્નર ખદકાર
 ગફરી સટકે હો તુ અખમુકાખીલ
 શહીનશાહે વીલાયત ઇખને હયેદર
 તેરેઉસતખ્તખોરલશકરકો વીરાન
 ઇતા કેહકર ખડે સાખીત કદખહો
 હુએ ચાલીસ હજાર અસવાર હાઇલ
 મુકાખીલ ફોજ મુઝીકે થે લશકર
 વસો ઇમદાહસે અલ્લાહ શાફી
 મદદ થા પુશ્તર મોલા અલીકા

શુખાઅતમે આ વા શેરે સફદર.
 ખખર કાસીદને ખોલા ઝુદ આકર.
 પડા હયે રાહમે વો આકે ખદખાત.
 હયે દીગર મુગલતી ઉસકા ખીરાદર.
 દીગર પ્યાદેકે હયે ખીસયાર કોઝન.
 ખદદ કરનેકે તઈ મુઝીકો વો ખર.
 ઉઠે જલદી કીએ લશકરકો તખ્યાર.
 ચલે લડને સખી અપની કમરખંદ.
 અદુકે સર ઉપર જુ તેગ ખારાં.
 ફીરંગી જશ મકાંપર સખ મીલેથે.
 મુશીખ કાકા ચલેથે ઉસ અદુપર.
 મલે એક તરફસે સારે સર અંબમ.
 સમઝનેથે તરફસે સારે સર અંબમ.
 કરે ખુને અદુસે વો ઝમીં તર.
 હજારાંપર વલે થા એક ભારી.
 મુશીખ કાકા ચલાઆતાહયે હુશયાર,
 કયા લયકરકો અપને ઝુદ તખ્યાર.
 ખડા મોહરેપે લે અપચ ખીરાદર,
 લગે હસને ફીરંગી દીલ જલાકર.
 જડે સફ ખાંધકર વો શાહખાજાં.
 ખડે દુશમન મુકાખીલહોકે ખુખ્વાર.
 લગે દુશમન મુકાખીલ ખાત ખોલન.
 ખડા રેહ સામને મરદોંકે ચકખાર.
 હમે આએ હયે હોને તુમસે દાખીલ.
 હમનકો આજ ભેજે હયે તેરેપર.
 કરે એક લહેઝમે એખતુજકો હયેરાન.
 ખડા રેહ ચુગલતી ખોલે વો સખ વો.
 ફીરંગી સાત લખસે જ મુકાખીલ,
 દીખે કરતી નમન દરયાકે ભીતર.
 અથા વો ઇખને હયેદર એક કફી.
 હુસૈનો શાહ હસન હકકે વલીકા.

અથા કૈનૈનકે શાફીકા ઈમદાદ
 બઝાં વો મુગલતી જે પહેલવાં થા
 કવી કુવતણુને થા ઝોર આવર
 બઝાં વો મુગલતી કેહે ચુગલતીકન
 કહા વો ચુગલતી દરહાલ જા તું
 બઝાં સડ હીદએ બીનપે સરપોશ
 કયા તબ મુગલતી આવાઝ રનમેં
 દિસે હો મોત પ્યારી આજકે રોઝ
 સુને કુત્તોંકો જબ આવાઝ શેરાં
 તલક કાકા મુશીબ ઓર ખુદસાલ
 બજા તસલીમ ઓર આદાબ કરકર
 કહા ગર હુકમસે હો સરફરાઝી
 મુશીબ કાકા મુનેદીલબંદસે ગુફતાર
 મુજે મઅલુમ હયે યે મુગલતી હયે
 કરે હરરોઝ પંજ પહેલવાં સંગ
 ઉસે મઅલુમ હયે હરરોઝ ઉસ ધાત
 તુછે દેકર રઝા કયુંકર ચલાઉં
 નહી યે મસલેહત મુંહમેં બલાકે
 કે હયે યે મોતેબર કુવતમેં ફાયક
 પીસરને જબ પીદરસે યે સુના કાલ
 મુજે દે હુકમ તા હોઈ મુકાબીલ
 તમાશા ઉસકા મેં દેખું નઝરબર
 ઝબાંસે લા ફતા હલિલા અલી પડે
 બડા મૈદાનમેં આ રૂબરૂ હો
 આગે આ મુગલતી હુશયાર હો તું
 સુના જબ મુગલતીને સાફ તદબીર
 કયા ચાલીસ પયાંપે વાર ફાજર
 કયા કાકા મુહીબ તબ વાર ઉસપર
 ઝમી ઉપર ગીરા વો નેહસ મુરદાર
 દિલાવર શાહઝાદા હો નીપટ ગરમ
 મીલા તબ ગદમેં પીનહાં કયાં થા

મોહમ્મદ મુસતફા જે સરફેઆઝાદ.
 ન સાની ઉસકે કોઈ હીગરબવાંથા.
 હરએક ફનમેં અથા તય્યાર વોખર.
 હુકમ દેના દીખાઉ મયે હુનરફન.
 મુશીબ કાકાકે તબ જીતાહી લા તું.
 ગમાયા અકલકો હો સબ ફરામોશ.
 તુમીં સબ આયે હયે અપનેમરનમેં.
 મરે લે હાથસે એકઝરબ જાંસોઝ.
 લગે હયેં તબ બહેનકે સબ દીલેરાં.
 મુશયબબપર કયા અપને હવાલા.
 કહા તબ બાપકો હાદીએ રહબર.
 હુવા હયે દીલ મેરા લડનેકો રાઝી.
 કહે અય નુશ ચરમે નેક અવતાર.
 બહોત કુવતમેં ફાયક લઅનતી હયે.
 દેખા ફીશતી સતીકરતા હયોવોજંગ.
 ઉખાડે લેહઝમેં હાથીકે વો દાંત.
 ગીઝાલે દીસકો હાથીપર બીઝાઉં.
 અપસકો ડાલના સખતિ જફાકે.
 નહીં અયસે અદુકે તું હયે લાયક.
 કહા જાનેકા દે મયેંદાપે ફીતહાલ.
 દેખું કુવતમેં વે. ફીતના હયે જાહીલ.
 શુબઅત બઅદ મેરી હું નઝરકર.
 તરંગ અપના ફુદાયા નેક અખતર.
 મુકાબીલ આ ફીરંગીકે કહા વો.
 મેરે એક હાથકા અબ ઝરબ લે તું.
 લગા તબ મારને વારાં વો ખંઝીર.
 વલે કારિ હુવા નહી એક આખીર.
 લગાં વો ગુરઝ કારિ ઉસકે સરપર.
 બઝાં ચાહતા અથા ઉઠને વોપુજબર.
 સડે વધ ગુરઝ દુસરા ઉસપે બાહમ.
 નબી ઓર મુરતુઝાને જસ દયાથા.

દેખો વો ચુગલતી ઠૈસા દિલાવર
 દેખા વો ચુગલતી હાલે બીરાદર
 હુવા બેતાબો તાકત હૈડ આયા
 સો વો આતીયા મારા મુશ્તસરતર
 નયનમેં લહેઝા એક અંધકાર થાવો
 બઝાં કાકા મુશીબ દેખા હુનરકર
 કમંદ ગલમેં પડીતબબહોતહુવાવાત
 કહા વો ચુગલતી લશકરકો આવો
 હુએ અહલેફીરંગજબમરકબઅંગેઝ
 મુશીબ કાકા ઉધરસે હો ગરમતર
 પડે જાકર ફીરંગ્યામે વો ગાઝી
 લગે તબ મારનેકો હુખ અદેશ
 ફીરંગી કાટકર ડાલે ઢીવારાં
 લગે તબ મારનેકો હયેદરિ હાત
 મુશીબ કાકા નેહાયત ગર્મ હોકર
 કહા તબ હેગલતીકો અય સીતમગર
 તલક કાકા મુશીબઆએ મુકાબીલ
 હઝારાંસે દેખો વો કરકે ફાની
 કી તબ ચુગલતીપર વાર સફ્દર
 દેખે ફાની હુવા સુલતાને અફરંગ
 કીએ સારે ફીરંગી માર મીસ્માર
 કીએ તારાજ સારા મુમલીકતમાલ
 મુશીબ કાકા હુએ તબસ્તહા યાવર
 ચલે તબ કુચકર કર દુસરે દિન
 લગે કરનેકો તબ કીઆ મનાઝીલ
 કીતેક દીન બઅદઝાં વોશેરે સફ્દર
 શહીનશારસે રહે થે દુર આ તબ
 ખડકસે બહોતસે મુઝી ફનાકર
 બઝાં બાકાં યઝીદકન જા કહા તહ
 કહા હમરોઝ મયેં મયેદામેં જાતા
 યઝીદને સુનકે લઈ ખુશહાલ દીલહો

હુવા કાકાકે આગે જુ બલાવર.
 રિદા લઅનતકા ખીયાઅપને મુંહપર.
 મુશીબ કાકાકે દીલખંદકો મીલાયા.
 અંધારિ આઈ ઉસકે નૈનબીતર.
 વલે અપને જગા હુશયારથા વો.
 કમંદકર વાર ડાલે ચુગલતીપર.
 સટા તબ કાટકર મીકરાઝકે સાત
 તરંગા અપને સબ જલદી ઉઠાવો.
 ચલા લશકર સબી યકબાર હો ખેઝ.
 ચલે ચાલીસ હઝાર અસવાર લેકર.
 લગે મુઝયાંહે કરને તેઝ બાઝી.
 ફીરંગી સવાર જે આતાઅથા પેશ.
 ઝમીસે ખુનકી ચલતીથી ધારાં.
 ઝરી ઉપર હુવાથા કુત્ત લહુ સાત.
 સો પોહંચે હેગચલી કે પાસ આકર.
 કહાં જાતા હયે તુ અબ રસ્યાકર.
 કહા ઉસ મુદ્દકા મહુ કાતીલ.
 કયા લશકરકો સારે નેસ્ત ગ્યાની.
 રખા ઉસ વારમે દો ટુક બરાબર.
 લગે સબ ભાગને વલાં છોડકર જંગ.
 અથે જીતને સોભાગે હોકે ગમખવાર.
 હુએ તબઅપનેદીલમેંબહોતખુશહાલ.
 દયા મુઝીકે ઉપર ફતહા દાવર.
 હમશકઉપરાલવો સુલતાને મોઅમીન.
 કે તા શાહ સાંથ હોવેં જુદવાસીલ.
 હમશકકે આ રહે ઇતરાફ ભીતર.
 અથા મંઝીલકા બાકો ફાસલા તબ.
 દેખો ઉસ રોઝ દિગર શેરે સફ્દર.
 લગા તબ મારને કો લાફ બેહદ.
 પકડ સરવરકો મયેં લાતાહુ જીતા.
 દયા તશરીફ ઝરકા જલ્લ તર હો.

ચલા ખાકાન વો તશરિક લેકર
ચલા લશકરકો લેકર સાથ જમહુર
બરા વો સહેન સખ લશકરસે ચૈધિર
ખડા લશકર દો સફ્દોકર બરાબર
અથા વો પહેલવાં ખાકાન મુરદાર
કહા આવે સનીફ મરદ હયે સો
અલી અકબરખેડેશાહકનહોફીફૈલર
કહે સોપાં તુને મયેને ખુદાકો
ખડા વો તેગઝન જાકર મુકાબીલ
કહા ખાકાને મુજસે રાઝ ખોલો
કહે શાહ સયે પીસરમરદાં અઝીકા
અલી અકબર મેરાઈસમે ગઝનકર
કહા ખાકાં તુજે મયે તઈ ખુલાયા
ખુલાયા થા તેરે મુલતાનકો આજ
અલી અકબરનેસુનેકર ઉસ બચનકો
કહેતું કાનસા કેહતાહયેમુજ ખોલ
અછે તુ કૌન હયે વલદુલ હરામી
હનીફશાહ પાકહામન દીદએસાફ
પીસર મૌલાઅલીસુલતાનજીફ હયે
ધતા મુજ હાથકાએકઝર્ખ તુ ખા
સુના ખાકા જધાં ચે કોલ સારા
ફીરાકર ગુઝકો વો નેહસ મુરદાર
અલી અકબર દેખો દાનાએ આક્રીલ
લગા તખ વારઆ ઘોડે કે ઉપર
ઝમીપર આ રહે મેહરે દરખશાં
સો વધ ખાકાન હાથી જુદ લાયા
પકડ હાથીને લે ખરતુમ બીતર
લગા વો ડાલને તખ ખુકે અંદર
હે ઢૂકડે સર નીકલકરમગઝ બાહીર
હઝીમત ખાકે વો લાગા હયે કોઝન
સો ખાકાનકે તગ મુંહમે માટી

હુવા અસવાર વો હાથી કે ઉપર.
ખડા મયેદાનમે આકર વો મગફર.
ચઝીદ આમહેલપર બએઝાવો ખંજર.
ખડા ખાકાન આ મયેદાકે ઉપર.
ગોયા પુકબત હુવા આકર નમુદાર.
લેવે ચકબાર મેરે હાથકા વો
કહા શાહકો મુજે મયેરાનમે છોડ.
મોહમ્મદ મુસ્તફા ચોર મુરતુઝાકો.
હઝારોંકા અથા એક કાતીલ.
તુમહારા ઇસમ કયા હયેમુજસે ખોત્રો.
વો દામાદે નખી હકકે વલીકા.
ચકી મયે હું હનીફકા ખીરાહર.
અબસ તુ સામને મારનેકો આયા.
તુજે આનેકો કયું આતી નહીં લાજ.
કહે ગુસ્સેસતી ઉસ કુશત ઝનકો.
ખયાં ઉસ રાઝકામખફીવો સખ ખોલ.
તેરેપર કયું ચડે હયે મરદ નામી.
ઉસે મઅલુમહયેઅશરાફે અજલાફ.
ફઝીલતમે ઉસે સારા શરફ હયે.
પીછે તુ નામ લે શેરે નખીકા.
નીપટ ગુસ્સેમે આકર ગુરઝ મારા.
દયા કુવતસતી વો ફેંકપુજબર.
શીકમ નીચે હુએ ઘોડેકે દાખીલ.
મુવા ઘોડા દેખો શાહકા સરાસર.
ખઝાં પ્યાદા હુવા વોઅતશ અફશાં.
અલી અકબરકે લા ઉપરાલ લાયા.
ઉડાયા તખ ઝમીસે શેરે સફદર.
તલક મારે ગુરઝ શાહ સરકે ઉપર.
પડા હાથી દીગર ખાકાં ખીરાહર.
ગયા દરહાલ અપને ફાજકે કન.
પડી ખાકાનકે તખ મુંહમે માટી.

અપેં અસવાર હો દીગર તરંગપર
 સીતારા ફતહકા હક કર નમુદાર
 કદમસે શાહકે આ હસ્તે મુખારક
 ઉઠાચે ઓર ગત્રે લાચે ઉસે તખ
 મીલા સરવરસતી વોઆકે ગમખવાર
 અલી અકબર બડે હોકર ગઝબનાક
 પકે નૌલાખ યઝીદોં બીચ બકર
 યઝીદી બહોતહે ઉસ દીન ફનાકર
 મુશીબ કાકા ગચે ખાકાનકે પાસ
 મુશીબ કાકાકો જબ દેખો વો ગેદી
 લગા કીલ્તે ભીતર બનેકો બહીલ
 કહા બના હયે તુમુકસીકસીતમગાર
 હુવા નાચાર તખ ખાકાન મજહુલ
 તલક ઉતનેમેં આ કાકા દીનવાર
 ગીરા હો દુક બરાબર હો ઝમીપર
 શઝીદને દેખકર યે હાત્રે ખાકાન
 કહા મરવાંકો કર લશકરકો વા પસ
 તલખ કર ખાઝગશતીકા વો ફુજબર
 દેખે શાહને નીકલમચ્છે સખજદલમુ
 રહે અપને મકાંપર શાહ મસઉદ
 મુશીબ કાકાકે તખ વો શેરે સફર
 બઝાં હરરોઝ આકર મારકેપર
 દેખે ઉમરે અલી શાહકે બીરાદર
 ચત્રે ઉમર અલી શાહસે રઝા લે
 ચત્રે પડ આયતે નસરત મીદલ્લાહ
 ચત્રે મંઝીલ બ મંઝીલ શાહે ગ્યાની
 ચત્રે કમ મંઝીલાં હરરોઝ ગાઝી
 શુબઅતસે દીખેરાં હોકે ચકદીલ
 ચત્રે વો ગરમઝચે બરક તીમસાર
 ચત્રે રસતમ ઝમાં સારે બીરાદર
 બબર બસુસને જલદીસે લાયા

ખઠકલે તોલતા થા જંગ ઉપર.
 મુશીબ કાકા હુવાપયેદાવો ખુખવાર.
 લગા કર યુ કહા ફતહે મુખારક.
 મીલેસરવર વો સખલશકરસતીતખ.
 ઉઠાચે સખ તરંગ ઝુદ લલકાર.
 નેહાયત હસ્ત કીતે અપના ચાલાક.
 લગે કરનેકોં લશકર તલકે ઉપર.
 છપાચે ધુલમેં કમસે નેહાંકર.
 કહે ઉસકો કે અય દોઝખકેખન્નાસ.
 લગા તખ ભાગને કો વો યઝીદી.
 અલી અકબરહુચે તખઆકેહાઇલ.
 મેરે અખ હાયસે છતા નીકલકર.
 લગા તખ મારનેકો સર ઉપર ધુલ.
 કયા તખ વાર એક ખાકાકે ઉપર.
 પડા સખશેર ઉસ લશકરકે ભીતર.
 લગા તખ ફેડને છાતી વો મૌતાન.
 નીપટ હેરાંહયે લશકરજંગકર બસ.
 ફીરા લશકર દીગર સારે સીદહદાર.
 ચત્રે તખ ફતહકે ઠાકે તખતકું.
 અચે લખ ઈસ્તેરાહત બીચ આમુદ.
 સરાને કો લગે તઅરીફ કરકર.
 યઝીદકે સાથ વો લડતે થે સરવર.
 ચત્રે થે રમકે લશકરકે ઉપર.
 અપસકી ફોજકો ઝેદી નીકાલે.
 કે સખ લશકરકો લેકરઅપનેહમરાહ.
 મુકાબીલકોઇ હુવાનહીરાહમેં સાની.
 મીલા રમી સો રાહમેં આકે પાજી.
 ચત્રે રમી શતી હો રાહમેં હાઈલ.
 અહુકો ઝરખસે કરનેકો પામાલ.
 મુકાબીલ ઉનકે રમી મીસ્તે બંદર.
 કહા સખ માજરા શાહનક સુનાયા.

કયા અય શાહે સફર લશકરે રૂમ
હાથીસા આદમી બદકાલ ઉતકા
મુને ઉમરે અલીને યુંહી ગુફતાર
કહે ચારાં કરે ચત્ર શાદમાની
કહે હયે ખુબ કા'યુ આજકે દીન
ચલે લે તીસ હજાર અસવારકો સાત
નધા રૂમી ઝરા ઉસ સાય આગાહ
લગે તખ મારને દીલ ઠીક કરકર
લગે સખ નેસ્ત કરને ઉસ અદુક
લગા સખ ભાગને રૂમ્યાંકા લશકર
કીએ સખ પામે રૂમી નેસ્તોના'યુદ
વહાં સાફીન હુએ ઉસ રોઝ સફર
ચલે દીન દુસરે સખ કુચ કરકર
દરશકડી રાહ લેકર બા શુબઅત
ચલે સખ મંઝીલાકો કીત્યા કરને
સો આ નેજદીક ઉતરે એક મકાંપર
અયે ઉસ રોઝ શાહ જંગો જદલમે
અથા એક પહેલવાં હુમશીસીયાહકામ
બીરાદર હો સેસદ અસવાર લેકર
હનીફશાહ સાથ મુઝી હરબસે થા
દેખો ઉસ રોઝકે લડનેમેં યકબાર
અલી અકબર હુએ ઉસ રોઝવાઝલ
મુશીબ કાકા નેહાયત હોકે તહેદમ
તલક લશકર હુવા નાગાહ પેદા
દેખે કયા શેરે નર ગાઝી સહેનપાર
બહોત ઝુદીસે આકર વો બીરાદર
કહે તુમકો મુબારક ફતહા સરવર
બઝાં લેકર રઝા શાહકી વો આકીલ
કયા યકવાર કેલુ આકે ફીલહાલ
લ્યા ઉસકી કમરઝુદી પકડકર
લીએ સરપરફીરાએ હોગઝબનાક

પડા હયે રાહસે અબ સાય જોશુમ
હયે લશકર મસ્ત કબ સાય જોશુમ
ઉઠે કરકર તવકકલ બર જહાંદર
ચત્રો ઝુદી કરો રૂમીકો રામી.
નહીં હોનેકો દેના ઉતકો સાફીન
ચલે કરનેકે તખ રૂમ્યાકે સર વાંક
પડે બા દુટકર ઉસ સરસે, જામી
લગે તખ કાટનેકા પીક લગકર.
બીગાએ સખ ઝમીકો અબ લહુમુદ
મુએ સારે ગએ જુઝવી નીકલકમ
કીએ સખ કામ પુરા દીલકા મકસુદ
કીએ તખ ઈસ્તેરાહત વો ગઝમેફર.
ચલે હોને ફીદા ગાહકે કમરખર.
ચલે કરનેકો હાનાલ સખ સઆહત
ચલે શોકે શહાદત દીલમેં ધરતે.
રખા એક મેલકાલી ફરક લાકર.
ખુદા શાહીક પડેયે રનખુદલમે.
ઉસે કચુક કરયા ઝરાત તર ખામ
લગે તખ કાટને વો શાહે સફર
યજીદ આ મહેલ ઉપર દેખતા થા.
શહીનશાહકા બીરાહયે તીનસોસસીશ
કરારી દીલકો ઉતકે નહીં થાયકતીશ.
હુએ થે માંદગીસે સુસ્ત યેદેદમ.
હુએ ઉમરે અલીશાહ તખ હુવેદા.
ખડાહયેગમ હો મુઝયાકે સરખર.
અખીકે આ પડે કદમોં કે ઉમર.
ઝફરકા જમ આયા નોશા કરકર.
ખડા મેદાનમેં હોકર મુકાબીલ.
કયા આકીલ અલીને વાર પામાલ
ઉઠાએ ઓર લીએ આપસકે સરખર.
પડી તખ ઝાંદગીમે ઉસકેસખ ખાક.

ઝમીં ઉપર પછાડે ઉસકો લે તબ
યઝીદ દેખા કયા કેલુકો મીસ્માર
કહાં મરવાંકો યે ફરઝદે હયેદર
ઈતા તુ બાઝમસ્તીકા તબલ ઠોક
યે સુન મરવાન લશકરકો ફીરાયા
ચલે સારે યઝીદી જ છુડાકર
બઝાં હરરોઝ ઉસ હાલતસે આકર

રવાના હોના લશકરકા.

કલમ સમસામકા અબ હાથ લેકર
કલમકે હાથસે તુ ઝાડ સમસામ
બી ઇબરાહીમ ઉશતર ફૈજ લે સાત
ખુશીસે જા ઉઠે ઉશતર સો નાગાહ
ચલે ઉશતર રઝા લે શાહકે કન
નીપટ ખુરેઝ હો કાતીલ ચલે થે
ચલા થા રાતદીન વો શેરે સફ્દર
બખર જસુસ ઉતનેમે લીજયા
કહા તેંતીસ હઝાર અસવાર લે સાત
હોવેગા તુજકો હાઈલ બાટ બીતર
સુના યે બાત જબ સરદાર બદકાર
અથા બી નામ ઉસકા દેખબહેરામ
અથે હશતાહ ઉસકે ખવેશો ફરઝદ
બડે સફ ખાંધકર વો ફૈજ મુરદાર
બડે ઉશતર સો બાંધે સફ બરાબર
વો સબ ખુરેઝથે મરદાં દીલાવર
બડા બેહરામ તબ મૈદાંમે આકર
તલક હારીસ નીકલ મૈદાંમે આયા
કયા હરીસકે ઉપર વાર બેહરામ
બઝાં યકવાર કર બેહરામ ઉપર
તલક આહતાથા વો ઉઠનેકો જાહીલ
કયા યકવાર તબ તલવારકો કાડ
દેખા સરદારકા તબ હાલ ઝંબી

હુએ ટુકડે ટુટેલી ઉરતેજવાં સબ.
હુવા બહોત ઘાબરા મુઝીસીતમગર.
લગે મીલને હનિફ સાથ આકર.
ફીરા લડને સતી સબ આપને લોક.
નકારા બાઝમસ્તીકા કરાયા.
ચલે શાહબી અપસ લશકરકો લેકર.
કરે જંગે યઝીમા રનકે બીતર.

ફત્હ ઉશતરકા અબ લહુસે રકમકર.
શહે ઉશતરકા ફેહ અબફત્હઅબ્જમ.
ચલે ઝંગીકે સર કરનેકે તઈ વાત.
ચલે બોલે તવક્કલના ઇલલાહ.
લરઝનેકો લગા થા સબ ધરત વન.
કે સબ હો મુતદ્દીક યકદીલ મીલેથે.
ગોયા આફત બે ઝંગીકે સરપર
લીજા ઝંગીને ઝંગ કન સુનાયા.
ચલા આતા હયે ઉશતર હોંકે આફત.
કરેગા લહુસતી સારી ઝમીં તર.
ઉઠા લે સાત અપના ફૈજ અસફાર.
ચલા લશકરકો લે અપનેસીયાહકામ.
ફીએ થે જાનોદીલ ઉસસાથ પૈવંદ.
બડે રેહ મુસ્તઈદ હોકર વો પુજ્જતર.
મુકાબીલ આકે મુઝીકે વો સફ્દર.
દેખે કબ યક બયક ઝંગીકા લશકર.
સગે બેહમ ઉછલતા થા સેહનપર.
બડા બેહરામકે વો સામને જા.
દફા ઉસકો કયા હારીસ યુલઅંદામ.
ગીરા વો નેહસ ફાજર તબ ઝમીંપર.
હુવા અપહુસે અહમદ ઉસકો હાઈલ.
રખા ઝંગબારકે સરદારકો માર.
ઉઠાએ સબ તરંગા હો દોરંગી.

લે એક પહરદીન શહ સાથ મીલકર
 હલે ઉશતર સો ફાયક વો સીપા હયે
 તહવ્વરકા અજબ અહરેપેથા નુર
 નથા હારીસ મગર તુફાનથા વા
 દેખે ઉશતર હયે ગાલીબ શેરે સફર
 લગે સબ ભાગને અંગી હરામી
 ક્રીએ મુઝ્યાંકે ગારત માર પલમે
 જહન્નમમે રહે આરામ કરકર
 ક્રીએ લશકરકો ગારત કરકે વીરાં
 દમશક ઉપરાલતબહો જહ્દ અસવાર
 ચલા વો જહ્દ તર ગાઝી દીલાવર
 શહીનશાહ મારકેપર આકે ઉસરોઝ
 દેખો એક પહેલવાંથા કેસ કર નામ
 અથા પીંજહલો પંજગઝએજેફાજર
 અથે ફરજંદ ઉસકે ઓર ખીરાહર
 અથા સબ ખેલ ઉસકાગંજ દરગંજ
 લે સબ સંગાત અપને ખેલે ખાના
 યઝીદકન કેસ ખોલા કર ખડાઇ
 હનીફકો દેખો ક્રીસતરહસે માર
 યઝીદને ખાત જબ યે કેસસે સુન
 ખુલાયા પાસ અપને કેસ ખરકો
 સુરાહી લોકે તબ સાક્રી ખુમરકા
 યઝીદને હાથમે પ્યાલેકો લેકર
 મગાયા ખીલઅતાં જે બે ક્રીમત
 તબક ભર જૈહરો યાકુત લાકર
 ખરાખર ઉસકેલી લશકર હયા લઈ
 યઝીદ બેઠા અથા આ મહેલ ઉપર
 ખડે સફ ખાંધ તબ શાહે દિલાવર
 ખડે તબ કેસ આ મેદાન બીતર
 કહા આવો મેરેપર તુમ દીલાવર
 ખડે શાહ સામને ઉમરે અલીથે

ખગેર સરદારકે મજહુલ લશકર.
 ગોયા ફરસે સેહનપર વો કમર હયે.
 અદુકે ખુનસેથી અશમ મખમુર.
 ખલાકા યા કઝકા ખાનથા વો.
 ખડા લડતા હયે સાખીતલોકદમધર.
 ક્રીએ તબ આપની વો અકલખામી.
 ગીરાએ નાક્રીસાંકો રનખુંદલમે.
 વો સબ અંગી સદા ખીસરામ કરકર.
 ઝકર પાએ અદુપર વો મુસલમાં.
 ચલે તબ દેખને શાહે જહાંદાર.
 ચલા મંઝીલ ખમંઝીલ વો ગઝનફર.
 ખડે મુઝીકે સરપર આતશ અફરોઝ.
 બહોત ઉંચા થા કહ્દે દોઝખી થામ.
 અથા જું ખરજ ઉંચા એજે કાફર.
 નીપટ સાખીત કદમ ઉસકે સુખનપર.
 અથે યકસોપે દીગર ખીસ્ત વો પંજ.
 ખડા જકર યઝીદકન વો દીવાના.
 મુજે દે હુકમ અબ કરને લડાઇ.
 મેં અપને ખેલસે કરતાહું ખુંખવાર.
 હયા ખવારીકા ફુલ ફરહતહતી ચુન.
 કયા તબ હુકમ લાવો અબ ખમરકો.
 ભરા પ્યાલા તબાં અલમાસ ઝરકો.
 ખીલાયા ઉસકો શીરી ખાત કરકર.
 હયા તબ કેસકો કર દિલમે ફરહત.
 હયા તબ કેસકો ખુશહાલ કરકર.
 કયા ક્રીલે સતી બાહર ખઝાં રાઇ.
 ખડા મેદાનમે તબ કેસ આકર.
 સીપાહ સાલાર વો થે ઇખને હયેદર.
 ઝમીંસે પાંચ થે અસમાન લગ સર.
 જુસે હો મોત પ્યારી ઇસ મકાંપર.
 રઝા મેદામે જનકો મંગે થે.

કહે શાહને કે અય શેરે ખુદ તુ
કહા બકર ચીઝા તુ શેરે સફદ
કદમ ચુમા બઝાં વો શાહ અસરાફ
કયા તબ કેસને આવાઝ શાહપર
તરંગકો છોડકર વો શાહઝાદા
લગે દોનોં બીતર તબ વાર હોને
લગી બઝનેકો તલવરેં વતાવન
ખડે કરતે અથે સારે નઝારાં
હુવા તીસરા પહેર આકર નમુદા
દીગર ઉમરે અલી ઘે શાહે સફદર
પડે તબ તંગસે વો આ સહેનપર
ખુદા શાહીદ હયે મેરા અય બીરાદર
દેખા શાહકો કે હયે અસવારમેઠાં
બઝાં દરહા લઆ શાહકે ચરનપર
કહા શાહકો મુબારક ફતહા તુમકો
દેખા મેદાનમે હારીસ નઝરકર
ખડે આકર રહે ઉમરે અલીકન
દેખા તબ કેસને હારીસકો આયા
અથે સબ ખેલને વો પહેલવાનાં
બઝાં હારીસકો ઘેરે સબને આકર
ખડે ઉમરે અલીકે પાસ આકર
બઝા એક ગુદ મારા કેસ ઉપર
પુટી છાતી હુવા તબ કેસ તહેદમ
ઝમીપર તબ પડા વો આકે ઝેહમત
પડા લંબા ઝમીપર તાડસા હો
ગયા જબ કઇસ હો દોઝખમને જમ
અથે હારીસકે સારે પાસ ફજર
ચઝીદને દેખકર જબ કઇસકા હાલ
અય મરવાં બાઝગશ્તીકાતબલ ઠોક
હુવા તબ બાઝયશતીકા નકારા
ફીરે સારે ચઝીદી મારકેમુ

મુજે મેઠાંમેં જાને દેરઝા તુ.
બસા યે આતશીકા દશ તુ કર.
કુદાયા તબ તરંગ મેઠાંકે અતરાફ.
લગા વો વાર આ ઘોડેકે ઉપર.
ઝમીપર રેહા બડા હોકર પ્યાદા.
દિલેરાં તબ લગે યે હોશ ખોને.
અથા હયેરત બીતર મારા ધરતગન.
દોનોં લડને અથે સારે સવારાં.
વલે કરતે અથે એકસપે ચક વાર.
અથા વો કેસબી જંગલી જતાવર.
બહોત સાબીત કદમસીદતાયાયસકર.
લે ઉશતર ફોજકો આ ઘે બરાબર.
બડા મુઝયાંકે સરપર શેરે ગુરદાં.
અદબસે આ બડા સીધે રખતપર.
અદુપર હક દયા હયે ફતહા તુમકો.
ચડા મેદાનમે આ કેસ ઉપર.
સો દેખા કેસને લાગા હયે ધુજન.
ઇશારતસુ બવાસ અપને બુલાયા.
ઉઠે ચકબર માલ સારે જવાના.
અથા ચપલુમે અકમદ ખુશ ઉપર.
નેહાયત ગરમ હો શાહે દીલવર.
લગા વો ગુરઝ જા શાનેકો બીતર.
લગા તબ છાંડને છાતીસતી દમ.
ફરીશનેને કયા તબ જોકે ગારત.
બડા મેદાનમે તબ પહાડસા હો.
કબીલેકો હુવાડિસકે બહોત ગમ.
લગા સબ બાગકર જાનેકો લશકર.
કહા લશકર ફીરાલે જુદો ફરહાલ.
ફીરા મેદાનસે અબ ખુદ કર લેડી
ફીરા લશકર ચલા તબ બહુ સારા.
શહીનશાહ આએતબ અપને મકાંદુ.

સરાનેકો લગે ઉશતરકો કઇ ભાંત
સદા ઉસ તરહસે હરરોઝ જાકર
હીકાયત દે બાધ

ગુલીસ્તાને શુબઅત ખોલ ગુલગુલ
હીકાયત ખોલ તોગાંકા સરાસર
દેનાં હબશીકે ઉપર લઇ ખડકે તોલ
ગમે હસનૈનસે થે બહોત જાંસોઝ
નથા વીસવાસ દીલપર ઓર કુછગમ
ન કઇ રસ્તેમેં વો હો તેથે સાકીન
ચલે થે રાત દીન વો જલ્દ રક્તાર
ગરજ કઇ દીનકે ખીછે કરકે મંજીલ
યકાયક પેક આકર હો નમુદાર
વો સખ નૌસાક લશકર લે બરાબર
ફઝમ્મા બખબર હયતદેસ મુરદાર
બખર થે જખ સુના તોગાન વરગોશ
બઝાં તોગાં તરફ દીતા હશારા

જગ હબસાન.

અમલ હયે રાતકા જલદીસે કર તુ
હુવાતર્યાર સખલશકર સો ચકરંગ
ચલે તોગાન ઉંડ તખનીસ્ક લેરાત
અદા કીતે તહજજુદ બા જમાઅત
ખડે હબશીકે લશકર પાસ આકર
દેખે હબશીકે લશકર બેખબર હયે
વો સખથે નીંદમેં નહ કીસકો આરામ
કઝાએ આસમાં પોહચી સરાસર
પડે તુરકાં વો સખ હબસીકે બીતર
અથે જો નીંદમેં વયસેહી કર ઠાર
લગે તખ ઘેરને સખ્યાદ હોકર
હો ઇઝરાલ વહાં ઉસ વકત બેઝાર
આથા મૈલા અલીકા ઉંતકો ઇમદાદ
કીએ હબશીકે તખ સરદારકો ઠાર

લગે તઅરીફ કરને ઉંતકી કઇ ઘાત.
શહીનશાહ હો અહુપર ફતહાયાવર.
તોગાન મોગની.

સેનાખ્તનીમેં હોમાનીદે ખુલખુલ.
દીગર મોઘાંકે થા ઉસકા બીરાદર.
ચલે અલીહો મેફઅલ માયશાખોલ.
ચલે મુંઝી કે સરપર આતશ અફરોઝ
ચલેથે જલ્દ લશકરસે બાહામ.
નથા મેઅલુમ દીલપર રાઝેખાતીન.
નમમકનએકેખા કરતેથે મનખવાર.
રહે થે અપને લશકર સાથ વકદાન.
કહે તોગાનકો અબ હો ખબરદાર.
પડા હયેઆકે હબશી એક મકાંપર.
કે હયે મગર વી દીલ બીચ ફુજ્જર.
તફકરસે રહા એક લહેકા ખામેશ.
કહા કરે મુસ્તફદ લશકરકો સારા.

કરે હબશીકે ઉપર જોકે શખખું.
ચલે હબસીસની કરનેકે તખ જગ.
ચલેએ મુર્ત સખ લશકરકો લે સાત.
ચલે લશકરજે લે બા ઇસ્કે કામત.
શહે તખરેઝ બા લશકર બરાબર.
પડા હયે નીંદમેં સખ મસ્તતરહયે
સખી મૈયા પીએથે મૈતકે જમ.
યકાયક આ બરા તુરકાંકા લશકર.
લગે તખ ખારને સખકો ખુદબકર
સુલાએ તખ કયામતસગ વો ખુખવાર
લગે સખ કીટને જલ્લાદ હોકર.
હુમથી ખામેશ ઉસપર નમુદાર
થા કુવત મુરતુઝાસે ઉંતકો ઇમદાદ
બઝાં હો હીસ્સે લશકરકો સો માર.

રચન જ દીન નીકલ તખ આશકારા
 મુવા લશકર સો દો હીરસે ખરાખર
 રહે બાકી વો સખ વો ભાગતેથે
 ચલે ઇમલાક ઉનકા સખ લુટાકર
 કીએ સખ કામ પુરા શાહ હીલાવર
 ચલે કર કીત્ય મંઝીલરાત ઓર દીન
 દમશકકે આગે યો ઇતરાફ ભીતર
 ખઝાં વધ રોઝ દીગર નાખકારાં
 યઝીદને ફેજ કર મરસુલે બીસયાર
 કયા સુલતાને દીપર સખ રવાના
 ખડે સફ બાંધકર સારે યઝીદી
 શહીનશાહ બાંધ સફ અપના ખરાખર
 યઝીદી સખ ઉડે એકખાર મીલકર
 તરંગાં શાહને અપને ઉઠાએ
 મીલા લશકરસે લશકર હોકે આમેઝ
 લગે તખ માનેકો રન ખુદલકર
 લગે નારેપે નઅરા મારનેકો
 સો આ ઉતનેમેં વો તોગાન મોગાન
 નીકલ વધ પીઠસે મુઝીકે આકર
 નીપટ તોગાં ગરમથા રનકે ઉપર
 ફતહબાઝી કહે અદલાહો અકબર
 શહીનશાહ દેખ ઉસકો ખુસ કયા દીલ
 લગે વો મારનેકે તેગ ઝન અખ
 કયા મુઝીકા લશકર ઝેરા બાલા
 યઝીદને દેખકર લશકરકા અહવાલ
 કહા મરવાંકો તુ અખ કરકે તાજલ
 તખલ કર બાઝખશતીકા વો મરવાં
 બખ્યાં બાઝગશતીકા તખલકો
 ગયા લશકર ફીરા સારા નીકલકર
 મુએ મુઝી હઝારાં હોકે ધાઇલ
 ગએ નામરદ સારે ખા અઝીમત

હુવા હખશી દીગર લશકરબી સારા.
 લગા તખ ભાગને બાકીથા લશકર.
 સો તુરકાં પીઠ લગકર કાટતેથે.
 દીગર ખાના ખરાખી ઉનકી કરકર.
 ચલે શાહકે તરફકા રૂખ પકડકર.
 ન કંઈ એકલહે હવો હોતેથે સાફીન.
 રહે મૈલ એક શાહશે દુર આકર.
 ખડે મયેદાનમેં આકર સવારાં.
 નીકાલા કોટસે બાહર વો પુખ્ખર.
 શહીનશાહ ઇબને હયેદરથા યમાના.
 કલેમા ગો અથે વો નહેસ ગેદી.
 ખડે મયેદાનમેં લે અપના લશકર.
 પડે સરવરકે આ લશકરકે ભીતર.
 ઉઠા ઘોડેકે તઈ જલદી દટાએ.
 હુએ દોનોં તરફસે આતશ અંગેઝ.
 શહીનશાહ સાથ લેકર અપના લશકર.
 સરાં મુઝયાં કે લાગે તોડનેકો.
 હુએ મુઝી કેસરપર આતશઅફશાન.
 લગે તખ મારને મુઝયોંકો યકસર.
 યકાયક શાહ કો દેખા તખ નઝરબર
 ઝફર પાઈદા વ નસરત વ યાવર.
 કહા મુઝીકો કર જલદીસે બીરમીલ.
 યઝીદકા તોડને લાગે દહન સખ.
 વો સખ લશકરકો ફાનીકર ઉબલા.
 લગે તખ ધુજને કો સખ પરો બાલ.
 ફીરા લશકર શીતાબીઅબનકરદીલ.
 ફીરાયા જલદ હો લશકરકો શૈતાં.
 કયા મોકુફ જખ જંગો જલકો.
 ફીરે તખ મઅરકેસે શેર સફદર.
 જે થે બાકી હુએ દર કીલ્લે દાખીલ.
 લગે સખ ખીચને તખ દરદોઝેહમત.

શહીનશાહની ચલે કોસેફતાહ ઠોક
રહે અપને મકાંપર જા ઉતરકર
ખજાં તોગાન મોગાં દો બીરાદર
ઉઠાએ શાહને દોનોંકો ફીલહાલ
સરાનેકો લગે તોગાનકો જાખ
ખહોત તઅરીફસે કીતે નવાજશ
ખજાં હરરોજ વો શાહે જહાંદર

મજલીસ નૌવી દરખયાંને શહાદત દસ્તે મુખાન્ક મહમ્મદ હનીફ.

કમલકા સર કટા દર માતમે હાલ
ઈના મજલીસમેં કર ચારોં મરકુમ
દુરે દરયાએ ગમસે જુદ લે ધાત
દેખો હરરોજ વો સાકીએ કઉસર
અથા કજ્જમ ગુઝીદ લાવો યઝીદી
કલીમેકો અથા ખદકેશો જાહીલ
દેખા જગે કલાં પુજ્જર મુરદાર
કહા મરવાકે તઘ શોખીસે ગેદી
તુજે ખોલા અથા મયેં કરકે તકરાર
કહા મરવાન અય શાહે સદાકત
કલમસે મુજકો અખહોતેહયેં મઅલુમ
અથે અસ્સી હજારાં લાખ દીગર
ઓર હયેં ચાલીસ હજારાતીર અંદાજ
દીગર જે પહેલવાં હયેં નામદારાં
યઝીદને સુનકે ખોલા અખ અયમરવાં
સગલ લશકરકો લે તુ સાથ ખારે
ખરાખર લે અપસકે તુ ચે લશકર
સગલ લશકરકો હલકા બકે તુ કર
ખડા સાખીત કદમ હો કરતુ તલવાર
કમંદાજાંબી હયેં ઉનકો મીતાકર
સમોકો લેકે મયેં આતાહુ હમરાહ
ચે કરતે મશવેરત હુધ રાત આખીર
હુવા રોશન મુનવ્વર ઓર સમાંપર

ચલે લે સત્ય અપને સાથકે લોક.
મલામતસે ફીરે સખ લોગ લશકર.
પડે આ શાહકે દોનોં ચરનપર.
ગલે લાએ અપસકે ઉનકો દરહાલ.
કીએ મોંગાકીબી તઅરીફસાહ તખ.
ખડે કરતેચે દોનોં શાહસે સોજશ.
કરે શમશીરસે મુજ્યાકો મીસમાર.

લીખાતખમજલીસેનૌવીંકો અહવાલ.
શહાદત હાથકા સરવરકે મફ્ફુમ.
પીરો સીલકે શહાદત ખીચ હયેયાત.
ખડક લાતે અથે મુજ્યાકે ઉપર
નીસંગ વો ખેહયા મજમુલ જેદી.
અથા પુરકીં તથા હુધ રહયેયકતીલ.
લગા તખ તોડને જુલફેંકો પુજ્જર.
કરા લશકરકો અખ તય્યાર જોદી.
ચડુંગા મયેં સેહનપર હોકે અસવાર.
અખ હયે તય્યાર લશકરખારશહાદત
સગલ અસવાર પંદરા લાખ મરકુમ.
કલમ જહ હયેં મેરે કૈદે કલમપર.
સગલ હયેં મુસ્તઘિઅયશાહેમુમતાજ
ખડે હયેં હુકમમેં સારે સવારાં.
સખાહ તય્યાર હો ચડને કો મૈંદા.
હથી ઘોડે દીગર અસવાર સારે.
સખાહ હોતેહી મેદાંમે નીકલકર.
શહીનશાહકો તુ લે લશકરકે બીતર.
તુ કર સખ ફૌજકોસરવરકે ખુખાર.
કુલ હાથીબી અપસકે સાથ લેકર.
હનીફશાહકો પકડલાતાહુ નાગાહ.
હુવા તખસુજ્જો જગમેં આકેઝાહીર.
ચલા સંગીત લે મરવાન લશકર.

નીકલનેકો લગી તખ ફોજદર ફોજ
 લે અપને સાથ પદરા લાખ અસવાર
 ચલા બદકેશ તખ સારે હશમ સાત
 ખડા મરવાન આ લડને મુકાબીલ
 કમદ અંદાઝ ઓર હાથીકો લેકર
 યઝીદ અપને બરાબર લેકે મરદાં
 લે અપને સાથ લો હાથીકો સખ દલ
 ખડા મેંદાનમે ગેદી સરાસર
 ખખર પેહચી બજાંસુલતાને આલમ
 બજાં સખ ફોજકો તુરુપાર કરકર
 ચલા અસવાર હો સુલતાં ઝમાના
 દેખો સાની અલી લો ઇખતો હયેદર
 દેખે સરવર બજાં આપની તુરુકર
 કહે ખાલીક મેરા હયે આજ તાજર
 વલે લો રોઝથાલક નેહસ ઓર શુભ
 ઉઠા લશકરકો લે મુરવાન ગેદી
 સો લશકર શાહકો ઉઠે ફોજ ફરફોજ
 નીસંગ હોકર પડેઅહલે અરુખ સખ
 ધુલારેસે હુવા તુરુકે સારા
 છુપા સખ આસમાઉસ ધુલુ બીતર
 નહીં મઅલુમ ને હોતાથા અકસર
 દેખો લો અરસએ મશહર હુવાથા
 હુવા ઉસવકત જગમે બહોતઅંધકાર
 નીપટથા કાબુલજુલ મુરવાહ શાતીર
 અંધારેમે પડેથે દેખો લો રન
 બજાં જગમેસે દેખો લો અંધારા
 ઉબલા તખ હુવા દુનિયામે અઝહર
 દેખે લશકરકો અપને રન મુહલમે
 તરંગ અપના ઉઠાયા શેરે નુર જખ
 દયા લશકરકે તર્ક તખ ખુરસુયકબાર
 યઝીદ લઈ બાબરા હો ઓર મરવાન

ગોયા દરયા ઉપરથી મોજ દરમોજ.
 પ્યાદેલી ચલા લો લેકે પુખ્તર.
 ઝબહરે જંગ કરને શાહકે સાત.
 જગા ખાલી નથી મેદાંમે ચકતીલ.
 યઝીદી આ ખડા મયેદાં કે ઉપર.
 ખડા મયેદાનમે થા મીસ્ત્રે શતાં.
 ખડા આકાર રહા મયેદાંમે જાહિલ.
 સગલ લશકરકી બાંધા સફ બરાબર.
 યઝીદી આ ખડા લડને કો બાહમ.
 ચલે લે સાથ અપને સાહે સફદર.
 ચલા ઇસરાયે વહેદતકો ખઝાના.
 શુબઅતસે ખડા મયેદાંકે ઉપર.
 હથી ઘોડે દીગરસખ ફોજ લશકર.
 મુજે હાફીઝ વહીં હયે વહહિ નાદર.
 ખડા યલગાર થા ઉસરોઝ ઓર ધુમ.
 ચલા સખ સાથલે ફોજે યઝીદી.
 હુવા આમેજતા સખ મોજદર મોજ.
 શુબઅતસે લગે કરને હરબ સખ.
 નહીં દીખતા અથા ઝરરા કીનારા.
 સુરજ પીન્હાં હુવા હયેરાં ગગનપર.
 બીગાનાયા હયે લો અપના બીરાદર.
 હઝારાંસે પડા લશકર મુવા થા.
 અથા લો રોઝે મહેશરસા નમુદાર.
 કઝાકે અમ્મર ઉપર થા લો નાકીર
 ખડક બજતા અથા દેખો ધનાધન.
 બેઠા તહરીજસે દેખો ધુલારા.
 બગે તખ દેખનેકો શાહે સફદર.
 પડે હયેં તુટકર સારે જહલમે.
 પડે જ ફોજમે મુઝીકી શાહ તખ.
 લગે બેહરમ હો કરનેકો તલવાર.
 ખડે ચુપ દેખતેથે દોનો શયેતાન.

ખઝાં કર ફોજકો સખ તલકે ઉપર
તલક ઉતનમેં વો મુઝી હરામી
શહીનશાહકો દેખો ફીલમે ઘેરા
કયા ફીલાં બીતર જખ શેરકો કેદ
દેખે શાહને હાથ્યોંકા બહોત ડાટન
ખઝાં શાહપર લગે હાથી હીલાને
કીએ શાહ ઉનકા સારા મકરમઅલુમ
દીગર હાથ્યોંકે પાવાં કતલ કરકર
પડે શાહડે ગઝકા હાથ જસપર
દેખે શાહને લગે આનેકો મુઝી
ખઝા સરવર તરંગકો ઝુદ કરકર
લગે કરનેકા જખ ગુસ્સેમું વારાં
લગે ફીલાંકો કરને સાફ ચકધર
સડે લઘ કાટકર હાથ્યોંકા અંબાર
ચઝીદી ઝુદસે તખ હાંક મારા
કહા જલદી સડો અખ તુમ કમંદાં
કમંદ અંદાઝ આ સારે મીલે તખ
લગે સટને કમંદા ખ્વાર મુરદાર
લગે તખ ઝેલને સરવર હુનરકર
હુવા આજીઝ જ્યાં વો શેરે ચઝદાં
દેખો દોજગદા વાલી જખ હુવા કેદ
ખડા જસવકત શાહકે સરકેઆફત
હરએક આઝા ઉપર શાહકે કમંદાં
હુવા ઉતનેમેં પૈદા શાહે મરદાં
દેખા તખ શેરે નર ગાઝી કે ઉપર
દેખો તકદીરકા હયે કામ આલા
અઝલસે હો નેહારા જો હયે તકદીર
ખઝાં વો બેહ્યા બદકા પુન્નર
કયા બાઝુ મુખારકકો કલમ જખ
ચઝીદ દેખા ખઝાં ચે હાલ શાહવાર
યહાં નહીં મારના ઉસકો જફકર

પરાગંદા કયા સખકો સરાસર.
ચઝીદી બેહ્યા મશહુલ શામી.
પડા હાથ્યોંકા આકર સખત ફેરા.
કહા તલ ખુખ સપડા આજ ચે સેદ.
હુવા તખ તંગ મયેં બહોત અડચન.
વલે ચૌફેરસે મુઝી ડાટને
લગા તખ કાટને ફીલાંકે ખરતુમ.
લગે તખ મારને શેરે દીલાવર.
ઉડે સર તન સતી ઉસકા ઝમીંપર.
લગે ભાગને કો હાથી લા ચઝીદી
ગઝખકે હાથ વો સટતે ચે સરપર.
સડે સખ મારકર ફીલા હઝારાં.
નીકાલે સામનેસે સારા સફર.
હુવા તખ માંદગીકા શાહપે આસાર.
સંભાલો ઉસકો પકડેગા કીનારા.
ખડે કયા દેખતેહો નાગસંદાં.
લગે સટને કમંદાં શાહપર સખ.
હઝારાંસે સડે લાલાકે પુન્નર.
કમંદાં કાટતે ચે શેરે સફર.
પડી તખ સાતસો તનપર કમંદા.
રહા જા દામમેં વો શેર જુ સયેદ.
લગા તખ ધુજને અરજે સમાવત.
પડી આવાઝ હુએ તખ શાહે મરદાં.
દેખો ગીરદાખમેં થા મીસ્લે શયેતાં.
નિપટ આજીઝ ખેડા ફીલાંકે બીતર.
કઝાને શાહપર આ દામ ડાલા.
નહીં ચલતી હયેવહાંકીસકીબીતહબીર
કયા બાઝુકે ઉપર જલ્દ તલવાર.
હુવા કારી શહીનશાહકો ઝખમ તખ.
ખુલંદ આવાઝસે બોલા ખખરદાર.
દમરકમેં ઉસકો લેખના પકડકર.

કહા ઉસકો ઉકાવો ઝોર કરકર
મઝાં શાહકો કીએ હાથીપે અસવાર
નઝર ઉમરે અલીફી ઉસ વકતપર
લગા તખ તોડને રખસાર ચોર બાલ
યઝીદને તખ કહા જલદી ચડો તુમ
હરએક આફત સમાઈ હયે ખીરાદર
બહોત લરઝા કે નાગાહઆ મુકાબીલ
કરેગે કયા કહેર હમનાકે સરપર
અલા ઉસ ખાફસે કીલ્લેમે લેકર
દેખો સરવરકે ખેશાં ચોર ખીરાદર
કહે અબ્બવસે આખીર આજકે રોઝ
ખડેથે ખુશક લખ ખામોશ હોકર
વડે લાચારથે કીલ્લેમે જાને
યઝીદને શાહકો લેકર ગયા જખ
તખલ શાહીકા તખ લાગે બજાને
સુનાયા ચોર ખાલો ચોર બજાનતર
અથે જો કેદમે અહલે હરમ સખ
મવકકલ ઉન ઉપર હરરોઝ કાયમ
બઝાં પુછે હયે ઉસકો કયાઅજબહયે
લગા કહનેકા નાહંજર પુજ્જર
હનોઝ તુમપરહયે અબગરદીશઝ નાંસે
હનીફશાહકો પકડકર કેદ લાયા
યઝીદમે ઉસકો લાયા હયે પકડકર
સુને જુઁ આબેહીને યુઁહી ગુફતાર
બઝાં અમ્મુલસલીમા ઝાર હો જખ
સગલ અહલે હરમપર હયે તખાહી
ઉકાએ હાથ કરંડો મુનાબત
અપુકર મઅસીયત યારખ હમારા
જહાંમે વો હમનકો પુશતખાંધા
યઝીદકે બંદમે ઉસકો દયા તુ
તેરી કુદરત તુજે હયે અબ સઝાવાર

ખાંધો હાથી કે ઉપર સારે મીલકર.
પકડ લઈ ખીચકર બાંધવો પુજ્જર.
પડી બચક બચક હાથી કે ઉપર.
બહોત હયેરાં હુવાથા શાહખીનાહાલ.
અલીફ ફરજંદાસે અબ ડરો તુમ.
કરે એક લહેઝેમે લહુસે ઝમીં તર.
શહીનશાહકે બહલ હોં મુજસે હાઈલ
પડે ગે બરકસે આકર હમનપર.
બહોત જતરી સતીદાખીલ હુવાખર
અથે ઉસ દરદો ગમસે તારે મુઝતર.
નહીં દેખે થે હમને ગમકો જાંસોઝ.
લહુ હોતા અથા બી જોશ અંદર.
શહીનશાહકો છૂડી મુઝીસે લાને.
કહા ઠોકે ખુશહાલીકા તખલા અબ.
લગે આલમકે તઈં સારે સુનાને.
બજાનેકો લગા વો બેહયા ખર.
ઉંદોં બાજે ખુશહાલીકે સુને જખ.
ઈતા કમઝઈ વો નાપાક દાયમ.
ખુશહાલીકા યે બાબકયા સખબહયે.
તુમનકો નહીં હયેતાસેઅબ મહદગાર.
નહીં હયે તુમકો કુછ અમયો અમાંસે.
કતલ બાઝુ કયા ચોર સેદ લાયા.
ખુશહાલીસે બજાતા હયે બજાંતર.
ઝમીંપર તખ છોટહયે અપનાદસ્તાર.
અપસ અંજવાંમે મુખ ધોનેલગેતખ.
લગે કરને ખુદાસે ઉઝર ખવાહી.
કહે યા રખના યા કાઝીહાબત.
હીખા જતદીસે બખલીશકા કીતારા.
કે સખ અમલે હરમકા કુશતીખાં થા.
હમનપર મહેરબાની બી કયા તુ.
નીગાહ બાનીમે ઉંનકે હો તુ ગફાર.

દોઆ મકબુલ તુજકન હયે હમારા
ખહકકે મુસ્તફા સાકીએ કૈસર
યઝીદને ખઅદઝાં શાહકો મંગાકર
મુકાબીલ શાહકો લાયા વો સીતમગાર
કહા શાહકો ખઝાં તુ ફીતના અંગેઝ
કયા લઘ તુ ખરાબી દેખ મેરી
યઝીદસે શાહને સુનકર હોકે પુરજેશ
કહા લાયક નહીં હયે તુજસે ગુફતાર
નીપટ હયે બેહયા તુજકો શરમ નહીં
મોહમ્મદ મુસ્તફાકો જો પ્યારે
મેરે લખતે જીગર દોનોં ખીરાદર
અગર હોતા તેરે અતરાફ અશરાફ
વસે અમરે ધલાહી સાથ લાચાર
કતલ ઉનકો નાહક તુ ખરવાર
સુના જખ શાહસે કડવે સુખનકો
કહા મરવાંકો અખ જલદી સતીબોલ
કહો કેસે અઝાબાંસે કરેં ઠાર
જલા આતશ બીતર વો રાખ કરના
સુના જસવકત વો કઝદુમ ગુદીઝી
કહી કીલ્લેકે બાહેર બુરજ હયે ચેક
વહાં ઉસકો લીબકર આગ દેના
કસમમી માધ્યાકી યાદ કરકર
લીબવો અખ ઉસે રાખો જતનકર
પીછે લેકર ચલે રખનેકી ખાતર
કહે શાહકો ખઝાં સલવાત પડના
રખે શાહકો ખઝાં મહબુસ કરકર
દહનકે દરકો તુ પરવાઝ કરકર
શીકસ્તા હોકે ફૈજે શેરે સફદર
મીલે સારે દેખો ચક ઠાર ઉપર
રહે અપને મકાંપર આ મોહીખ્યાં
અલી ઉમરે અલી આકીલ અલીઆ

વલે લાઝીમ હયે કેહના તુજકો સારા.
કરમકી અખ નઝરકર ઉસકે ઉપર.
અપસકે રૂબરૂ સરવરકો લાકર.
લગા તખ શાહસે કરનેકો ગુફતાર.
જલદકી આગ તુ હમપર કયા નેઝ.
ઘતા લઘ હયે હવાકી આજ તેરી.
લગે તખ મારને બાતાંસે ખાપોશ.
હમેં તુજ સાથ કરના અય પરસ્તાર.
કે હયે તુ સંગદીલ તુજમે રહમનહી.
અલી ઓર ફાતમ્મકે ગોશવારે.
કે હયે મઅસુમ વો સાકીએ કૈસર.
નકરના કુછ નઝર તુ ઉનકે અતરાફ.
કે હયે રાઝી વો મઝલુમીમેં ગમખવાર.
મેરેસે બેહયા કરતા હયે ગુફતાર.
લગા તખ દેખને મરવાં રૂખનકો.
ઉસે કયું મરના સો મશવેરત બોલ.
લગા કેહનેકો તખ ગેદી વો મુરદાર.
પરા ગંદા પવનસે ખાક કરના.
કયા હયે મશવેરત ચે ખુબ ગેદી.
કે હયે ઉસ બુરજમેંબી કોહ ચેકનેક
બહોત શીદદત સતી વૈતાગ દેના.
જલાઉં ખઅદ હફતેકે સરાસર.
ખખરદારી સતી લઘ મકરોફનકર.
કબલ જગા રખે તખ શાહકો ફજર.
મોહમ્મદ મુસ્તફાપર ધ્યાન ધરના.
રહે તખ શુકર હક શાકર સરાસર.
ખખરકર શાહકી લશકરમેં લાકર.
અથે હયેખત ઝહા સારે સહેનપર.
રહે ખવેશાં વો સખ આકર ખીરાદર.
કે થે જોરે ફલકસે સારે હયેસાં.
મુશીબ કાકાદીગર તાલીબ અલીઆ.

બી ધબરાહીમ ઉશતર મહબલીથે
 કે સખ શાહકે બીરાદર ઓર નદિમાં
 અથા તોગાં દીગર ઉસકા બીરાદર
 કયા તખ એકને યું દુર ફીશાની
 કદમસે શાહકે હાસીલ કર સંઆદત
 ઉડે હુયે આજ હમ સરતાજ ખોકર
 હમારે સરકા વો દસ્તાર કહાં હયે
 ખેઠે હમ ગુંગ હો સારે દીલાવર
 ગમે હયે સરસતી વાલી હમારા
 કયા હયેહાત હમકો મોત આતી
 રહે હયે હમ સગલ સરદાર ખોકર
 કે સખ શરમો હયાકો કરકે મીસ્માર
 યહાં ખેઠે હયે જખ ખામોશ હોકર
 ખેઠે રોતે અથે હુઝારે મજલીસ
 મુશીખ કાકા સુને સારી હીકાયત
 અગર જવે અપી સારે નીકલકર
 યકીદ ચુલ્લગુનકે સારોંકો સટે માર
 મેરી ખાતરમેં યે આતા હયે યારાં
 હમે સખ હયે નહીં હયે એક સરવર
 કરો સરદાર કોઈ એક અપને સરપર
 મરેંગે ગર હમે તો ચીઝ હયે અખ
 શહીનશાહકો સટે હયે કૈદ બીતર
 ગવાએ હયે અસા હમહાથકા આજ
 મુશીખ કાકાકો ખોવે સખ બીરાદર
 મુકરરસે બઝાં કાકાને દે જવાબ
 કહે મોલા અલીકા તુખમ હનોઝ
 અલી અરબર દેખો ઇબને અલીહયે
 મુજે સરદાર હોના નહીં રવા હયે
 દેખો ઉમરે અલી સુલતાને ગ્યાની
 કરો સરદાર તુમ શાહકો મુકરરર
 હીકાયત મોહીયા નામએ બીરાદરે મોહમ્મદ હનીફ મીગાયદ.
 હીકાયત તુમ સુનો દુક હોકે સાકીન

બીરાદરશાહકે અકબરઅલી થે.
 દીગર શાહકે અયે સાકી કદીમાં.
 દીગર સારા ખડા સુનતાથા લશકર.
 સુનો તુમ કાનધર અય યાદ જાની.
 રહેથે આજ દીન લેકર રીફાકત.
 અપસકી ઝીંઘી તારાઝ કરદર.
 હમારે ગમકા વો ગમખવાર કહાં હયે.
 ગમાએ હાથસે હમ અમના જોહર.
 પડા હયે અખ જહાંમે અખ અધારા.
 જહાંસે અખ છુડા હમકો લીજતી.
 હનીફશાહ ઇબનેહયેદર વો ગઝનફર.
 ખેઠે હયે આજ હમને ખોકે સરદાર.
 ચલો જવે અપસકે ઘર નીકલકર.
 મત્ય અપની ગમાકર હોકેમુક્લીસ.
 ફરાસતસેં કહે યારાં સતી બાત.
 અપસકે ઘરકો અય તારો બીરાદર.
 નહીં રખનેકો કીસકો વો જફાગાર.
 અપે હાઝીર હયે ઓર હાઝીર સવારાં
 નહી વાલી કોઈ હમનાકે સરપર.
 દમશક ઉપર ચલો અખ કુચ કરકર.
 વગર નામરદ હમ નાચીઝ હયે અખ.
 રતન ખોએ હયે હમને ખાકબીતર.
 કરો ઇસબાતકા કુછ ઘરતુમહીલાજ.
 તુજે સરદાર કીતે હમ મુકરરર.
 કહે ઇસબાતમેં હયે અહોતખાલાખ.
 રખા હયે હકતઆલા તાખ ઇમરોઝ.
 નસલ મોલા અલીકા મહબલી હયે.
 કહે યે જંગમેંબી કયું તુ હુવાહયે.
 બીરાદર શાહકા હયે શાહ સાની.
 દમશક ઉપર ચલો ફીર જલદ હોકર.

હીકાયત મોહીયા નામએ બીરાદરે મોહમ્મદ હનીફ મીગાયદ.
 હીકાયત તુમ સુનો દુક હોકે સાકીન મોહીખ એક ખાનદાં થા સાફબાતીન.

સુનો તુમ માહીયા કર નામ ઉસકા
 યઝીદકે પાસથા અરકાને દોલત
 અહીકત કેશથા વો ખાનદાંસે
 ખઝાં નામેકો વો મરકુમ કરકર
 દયા કાસીદને લા ઉમરે અલીકન
 લીખાથા ઉસમેં અય યારાને સરવવ
 યઝીદને મશવેરત મરવાનેકે સાત
 શહીનશાહકો ઇતાલી આગ દેકર
 શહેરકે બાર હયે એક પુરજ વીરાન
 વહાં લકડોંકા સખ અંબાર કરકર
 સુખ્હોંમેં શાહકો લેકર યઝીદી
 વહાં આકર તુમીં યારાં મદદગાર
 અગર સાબીત તુમ્હારા હોગા ઇમાં
 કે સખ ઉસઠાપર હાઝીર રહો તુમ
 વહાં આકર કરો સખ મીલકેયરગાર
 નહીં મીલનેકા તુમકો વકત યે ફીર
 યે કાબુ ખુબ હયે કરના સરઅંજમ
 કસમ મૈલાકી કેહતાહું બચન યે
 પડે મજલીસમેં નામા તબ સરાસર
 મુશીબ કાકા ઉઠે વહીં જલ્દતરહો
 કહે ઉમરે અલીકી હુકમ પાઉં
 ઉઠે વહીં બઅદઝાં ઉશતરસો ફીલહાલ
 નહીં યે કામ હયે તુમનાકો મફ્ફુમ
 કયા હું શેર ઉસકા મૈને ખીસયાર
 કીનારા ઓર હયે સારા વો જંગલ
 રઝા હોવે તો લેકર સાથ લશકર
 સુખ્હો હોતેહી મૈં સુલતાંઝમાં કો
 ચલે યું બોલ લશકર લે અપસકા
 ચલે યું બોલકર લે સાથ લશકર
 ગએ ઉસ કોહમેં વો શાહ ગમખવાર
 સો બાદઝ બાપકે હારીસને લલકાર

દમશક ભીતર રેહતાથા કામ ઉસકા.
 વઝીરાંમેં સદા કરતા થા હશમત.
 સદાકત પુશ્તથા માહે જહાસે.
 દયા તબ બેજકર લશકરકે ભીતર.
 લગે તબ બોલકર નામેકો દેખન.
 ખખરદારીસે રહો અપને મકાંપર.
 કયા હયે બેહયા શેતાનકે સાત.
 જલાકર ઉનકો સટના ખાક કરકર.
 કે હયે ઉસ પુરજમેં એકકોહે પીનહાન.
 જલાના શાહકો સોઝે સીતમગર.
 લીબવેગા પુરજપર વહી ગેદી.
 શહીનશાહ વાસ્તે જવ મીલકે યકબાર.
 શુબઅત ઓર કરો કુવતલી ઓસાં
 શહીનશાહ વાસ્તે નાઝીર રહો તુર.
 લીબવો કાડકર શાહે જહાંદાર.
 ન હો પુરસત તુમનાકો ફીર મયસ્સર.
 કરો સુરઅતસતી યે ખુબહયે કામ.
 નહીં ફીર હાથ આનેકાં રતન યે.
 હુએ ખુશહાલ ખવેશાં ઓર ખીરાદર.
 પીસર લુતકે અલીકે બે અથે સો.
 શહીનશાહકો ઇતા મૈં જકે લાઝીં.
 મુશીબ કાકાસે બોલે નેક અફઆલ.
 મુજે સારા કે હયે વો કોહ મઅલુમ.
 કે સખ કે ખાહું ઉનકો મૈંને ઇઝહાર.
 કયાહું સેર સખ ગારાંને દંગલ.
 રહુંગા છુપકે મૈં જ ગાર ભીતર.
 શીતાબી લેકે આતાહું મકાંકો
 ચલે ઉશતર પકડ દામન હવસકા.
 ચલે ફરહતસે અપના દીલ કવીકર.
 છુપેથે સાથ લેકર અપને અસવાર.
 કહા ઉમરે અલી કે અય જહાંદાર.

રજા મતલુબ ઇસ કમતરકો અબ હયે
 ખુદા હાફીઝ કે હરે ઉસવકત મેરા
 શરાફતકે સમાપર વો કમર થા
 ખુદા શાહીદ હયે મેરા અયે બીરાદર
 ચલા વો ફતહાકે ઠોકા તબલકો નીકલ
 ખડા મુઝીકી આ છાતીકે ઉપર
 ખડા મુઝીકી આ છાતીકે ઉપર
 યઝીદસે તબ કહા અખબાર બકર
 યઝીદને તબ કહા મરવાંસે યુંકર
 તુ કર તદબીરસે 'ઉસમે' દલાલત
 કહા મરવાન મુલહીદ તબ સીતમગર
 બી એક સરદાર દે ઉનકે બરાબર
 અથામજલીસબી તરહાઝીસોદુલમાલ
 અથા બી તીસ ગઝ ઝંગીકા; કામત
 અથા વો ઝીશતઝ મનહુસ બદકાર
 ચલાયા બહોતસે લશકરકો દેકર
 ચલા દુલમાલ હાથીપર હો અસવાર
 યઝીદ બૈઝા બઝાં આકર મહેલપર
 લગા તબ બોલને વો કબ્જરકી બાત
 કહે મૈમાડે તુમ ફરઝંદ હોકર
 બૈઝે હો તુમ ધની અપના ગમાકર
 ઇતા મુજ હાથસે આતેહો મરને
 હનીફાબી નહીં દુન્યામેં જીતા
 સુનો તુમ બાત મેરી કાન ધરકર
 યઝીદકે પાંચ પડતા કરકે બૈઅત
 સુને જબ ગુરઝસે શેરાંને ચુકતાર
 સો વયતાલીબ અલી બેઝરબ હોકર
 બઝાં દુલમાલને ચકવાર મારા
 વલે ઘોડેકો શાહકે માર ડાલા
 દેખો દુલમાલ મુઝી સખતતર થા
 હુવા પ્યારા ઝમીંપર સરવેતીમસાલ

જદલ મરગુબ ઇસઅહકરકોઅબ હયે.
 દસશકકે કોટકા પકડું કીનારા.
 શુબઅતકે ગુલાસ્તાંકો શબરથા.
 નહીં હીમ્મત દેખો ઉસકી નઝરકર.
 મેદાનમેં આયા જદલકો.
 નીદા હલ મીન મુબારીઝકા સુનાકર.
 નીદા હલ મીન મુબારીઝકા સુનાકર.
 ખડા મેદાનમેં શાહકા હયે લશકર.
 ખડે લડનેકો હયે શાહકે બીરાદર.
 યે ફરઝંદા અલીકે હયેંગે આફત.
 જમ્અસબઝૌજબોરલશકરકોઅબકર.
 રવાના કર શીતાબી રનકે ઉપર.
 કહા ઉસકો તુ હો અસવાર ફીલહાલ.
 દયા એક ફીલ ઉસબીલઅતમહામન.
 હાથી સીપલક સદા રખતાથાપુજ્જર.
 કહા ફરઝંદ અલીકે માર ચકધર.
 નીકલ તબ કોટસે બાહેર વો મુરદાર.
 ખડા દુલમાલ તબ આકર સેહેનપર.
 લગા કેહનેકો બાતાં ઝરબકે સાત.
 બૈઝે હો તુમ હનીફાકો ગમાકર.
 નહીં કુછ ફીકર હયે તુમનાકે દીલપર.
 બહોત શીદદતસતી મેહનતમેં પડને.
 નહીં કુછ કામ લાયક ઉસને કીતા.
 ચલો મુજ સાથ તુમ આવો નીકલકર.
 છુડતાહું તુમનકો મેં સલામત,
 હુવા તબ તેઝ તર આતશકા ગુલઝાર.
 ન લાએ તાબો તાકત વો ગઝતફર.
 વો ગાઝીને સરક પકડા કીનારા.
 હુવા તાલીબ અલી તબ લઈ ગુસાલા.
 દીગર તાલીબ અલીબી બે જગરથા
 લગા ફીરને ઝમીંપર સેક અફઆલ.

ખઝાં હાથીકો લા તાલીખ અલીપર
 સટા તખ શાહપર હાથીને ખરતુમ
 સટે તાલીખ અલી યકવારભી માર
 ખુદા શાહીદ હયે કીતા બહોત ઝુદી
 ઝમીં ઉપર જો થે એક પહાડ માનીંદ
 સો વધં જલદીસતીઉઠકરવો મુસતંગ
 કબર તખ શાહઝાદેકી પકડકર
 ખઝાં તાલીખ અલી શાહે દીલાવર
 લગે તત ઝોર કરનેદોનોં શાહ ઝોર
 દેખા તાલીખ અલીથા નસલે હયેદર
 ઉઠા સરપર ખઝાં દુલમાલકો લે
 દેખા તાલીખ અલી સુલતાનથા વો
 ફીરાનેકો લગે અપસકો સરપર
 પડા લંબા ઝમીંપર હોકે દુલમાલ
 ખઝાં ઉઠેકો વો આહતાથા પુજ્જર
 કયા અરકશને ઝુદી વાર સરપર
 સટા ઉસ મારકર જું સેદે સચ્ચાદ
 પડા વો દેવસા માનીંદે શૈતાન
 કહા ફરઝંદ અલીકે યે હયે આફત
 અરે મરવાં શીતાબી કર શીતાબી
 તખલકર બાઝગસ્તીકા વો મરવાન
 ચલા દુલમાલકો દોઝખમેં ભાકર
 યઝીદ ઉઠકર જલા થા હોકે પુરખુન
 અમીરાં આ હુએ થે સારે હાઝીર
 દેખા દીલકી હુધ ખ્વારી નઝરકર
 અથા વો ફીકરકે દરયામેં ગવ્લાસ
 મુનાફીક વો યઝીદિ મરદુમ આઝાર
 અથા વો ફીકરમેં મુલહિદ જફગર
 દેખા ફરઝંદ અલીકે આએહયે સખ
 મુજે યે ખુબ કુછ દીખતા નહીં હયે
 નહી મુજમેં રહા હયે અકલઓરખુદ

કયા જયસા વો પાયા મુક્સીદે ખર.
 કીએ તાલીખ અલીને ઝુદ મઅલુમ.
 સટે તખ કાટકર ખરતુમ પગ ચાર.
 ચલાયા હાથ શહને બહોત જલદી.
 પડા ઝંગીભી દેખો તાડ માનીંદ.
 ખડા ફીર શાહસે કરને લગા વો જંગ
 ચલાનેકો લગા તખ વાર વો ખર.
 કમર ઝંગીકી પકડી ઝોર કરકર.
 નહી ખાતે અથે કોઈ ઉસમને મોર.
 ઉઠાકર ઉસલ્યા આપસકે સરપર.
 ઉઠાયાથા કેવી દજ્જલકો લે.
 અદુપર જું બસાકા બાનથા વો.
 પછાડે ઝોરસે બઅદઝ ઝમીંપર.
 ખડા અરકશકે જા નઝદીક ફીલહાલ.
 અજલકે દામને વોથા ગીરફતાર.
 સટા મુઝીકે તઈ દોઝખકે અંદર.
 ખંજરથા ખરક માનીંદ તેગેજલાદ.
 યઝીદને અકલકા ખોયાથા સામાન.
 ફીરા લશકર હયે નઝદીક હલાકત.
 ફીરા લશકર કયા દીલ ઈતેરાખી.
 ફીરા લશકરકો તખ ઝુદીસે શૈતાન.
 ચલે દજ્જલ ખો દીલકો જલાકર.
 બૈડા આ તખતપર મજહુલ બદગુન.
 પુછા વો દોઝખી ઉન સાથ મશવિર.
 પડા થા હોલ તખ મુઝીકે દીલપર.
 સો ખીલવતમેં ખુલાયા અંદ ખવાસ.
 અથા વો દોઝખી ઝાલીમ સીતમગાર.
 લગા કેહને વઝીરાં સાથ યુંકર.
 બહોતકુવતસતી લડતે હયેવો અખ.
 મેરેસે એશ કુછ બસતા નહીં હય.
 કહો ઈસ ગાતકા મુજકોં તરફદ.

યે ફરજાં અલીકે મારકર સખ
 યઝીદસે જખ સુને અરકાને દોલત
 સયા સુલતાને આલમગીર હયે તુ
 તુ હયે આરીફતુજે કયાજવાખ તુદેના
 સીતમસે લે પેલોમે યે અંગારા
 હનીફકે સખખ હોકર ખતંગ એ
 સમજ જતા ઉસે આને હયે સખ
 કે હયે યે ઉસકી ખાતીરખીવો સખસેર
 નહીં રખતા ઉસે અખ આગ દેના
 હનીફા આગમેં જલેગા જલકર
 ઇતા સુન ખાત તુજકોખી કહું મે
 તુરત કર ફીકર ઉસકા શાહે ગ્યાની
 યઝીદને તખ કહા ફરકા મુકરરર
 મુકરરર કર સુખ્હો શાહકો જલાના
 રહા મગરીખ તરફ ખુરશીદ જાકર
 હિલાલ આયા સમાગર બાદશાહ હો
 યઝીદી બેહયા ફજર હરામી
 હરમમે અપને જાકે જુદ ગમ્માઝ
 લગી વટને રયત તીત તીત યુઝરકર
 નીકલગઇ રાત તખ જેખે અહમસે
 યઝીદી તખતપર તખ હોકે અહવાર
 કહા લાવો હનીફકો ખુલાકર
 મુસીખત શાહપરથી બહોત ભારી
 દવા ઉસકોનહીંથી નહીં થા મરહમ
 જફા બહોત સખતથાનાજુક બદનપર
 ન થા નઝદીક કોઇ શાહકો ઉડાને
 કે થે આજુઝ ઝખમસે શાહ આઝાહ
 કે થે કપડે શહીનશાહકે બદનપર
 ન થા શાહ પાસ કોઈ દેને દીલાસા
 નખમકા કુછ ન થા દારૂ ન દરમન
 મુકબ્બહ શાહ થે દીન ચાર સાકીન

સીનેપરસે નીકાલો ખાર યે અખ.
 કહે તુજકો મુખારક તાયે હશમત.
 ઇતા ઈસ ખાતકા અખ ફીકર કરતુ.
 હનીફકો શીનાખી આગ દેના
 રખા હયે ખાંધ આતસકા શારારા
 કરેગે તુજસતી હરરોઝ જંગએ
 હનીફકા શીનાખી આગ દે અખ.
 જલાના ઉસકો તા હોવેગે સખ ઝેર.
 દુન્યાસે ઉસકો અખ કરના રવાના.
 કે સખ એ જલેગે બઅદઝ નીકલરક
 હીખાકર સાંપકોખી છોકનાને
 દયા યું મશવેરત શાહાહ સાની.
 જલાના શાહકો ઉસ કોઈ બીતર
 તરફ ઉસ ખુરજકે શાહકો લીજતા
 સમાયા રાતકા નીકલા જાંપર.
 લગા કરને અમલ તખ રાતકા વો
 વઝીરાંકા મુરખખસ કરકે શામી
 કયા તખ શોકશે સખ ઐશકા સાઝ.
 સુખ્હોકા વકત આયા તખ નીકલકકર
 સુખ્હોકા શાહ નીકલા દરદા ગમસે.
 હુએ હાજીર વઝીરાં ઓર જફાકાર.
 મંગાયા શાહકો ગેદી સીતમગાર.
 કયાથા હાથસે વો ઝખમકારી.
 ન થા કોઇ આદમી શાહપાસહમદમ.
 ખખરદારીકો નહીંથા કોઈ મયસ્સર.
 નથા કોઈ ઝખમકો શાહકે ધુલાને.
 ઉડાનેકો મગસ કોઈ નહીંથા ઇમદાદ.
 હુએથે સખ દેખો લહુસતી તર.
 શરીક કોઈ દરદકા નહીંથા ઝરાસા.
 અથા લઇ સખત ભારી શાહકામન.
 બહોત મેહનતસે ખીચે રાત ઓરદીન

મુસીખત ખાસ સોગાંપર હયે હરદમ
ચત્રે થે શાહકો લેકર સીતમગાર
નીપટ વો ઝખમકાથા દહ કરી
કીનેક થે નર્મ દીલડિસ દરદો ગમસે
યઝીદ કન શાહકો લે અએ મુકાબીલ
લગા કહનેકો વો જહીલ હરામી
લગા કરને કે તઝ શોખીસે ગુસ્તાર
કહા તુજ શાહકો કહે કયાખબરહયે
હુવા તુજ ઝીંહગાનીકા નમાશામ
કઝાને મુંહ દીખાયા તુજ તુરાની
તુજે આ મોતને ચારી દયા હયે
તેરી હયે ઉમર ખાતીર આજ દીનકે
યઝીદસે તદખ થે બાતાં સુને જખ
એ સુન અરલ તેરા નેશગઝદુમ
મેરા હયેકાલખુશ અલહમ્દોલીલ્લાહ
તુજે અખ મુંહ દીખાના હયેઝવાલત
તેરી દોલતકા અખ ખુરશીદે અનવર
તેરી દોલત હયે આખીરઅયજફકેશ
અદુ હયે ખાનદાંકા તુહી મુરદાર
મગર હયે દુશમને હી તુ સીતમગર
કેહલાતા હયેઅપસકોસખમે અશરાફ
કનીઝકઝાદ હયે તુ અય જફકાર
મેરેસે બાત સુન અખ ઝુદ કોઝન
હસનકે ખઅદ હાસીલ કર સઆદત
હુસૈન ઈબને રસુલુલ્લાકે ખાતર
અગર હયે મારનેકા દીલમે તદલીર
ચત્રા લે શાહકો વોં ખુરસકી ઝાત
ચતા લે શાહકું તખ આગ દેને
લગા દેનેકો તઆના શાહકો ગાસીખ
જલોનેકો ચલા શાહકો જંગલમે
યઝીદહો ખુરજમે દાખીલ જફગર

ખુરશ ઉતકાસકા હયેઃરદ ઓરગમ
ચત્રેથે લહુ ભરે જખસે ફુજમીર.
લહુ હરદોઝમી હોતાથા જતરી.
દેખન રોને અથે શાહકો ઝખમેસે.
ખડાકર સામને શાહકો વો જહીલ.
સરાસર અકલમે ઉસકે હયે ખામી.
મવાફીક અકલકે બાતાં પરસ્તાર.
કહોતુજ દીલમે કયા અખખેરોશરહે
હુવા લખરેઝ તેરી ઉમરકા જમ.
કઝા પોહચી હયે તેરી નાગહુની.
તેરી અખ ઉમ્મરકી ખવારી કયાહયે.
તુજે કરતાહુ મેં પાંચ સાકીન.
નીપટ બેતાખ હોકર યું કહે તખ.
કે હયે ઝકા દેહીંગ આઝારે મરદુમ.
હયે વાંરીદમુજઉપર અખરહમતુલ્લાહ
તેરી અખીરકા અખપોહચીકેનોખત.
કે હયે મગરીખ જતનેકો મુઝમર.
તુજે નહીં આકેખતકા ખીચ અદેશ.
ઝુલમ કરનાહયે હરએકપરતેરાકાર
તુ હયે દુનયાકા તાલીખઅયજફગર
વસે તુ હયે પશે મદિકા અજલાફ.
અગર તુ બાદશાહ હયે તુ પરસ્તાર.
હમનકો મોત હયે જો સૈરે ગુતશાન.
કમર બાંધાહું બર હસમે ધરાદત.
તેરે લગ આકેપોહચાહુઅયજફગર.
તુ ચત્રહાઝીરહુ મેં બરહસમેતકદીર.
લરઝને કો લગે અરઝો સમીક્ત.
ચત્રા શેરે નખીકો તખ જતીન.
અઢાવતકે સુખન જો નામુનાસીખ.
ચત્રા થા લેકે હેઝમકે હંગલમે.
હુવા અસવાર તખ વોહ કોહ ઉપર.

કયા અંગાર તખ લકડોંકા સારા
 બહોત લકડોંકા તખ અંગાર કરકર
 બઝાં હો મસ્ત વો બદકાર ફાજર
 કયા તખ હુકમ આતશકો ચીતાવો
 વલે જખ આગ હયેઝમકો સરાસર
 જસે મહપુઝ કર રખતા હયે સત્તાર
 નઝર હકકે કરમકા જસકે ઉપર
 નહીં હયે ઝમકો આતશવોખીલગતી
 ધુવાં તખ દેખ ઉશતર વો નીકલકર
 ઉઘ લશકરકો વો એકબાર લેકર
 ઉઠે લશકરકો લે આયે નીસંગ હો
 ચઝીહ તખ વાખરા હયે બતઝહા હો
 કયા આયાકહાંસે વો નીકલકર
 હઝીમત ખાકે ભાગા વો જફગર
 ગયા આતશકને ઉશતર લે લશકર
 કયા તખ આગકી વો ધુલધાની
 કીયે તખ પલમેં આતશનેસ્તોનાબુદ
 નીકાલા દીનકા ખુરશીહ વોશન
 લીયે હયેં કાડ તખ વો શાહે દીકો
 પડે તખ શાહકે કદમોંકે ઉપર
 બઝાં મ્યાનમેં લા શાહકો સુલાયે
 ચલે લશકરકો સખ સંગાત લેકર
 કે સખ લશકર હો ઇસ્તક બાલઆયા
 ચરનપર શાહકે તખ શીર ધરકર
 બઝાં લઈ હો અપસકેદીલપે ખુશહાલ
 હુયે ફરહત સતી સારોંકે દીલશાહ
 બન્નયે બહોત બાજે કર ખુશાલી
 લગે તખ બહોતસે કરને જતનકો
 લગે તખ ગરમ અશયા લા પીલાને
 લગે દેનેકો હાથી ઓર ઘોડ
 વલે વો શેરે સફદર માહબલીકો

છુપાયા દીનકા ઉસમેં સીતારા.
 રખા તખ શાહકે સખ તનકે ઉપર.
 ખડા રેહકર કયા સખ કામઆખીર.
 કે સખ અતરાફ હયેઝમકો ધુકાવો,
 દેખો કાદીરકી કુદરતકો નઝરકર.
 ઉસે આતશકા વો કરતા હયે ગુલઝાર.
 અદુ હયે ઉસકે આગે જુ બીલાવર.
 હુવા ધુવાં ઝરાભી નહીં સીલગતી.
 ચલે લશકર અપસકા લે બરાબર.
 ચલા એકતીસ હઝાર અસવાર લેકર.
 પડે લશકરકે ઉપર બેહરંગ હો.
 સીના કુટા લગા તખ ભાગને વો.
 મગર પસદા ઝમીસેભી એ લશકર.
 હુવા દાખીલ દમશકે કોટ ભીતર,
 શીતાખી આગકન પોહ્યાવો સફદર.
 કયા તખ સરહ આતશ ગૈર પાની.
 દેખે ફરહતસતી તખ રૂયે મકસુદ.
 ચમકને કો લગા જંગલ હો ગુલશન.
 નહીં કુછ આંચ પોહ્યાંચી થી બદનકો.
 દેખો સુતલાને ઉશતર કાંડ આકર
 નરફ અપને મકાંકે તખ ચલાયે.
 ચલે ફીલફૈર આ લશકરકે ભીતર.
 બસદ તાઝીમસે શાહકો લીબયા.
 લગે રોને કો ચકાયક આ ખીરાદર.
 રખે શાહકો ગરમ બગાપે ફીલહાલ.
 ફરાહમેં સખ હુયે મુઝીથે નાશાહ.
 ગયા સખ ગમ મીલાજબસરકાવાલી.
 નહીં લગને દીયે ઝરરા પવનકો.
 લગે થે ઝખમકો અસપંહસેજલાને.
 તસદદુક કર શહીનશાહપર બેડે.
 નહીં હયે ચૈન ઉસ ઇબને અલીદો.

દેખો શહકે અથાહર સુખડોચોરશામ
 અઝીઝાં સાત મીલકર સાહ ગફતાર
 છુડાને વાસ્તે ઝયેનુલ અબાકો
 હુવા એ દરદ બારી સખત મુખકો
 હુસેન ઉઠને રસુલુલ્લાહ દીલખંદ
 બહોત કોશીશ કયા લેહાય તલતાર
 છુડાના ઉસ હુવા નહીં મુજમયસ્સર
 દેખો યું બોલકર રોતે થે બીસયાર
 બઝા યારાં વો સખ શાહકો મનાને
 લગે કરનેકો તખ રોનેકા તદબીર
 કહે શાહકો સંભાલો તુમ નયનકો
 સંઘા તકદીરપર અપનાવો સખ કામ
 ગરઝ એક રાત બ રોરોકે સરવર
 વલૈકીન દીલ અથાલમકીઆ ઉમ્મીદ
 દેખે હીદાર તખ રોશન જમાલી
 દેખે આને હયેં વો ખતમુરરીસાલત
 દેખે જહકા જમાલે પાક પુરનુર
 ગલે સરવરકો લાગ્યા બઅદ હઝરત
 દેખે લઈ ઝખમ કારી હાય ઉપર
 કહે અય શેરે સફર બોલ હમસે
 કહે મુજ સરઉપર વાલીહો તુમઆજ
 છુડાનેકો લગા ઝયે નુલઉબાકો
 વલે તકદીરસે મેં હોકે નાચાર
 હનીફ નીંદમેં થે ખવાસ ભીતર
 નખીને શાહસે એ ખાત કરકર
 મંગા બાઝુ અપસકા લે કે રાહત
 ખુદાકે હુકમસે હોવેગા મોહકમ
 નખુવત તુ લગા બાઝુકે ઉપર
 દીએ તખ સરળરે આલમ બશારત
 સે હકતે લગ નકો લેના પવનકો
 મુફરરાહ કર ચલે વાલીલે કૌનેન

બાબુઝ રોનેકે દીલકો નહીંથા આરામ.
 કહે અબ કયું કહું મયેં ગ્યાખરીકાર.
 મયેં આયા છોડકર સખબાબુમાકો.
 ભતીજકો રહી અરમાન મુજકો.
 મેરા લખતે જગર હયે દીલકા પૈવદ.
 વલે તકદીરહીમેં હોકે નાચાર.
 રહા એક હાયમેંસે હોકે કહર.
 નયનથે અશકસે માદામ ખુમબાર.
 દીલાસેકી વોસખ બાતાં સુનાતે.
 નયનમે ભર રહે હર હાલ વો નીર.
 હમારેસે સુના તુમ ઇસ બચનકા.
 કરેગા હકતઆલા ઉસકા અંજામ.
 કીએ આરામ બકર ફરસ ઉપર.
 દેખે તખ ખવાબમેં આલમકેખુરશીદ.
 ખંડે હયે પાસ આ આલમકે વાલી.
 મોહમ્મદ મુસ્તફા શાફીએ ઉમ્મત.
 હુવા તખ દીલ ઉન્હોકા બહોતમસફર.
 કહે તુમપર પડા હયે દરદ મેહનત.
 લગે કરનેકો હમ શાફીએ મહશર.
 વો સખ રોનેકા બાઈસ બોલ હમસે.
 મેરી અબ ઝીંદગીકીમુજકોહયેલાજ.
 સહા મયેં ઇસકહર જોરોજકો.
 રહા એક હાયસે મયેંહોકેગમખવાર.
 રસુલુલ્લાહકીથી મજલીસ મયસ્સર.
 કહે ઝારી નકર મેરે ગઝનફર.
 લગા ઉસપરબી એ મોહરે ન ખુવત.
 નહો રંજહા તુ રોનેકો કર કમ.
 બશારત યું દીએ શાફીએ મહશર.
 હુવા બાઝુ લગાનેકો ઇસારત.
 કે તા પાવેગા અકમલ તુમ શહકો.
 સો ખોલે શાહને તખ નરગીસે નૈન.

લગે સલાવત તબ પડનેકો બેહદ
 કે થે શાહ પાસ બે હાજર અઝીઝાં
 કહે ચારાંકો અબ હમનાબડા લાબ
 મોહમદ મુસ્તફા ખત મુરરીસાલત
 કદમસે આપને રશકે ચમનકર
 દેખા રેના મેરા બીસયાર સરવર
 મુજે અપને ગલેસે લાએ કર જમ
 મુજે ફીર હુકમ યું સાદર ક્રીએ હયે
 લગા બાઝુસે બાગુ બે હયે તેરા
 ખુદાકે હુકમસે આરામ હોગા
 ક્રીએ હયે મુખસતીભી એક ગુફતાર
 કાંએ હયે ત્રીન હકતે વો મુકરર
 સુનો યાયો મુજે યુંકર કહે હયે
 સુને જબ ખવાબ ચારાં શાયે સરવર
 હમ બા સીદક દીલ કર દંદ ઇકરાર
 ઇતા કર હુકમ સાદર હમકો બેશક
 મુશીબ કાકા કહે મુજ દે ઉન્નઝત
 બઝાં ઉશ્તર ઉટેભી શેરે સફદર
 કહે જલદીસે કરના હુકમ ઇરશાદ
 કે હું મયે આશના ઇસબાતસે લઇ
 ફીરા જલદીસતી ચરખે ફલક તબ
 ચલે ઉશ્તર બઝાં અસવાર હોકર
 ખડે બકર રહે જલદીસે ઉસઠાર
 ગીરાએ થે જહાં ફીલાપે ફીલાં
 ક્રીએ થે શાહને હાથ્યોંકો મીસમાર
 પડે થે દાંત ઓર ખરતુમભી કહી
 હાથી જબ કોહકે માનીંદ ગલતે
 લગે તબ ધુંડને ઉસઠાર ઉપર
 દેખે ઉસતરને બાદઝ વહીં નઝરકર
 દેખે એકઠાર બાઝુ હયેદરી થે
 ઉતર ઘોડેસે દે દીલકા દીલાસા

બઝહે પાક આ મહમુદ અહમદ.
 ફરાસતમે અથે જું બાતમીઝાં.
 ઇતા દેખાહું મયેને ખુબ એક ખવાબ.
 મુજે આ ખવાબમે દીતે ખશારત.
 શકકતસે ક્રીએ હયે છાંવ મુજપર.
 ફુરેશી અબ તહા સાક્રીએ કોસર.
 ક્રીએ મુજ ઝખમ ઉપર બહોતસેકમ.
 મંગા બાઝુ અપસકા યું કહે હયે.
 નખુવત ઉસ ઉપર તુંબાંધ મેરા.
 વો સબ તુજ કામકા અંજન હોગા.
 બઝાં તુ ત્રીન હકતે મતનીકત ભાર.
 ઝબાંસે અપનીવો હાદીએ સહખર.
 ઝબાં તશરીફસે ફરમાગએ હયે
 સટે જબ ફીકરભી આપાદ હોકર.
 મુખારક બાદપા ઈ ખયેર બીસયાર.
 તુરત લાદે હયે જબ બાઝુ મુખારક.
 કહું હાસીલ મયેં બાઝુલા સચાદત.
 કહે મુઝકો રઝાદે નેક બેહર.
 મયેં જબબાઝુકો લા કરતાહું દીલશાદ
 નહીં થે કામ કીસકામુજ સીવા હયે.
 જહાંમે શમસકા આયા ચમક જબ.
 ચલે લાનેકો બાઝુએ ગઝનફર.
 ગીરાએ થે જહાં શાહને હથી માર.
 પડે થે કોહકે માનીંદ દીલાં.
 પડા થા બેઅહદ હાથ્યોંકો અંબાર.
 કદમ રખને જગા ખાલી નથી વહી.
 પડે થે ધુપમે દેખોભી ગલતે.
 લગે ધુંડનેકો તત્ત ઉપરાલ આકર.
 મુખારક હસ્ત થા શાહકાં ઝમીંપર.
 પકડ શમશીર લે વયસા પડે થે.
 ઉઠાએ તબ અદબસે દેકે બોસા.

ઉઠાએ તબ બઝાં ખુશહાલ હોકર
બઝાં આહીસ્તા લે ઉમકો સમેટ
ચલે હીકમતસતી ઉશતરને લેકર
શીતાબી સાથ વો લશકરમેં આએ
બઝાં શાહને લગા ઉસકે મકાંપર
પડે મોહરે નખુવતકો વો લલકાર
બઝાં મરકુમ કર મોહરે નખુવત
દોઆ કરને ઉઠાએ હાથ સરવર
બઝાં શાહદો મુકબ્બહ એક મકાંપર
નીઝબાની સતી શાહદો સંભાલે
લગે ખુરાક તબ શાહકો ખીલાને
ખુદાકે હુકમસેથી જલ્દા ઇમદાદ
કે થે વો ખુશક બાઝુ હોગએ તર
લગા તબ સખ હોને શાહકા હાત
લગા હરરોઝ હોને શાહકો આરામ
તમાશા તુમ દેખા કયા હાથકા હયે
દોઆ હઝરતકી હક મકબુલ કરકર
કે હએ કાદર ઉસે સારી હયે વો બાર
સદકમેં આએ નયસાં લોકે કાદર
દરખ્તે ખુશકો દેતા હયે વો બાર
અજબ કુદરતહયેઉસકી દેખ મઅમુર
દેખો કરતા હએ વો ઇમરોઝ ફરદા
ચલાતા હયે દેખો ખુશકીમેં દરયા
સીકત કરને મુજે કહાં હયેસકતઅબ
રસુલુલ્લાહકી ખાતર અય બીરાદર

હીઝયત.

હીકાયત બોલ જલદી હોકે શાદાં
નઝર કર અય ઉલુલઅબસાર દેખા
ફલકને કીસ સતી કીતા હયે ચારી
કહીમી બેવફા ચરબે ફલક હએ
પીછું ખ્વારીકે વો વરતેકે બીતર

રબ ઉસકો નયનપરફીલહાલ ખુશકર.
સો વહી ફીરફાર શાનોમેં લપેટે.
નઝર કીસકી નહીં લાગીથી ઉસપર.
દીલાવર શાહકે નઝદીક લાએ.
લગે પડાને નખુવત આપ સરવર.
કીએ તીન બાર દમ શાહેજહાંદાર.
બધે બાગુકે હપર બાશરાફત.
લગે કેહને કો સખ આમીન કરકર.
રબે ગોશેમને જાગા ગરમકર.
નહીં ઝરરા વહાંસેમી નીકાલે.
મના દા હર કીસે નઝદીક જાને.
લગે મીલનકો બાઝુ દીલ હુવા શાદ.
લગા આનેકો જ તબ ઉસકે બીતર.
લગે તબ શુકરસે કરને મુનાજાત.
બહકકે મુસ્તફા શાફીએ આનામ.
તઅજ્જબ કુછ નહીં ઉસખાતકાહયે.
દયા તબ હાથકો સેહત મયસ્સર.
કરે ગર તીલકો પરબતયે હયે કુદરત.
કરે દુર બે બહા પૈદા વો ન નાદર.
સમર લાતા હયે ઉસપર વો જહાંદાર.
દયા હયે આંદ મુરજકો અજબ તુર.
કરે લેહઝમેં જીતેકા વો મુરદા.
ખીછાતા હયે ઝમીંપર ફરશે હરયા.
યકીં લારેબ વો બેઅયેબ હયે રબ.
હુવા તબ હાથ હાહકા લઈ કવી તર.

યકીંહી મુફ્સીદા મજહુલ નાદાં.
સોટા ગફલતકો હો હુશયાર દેખો.
મગર આખીરકો લા સટતા હયે ખ્વારી
કીસે ચંદરોઝ દવલતકી ઝલદ હયે.
ઉડાતા હયે બઝાંજહા બાક સરપર.

ખુદા નાકવત સાવે કીસકો નાકામ
 યજીદને શાહસે કરકર કરારી
 ગયા થા ભાગકર મુરદાદ નાપાક
 લોટોકો તોડ વો વહાં કાંપતા થા
 પડા જુલમાતકે ગીરદાખમેં જ
 લગી તખ ચટપટી હો સખ જંગલ
 ગંવાયા અકલકે દરયામેં સોઝન
 લગા તખ કાપને અદેશા કરકર
 હુઠ તખ ફીકર ઉસકું આકે હાયલ
 કમર ટુટી હુવા તખ બહોતસા વાત
 ઉસે ઘોડા લગા તખ સખત ભારી
 દીવાના વો હુવા શૈદાકે માનીંદ
 દેખો વો દોઝખી બેહાલ હોકર
 હુઠ હસનૈન ખાતર બહોત ખરાબી
 હુવા દરયાએ ઝહમતમેં ગીરફતાર
 બઝાં નૈનોં બીતર ઉસકે અંધારા
 હુવા નાઝીલ મરઝ મુઝીપે ઉસહીન
 લગાં હરરોઝ હોને મરઝ અફઝુદ
 પડા તખ ફીકરકે જુલેમેં આકર
 રહા તખ સલતનકો બુલ શાહી
 દેખો આઝારબી હાયલ હુવા તખ
 હુવા ભારી ઉસે યે દરદ આર ગમ
 યજીદી બેહયા થા આલે સુફ્યા
 લગા હરરોઝ હોને દરદ ભારી
 ફઝાને મુંહ દિખાયા ઉસ અપશકા
 દરદ હરરોઝ ઉસકો લઘ કઠન થા
 લગા હરરોઝ હોને સખત આઝાર
 હુએ ઉતનેમેં દો-હફતે ખરાખર
 કમલકા હાથયે અબલે કે તલવાર
 હુવા તખ શાહકા બાઝુ કવીતર
 લગા તખ નુર ચેહરેપર ઝલકને

દીખાવે ના નીસે વકતેબદ અંબમ.
 કયાથા કીલ્લેમેં લઘ બેકરારી-
 પીશેમાનીસતી થા બહોત ગમનાક.
 અપસકે મનગટાં કો ચાખતા થા.
 પડા થા ફીકરકે સૈલાખમેં જ.
 નઝર આને લગા ઘર ઉસકો દંગલ.
 ભગા ગવ્વાસ હોકર ઉસકો હુંડન.
 દરીખા સાથ વો ખાતા થા ચકકર.
 ગમાયા હોશ હોગઈ અકલ ઝાયલ.
 લગા તખ તલમલાને બોલ હયહાત.
 લગા અફસોસ કરને અહો ઝરી.
 રહા મજહુલ હો મક્તુકે માનીંદ.
 રહા સુધ સુધકો બો પામાલ હોકર.
 નીપટ બેકલ પડા આર ઈજતરાખી.
 હઝારાંસે ચલે યે દિલપે અફકાર.
 દેખો ગીરગુઠ નીમત થા હાલસારા.
 કરનેકો ઉસે દોઝખમેં સાકીન.
 લગા કરને જહાંસે ઉસકો નાખુદ.
 ખરાબી કે પડા દરયાપેં આકર.
 હુઠ તખ હાલપર ઉસકે તખાહી.
 રહા ઉસ દરદમેં બીમાર હો તખ
 લગા સર ફેડને આપસકા હરદમ
 પડા હો ફીકરકે ભંવરેમેં હયેરાં.
 કઝાકા દરદથા વો સખત કારી.
 સટા તખ હાથસે હામન હવસકા.
 રમક બાઝી બદનમેં આ રહા થા.
 લગા તખ સુજને વો નેહસ મુરદાર.
 ગએ તખ તીન હફતેસખ નીકલકર.
 યજીદકે સરસતી અબ મગઝકો ઝાડ.
 અવલ યે સખ વો બાઝુએ સફર.
 લગા તખ શૈકકા આતશ સીલગને.

દીમરક ઉપર લગે દેખનેકો હરખાર
 હુધ જળ શાહકો તખ તંદુરસ્તી
 ગુસલ સેહતકા લે તખ શાહે સફર
 ફરીરોંકો લગે દેનેકો સદકાત
 સમીકે ખવાનમેં તારે રતનભર
 અલી ઓર ફાતમ્હ ખાતુને જન્નત
 કે સખ હુરાંને જન્નત સાથ લેકર
 હુવા તખ શાહ રહે પાક માદર
 ખીલા તખ ફરહસુંબીહીલકાસખખાગ
 નખીકે નાગસે ફાતેહા દીલાયે
 તસદ્દુક બઅદઝાં દેખેસીમઓ ઝર
 બઝાં યારાં સતી શાહ યું કીયે કાલ
 કહે શાહને દીમરક લેતાહું બકર
 કશમ મુજકો હયેં યારો અબખુદાકી
 કસમ હયે ફાતમ્હ બીનતે પયમખર
 કસમ મુજકોહસનસવરવરકાહયે આજ
 કસમ હયે મુજકો શાહે ઓહ્યાકી
 મુજેબી પંજતનકી અબ કસમ હયે
 મેરે દીલકા પુરાઉં અબમયે મકસુદ
 કહે વારા તુમ્હેં અબ મહબ્બી હો
 તુમ્હીં શાહે વીલાયત શેરે નર હો
 તુમનકો કોટ લેના કુછ નહીં ખાર
 બઝાં અંદાઝા લેતે સખ સવારાં
 દેખો યક રાતમેં પીછલે પેહરપર
 અદુકે ફરખઉપર તખ ખડકકો તોલ
 ચલે લે સાથ અપના મારા લશકર
 ખડે ખંદક કનેસારે વો સફર
 બઝાં કર જસ્ત વો શાહે કરામત
 ગયે જળ કોટસે શાહે દીલાવર
 ખીરાયે હાથસે કીલ્લેકા દર ફેડ
 બધે ખંદકપે પુલ વો શાહે આલમ

લગે તખદિલખીતરલાનેકો અખખાર
 હુધ થી દુર સારી દીલસે સુસ્તી.
 નંકારે ફતહકે ઠોકે સરાસર.
 ઝરો ઝેવરસે ભર દેતે થે તખકાત.
 ફરીશતે વાસ્તે થે શાહકે ઉપર.
 શકીડિલમુઝ નખીં ખાતુને ઉમ્મત.
 લગે લેને બત્તાયાં શાહકી અકસર.
 મુફરશાહ તખ હુયે દીલસાથ હયેદર.
 હુવા થા મહુ દીલસુંગમકા તખદાગ.
 યતીમાંકો ખુલા ખાના ખીલાયે.
 મોહમ્મદ મુસ્તફાંકે નામ ઉપર.
 બઝાં યારાં સતી શાહ યું કીયે કાલ
 ખુદાકે હુદમસું યકપલકે બીતર.
 કસમ હયે મુસતફા નુરલહુદાકી.
 કસમ હયે મુરતુઝા શેરે દીલાવર.
 મુજે હયે ખાનદાંકીબહોત અબલાજ
 હુસૈન સરવર શહીદે કરબલાકી.
 મુજે સાકીયે કોસરકી કસમ હયે.
 કરંગા મુદ્દહકો નીસ્તો નાખુદ.
 તુમ્હીં શેરે નખી નસલે અલી હો.
 શુબઅતકે સેહનપર ફતહવર હો.
 તુમ્હારે હાથ હયે મૌલાકી તલવાર.
 અથે વો લાખ ઓર બત્તીસહઝારાં.
 ઉઠે વો સાઝ કીતે આપ સરવર.
 ચલે અજ્ઞાહો યફઅલમાયશાખોલ.
 રીફાકતમેં ઉથે શાહકે ખરાખર.
 રહે શાહ કરામત વો ગઝનદક.
 ઉઠે એક પલમને ખંદકકે અરસાત.
 ફીરાફર ગુસ્ઝ મારે દરકે ઉપર.
 ઉઠા એક દરકો લા ખંદક ઉપરછોડ.
 ચલે લશકરકો લે ફીલહાલ બહિમ.

હનીફશાહ જખ હુએ કીલ્લેમેં દાખીલ
 ઉઠા એક શોર જખ યહાં યાઅલીતખ
 શહીનશાહ ગરમ હોકર ખરકતીમસાલ
 અદુકે સરપે હો બાહલ ગરજને
 લગે તખ ખડક બજને સખત કારિ
 યઝીદાં કા લગે થે કાદનેકો
 દેખો એક લમહેમેં મારે હઝારાં
 જે આએ ઝરખમેં ઉતનો કીએ ઠાર
 સોટ લઈ મારકર હર હર ગલીમેં
 નીકલગઈ રેન સારી જખ નીકલકર
 રયન ગુઝરી હુવા તખ દીન તમુદાર
 મુએ ખંદક બીતર ગીર ગીર હઝારાં
 હુવા જખ કલ્સેઆલમ માર ઓરઠાર
 ઉઠા વઈ ધાખરા દેખો નઝરકર
 કહા અફસોસ હુએ જુના હમારા
 લગા તખ ભાગને ચો ખાતુનાં છોડ
 નીપટ થા હોલ દીલ તો ધાખરા હો
 કહા તખ માહીયા અચકોરે બાતીન
 સીતમસું આલે જૈગમખરકો ફાની
 ઈતા કહા ભાગકર જાતા હુએ પુજ્જનર
 પકડ જલદીસે બાંધા પુરતર હાત
 બઝાં લાયા ઉસે શાહકે મુકાબીલ
 સુને સખને બઝાં ખાસખ ફીરાકર
 બઝાં મકતુલ કરકર ફાન ઓર નાક
 સો છોડે જનસે આઝાદ કરકર
 અકુબતસે વો જખ સાયલ હોઆકર
 ખરે બેદુમ તમન હોકર ખદર વો
 કયા યકબ લગા સાઝશકે બીતર
 તલક સુલતાનેઆલમ ધૂબને હવેદર
 રહા સખ ખલક ખાફી સો ઈતાઅત
 યઝીદકે ઘર ઉપર વો શાહે જ્યાની

અથે વો નીંદમેં સખ લોગ બહીલ.
 દીમશકમે આ પડીથી ખલખલીતખ
 લગે કરનેકે તઈ મુઝયાકો પામાલ.
 ચલે થે તેગકે માનીંદ ખરસને.
 મરગને આ દીયા મુઝયાકો યારિ.
 કીતેક મયેદાનપર રહે ભાગનેકો.
 ગીરા દોઝખમેં પાડે હુએ હઝારાં.
 શહીનશાહને દેખો જસપરકીએવાર.
 પડે થે કંઈ હઝારાં હર ગલીમેં.
 ઉબલા સુખહોકા નીકલા મુનવ્વર
 લગે તખ મારને ચુરચુરકે અસવાર.
 ખડકકે તલ મુએ લાખાં સવારાં.
 અથા વો જ્વાબમેં મરવાન મુરદાર.
 હરએક જાગેપેપોહ આશાહકાલશકર.
 મીલાસખખાકમે અખનહીંહયે ચારા.
 ચલા સખ દોલતોહશરતસે દીલતોડ.
 નઝર તલ માહીયાકે જખ પડા હો.
 તેરા મસુકન હુએ દોઝખઆજકે દીન.
 કરાયા હુએ તુ અય શૈતાન સાની.
 મેરે તુ હાથસે અખ અય જફગાર.
 ચલાયા પીઠ ઉપર મારકર લાત.
 કહા શાહકો યે હુએ ભાયોંક કાતીલ.
 ઉસે કયા મારના અય નેક જેહર.
 સોટ ઉસકે દેખો યે એશમેં ખાક.
 ચલા રોતા દેખો ફરયાદ કરકર.
 લગા હર તરફ ખાને ઘોલ જાકર.
 સુલા જંગલ તરફ તખ ફીતનાવરવો.
 જખ્ય કરને લગા વહાંખહોતલશકર.
 હ્યા તખ માહીયાકો સાથ સરવર.
 શહીનશાહસું કીએ આ ઉસનેખેઅત.
 ચલાએ ખઅદઝાં કરનેકો ફાની.

હુએ તબ મહેલમેં મુઝીકે દાખીલ
 કહે શાહને કહાં હયે વો પરસ્તાર
 લગે તબ દુંડને સબ લોગ લશકર
 લગે તબ દેખને હરએક મકાંપર
 લગે સબ દેખને ઝેરો ઝખરકર
 બહોત દુડે વલે નહીં હાથ આયા
 યકાયક મહેલકે ઉપર વો સફદર
 વહાંભી કુછ અસર દીખાતા નહીં હયે
 કહે શાહને મુકરર ભાગકર વો
 ઉઠે યું બોલકર નાગાહ મહેલપર
 કહે શાહને કોઈ લાદે ખખર અબ
 વહીં કાસીદને આ ફેરન ખખર દી
 ઉઠે સુનકર તો ફીરનાગાહ મહેલપર
 દેખે કીલ્લે તરફ એક શોલા પુરનુર
 કહે તબ શાહને ઉસ તુરકો યું
 તુજે અયસા કયા હયે જનને પેદા
 કસમ તુજકો ખુદા બેએબકા હયે
 કહે અહવાલ તેરા હયે બયાં બોલ
 કયા તુ કામ કયા રૂએ ઝમીંપર
 અપસકા નામબી કર હમસે ઇઝહાર
 દયા તબ જવાબ વો હુરે મુનવર
 બેં અરવાહુ હુસેન ઇબને અલીકા
 મુજે યું હુકમ ઉસ કીરતારકા થા
 યઝીદ અબ કહેરસે હોકર ગીરફતાર
 ખખર જાકર દેખો તુમ યા બીરાદર
 દેખો ઉસ દોઝખીકા આહ બીતર
 ચલા યું બોલકર બઅદઝ હવાપર
 સુને જબ શાહને મખફીંકા યે રાઝ
 બઝાં શમશીર લે શાહે દીલાવર
 દેખે ઉસ આહકો જું મીસ્લે ગસદુમ
 સગે બેદમ મુવા સુંહકો પસારા

બીરાદરકા લગે દુંડનેકો કાતીલ.
 દેખો ચુપકર રહા હોગ વે બદકાર.
 વલે પાયા નહીં ઝાલીમ સીતમગર.
 કે તા વો હાથ આવે વોઠીકાંપર.
 લગે દુંડનેકો હર સંદુક બીતર.
 ન ઉસકા કુછ મકાં જબશાહકોપાયા.
 ગયે તબ દેખને મુઝીકા સરવર.
 ગરઝ વો હાથમેં ચડતા નહીં હયે.
 ગયેહયેં સીમતબસરે ચોરમીસરકે.
 દેખે સરવર સરાપર તબ નઝરકર.
 ગયે હયેં ભાગકર ગેહી કીધર સબ.
 મીસર ચોર બસરેકો જાતે હયેં ગેહી
 દેખે સરવર સમાપર તબ નઝર કર.
 ચલા થા આંસમાંરર બી અથા દુર
 ખડા રહે સામને જાતા હયે તુ કયું.
 ઝમીસે મુજ કયા હયે વો હુવેદા.
 વહી ખાલીક સબી સંસારકા હયે.
 બયાંઉસકા મુફ્સીલ હમહતી બોલ.
 ચલા હયે કયું શીતાબી આસમાંપર.
 વો સબ ઇસબાતકા તુબોલઅખબાર
 શહીદાંકે તઈ હુંગા સરાસર.
 શહાદતકે સમાંપર મુશ્તરીકા.
 સરાસર રમઝ ચોર ઇસરાકા થા.
 પડા હયે ખાકમેં દેખો નીગું સાર.
 શીતાબી આવ તુમ અપને મકાંપર.
 ખુદાકે કહેરસે ડાલા જલાકર.
 ચલા વો તુર દેખો આસમાંપર.
 હુએ રાઝપર તબ શાહમુમતાઝ.
 ચલે તબ દેખને ઉસ આહ બીતર.
 ખરાબીસું પડાથા જગસે હો ગુમ.
 હુવાથા દોઝખી જલકર અંગારા.

શહીનશાહને જે દેખે ઉસ નજર કર
ખજાં ચારાંકે તહાં જખ લાએ સરવર
પડી ચે ધુમ આકર ઉસ ઉપર તખ
ચઝીદી બેહયા ફાજર સીતમગર
ઘતા મહેમુદ કર પુરસતકો હાયલ
ઝુલમકે આસમાંસુ ચાંડકો કાડ
ખજાં નીકલે શહીનશાહને ઝમાના
ચલે થર આબેહીકો શોક હીલપર
મોવકકલ હજસ ખાનેકે અહખ સાત
કીલી ઉસ કુફલકી ઝાલીમ સીતમગર
શહીનશાહને ચે સુનકર માજચે સખ
હુએ તખ બાખ દુડા દર સરાસર
ખજાં અમસલમએ ઝએનુલ અખાકો
કહા ઉઠના કરમ હકકા હયે તુમપર
હુએ તખ બહોતહીલમેંશાહખુશહાલ
બંદીખાનેમેં સરવર હોકે દાખીલ
લગે ઝએનુલ અખા કરનેકો ઝરી
હીલાસા શાહને ઝએનુલ અખા કું
મુકય્પદ નીંદમેં જે થે સરાસર
કહા હાઝીર કરો સખ ખાનદાંકો
વો સખ લાગીર હુએ થે કુછ નથાજન
ઝઝકી સાથ લટપતે થે પાવાં
હરમકો હાલ સારા દેખ સરવર
રમક હયે ઉનકે તનમેં આજ બાકી
ગુસલકા બઅહઝાં કરકર ઇશારત
પહેનાએ ઝરકે કપડે બઅદ લાકર
ખીડાએ તખ્તપર ખુરશીદે અનવર

પડા હયે આહમેં વો જન ખોકર.
કરો ચે પાયખાના તુમ મુકરરર.
ભરા એક રોઝમેં સારા લખાલખ.
રહા જ દોઝખી દોઝખકે બીતર.
ભતીજે સાથ કક અબશાહકોવાસીલ.
સીતારા હીનકા અખ કર નમુહાર.
ચલે તખ પુછતે વો કૈદ ખાના.
ઇમામુલ વકત વો શાહે ગઝનફર.
કદમ દેખે શહીનશાહ કરામત.
સદા રખતા અથા નાડેસે બંદકર.
ફીરાકર ગુરઝ મારે દર ઉપર તખ.
હુએ તખ શાર દાખીલ ઉસકેભીતકર
કહે મહેઝુને હીલ દરદો જફકો.
ગુલામ નેરેકે ભેજ હયે વો દાવર.
ગવે ઝએનુલઅખાકો લાગે ફીલહાલ.
ભીતીજેસે હુએ તખ શાહ વાસીલ.
લગે કરનેકો સરવર ગમગુસારી.
વસીયત તખ લગે કરને સખરસું.
કહે હાઝીર કરો સારોંકો લાકર.
કહા લાવો શીતાખી ઓરતાંકો.
નહીં તાકાત અથી ચલનેકો એકજન
ઝમીસેભી નહીં ઉઠતેથે પાવાં.
તઅજ્જુબસે કહે અલ્લાહોઅકબર.
ખડા લે ઝીંદગીકા જમ સાકી.
લગે ઝએનુલઅખાકો દેને રાહત.
રખે સરપર ખજાં લા તાજે ગૌહર.
અમકનેકો લગા મુંહ ખીસ્લે ચંદર.

હીકાયત ઝએનુલઅખાકો તખ્તપર બીઠના આર માહીયાકો વીઝારત દેના.

હીકાયત યહાં સતી નાહર નીગાઝં બસાતે સત્તનનકો અખ સંવાઝં.
ખજાં હમરાહ લેકર શાહે ચારાં ખડે સખ ખાંધકર સખ દોસ્ત દારાં
હનીફ તખ તસલીમ કીતે ગોયા લશકરકે તહાં તાલીમ હીતે.

શહીનશાહ સાથ દેખે માહીયાયા
 અજબ સાંચા અટીકશ કેશ થા વો
 ખુલંદ કીતા ખુદાને ઉસકા ઇકબાલ
 ઉસે સુલતાને આલમ કર શકકત
 લગે હોને દમામે ઓર નકારે
 લગી લરકાર હોનેકા ખુશાલી
 લગે તખ માત્રો ઝર કરનેકા ખેરાત
 અથે જો દોસ્ત સારે શાહ હોગએ
 ખેડા જો તખપર વાલીએ કૌનેન
 ઇમામુલ વકશ જખ ખેડા તખતપર
 ખેડે જખ તખપર થા જુમાકા રોઝ
 મેરે અખ સાથ ચલમસજદે ભીતર
 સીખાનેકા લગે કાનુન શાહી
 શુજાઅતમે કીએ તખ લઈ દીલાવર
 રસુમે સરવર નીચે જખાએ
 અવલસે બી નીચે જખાએ
 હુસેન ઇબને અલીકા શેરે સફર
 રીસાક્તકે અથા ગલશનકા વો ગુલ
 હુએ વો શેરે નર ફરહાદ માનીંદ
 દેખે રૌશન હુવા જખમે કમર થે
 દેખા સરવર નીપટ ખુશલાલ દીલથે
 વલે અવલસતી થે વો દીલાવર
 હનીકશાહને યઝીદકા ખવાર કરકર
 ખઝાં સખ મુલકે ઓર ઇમલાકલેહાત
 ખઝાના હાથમે લાએ જો ઇતમામ
 લગા જખ હાથ સારા લાલો ગોંદર
 બી પંદરા લાખ લશકરથા ખરાખર
 અથે ઝએનુલ અબા જુકે જવાલે
 લગે તખ અકશ કરને શાહ જમજમ
 અઝીઝાં ઓર ખીરાહર કરકે આરામ

વાઝારતમે જુસેમી દાઝયા થા.
 હરમકે વાસ્તે હીલ રેશયા વો.
 અથામજલીસમે શાહકે સરવેતિમસાલ
 દિએ ઝએનુલ અબાકી તખ વિરાત.
 લગે ઉંને નશાનોંકે ફરારે.
 અડી તખ સાદકે ચેહરેમે લાલી.
 ખુદાને વાઝ કીતા ખાખે હસનાત.
 વો સખ દુશમન દેખોખરખાહદોગએ.
 શહે મઝલુમકા થા નુરે એનેન.
 કીએ તખ શુદર સારે ઉસ વકતપર.
 હનીકશાહને કહે માહે દીલખરોઝ.
 ફમાલત સાથ ખટ ખુતખા ચેરામર.
 વો સખ આતામ વો આલનખતાહી
 કીએ ફવતમે સાની શેરે સફર.
 કવા લી શહાના સખ સીખાએ.
 કશીશન લાકીએ તખઉનકોખરતર.
 ચીરાગે ખઝમેથે વો નેક અખત.
 કયા તખ્યાર ઉનકો ખીસ્તે ખુલ ખુલ.
 લગે દીલમેજા જુ શમશાદ માનીંદ.
 લગા જખ રંગરસ લેને સમર થે.
 નીપટ ફરહાદખતી શાહે ઝમન થે.
 શહે મઝલુમકી નસ્તે ગઝનફર
 ગીરાએ ખવારકર દોઝખકે ભીતર.
 તસરફ ખીચ લાએ ઝલકરાતાત.
 અથાએ સલતનતકા સારા અહશામ.
 હરો સાફત મરજાં ઓર જવાહર.
 ઇલાઅતમે વો સખ આયાનીકતકર.
 કીએ હથે સલતનત ઉનકે હવાલે.
 લે ઝએનુલઆખેદીકા સાથ આહમ.
 ખડકસું કરકે પુરા આપના કામ.

બરંગ હાથી સમોડો દેખ ખીલચત
વો સખ તકસીમ કીતે ચોર ખઝાના
અઝીઝાં સાથ થે સખ યાર ખુશહાલ
અરે મહેબુબસંગ મત શાહકા છોડ

લગે સખ યાદ કરને અધશો દોલત.
દીએ ચારોંકો સુલતાને ઝમાના.
અપે ફરહતમને થે ફરીગુલ ખાલ.
સચતાદહયેકદમસે અપના દીલબેડ.

હીઝયત મોહમ્મદ હનીફ કે રખસત હોનેકી.

ખઝાં કમરોઝ મહેફીલ કરકે સરવર
વો સખ ફરજંદ થે મએલા અલીકે
વો સખ હાઝીરઅથે ઉસ અંબુમનમેં
વોસખથા અંબુમન અઝનુર પુરનુર
બહોતસે શઓકમેં વો શેરે સફદર
યઝીદકે જંગકા નીકલાથા ગુફતાર
દેખો તખ યકબચક શાહે ઝમાના
લગે કહેનેકો યારાં સાથ સરવર
દેખે હસનંદી ખાતર નીકલકર
અપસકે છોડકર મએ ખાનદાંકો
મેકા મૈલા ને હયે વોપાક માઅબુદ
હુવા પુરા મેરા અખ મકસદે દિલ
ધતા તુમ સખ અપસકે ઠાર નકર
સુને જખ શાહસતી થે ખાત સારી
કહે શાહકો કે અક હાદીએ રાહબર
બરસ હમના હુએહયેં તીનતુમકન
લડે તુજ મુદદ્દસે હરસુખ્હો શામ
કભીબેઝાર હો શાહસે ફીરે નહીં
અથા એક ઠાર સખ ગુલશન હમારા
રીફકતમેં અથા એક ઠાર મિલકર
ધતા હમપર કરસ કયું કમહુવા હયે
કદમસે દુર કયું કરતેહો સરવર
નકર મહેશ્મ ઝુમકો ઝુલ કરામત
સુને જખ ઉસ સુખનકોશાહે સફદર
બી મક્કા ચોર મદીનેકા ઝીયારત

અઝીઝાં પાસ થે વો સખ બીરાદર.
હુઝુરીમેં ખડે થે માહબલીકે.
કમર તારોંસતીબી નું ગગનમેં.
અથેઅઝકદેહકદીલ સખકે માઅમુર.
અથા લઈ ઝોકમેં ઉસ શોકદીલપર.
વો સખ દિલશાહહોકરતેથે અઝકાર.
કીએ તખ યાદ અપના શતેરખાના.
સુનો યક ખાત મેરી કાન ધરકર
કમર બાંધા અથા ઉસ મુદદ્દપર.
નીકલ આયા છુડાને ખાનદાંકો.
મેરે દીલકા પરાયા ઉસને મકસુદ.
હુવાસખમુદદ આમુજ દીલકાહાસીલ
મીલો અપને કબાયલસે સરાસર.
અંઝુકે નેનસે ઉછલી ફવારી.
હમારા જ તસદ્દુક હયે કદમપર.
સઆદતકા મીલાથાહરકો ગુલનશ.
નહીં યકરોઝ પાએ ખવાબો આરામ.
બગેરઝ હુકમતો હરગીઝ લડે નહીં
નહીં કીસ દીન હુવાથા થે અવારા
ચરનમેં ને ગુલાં રહેતેથે ખીલકર.
હમારા ફહમ ઉસમેં કમ હુવા હયે.
હમેં રંબુર કયું કરતે હો સરવર.
સઆદત તુજ કદમસે હયે સઆદત.
કહે ફાની હયે થે દુન્યા સરાસર.
કરો હાસીલ રહો જ તુમ સલામત.

નબીકા કરમ હયે હમનાકે સરપર
 સુને ઉસ ખાતકો સારે અઝીઝાં
 લગે રોનેકો સારે દરદો ગમસે
 પડી યારાંકે ઉપર તખ તખાહી
 ખઝાંદે જવાબ યારાં ખા સદાકત
 અવલ તુ કુચકર સીમને ચમનકો
 ખઝાં શહને કહે અય દોસ્ત દારાં
 રખો અલતાફ હમપર આપના જમ
 ઇતા ચંદરોઝમેં ઉસઠાર ઉપર
 અછુંતા મયે ઇતા ઉસઠાર બેહાલ
 ઇતા કેહકર શાહીનશાહે દીલાવર
 ફીરા ફાનુસ વઘ દેખો ગગનકા
 કીએ તખ ઇસ્તેહાહત જા ફરશપર
 હુવો તખ જગ બીતર રાશન ઉબલા
 હુએ જખ શાહકે નઝદીક જાકર
 મીલે તખ આકેસારે દિલકે ગમખવાર
 કદમપર શાહકે હોતે થે દુરખાન
 શાહીનશાહબી લગે રોનેકો અફ્ઘુહ
 ગલેસે લાએ તખ બીસ્ત્યાર કરપ્યાર
 ખઝાં યારાં સતી શાહકર વીદાઇ
 જુદા હોકર ચલે અપને મકાંપર
 મુશીખ કાકા દીએ એરાકકો ચલ
 ચલે તખરેઝકો તોગાં વ મોગાં
 ચલે ઉશતર પાસરકો સાથ લેકર
 ખઝાં મૈલા અલીકે તીનોં દીલખંદ
 જુદા હોકર હરએક અપને મકાંપર
 ભતીજે પાસ તખ શાહે દીલાવર
 દીમશકકા મુલક સારા ઝખ્ત કરકર
 કયા સખ હુકમ એર અહકામજરી
 બીઠાઅ તખ્તપર ઝએનુલઅબાકુ

અલીએ મુરતુઝા ખાતુને માદર.
 ફરાસતમેં વો થે સખ ખા તમીઝાં.
 લગે કરનેકો ઝારી લઈ અલમમે.
 લગે રોને હવામેં મુરગો માહી.
 કહે અય સરવરે ખાલા શુબ્હઅત.
 જવાં હમે જાવેં સખ અપને વતનકો
 મોહખતકે ચમનકે ગુલઉઝારાં.
 ખુશીસે તુમ રહો અખ હોકે બેગમ.
 રહુંગા શાહઝાંદે સાથ ધસકર.
 કડુંગા ઝખ્ત સો અખમુલક્યોરમાલ
 કીએ ખરખાસ્ત મજલીસકો સરાસર
 અમલ પાહંચા યકાયક તખરયનકા
 સુરજ નિકલા સુખહોકા વકતઆકર.
 ખુલા મજલીસકા ગુલશનમીસ્તેલાલા
 અથે લશકરકે જો સારે અકાખર.
 દેખે શાહકો લગે રોનેકો યકખાર.
 નયન ઝડતે અથે જું અખરે નૈનાન.
 નિપટ મેહરે શકકત સાથ મસઉદ.
 દીલાશે કે લગે કહેનેકો ગુફતાર.
 ચલે યારાં વો સખ લેકર જુદાઇ.
 ચલે તખ આહ વાશોકાહ કરકર.
 મુરખખજ હો ચલે વો સખકે આગલ.
 ચલે હો મુત્તફીક વો દોનોં મીસગાં.
 નજફી સીમત વો શાહે ગઝનફર.
 ચલે ખગદાહકો અપને કમરખંદ.
 શાહા યાર એર ઉનકે બીરાદર
 રહે થે કખ્ખ દર સખ મુલક યકખર.
 લગે કરનેકો શાહી વો ગઝનફર.
 અમુરે શરાસે કર દીનદારી.
 લગે તખ રાજ કરને ખુશ અદાસુ.

લગે કકને અદાલત સાથ શાહી
અરે મહેમુદ સંગ મત શાહકા છોડ
ઝખાંકી લા તરાજુપર રતન તોલ

હવાપર ખુશ અથે સખ મુરગોમાંહી.
સચ્ચાદતહયેકદમમેં અપના દીલબેડ.
ખતમ મજલીસાકોકરસેલવાતકોબોલ.

મજલીસા દસવી ખયાનમેં ઝએનુલ આબેદી કે.

કલમ ગવાસ હો દરયાએ દમકા
ધતા ગુંચા દહનકા વાઝ કરકર
દેખો ઝએનુલ અબાકેપાસ ચકદીન
ચઝીદી આકે સખ ચક ઠાર ઉપર
દેખો લાખાં પડે હયેં આકે ફાજર
દેખો તીસકે ઉપરઆતે હયેં બીસયાર
જમ્મ્ય દેતે હયેં સખ ચક ઠાર ઉપર
વો સખઆલમહુવાથાશાહેસેખુશનુદ
દેખો ઇમરોઝ યા ફરમામેં ધુજ્જર
સુના જખ શાહાઝદેને યું ગુફતાર
શહીનશાહકો હુવા મઅલુમમયે હાલ
ચઝીદી આ મીલે હયેં હોકે ચકદીલ
કે હયે વો બેઅદદ બીસયાર જહીલ
કેખો ઝએનુલ અબા લેકર સીપાહી
શહીનશાહને બઝાં ચે બાત સુનકર
ચલે આએ દેખો ઝએનુલ અબાકન
દેખે ઝએનુલઅબા આતે હય સરવર
ભતીજેકા બઝાં સરવર પકડ હાત
બઝાં સરવકને બોલે તુ હયે સાની
રીસાલેકે ગગનકા તુ કમર હયે
ખુદા હરઆન તુજકો જગપેં કાયમ
હુસઇન ઇબને અલીકે બાગકા ગુલ
નશાં હયે ફાતમ્હ જન્નત મકાંકો
ખુરદસાલી સતી માં બાપકા સુખ
ધતા કુછ દીલકેમીતર મત ફીકરકર
કહાં કુદરત કીસેબી હયે નઝરકર

દહમ મજલીસમને લાદુર અલમકા.
હીકાયત યહાં સતી આગાઝ કરકર.
ખખર પોહચી કે આપાપાસ દુશમન.
પડા હયે બેઅદદ મુઝીકા લશકર.
અઝેંગે વો કડોયેં મીલકે મુહબીર.
મીસલ ચીમટયાકે હોતે હયેં નમુહાર.
વો સખ મીલતુ હયેંવોએકગારભીતર
દેખે થે સખને દીલસે રૂએ મકસુદ.
તુમનકો આ મીલાવે કરકે યક્કગાર.
કીએ તખ મુસ્તઘદવો અપને ખસવાર
હયે આઝમ શાહઝાદા ઉપરાલ.
નહીં જંગલમેં જયા હયેયાયકતીલ.
હોવેંગે આકે ફરદા તુજ મુકાબીલ.
ચલે હયેં ઉન ઉપર કરને તગાડી.
ચલે હો ખુદા રૂજલદી નીકલકર.
નિપટ ફરહતમને થા દીલકાગુલશન.
શીતાબી ઉઠ ખડે રહે તખત ઉપર.
બીઠાએ પાસ અપને લેકે સંગાત.
હુસૈન ઇબને અલીકી તુ નશાની
વીલાયતકે શજરકાં તુ સમર હયે.
રખેગા તુજસે બાકી નસલે આદમ.
રહો શાદાન તાજા મીસલે ખુલખુલ.
નશાની મુરતુઝા શેરે ખુદાકા.
નહીં દેખા મગર બેરંજઓર દુખ.
ચઝીદાંકાબી કુછ અદેશા મતકર.
સરોકદપર તેરે દેખે નીબકર.

કસમ મુજકો મેરે દાવારકા હયે
 કસમ હયે હયેદરે કરારકા મુજ
 કરું ઉતકી તરફ મેં એક ઈશારત
 કરું મઅદુમ જસકો ઓર ફાની
 તેરે દુશમનકો કરકર ઝેરોખાલા
 યઝીદકો કરું યકધરસે મીસમાર
 બહાઉં ખુનકે સૈલા ઝમીંપર
 મુખારક તુજકો દેવે તખ્ત જમજમ
 સદાકાર બાદશાહી માદલત સાત
 સબા મેં કાટતા હું બંકે યકધર
 યઝીદકો તસંગમેં કરકે ઇતમામ
 ઉખાડું મુલકસે મેં ઉનકા ખુનયાદ
 મુજે તુ મુજ મેં નસલે અલી હું
 તસદ્દુક હોકે અપને ખાનદાંપર
 નીકાત્રું ઝાડકર સારોંકો યકબાર
 લગે ઉસ વકત સરવર ઉનસે બોલન
 ચલે સબ બઅદજા તશરીફ લેકર
 હુવા તબ રાતકા વારીદ સમાયા
 ચલે ઉકર વો સબ અરકાને હોલત
 ફીરા લઈ બાદજાં ચરગે ફલક સબ
 મુવઝઝનને અઝાં બોલા સો લલકાર
 મુરજ નીકત્તા ચમકને તાબસે વઘં
 શહીનશાહ તબ ઉઠે ગાઝી દિલાવર
 બઝાં લશકરકો કીતે હુકમ યકબાર
 કયા તાકીદ બ આઉસ સબપર
 હુવા તબ મુસ્તઘદલ શકરવોસબબમ
 જમ્મ યકબાર આ લશકર હુવાસબ
 શહીનશાહે દીલાલર શેરે સફદર
 મીલે અએનુલ અબાસે ખુદ તર આ
 રખા લેકર ચલે મુઝી કે ઉપર

કસમ મુજકો વહીઅબરારકા હયે.
 કસમ હયે કાતીલે કુશ્કારકા મુજ.
 વો સબમુઝયાકેતઈ એકપલમેંગારત.
 કરંગા કાટકર મયેં ધુલધાની.
 કે છોડું કાડકર ઉનકા કબાલા.
 ઉખાડુંગા જહાંસે બેબે અશારાર.
 તીરાઉં ખંગકો ઉસ લહુકે બીતર.
 મં હાઝીર હું તેરે કન કુછ નકરગમ.
 અદુકી ફીકરકા દીલપર ન રખખાત.
 યઝીદી બે જરીદી હયેં સરાસર.
 કરતાહું વો સબદોઝખમેં બીસરામ.
 યઝીદાંકો કરંગા જગસે બરખાદ.
 શુબઅતસે જહાંમે માહબલી હું.
 ખડા હું હાથમેં લે આપના સર.
 સચા ફરજંદ હું સાતે જહાંદાર.
 લગે મુઝયાં કે સરપર ખડક તોલન.
 શહે મશરીફ ગયા મગરિખમેંસરધર
 જહાંમેં બબબબ ચોપ્રી બીઠાયા.
 શહીનશાહબી કીએબ હસ્તે રાહત.
 દીખાનેકો લગા જમકો જલંકે સબ.
 સુખહોકા વકત આયા તબ નમુદાર.
 લગા ફરીને ખડક તબ ખવાબસેવઈ
 લગે તબ મુસ્તઘદિ હોનેકા સરવર.
 કરો સબ મુસ્તઘદવોડેઓર અસવાર.
 રહો તય્યાર સબ યારાં વ લશકર.
 દીલેરો શેરનર બે ખુન આશામ.
 મીલે શાહે જહાંકન યાર આતબ.
 ઉઠે સબ આ ચલે જલદી નીકલકર.
 શકકકતસે અપસકે તબ ગલે લા.
 ચલે તબ ખાક ભાતે ઉનકે સરપર.

ચલે લશકરકો લે હમરોહ સરવર
 દેખો લશકરકા જે બાદલ ચલા થા
 ચમકતે થે સીલાહ પોશાને અનવર
 યજીદોંપર ચલે થે બા શુજઅત
 ગયે જબ પહાડકે નજદીક યારાં
 મુને આવાઝ મુઝીને તબલ જબ
 દેખો થા બેઅહદ મુઝયાંકા લશકર
 શહીનશાહકી નઝર જાં લગચલીથી
 ચકાચક તબ દેખે શાહને નઝરકર
 કમંદકો ખોલકર ઘાલે હયેં ઉસપર
 ઝખાંસે તબ કીએ યુ દુરકીશાની
 તુજે હોપા અથા મેં ઝીંહગીમેં
 વલે થે ખોએ બહ તેરી સીતમગાર
 તુ હયેખત્તાસઆલીમકીતતા અગેઝ
 ઇતા રખના તુજે અબ મસલેહતનહીં
 મોહરરક વાર મારા ઉસકે સરપર
 કયા દોઝખમેં ઉસકો જુદ શામીલ
 બઝાં સબ દોઝખીને કરકે હંકાર
 બઝાં વો કાતીલે ફુજ્જર એકવાર
 ઉઘા હંકાર ચોધર માર ઓર માર
 યજીદોંપર લગા તબ કહેર બરસન
 લગે તબ કાટને ચકધર સવારાં
 લગે તબ મારને કર તલકે ઉપર
 શહીનશાહતબની પટહોકરગ ઝખનાક
 ગઝબમેં શેરનર આકર સરાસર
 ઝમીં ઉપર પડે અંબાર હોકર
 ગીરાએ કાટકર મુઝી ઝમીંપર
 અથે મારે શહીનશાહને ગઝબકર
 બડા ઉસ દીન હુવાથા કતલે આલમ
 નહીં લહુકી ઝમીંપર હોકે બરી

અત્રી અકબર અથે હમરાહખીરાદર
 સીલાહ પોશાકા સખનુંબરમીલાથા
 શહીનશાહ ફેજમેં માનીંદ ચંદર.
 ચલે થે ફેજ લેકર બા શહામત.
 અથે હસકર મુઝી નાળીકારાં.
 હુએતબ મુસ્તઈદિ આએ નીકલસબ
 લખાલખ આ બડા શાહકે બરાબર
 યજીદોંસે ઝમીં સારી ભરી થી.
 બડા મરવાન હયે લશકરકે બીતર.
 રખે તબ સૈદસા ઉસકો જકડકર.
 કહે ઉસકો કે અપ ફીરઉત સાની.
 રહેગા તા કે બ તુ બંદગીમેં.
 ન હોવે દુર તખીઅતસે જકાકર.
 કે હમપર બહોતસા લશકર કયાખેઝ
 ઝરર હયે બહોતતુજસેમુનકેઅતનહિ
 હુવા કુકડે પડા ગીરકર ઝમીંપર.
 યજીદસે બહુવા મરવાન વાસીલ.
 ઉકે લસકારકર તબ શહ ગઝબવાર.
 ઉકે સબ હયેદરી નારેકા લસકાર.
 હુવા જુહી હશરકો આ નમુદાર.
 ખડકસું શાહલગે તબ ઉતકો મારન
 પછાડે તબ ઝમીંપર કંઘ હઝારાં.
 લગે તબ કાટને શાહકે દીલાવર.
 કયા અપના નેહાયત દસ્ત ચાલાક.
 લગે તબ કાટને મુઝયાંકો ચકસર.
 નઝર આતે થે ઉએ મીસલે ડોંગર.
 બહાએ પુર તબ ખુકે સરાસર.
 સકર સાતું ભરે તકસીમ કરકર.
 હુવા બેતાબ ઇઝરાઇલ તરેહમ.
 હુધ મુઝયાંકીઉસદીનબહોત ખવારી

દેખો માલક સકરકા હોંકે ખુશહાલ
મુએ બેહદ યજીદી ઓર જદીદી
ચડા આંખો ઉપર ઉસ ખુનકા બાર
ગઝબમેં આકે તબ વો શેરે સફર
લગા ચલને લહુ મીસલ સમાંદર
તરંગાં સાત સારા શાહકા લશકર
નીપટ સોઝશમેં થે વોનેક અફલઆલ
તરંગ જૌલા નેહાયત લહુમેં કરકર
કે થે બદે મેરે હયેં યા તુમહારે
મગર ઉનકા કહો કરતાર તુ હયે
અયા ઉનકા ખુ હયે પેશ કરનહાર
નીપટ બેરહમ હો સચ્ચાહ માનીંદ
સુનાજબ યે નીદા સરવરને ધર ગોશ
શહીનશાહને તરંગ અપના ખડાકર
નીદા શાહને સુને અસમાનશે તબ
શહીનશાહને સુને આવાઝ યે ગેબ
નીપટ હૈરાન હો દીલમેં પશેમાન
લગે કરનેકો તોખા જનો દીલ સાથ
બઝાં ઉસ કોહમેં દેખે નઝરકર
અજબ થા કોહ દેખોનહેસઝોરશુમ
બહોત લરઝંદા દીલ હોકર બરાબર
કહે અય ગાફ તુ અઝ બહેરે યઝદાં
સુના જબ શાહસે ઉસ ગારને કાલ
ગઝાં વો મેહર હીં રૂપોશ હોકર
સુરજથે આંસમાને હયેદરીકે
બઝાં દામન જહાંસે કરકે અફશાં
યજીદાં કે સટે નામેકો જબ ફાડ
અજબ વો ગારથા વો નેહસ મુરદાર
કે હયે હીકમતકાઆલમવહી મઅબુહ
દેખો મોહમ્મદ હનીફ શેરે ગાઝી

ભરા સાત જહનમ ઝુદ ફીલહાલ.
સકર સાતું ભરે જાકર વો ગેદી.
નીપટ બેરહમ હો સટને થે તસવાર.
લહુ અફશાં કીએ રૂએ ઝમીંપર.
અથા ઉસમેં તરંગ શાહકા શનાવર.
શનાવર થા દેખો ઉસ લહુકે ભીતર.
ગોયા મુઝ્યાંકે ઉપરબરકતીમસાલ.
નહીં ઉરથાકીસી દુશમનકો દીલાપર.
ખડકસે આજ જસકો તુમને મારે.
અથા ખાલીક ઉનહોંકા આજતુહયે.
પીઝાના નહીંમુજેમેં ઉનકાજબબાર
કતલ કરતા હયે કયું જહાદમાનીંદ
ગયા સરસે નીકલકર શાહકે બેશ.
સુને આવાઝ તબ હયેરાન હોકર.
ખુદાવંદા સયે રહમાનસે જબ.
યકીં કર દીલ સતી બોલેહયેંલારેબ.
કહે ગફાર તુ હયેપાક સુબહાન.
સદા લરઝંદા દીલ શાહે કરામત.
દેખે એક ગાર શાહનેવહાં સરાસર.
રહે ઉસ કોહમેં જા પાક મઅસુમ.
કહે ઉસ ગારકે નઝહીક જાકર.
મુજે તુ લે અપસમેં કરકે પીનહાં.
હુવા વો શક ઝીયાદા ગાર દરહાલ.
રહે ઉસ ગારમેં આરામ પાકર.
શહીનશાહ થે દેખો જુન્નાપરીકે.
હુએ ઉસ ગાર ભીતર જાકે પીનહાં.
રહે ઉસ ગારમેં જાકરવોશાહસવાર.
છુપાયા દીનકે સુરજકા જલકાર.
કયા એક લહેઝમેંએઝચશમ નાખુદ
રહે હકકી રઝાપર હોકે રાઝી.

યજીદાં કે કીએ સખ કાટ ફાની
 શહીનશાહકાવોસખતપકર હોયકબાર
 યજીદી એક નહીં હોઈ સલામત
 અપે દુન્યાસે ફરીગ બાલ હોકર
 ફતાહ કરકર ફીરલશકરવો સખઆમ
 અલી અકબર કહે ચારાં બીરાદર
 લગે તખ દેખને અરસાત ભીતર
 અલી અકબર લગે રોનેકા બસોંઝ
 લગે તખ દુડને સહરા વ જગત
 લગે હરએક મકાં દુડનેકા હરઠાર
 અલી અકબરને જા ઉસ ગાર ભીતર
 સુને તખ ચકબચક આવાજગજ ગૈમ
 અલી અકબર તુ હોજગદલેદુરાતાર
 ખખર ઝએનુલઅખાકો ગુદ સેજ
 હનીકસે મુજે બીસચાર હયે કામ
 અમાનત કર રખાહું મયે સલામત
 રહેસા યે બહાત અમનો અમાંસે
 અલી અકબર સુને યે બાત ધરગોશ
 બઝાં હુશીયાર હો વો શેરે સફર
 હુવા ઉતને મને સખ હુકમ ફીરતાર
 ખરાખર ગાર વો હોગએ ઝમીકે
 ઝમીંસે ગાર વો હોગએ ખરાખર
 કયા વો બેવફા જગસે ફરાશી
 શહેનશાહે વીતાયત્રા પ તારા
 અલી અકબર લગે કેહને અયસરવર
 અજલકે દામમેં હીકમતકા નખચીર
 હુવા ઉજલતનશીં વોગંજ અસરાર
 દરોગા દીનકા માકે દરખશાં
 ઇતા મીલના હમારા ઓર તુમહારા
 કબુલે હકસે કીયા હયે તો સખુરી

રહા જખ ગારમેં વો શેર સાની.
 ફતાહ કરકર ફીરમુકીકે તખ માર.
 કીએ એક લહેઝમેં સારોકે ગારત.
 રહે ઉસ ગારમેં ગોશા પકડકર.
 અલી અકબરકે હો હમરાહઇતરામ.
 અજબહયેઆજનહીદીગનેહયેંસરવર
 લગે તખ દુડનેકા શેરે સફર.
 જુહામસે શહીનશાહકી હીલઅફરોઝ.
 લગે તખ દેખને મુઝકાંકા દંગજ.
 લગે સખ દેખનેકો સંગ ઓ ગાર.
 કીએ તખ જાનેકા કરહ ઉસ્કે અંદર
 દેખો જાનીમસે થા હાતીકે લારૈમ.
 નજ અંદર યહાંસે હો ખખરદાર.
 હો વાપીસ અખ યહાંસેજદદ તરજ.
 રહેગા વો હુજુરીમેં મુખેશામ.
 ખુશીસે હીલ દયા હયે ઇસ્નેરાહત.
 મીલાઉંગા ઉસે મહેલી ઝમાંસે.
 કીએ તખ બેખુદીકે જામકો નોશ.
 લગે તખ દેખને ઉસ ગાર ભીતર.
 હુએ મીલકર બઝાં વો ગાર હમચીર,
 હુકમસે ઉસ ખુદાવંદ આલમીકે,
 અલી અકબર કહેઅલ્લાહો અકબર.
 કયા વો ગારમેં જાકર. કરાશી.
 જહાકો છોડ જા પકડા કીનારા.
 અંધારમેં રહે કયું હોવેગા યે મયસ્મર
 કઝાસે યે અજા થા કીલ્લે તકદીર.
 પકડ ખોશા જહાંસે હોકે બેઝાર.
 હુવા કયું ગારમેં વો જાકે પીનહા.
 કયામતમેં પડા કુછ નહીં હયે ચારા.
 કઝાસે હોકે રાજી બીલઝફરી.

વેલે તકદીરકાં સારા હુનર હયે
અલી અકબર લગે રોનેકો ઉસવાત
દીમશક બીતર ચલા થા દીલ જલાતા
ચલા અફસોસ સહ અફસોસ કરકર
ચલા થા સાથ લશકર કરકે ઝારી
અલી અકબરકે સર આફત સમોંકા
તયત અશકતરો સરવરકે પુરનમ
ચલા રોતા નીપટ બેહાશ હોરર
નીપટ બેતાબ હોકર તલમલાતા
ચલા સીનેકે ઉપર મારકર સંગ
લગા તબ લહુ ટપકને ઉસ નયનશે
લગે તબ યા અબી કેહનેકો હરદમ
વોસબ માતમઅથા આલમકે બીતર.
અલી અકબર ચલે રોતે નગરમેં
દરોહીવારપર થા શાહકા માતમ
લગે ઉસ વાત સબ રોતે જનાવર
સુને જબ માજરા શાહે જહાંકા
ચલેઝ એતુલ અબાદેહીલપે અમવાજ
ગઝબકા આસમાં ટૂટકર પડા સર
લગે રોનેકો સબ મજલીસકે હુઝર
અથા સબ ખાનદાંકા હાલ ન્યારા
કબીલેકો હુવા થા દર્દ કારી
કલેજેજલ હુયે થે મીસલે અખતર
લગે રોરો શહીનશાહકો પીલાને
બહોતથા ખાનદાંમેં દરદ ઓર ગમ
હવામેં મુરગ ઓરમાહી થે ગીરગાં
અલી અકબર દેખો દાનાબે આકીલ
બઝાં સબકો વસીયત સખરકા કર
વલે ઉસ દરદમેં થે બહોત બેદીલ
સદા રોનેમેં નૈનોસે તરી થી

ન કુછ ચારા વહાં તદબીરકા હયે.
લગે કરનેકો ઝારી દરકા ગમ સાત.
ચલા સદ હૈફ કર હો હાથ મલતા.
લગી થી આગસારે તનકે બીતર.
હરએક દીલકે ઉપરથી બે કરારી.
પડાથા આકે સારે દનિસોજાંકા.
ઉબલતા થા દેખોદરયાએ સબ ગમ.
ચલા નાઝુક બદન પુર જોસ હોકર.
જીગર ઉસ દકદો ગમશેબી જલાતા.
હુઘ તબ ઝીંદગાની ઉતકો લગ તંગ.
સીતારે જુલું લગે જડને ગગનશે.
કીએ જે અશકશે સમ પેફરત નમ.
હનીશાહકો રખે ઉસ ગાર બીતર.
લગે સબ ઓરતા રોનેકો વરમેં
વો સબ બેહાશ થા રોનેમેં આલમ.
ચરીદે ઓર પરીદે સારે ચકસર.
દરના તબ ફટા સબ ખાનદાંકા
લગા તબગમકાઆનેદીલપે અફવાજ.
નીપઝ બેતાબ રોએ નેકો બર.
જમાકર દોસ્ત બેડે થે સબી કાર.
વો સબ આહો પુગાંકા થા લુકારા.
પડે કરતેઅથે સબ આહો ઝારી,
ચલે થે નેનશે નહેરાં સરાસર
ગએ થે ન્યમતાં સબકો ખીલાને,
અથા સારોંકે ઉપર શાહકા માતમ,
ફરીશ્તોંકે જીગરથે ગહસે બારયાં.
કીએ તબ શખરસે દીલઉતકામાઝલ.
રહે થે શાહ હો હકકી કઝાપર.
નહી આરામથા કુછ દીલકોયકતીલ
અંજુસું શાખે નરગીસમી બરીથી.

નહીં કુછએન દીલકો નહીંથા આરામ
 દેખે ઝએનુલ અબાકો ઓર અલીકો
 ગરજ તાસીર હોને ઉનકે દીલપર
 રહેથે સખત વો ગમનાકા હોકાર
 પુરાકતસે અથે વઢ ગમમને ચુર
 પુકારે આહસે તખ યા અખી કર
 બઝાં અકબર અલી વોશેરે સુબહાં
 કીએ સખ સલતનત ઉનકે હવાલે
 દીએ ઉસખાનકે ફરજંદકો શાહી
 લગે તખ માહીયા કરને વીઝારત
 અપેં ઝએનુલઅબા ઓર ખાનદાંકો
 ચલે લે બઅદઝાં સારે સફરકો
 મ્યાનેમેં વો સમ અસવાર મસતુર
 ચલે તખ કુચ કરકર શેરે સફર
 ખખર પોહચી મદીને બીચ બાહમ
 વો સખ અહલેઅકાબરખાસઓરઆમ
 ચલે તખ શહેરસે બાહેર નીકલકર
 જમાલે શાહસે હો કરકે મસર
 ચલે કેહ શહેરમેં લેકર તુરાની
 હુએ રોઝમેં દાખીલ કર ઝીયારત

ગરજ રોતે અથે વો સુખહોઓરશામ.
 વસીયત સખરસે કર માહબલીકી.
 અથે માદામ નૈનાં અશકસે તર.
 હનીફશાહકે સખખ વૈતાક લેકર.
 કીએ થે એશ સારા આપના દુર.
 સટે દુનયા રહે ગોશા પકડકર.
 ખુલાએ પાસ તખ ફરજદે ઉસમા
 ચલા લે સાથ તખ જુકે જવાલે.
 હવાલે સલતનત કર સખ સીપાહી.
 અજબ દાનીશવરીસે બા ફરાગત.
 ચલે લે સાથ સખ અપને મકાંકો.
 હરમકો સાથ લે સખને જગરકો.
 કીએ ઓર તખ ચલેલેકરઓર ખુર
 મદીનેકો બઝાં પોહચે હમેં આકર.
 લે આએઆબેદીં મુલતાનેઆલમ.
 ચલે લાનેકે તખ શાહકો બહકરામ
 પડે શાહકે વો સખ આકર દકમપર
 લગે હોને સરોકદપર બલા દુર.
 હુસેન ઇબને અલીકો વો નશાની.
 કીએ હાસીલ બઝાં સારા સઆહત.

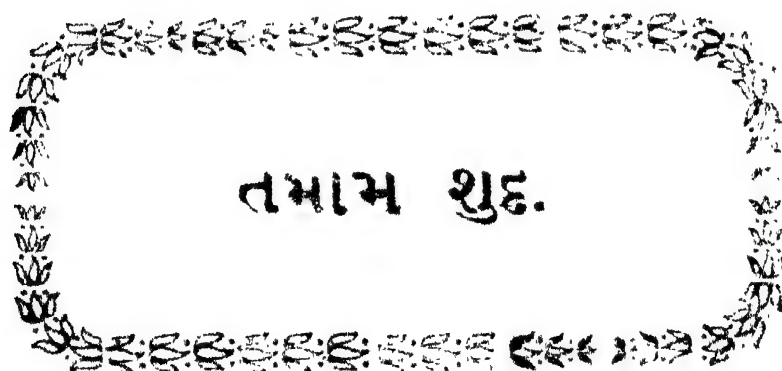
જગસે દારીગ હોર જનાબ રીસાલત મઆબ મોહમ્મદ મુસ્તાફકે
 રોઝએ મુન્વરાસે મુશરીફ હોના.

કહે અય કીબલએ આલમપયમખર
 હનીફને ઝીયારત કરકે આખીર
 કીએ ઇતમામ સારા મકસદે હોલ
 બીછડ મુજસે ગયા મેરા બીરાદર
 લગે રોરો હનીફશાહકો ખુલાને
 બઝાં ઝએનુલ અબાકો ખીલાફત
 કીએ તખબંદાબસ્ત વોશાહે આકીલ
 વીદઅ હોકર ચલે સખ ખાનદાંસુ

શકીએ મુઝનબીં સાકીએ કૌસર
 મુરખખસ હોગયે યહાંસે મુસાફીર.
 રહે જ ગારમેં હક સાથ વાસીલ.
 જહાંમેં મેં રહા તનહા પયમખર.
 મોહમ્મદ મુસ્તાફકો સખ મુનાને.
 કીએ તફવીઝ સારોંકી ઇમામત.
 હુવા તખ ધરતરફદીલશાહકામાહલિ
 ચલે અકબર અલી રોતે મકાંકું.

ગરઝ કરકર ચલિયે કીત્ય મંઝીલ
હનીફશાહકી જગા હો આપકાયમ
લગે કરનેકો શાહી કરરોફરસે
વો સખ આલમકાતખતસખીર કરકર
સખી ખેઅતમેં આયે ખાસચોરઆમ
અરે મહદુમ હયે યે શાહકા ગમ
કયામત લગ રહે હરરોઝ જરી
કહાં તાકાત હયે મુજકો અય ખીરાદર
કયા કૌનૈનકા હાસીલ સઆહત
ખુદા મકસુદ હાસીલ કરકે મેરા
બહકકે મુસ્તફા શાફીએ મહેશર
ખલાસીકા તવકકા તુમસતી ધર
અરે મકમુદ રખ અખ જલ્દ ખામુદ
કયા ઇતમામ યે જખ શાહકા અંજુમ
પેડા યારાં ઉપર સલવાતે અતહર
કયા મરકુમ ઇસ નામકો ઇતમામ.

મુએ તખ શહેર અંબારેમેં દાખીલ
વલે જડતે થે નૈનાં ગમસે દાયમ.
સટે દામે અદાલત ખા હુનરસે
ઇતાઅતસે રખે રખ ચીર કરકર
સુખનસે શાહકે હોગયેવો સખકામ
હુસૈન ઇબંને અલીસે કુછનહીંકમ.
વો સખ આલમકે ઉપર બેકરારી.
સકું ઉસ દર્દકા શરહો બયાં કર.
વો જખસે દીલમેં પકડા યે ઇરાદત.
ઝફર નામા કયા ઇતમામ સારા.
હખીબે ખાલકે હાદી રેહબર.
કે જખ હોવે નશર વો રોઝેમહેશર.
કર ઇતમામ જલ્દી ફતહનામહ.
તો બારા સૌ પેથા સાલે ચહારમ.
બરફે પાક વો સાકીએ કૌસર.
પેડા સખકાતકા અયઅહલેસલામ.

તમામ શુદ.

ઉર્દૂ નાટકો જખાની સાથે (ગુજરાતી હરફોમાં.)

અમૃત	૦—૬ ૦—૧
અહ્લાઉદ્દીન	૦—૬ ૦—૧
અલીખાખા ચોર ચાલીસ ચોર	૦—૬ ૦—૧
અસીરેહિસ્-શેરીડનકે મશહુર પીળરો પરસે.	૦—૬ ૦—૧
અંજમે સખાવત ઉર્દૂ બાદશાહે ખુદાહોસ્ત.	૦—૪ ૦ ૦
ઈંદ્રસભા	૦—૨ ૦-૦
ઇન્તેકામ	૦—૬ ૦—૧
કતલે નઝીર	૦—૬ ૦—૧
કસોટી ઉર્દૂ દોરંગી દુન્યા	૦—૬ ૦—૧
કાલીનાગન ઉર્દૂ જનમુરોદ	૦—૬ ૦—૧
જવાબેહસ્તી ફેઝેસોહબત	૦—૬ ૦—૧
ખુબસુરતખલા-સાદી	૦—૫ ૦—૧
ખુબસુરતખલા-તસખીરવાલી	૦—૬ ૦—૧
ખુશરૂ હસીનાં	૦—૬ ૦—૧
ખુનેનાહક શેકસપીયરકે મશહુર હેમલેટ પરસે	૦—૬ ૦—૧
ખંજમેગયખ ઉર્દૂ ચોર દરવાજા	૦—૬ ૦—૧
ગુલરૂ ઝરીના ઉર્દૂ ઉલ્લસતકા નગીનાં	૦—૬ ૦—૧
ગુલશને અફત	૦—૬ ૦—૧
ગુલીસ્તાને ખાનદાને હામાન	૦—૬ ૦—૧
ગુલેખકાવત્રી	૦—૬ ૦—૧
ચતરે ખકાવત્રી	૦—૬ ૦—૧
જહરી સાંપ ઉર્દૂ કટોરાભર ખુન	૦—૬ ૦—૧
દાગેહશરત-જનીસાર ઉર્દૂ શરી ફરહાદ	૦—૬ ૦—૧
દીલ આરામ	૦—૬ ૦—૧
દીલ ફરોશ-મરચન્ટ ઓફ વેનીસ પરસે	૦—૬ ૦—૧
દુશમને ઇનામ	૦—૬ ૦—૧
ધુપ-છાંવ	૦—૬ ૦—૧
નિંદાખાનુ શેરીડનકે “ધી સ્કુલ ફોર સ્લાન્ડલ” પરસે	૦—૮ ૦—૧
નેક નીયન યાને ચંદ્રાવલી	૦—૬ ૦-૦
ખજમેફાની-શેકસપીયરકે રામચો જુલીયટ પરસે	૦—૬ ૦—૧
ભુલ ભુલયાં	૦—૬ ૦—૧

મીઠા બહર	૦—૬ ૦—૧
સયદે હવસ-ચેકસ્પીયરકે કીંગરીચડ ઘી થડકા ડ્રામા	૦—૬ ૦—૦
સુનેરી ખંજર	૦—૬ ૦—૧
સુનેરી ફરેખ	૦—૬ ૦—૦
સુફએદ ખુન-ચેકસ્પીયરકે કીંગલીયર પરસે	૦—૬ ૦—૦
હકક ઈનસાફ યાને મુગોમાર	૦—૬ ૦—૦
હોમલો હાઉ	૦—૬ ૦—૦

મુસલમાનોના ઉપયોગી પુસ્તકો.

અમારા નખી અને તેમના બોધવચન	૦—૮ ૦—૧
આઈને અકબરી- અબદુલફઝલ અલમાએન ગુજરાતીમાં	૨—૦ ૦—૧
આલમગીર-અવરંગઝેબ બહાદુર બાદશાહે ગાઝી	૦—૮ ૦—૧
ઇસલામના મોતી- અલ્લાહનાં અનુપમ નવાણું નામો	૨—૦ ૦—૩
ઉદ્ મીશ્ર ગુજરાતી કોષ-આ પુસ્તક ઘણું ઉપયોગી છે	૧—૪ ૦—૩
કનીઝે ફાતમા અથવા અરબાએ ઝમાના	૧—૪ ૦—૨૧
કરામાતે પીર- અબદુલ કાદર જુલાનીની કરામતો	૦—૫ ૦—૦૧
કુરાને શરીફ માંહેલા જવાહિરો	૦—૮ ૦—૧
ગવહરજાન અશવા અલખેલી નાર-દીલ્લીનો ગુણીકા	૧—૮ ૦—૩
ગુલીસ્તાને ખાન હજરત મોઇયુદ્દીન ચીશતીની તવારીખ	૦—૬ ૦—૦૧
ગુલીસ્તાન-સેખ સઆદીની લખેલીનો ગુજરાતી તરજુમો	૨—૦ ૦—૩
જકફશ શહાદતેન-ઇમામોની તવારીખ નૌકા વીગેરે	૦—૮ ૦—૦૧
ઝવાઝીર હીંદી-નસીહતનામા, ઇમલીસનામા વીગેરે	૦—૪ ૦—૦૧
તજકરતુલ અંબીયા- પયગંબરો મશહુર અસહાબોની તવારીખો	૦—૮ ૦—૧
તારીખુલ ખુલફા- ચાર મોટા હઝરતોનો વૃતાન્ત	૦—૪ ૦—૧
તુફાને કરબલાં- માતમ મરસીયા, નૌકા, રીવાયત વીગેરે	૦—૮ ૦—૧
તોહફતુલ મુશતાક યાને જામેઉદ દાવત	૦—૩ ૦—૦૧
તોફતુલ ખરકાત- હજનાં અરકાન અને મકકા મદીનાનું ખ્યાન	૦—૫ ૦—૦૧
દરીયાઇએ ગમ-માતમ, મરસીયા, નૌકા	૦—૩ ૦—૦૧
દૌલતે બેઝવાલ યાને ખરકતે હાલામાલ	૦—૮ ૦—૧
નસીહતીન- ચડતી પડતીનો જીવતાં જાગતાં અહેવાલ	૦—૮ ૦—૧
ફુતુહુશશામ- ઇસલામી તવારીખની ઉમદા ખીના એમાં ઇસલામી મઝહબની અનેક ખુબીયો સમાયેલી છે	૧—૦ ૦—૧

નીઝામી વારતાઓ-ખોધ લેવા ચોગ્ય ૮ ઇસલામી વાતો	૦-૧૦ ૦-૧
મજસુઆ હઝાર મસાયેલ-ઇસલામી ઉમદા મસાલાઓ	૦-૫ ૦-૦૧૧
મનખેઉલ અહબન-વફાતનામું હઝરત સલનું રીવાયતે નું	૦-૩ ૦-૦૧૧
મસાયેલે મુદત હૈયેરાહ-હયરત મસાલાઓનો ખબનો	૦-૩ ૦-૦૧૧
મીલાદે રસુલ-હઝરતસલનું ખ્યાનમાં રીવાયતોં કાસીદાવાળી	૦-૩ ૦-૦૧૧
મુસદદીશેહાલી અથવા ઇસલામન ચડતીપડતી	૦-૧૨ ૦-૨
મુરશેદકામિલ ચાને સાચો આતેના રાહબર	૦-૮ ૦-૧
મેહબુબે કુરેશ-હઝરત ઉસ્માન રહીના સમયની વાર્તા	૧-૮ ૦-૩
ફીરદોશેખરી-લયંકર આવોની લયલરેલી વાર્તા	૧-૮ ૦-૩
શાદીનામાએ ફાતુમતુઝહેરા-ખાકનામા મઓતનામા	૦-૧ ૦-૦૧૧
શેખસનોસી-લવિખ્યની ઇસલામી વાતોનું ખ્યાન	૦-૧૦ ૦-૨
સલીમ અને મેહરૂમીસ્સાં-ખેગમ નુરજહાંના (પ્રેમની વાર્તા)	૦-૬ ૦-૧
હદીચતુલમુસલેમીન- (હુવાએમુગની) પંચખીયાને ઇસલામ, સીપારે	
કસીદયે, તખારક, મુરયા વીગેરે ખાખતો છે	૦-૫ ૦-૧
હઝરત મોહમદ-નું દુકં વૃત્તાંત બાલ્યાવસ્થા, કુટુંબ વિગેરે	૦-૮ ૦-૧
હવાતેબવેદાની-અબદુલકાદર જીલ્લાનીની કરામતો	૦-૮ ૦-
હસનખિનસખ્યાહ-ઇસમાઈલ ધર્મની હકીકત	૦-૧૦ ૦-૧
હાલાતેઇસ્તમખોલ કોન્સ્ટેન્ટીનોપલનું વર્ણન	૦-૪ ૦-૦૧૧

કીસ્સાઓ.

ઔરતદક્ષા કીસ્સા	૦-૧૧
કાળીગોરી ઔર ચારખાગ રંગીનકા	૦-૧
ગુલબરે અલહાર (કીસ્સા મીરાંદાતાર)	૦-૨
ગુલબકાવલી-પાકી જીલ્લ	૦-૮
ગુલબાસનોવરચેકદ (ગુલનેસનોવરસે કયા કીયા)	૦-૪
ચહાર દુરવેશ ખાગોબહાર	૦-૪
ચુહાખીલીકા કીસ્સા	૦-૧
છબીલી લઠીઆરી-કીસ્સા	૦-૧૧
જમજમકી ખોપરી	૦-૧
ઝેતુન મહમદ હનીફ-કીસ્સા	૦-૨
તમીમઅનસારી-કીસ્સા	૦-૨
તોતાકહાની પઢનેકામીલહે	૦-૮

તંબોલન ચૌર જવાનકા કીસ્સા	૦—૧
દાઢહલીમાં—કીસ્સા	૦—૧
નાઝની પઠાણુ કીસ્સા	૦—૧
ફસાને અળયળ કીસ્સા	૦—૪
બીબીમરયમ કીસ્સા	૦—૨
બીરૂઅલમ કીસ્સા	૦—૧
મલેકમહમદ(ગેતીઅફરોઝ)	૦—૩
મીરાં સૈયદઅલી કીસ્સા	૦—૧
યુસુફ ઝુલેખાં— પઢને કાબીલહૈ	૦—૮
યુસુફસાની—કીસ્સા	૦—૪
રોશનમીયાં સમસુદાદ	૦—૧૧
લાલગૌહર—કીસ્સા	૦—૨
લેલી મજનુ—(માથુક ભેટા)	૦—૧
શાહેજહાં શાહપરી—(રોશનઝોહલ)	૦—૨
શાહેઝકુમ કીસ્સા	૦—૧
શાહેયમન—કીસ્સા	૦—૧
શાહેરૂમ—કીસ્સા	૦—૧
સીપાઈઝાદા કીસ્સા	૦—૨
સીકંદર ઝુલકરન—કીસ્સા	૦—૨
સૌદાગર બચ્ચા—કીસ્સા	૦—૧
હાજીમંગલોલીશાહ—કીસ્સા	૦—૨
હાતમતાઈ કીસ્સા તસરબીસ્વાલી	૦—૫

નમાઝી પુસ્તકો.

ધનાએ ફતેન માતમ	૦—૨
કશકુલ ખુલાસા	૦—૨
ગુલબરે પંજતન (પંજતન ખાગ)	૦—૩
ગુલબરે માતમ	૦—૧
ગુલબરે હુશેની (બડી)	૦—૩
તરકી ખુસલાત	૦—૨
દાસ્તાતે અમીર અમઝા	૧—૦
દોવાએ ગંબુલ અરસ	૦—૧
દોસાએ ગંબુઅરસખડી	૦—૨

નુરનામા (હજરત ખલાલ)	૦-૧૧
ખહારે રમઝન	૦-૨
મજબુએ મરસીયા	૦-૧
આશકોંકીબન ઉર્દૂ માશુકોંકી પહેચાન	૦-૩ ૦-૦૧
આશીક માશુકોંકી છેડછાંડ	૦-૩ ૦-૦૧
ગુલશનેરાગ ભાગ ૧-૨.	૦-૩ ૦-૦૧
જોહારે કઝીયર યાને મખબુલેમીરાં	૦-૨ ૦-૦૧
હીલખુશ ગોહર ઉર્દૂ મધુર મનહર	૦-૫ ૦-૦૧
હીવાને કાસમ-મોદુ	૧-૦ ૦-૨
હીવાને સાદીક	૦-૪ ૦-૦૧
હીવાને ઝામાન	૦-૪ ૦-૦૧
નસીયતી કહેવતો-૦૦૦ રમુજ કહેવતો અને દોહરા	૦-૨ ૦-૦૧
ગુલખુલે બંગાલી ઉર્દૂ ગુલશને કવાલી	૦-૫ ૦-૦૧
મેહેરદરખ્શાં ઉર્દૂ કવાલીયે પરસ્તાં	૦-૫ ૦-૦૧
શરખતે ગઝલ ભા. ૧-૨ દરેકના ૦-૫-૦ મુજબ	૦-૧૦ ૦-૨
સોહાની હરીયાલી ઉર્દૂ બોસ્તાને કવાલી	૦-૫ ૦-૦૧

રૂ. ૧૦૦ ઇનામ.

થોડા વખતમાં હજારો નકલો ખરી ગઈ છે. ધી સેલફ ઇંગ્લીશ કન્સ્ટ્રક્ટર

રાજમાખા.

વગર માસ્તરે છ માસની અંદર અંગ્રેજી લખનાં વાંચતાં શીખવું હોય તો ખરીદો રાજમાખાનું પુસ્તક. પાતાની મેળે વગર માસ્તરે થોડા વખતમાં અને થોડો મહેનતે અંગ્રેજી શીખવનાર છેલ્લામાં છેલ્લું મહાટામાં મહોટું, સસ્તામાં સસ્તું અને સારામાં સારું પુસ્તક ફક્ત આ એકજ છે. આ પુસ્તકની રચના એટલી શરત છે કે જમે તેવો અજ્ઞાન માણસ પણ આ પુસ્તકની મદદથી અંગ્રેજી શીખી શકે છે. વિશેષ ખાત્રી માટે અનેક વિદ્વાનો વર્તમાન પત્રો અને શિક્ષકો તેમજ તેના ઉપરથી અભ્યાસ કરનારાઓના અભિપ્રાય પણ પુસ્તકમાં દાખલ કરેલા છે. પૃષ્ઠ સંખ્યા ૩૬૪ છતાં કિંમત રૂપીઓ સવા પોસ્ટેજ માફ.

બધી જાતના પુસ્તકો મળવાનું હેકાણું.

બુકસેલર મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુપટે

ડે. ત્રણ દરવાજા—અમદાવાદ.

મહેર ખખર.

દારતાને તિલિસ્મે હોશરૂબા. ઇસ કિતાબ

કિતાબી તથરીફી ગળે પ્રબુલ હય. કયુ કે તમામ જમાના જ્ઞાનતા હય કે એ તમામ હિન્દ મશયુજ હય ઇસ કિતાબમે અમાર હમળ સાહ્યને અફરા સિયાળ વગર કે તિલિસ્માલો ઉસ્સે લકર ફના કીયા થા. ઉન્કા મજકુર હય ઉમર ખમારના ખપારીયે પકરે તસે હસ લોટ નળય તો હમારા છમ્મા. મુસલમાનોકી ખહાદુરીએ, ખમ્મામકા મેશ મય દાને ખંખેચીન, મરજ કીતાબ કીયા હય એક મરજ. ખીસકર. શાએને આપકે સામને રખ કીયા હય આશિકોગ તો જનહય. નજમો નસર દોનોમે કમાલ કીયા હુવા હય એખાર દેખને પદો મુનહસીર હય જ્યાંહા તસગિ કરના જોયા સોનેપર મુદમયા ચહાનેચના પર હય જ્યાન, હિં સોલી હરકીસીકા સમજ પડ સકતી હય. કાગળ ડેઝર સુનેહરી પુરતક ગાયબ આદ પગ કે હોલ સફેદી કીતાબકે સિક ૩. ૩-૦-૦ પોસ્ટ ૦-૪-૦

કસસુલ અંખીઆ ફી-જકરુલ અસદિયા-નિયા, કયો પયદા

હુધ, પહેલે કૌનસી ચીજ. પયદા હુધ ફીર કયા ખના આદમ (અગા) કે ખદિમમેં કા મુજરી ઇન્કે એહવાલસે લેકર શીશ, નુહ, સુલયમાન ફખાહીમ. મુસા, ઇસ (અ.ય.) મરુત. હોરે ખરે પછે પેગમખરોકે હાલાત મએ નખીએ આખીર જમાન દજરત મહુ મદ મુસ્તુફા (સવ) કા પુરે પુરા એહવાલ ઇન્કે અલાવા ચારો અસહાબ. હજરત અમુયકર (સફી) ઉમર કાકે હિસ માન જુન્નુરેન, આર હય દરેક કરાર અલીએ મુતુ-બકા પુન દાક દજરત કીયા હય જકે નિદાયત સુહુલતસે છપવાઇ હય એખાર દેખનેડી પર મુનહસીર હય એ એક કિતાબ દેખનેમે ગિા કિતાબે દેખનેકી હાજત નહીં રહેગી કીમત સીક ૦-૧૦-૦ ગાયબ ખાલ ૦-૨-૦

અલફલયેલા-એક દઝાર ઓર એક રાતકા બેદયા ખમના) શાયખીન મશહુર અલફલયેલા કે નામમેં શાયફહો કે ઈ બે ખખર લેગા એલ લાહ ખીતાબ

હય જુસ્કી શાની આજ જમાને લરમે મીલનાં મુશકાલ હય જેહા દલકો આગમ દેનેલાલા યહી એક નુકસા વય દીલકો ખીંચનેલાલા સહરનુમાં દીરોકા, ગોજે મરતાં સમદર હે. ચુનેચીજક ઓર ઉમદા કાગળવાલી હય કિ ૩. ૩-૦ ૦ ટપાલ ખર્ચ ૪ આના.

મીલનેકા પતા--મહોદેવ રામચંદ્ર જગુપ્ટે.

તીન દરવાજા--અમદાવાદ.

